

1403/5

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

التحقیقات فی الجغرافیای ایران

۱۹۰۵ - ۱۹۰۴

جلد دوم

مترجمش بزبان فارسی

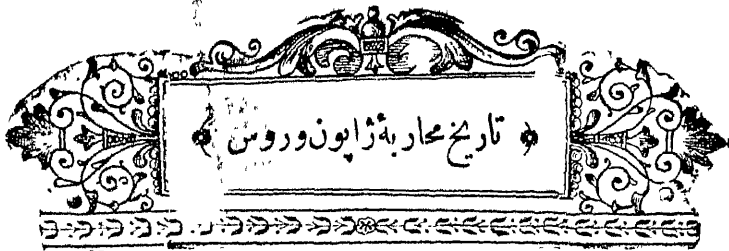
محمد کتیرائی

۱۴۵۳

بر آنکه وقوعات و حیرات را که از آثار اسلام و عرب و ایران
و صلح با تفصیلات نام جامع و میا شد احوال جغرافیه و در نتیجه
و سیاست و سیاسی هر دو دولت محارب را
نیز با تمام تفصیلاتش بیان میکنند.

مطبعة کابل در مطبعة مبارکه عنایت بزبور طبع آراسته گردید.

سنه ۱۳۳۴

جلد دوم

امیرال توغو

از مدت دو سالست که نام امیرال (توغو) در مابین دو قطب کره زمین
 طنین انداز کوشهای جهانیان میشود. این شخص که دیروزه روز مجهول
 و امروزه روز ابدی الاشتهار و مقبولست در نظر تمام انسانها و حتی در نزد
 خود روسها نیز يك استاد معظم فن حرب دیده و شناخته میشود.
 قسم دوم کتاب ما چون همه کس از آثار فتوحات و مظفریات دسته های
 کشتیهای جنگی ژاپن بحث و ایراند، و امیرال توغو چون روح درون جریات
 این مظفریات نمایانست لهذا چنان مناسب دیده شد که محققهای نخستین این
 قسم کتاب خود را به ترجمه حال مشارالیه حصر نمائیم.
 (توغو) منسوب بیک خاندان عسکرئی میباشد که در زمان های پیش مستقل خانی
 و افسری میداشتند. تصویرهای اجداد او بر بعضی اوانی ژاپنی محکوک میباشد
 که آن اوانی و ظروف در نزد بعضی اور و یائسانی که در جمع آوردنی آثار نفیسه
 صاحب ذوق سلیم میباشند خیلی مرغوب و مقبولست. این تصویرها منظره
 بهادران جنگاور خول و زره پوشی را نشان میدهد که از دیدن آنها دلها لرزان
 و دیده ها حیران میشود.
 امیرال در چاردهم اکتوبر سنه ۱۸۵۷ میلادی تولد کرده است که به

این حساب درینوقت — یعنی در وقت جنگ مذکور — چهل و هشت ساله
 یک کتانیست که جوان ترین و قهرمان ترین تمام عالم عسکری میباشد
 هنوز شانزده ساله بود که در مکتب سفینه (فورسستر) نام شهر (لیه زپول)
 انگلستان میبود . سفینه (فورسستر) کشتی ایست که برای تعلیم و تربیه
 شاهزادگان تجارت بحری حاضر شده است اما شاهزادگانیکه از درجه یکم تا
 پنجم ازین مکتب امتحان داده براینست در خدمات بحرنی دولتی
 قبول میشوند .

(توغو) تحصیلات ابتدائیه بحریه خود را در انگلستان کامل کرده است
 و در سینه های ۱۸۸۴ و ۱۸۸۵ باز به انگلستان رفته در (مانوره ها) — یعنی
 قواعدهای بزرگ جنگی بحری ۵ از طرف (فیلو) — یعنی یک نوعی از دسته های
 کشتی جنگی بحری انگلیز در بحر (مانش) که بمقابل سواحل فرانسه اجرا میشد در
 حالتیکه خود او نیز در یکی از اقسام دسته کشتی مذکور مأمور بوده و وجود داشته است .
 هنگامیکه در سینه ۱۸۹۴ محاربه چین و ژاپون آغاز نمود توغو به کیتانی و قوم
 ندائی (مانی وای) نام (کرو وازور) که یک نوعی از کشتیهای جنگیست مأمور بود .
 در جنگ مذکور اول کله طوبی که انداخته شده آنرا اشار الیه انداخته است . این
 کله و مرمی طوب اولین یک حادثه غریبی و یک حکایت عجیبی دارد اباینصورت که
 هنوز در مابین دولتین مذکوره تبیین اعلان حرب نشده بود . فیلو — یعنی یک دسته
 کشتیهای جنگی چین سفائن نقلیه که قطعات عسکری او را حمل بودند به (کوریه)
 میآورد و محافظه و حایه میکرد . دسته کشتیهای جنگی ژاپون بنا گهانی به این قافله
 و ابورهای نقلیه عسکر چین برخورد سفائن چین دسته کشتیهای جنگی ژاپون
 را دیده بگریختن آغاز نهادند . تنها (قوشینغ) نام سفینه نقلیه که در میان آن بود در
 یک هزار و شصت نفر عسکر چین و در زیر بیرق و انسرئی دو نفر انسران
 انگلیزی بود که یکی (گالس وورتی) نام کیتان و دیگری (نامله ن) نام صه به دار

عسکر بحری بودند در يك خليج كوچك و پنهانی خود را اكشیده خواستند كه خود را از نظر دسته كشتی جنگی ژاپن پنهان سازند. وليكن كپتان (توغو) اين كشتی را هيچ از نظر ترصد خود دور نداشته از عقب كيری او باز نه ايستاد. تا آنكه خود را بگشتی مذکور رسانيده راه كریز را برو بستمود، و يك افسری را كه بصيت او بود در يك قايقی سوار كرده در نزديك افسران انگلیزی بگشتی مذکور ارسال نمود و تسليم شدن را برایشان تكليف كرد.

كپتان (غالس وورقی) بجواب اين تكليف گفت: - كه من از جنگ و مخاصات ژاپن و چین هيچ آگاهی ندارم و در زیر بیرق انگلیزی سیر و سفر میکنم و هيچ گاه به اين مسئله راضی نخواهم شد كه بقدر ۱۶۰۰ نفر عسکر چین را بشمار ببرم اما اينقدر ميتوانم كه اين عسکر را بیک ساحل بيطرفی بیرون بر آورم. چیزی كه در بنوا واقع موجب غرابت دیده میشود اينست كه كپتان (غالس وورقی) و كپتان (توغو) رفقای مكاتب بوده اند - يعنی هر دوی شان در مكاتب سفینه (فوردسه ستر) تحصیل علوم بحریه را كرده اند.

والحاصل كپتان توغو بر تكليف خود اصرار و عناد و رزیدو باز برای افسران انگلیزی خبر فرستاد كه حكماً یا تسليم شويد و یا خود شما از كشتی برآمده كشتی را بمن ترك كنيد. كپتان غالس وورقی باز قبول نكرد، لهذا كپتان توغو برواپور (قووشنیغ) باطوپهای بزرگ بگله اندازی آغاز نهاد. كشتی (قووشنیغ) در مدت بسیار كمی با جمله مرتبات و تمامی كشتی نشینان خود يكجا غرق و نابود گردید! كپتان غالس وورقی و صوبه دار (طامپلهن) خود شان را بدریا انداختند + كپتان توغو بچابكی تمام كشتی فرو آورده آنها را از غرق رهایی و از دریا بگشتی خود بر آورد و باقی هزار و شصت نفر عساکر چین را بقعر نایاب دریا فرستاد. اينست كه اين هجوم توغو بر كشتی قووشنیغ در سنه ۱۸۹۴ باچين بمقام اعلان حرب قائم گردید.

کپتان توغو بعدازینواقعه بمحاربه بحریه مشهور (بالو) اشتراك ورزید ، بعدازان آهسته آهسته در محاصره (وای های وای) اقتدار عسکری خود را در نظر دولت خود ظاهر و آشکار نمود .

باینصورت که ژاپونها در انوقت میخواستند که بنزدیکئی این شهر که مذکور گردید يك قول اردوی خود را بحشكه بیرون برآورند ، و برای اسکار لازم بود که يك حرکت بسیار ماهرانه نظر دقت و قوت چینیا را از نقطه که عسکر ژاپون در انجا بر آمدن میخواستند بدیگر طرف جلب کرده شود .

لهذا کپتان توغورا برای اینهجوم ساخته گی ماء ورکردند . وومی الیه
 از بسیار وقتها بود که سواحل چین و علی الخصوص همین منطقه که درینوقت به
 اجرای حرکات دران ، آموراست بیک نظر بسیار دقیق و ملاحظه عدلی و عمای
 عمیقی تابع کرده بود . و بسایه این تابع واقفانه بیک صدمه جرأت کارانه که موجب
 حیرت هرکس گردید تثبیت ورزیده احراز موفقیت و کامیابی نمود . در زیر
 قوایمانی و افسرئی او (سو قایی) و (لا تاغو) نام دو کشتئی جنگائی خفیف
 الحجم سریع السیری بود : وقت شام بود که کپتان توغو دیگهای بجار کشتیهای
 خود را خیالی بر نموده و گرمی داده بغروب بهباب منتظر ماند
 غروب نمود همان لحظه راست بسوی سدرگاه که (دو تنما) — یعنی دسته های
 کشتئی جنگائی چین دران موجود بود بحالیکئی تمام رهسپار گردید . در سینه
 طایات شب نار مانند شامین تیز رفتار به پرواز آمده بر دسته کشتئی جنگائی
 مذکور هجوم نمود و دسته کشتئی جنگی را بیک هیجان عظیم و بلاش و اندیشه
 جسمی دوچار کرد و کله های طوپهای آتش فشان خود را مانند باران باران بر
 از هر طرف بر دسته کشتیهای جنگی نار انداخته و باز بسرعت تمام خود را واپس
 کشید . دسته کشتی های جنگی چین بگمان آنکه از طرف همه دسته کشتئی های
 جنگئی زاپون بر هجوم شده است مضطرب و بیقرار گردیدند .

توغو در شبیه که بر دسته کشتی های جنگی چین هجوم و شبخون میبرد در هوا خیلی خنکشی شدیدی حکم فرما بود بدرجه که یکشب پیش ازین هجوم چند نفر از افسران ژاپونی در میان کشتیهای خود شان از شدت سرما انجماد یافته يك بك قالب بیرونی شده بودند .

ازین وقایع مختلفه دانسته شده که کپتان توغو مالک يك جرئت فوق العاده میباشد که بآن شجاعت خود احتیاط و بصیرت را نیز مزوج کرده است .

کپتان توغو در انسانی مخاربه چین وظیفه های بسیار نازک و مهمی که بمعهده او محول شده بود بکمال خوبی و درستی ایفا نمود زکاو عرفان او مظهر تقدیر و تحسین دولت متبوعه اش گردیده حضرت امپراطور بمکافات خدمات واقعه اش او را بریاست لنگرگاه عسکرئی (ساسةو) که قیمتمندترین بندرگاهای عسکرئی ژاپون است تعیین فرمود .

توغو کوته قد و ضعیف البنیه ولی متناسب الوجود و خوش سیاه و جاذبه دار است . جبین بلند و فراخش برهان و فرت ذکای اوست . چشمانش مالک نگاهی بسیار تیز و جلاداری میباشد ، دهنش بزرگ و موی ریش و سرش جوگندم و ومور چپنی زده شده است .

امیرال توغو عیالدار است ، زوجه اش از اصیل زادگان ژاپون و مختر بزرگ يك (و یقوت) است دو پسر و يك دختر دارد اولادش در مابین هشت ساله و شانزده ساله میباشد .

در سنه ۱۸۹۵ امیرال توغو و امیرال (ایتو) دسته های کشتیهای جنگی ژاپون را سرانوتنسیق و تشکیل داده نقشها و پلانهای مکملی برای آنها ترتیب و تنظیم نموده است . ختام این ترتیبات و تشکیلات به استادی مخاربه روس و ژاپون تصادف نموده از آن رو برسوق واداره همه کشتیهای گرو وازور و وزیر هیوش که درین جنگ از ژاپون موجود بود «توغو» امیرال عمومی نصب و تعیین شده است .

امیرال توغو وقتی که هنوز در محاربه چین و واقع‌های (وای‌های وای) بود دریاها و سواحل را که درین وقت برای ضبط و اشغال آن، مأمور است بخوابی دیده و شناخته است از آن و هجوم اول (پور آرتور) که فاتحه مظفریات این حرب شمرده میشود از هجوم هائیکست که پیش ازین در آن خیلی فکر دو اندیده و درین وقت بصورت بسیار ماهرانه آن فکر را از قوه بفعل آورده و موفق و کامیاب گردیده است .

حادثه (پتروپا و لوفسک) ! و میدان محاربه (۱۰) ماه آگست ! و الحمله کبرای (چوشیا) !! هر يك ازین سه واقعه برای سلسله منتظمه فتوحات يك يك عقده پیدار و این مظفریت مثلث يك يك بیرق اشتها و هر يك اثر نفیس صنعت حرب است که امیرال توغو بعالم عسکری هدیه نموده است . ما میباید که آثار نفیسه بدایع کارانه صنعت حرب بحری را در فصول مخصوصه این کتاب محاربات بحری امیرال توغو بخوانیم

این محاربات بحری چون بسیار مسائل مغلقه بحریه را که تا بمحاربه (چوشیا) بابک ردای شک و مبهمیت مستور بود حل و روشن نموده و به دسته کشتیهای جنگی تمام عالم عسکری درسهای بسیار مفیدی داده است . لهذا به امیرال ژاپونی امیرالهای انگلیزی و امریکایی که هم پیشه او هستند بنظر بسیار حرمت و رعایت می بینند .

لورد (چارلس بره سفورد) که افسر (دسته کشتی جنگی مانس) انگلستان میباشد . و لورد (جون نفیشر) که سرافسری عمومی همه دسته کشتیهای انگلستانست بعد از محاربه (چوشیا) تلغرافنامه‌های که متضمن بر حریت و تبریک بود به امیرال (توغو) فرستاده تحسین و احترامات خودشان را علناً ابراز نموده‌اند . لورد (چارلس) مذکور شخصیت مادیه و عقوبیه رفیق مکتب سفینه (فورسه ستر) خود را به این کلمات ساده ولی موجز چنین تصویر نموده میگوید :

— آیا بخانه خود چیزی گفتنی داری و خبری میفرستی ؟

او بجواب گفت :

— چیزی خصوصتی نیست ! به آنها بگوئید که بعافیت میباشم . دلم خیلی براحت و آرامیست . همینقدر از آنها نیاز واسترحام دارم که به مکتوب فرستادن خود فکر مرا مشغول نسازند .

امیرال در تمام مدت این سفر محاربه هیچ مکتوبی بخانه خود نفرستاده است . زوجه و اولاد هایش بکمال صبر و سکون اصرار حیات مینمودند ، و برای صحت و مظفریت شوهر و پدر خویش دعا و نیاز میکردند . زوجه فضیلتمند امیرال احوال استقبال را اندیشیده در او راداره بقیه خود خیلی متبصرانه حرکت میکرد . همه خدمتگاران خود را رخصت داده هر کارخانه را خود بالذات اجرا مینمود .

والحاصل امیرال توغویک قوماندان خارقه نمائست که عصرها کم چون او میپروراند . در سنه ۱۸۰۵ امیرال (نلسون) انگلیزی بمحاربه (ترافالگار) حاکمیت دریاها را به انگلیزها بخش نموده بود ، و میدان محاربات بحرئی عصر نوزدهم را بشهرت مظفریات خویش پر کرده بود . اینست که بعد از یکعصر امیرال (توغو) ی ژاپانی ، بمحاربه (چوشیما) صحیفه های تاریخ اوائل عصر بیستم را بنقوش زریس موفیقات و مظفریات تزئین نموده است .

علوفکر امیرال (توغو) ازین یک نیز معلوم میشود که در وقت وداع از خانه بزوجه خویش گفت :

— یگانه رجاء نیازی که دارم همینست که برای من هیچ نامه ننویسی !

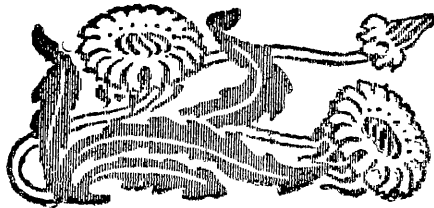
و چون بعد از هجوم بر کشتیهای جنگلی دشمن شنید که بعضی از کشتی های جنگلی دشمن خسارت زده شده است گفت :

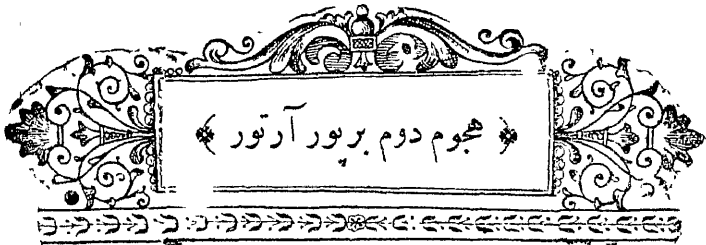
— دشمنان ما خاطر جمع باشند که ما کشتیهای آنها را از خودشان بهتر و

خوبتر تعمیر خواهم کرد .

وبعد از آنکه . مانند غلبه و مظفریت (چوشیا) يك يك مظفریت بی مثیلی را
احراز نمود تلگرافی که برای اخبار این کیفیت بمملکت خود کشیده است چنینست :
« این مظفریت محض از اثر حسن توجهات حضرت (مقادو) و معاونت
روحانیه آباواجدادشان ، وفداکاری و مهارت افسران و مرتبات کشتیهای
جنگی شان میباشد . »

پس اینجبین يك امیرال نوجوان غالب ، ظفر که به این تواضع و فضایل خویش
جهان انسانیت را در سبهای عبرت میدهد که میداند که همان بیگران استقبال
هنوز چه قدر فتوحات و مظفریات برای او احضار و اکمال کرده خواهد بود !

افق دود آلود است. ولیکن بصورت خفیف!! در شهر، در لیان — یعنی لنگرگاه در بندر قیل و قالها شنیده. میشود و بعضی حرکتها دیده میشود، اسرار وقوعات شنبه که در اول امر کوچک و بی اهمیت گمان میشد آهسته آهسته طامس و آشکار میگردد. و هر کس از خورد و بزرگ به بود و نبود واقعه آگاه میشوند...

بعد از این حادثه درد انگیز چنان گمان میشد که در بندرگاه اثر يك وعا لیت و کارگذاری بزرگی دیده شود. بالعکس، در دسته کشتیهای جنگی روس امروز نیز عین سکونت و همان آرامی که در روز دیده میشد بجا میماند. فرماست. در کشتیهای جنگی قضاذه روس يك نشانه زوال، و در چهره های نفرها و افسرها يك اماره حزن و ملال نمایان میشود! افراد بحریه بکارهای عادی هرروزه خودشان که فی السابق دوام میورزند. امرا و افسران عسکری بخلاف هرروز امروز يك عصبیت و شدت تمام به اینطرف و آن طرف میدوند، و بر وظیفه های مودوعه خودشان اقدام تام نشان میدهند. همگامیکه شهر (پور آرتور) از لباس ماتم دودهای کثیف و دمه های عنیف بیرون برآمد، قرص شمس بایک دبدبه مخصوصه از افق تابدار شرق ظهور نموده. موجه های بحر اصرر ایکدیگر. نظره، و یک دیگر هبتی بخشید! بعد از شب مظلم گذشته این قرص عالم آرا بشکل يك لوحه جسم قدرت تجلی کرد. ولیکن هنوز نشر شعاع نکرده. مانند يك سیلنی سرخ آتشی

جلوه گری میکرد! و چنان گمان میشد که این کره عظیمای نور با برهای پاره پاره سرخ شده افق که در دور و پیش او بود يك بیرق جسيم امپراطورئی ژاپون است که بر (پور آر تور) رفع لوای نصرت نموده است!! این خورشید معظم که در میان آفاق سپاه به شعشعه بار کمال است و يك نظير دلپذير الوان رسميه مليه ژاپون را تشکیل میدهد بعد از آن که بر تحت عالي افق جلوس نمود در يك آن تمام سطح دریا، وزر و کوه ها و درون دره ها را بشعاع زرينگار خویش غریق انوار نمود.

درین اثنا بنا گمان در طرف افق دیده شد که چهار کشتی جنگی که بر اوج بالای دیر کهای شان (شمس طالع) — یعنی بیرق ژاپون موج نمای عظمت بود بشکل يك قوس دائره در حالتیکه دود های سیاه از دود کشهای آنها میبرد بسرعت تمام بجانب سدر گاه پور آر تور تدویر چرخ حرکت داشتند! این کشتیها عبارت از یک دسته کشتی جنگی (گرو وازور) حقیقی بود که قصد استکشاف از اصل دسته کشتی جنگی جدا شده به پیش آمده اند. ناهای این گرو وازور ها (چیتوزه)، (قازاکی)، (ناقازاغو) و [پوشینو] بود، پس چون موجود بودن دشمن سراسر محقق شد همه کشتیهای جنگی روس که در سدر گاه لنگر انداخته اقامت بودند بحضور مایوره لنگر برداشتن آغاز نهادند اما حرکت نکرد و رجا های خود میبندیدند در این اثنا کشتیهای ژاپون نیز از حرکت صرف نظر کرده بعد از آنکه زیاده از یک ساعت اطراف و اکناف را کشف و ترصد کردند و سپس گردیده باز دور شدند.

از ساعت هشت بیست دقیقه گذشته بود.

دسته کشتیهای جنگی روس بعد از آنکه سقیفه های ژاپون رجعت نمودند میگویند که کاهلان به تعقیب آنها برآمده و اول بسوی شرق و بعد از آن بجهت شمال شرق بحرکات آغاز نهادند، اما این حرکات دسته کشتیهای جنگی روس

بطول نینجامید. چونکه بعد از ده پانزده دقیقه حرکت کردن واپس گشتند. از ساعت نه ربع گذشته بود.

ازین عزیمت و عودت دسته کشتی های جنگی روس هیچ يك نتیجه حاصل نشد. نفرات عسکری بحری بکمال سکوت و سکون بکار و بار خودشان، ولی اهالی قصبه و مأمورین مآبکه از هول صدمات (طور پیل) ژاپون که یکشب پیشتر قصبه را بلرزه انداخته بود بهیچان و تلاش عظیمی افتاده بودند. در کوچه های پور آر تور از شبیدخون دیشب عکس صدای قیل و قال بسیار و بیان بسی مطالعات و افکار شنیده میشد. و این سخنان نیز و اصل سمع حیرت میگردید که امیرال ژاپونی بندر پور آر تور در زیر کله های طوپ خواهد گرفت. اهالی قصبه که چار و پنج روز پیش ازین دکانها و مالهای اهالی ژاپون را که از پور آر تور میروند بسیار ازان و رایگان طالب و خریدار بودند امروز بتلاش و اندیشه آن اقتاده اند که چسان يك آن اولتر از شهر بیرون بر ایندیوک دارالامان برای خود تدارك نمایند.

اگرچه اینخبر شنیده شده بود که سه سفینه جنگی بخسارت و فلاکت دوچار، و از حرکت معطل و بیکار شده اند — ولی هیچکس نمیدانست که درجه خسارت عبارت از چیست و چسانست. چونکه اساس تدبیر و احتیاط افسران روس این بوده که درجه ضررات حقیقت طور پیلهای روس را اظهار نکنند و پنهان دارند.

حتی این احتیاط خود را بدرجه پیش برده بودند که (قولومیا) نام واپور تجارتی کپانیه (هند و چین) که در شب واقعه مدهشه گذشته در بندر گاه بیرونی لنگر انداز بود، و مجبوراً شاهد آن واقعه شده بود، روسها واپور مذکور را نظربند داشته نگذاشتند که بندرگاه را ترك کرده بیرون برآید تا آنکه بمبادا اسرار درجه خسارت و ضررت طور پیلهای ژاپون را که بر واپورهای جنگی روس رسانیده اند فاش نماید. حتی يك بهره نیز از افراذبهریه روس را در کشتی

مذکور گذاشته بودند .

درین اثنا در داخل شهر واستحکامات ساحل آواز مدهشی که (دشمن میآید ! دشمن میآید !) بیکعکس صدای مہیبی در اطراف و اکناف منتشر گردید . بواقعی که در منتهای افق همه دسته کشتی های جنگائی ژاپون بکمال هیبت و دہشت عرض وجود کرده بودند .

امیرال توغو قبل از زوان همه کار های خود را حاضر و آماده ساخته و بشرف سلامتئی اعیان طور (میکادو) اداره اقداح کرده ، قسم کلی دسته کشتی های جنگی خود را بر دودسته کشتی های جنگی که یکی از زره پوش ها و دیگری از گرو و ازور های زره پوش مرکب بود ، منقسم ساخته از جهت جنوب سر راست بر (پور آرتور) اسر حرکت راداده بود .

امیرال (شتاروق) روسی بمجر دیکه دسته کشتی های جنگئی ژاپون را دید ، لگر دسته کشتی های جنگئی خود را برداشته در بندر گاه بیرونی حاضر و آماده بمقابلہ گردید . کشتی های روس نظام کشاده — یعنی از هم دیگر مفاصلہ دار بربیک خطی دریک موضع پرامنیتی که گله های طوب های ساحل از سر آنها بگذرد بر صف نظام حرب حاضر بمجنگ شدید . ساعت دہ و نیم بود که دفعته بیک کله بم (۱۲ پوسی) ژاپون نام در پیش طوپیدو های روس بدہشت بکفید . این کله اول اشارت بود برینکہ پور آرتور از طرف دسته کشتی های جنگئی ژاپون (بوم باد دمان) — یعنی در زیر گله ریزی گرفته شد ! بحقیقت کہ همچنین ہم شد دسته کشتی های جنگئی ژاپون با همه طوپہای خود بیک آتش بسیار بزرگی از طوپہای آتشفشان خود باریدن گرفت سفائن حریرہ روس واستحکامات ساحل بمقابلہ آغاز نہادہ از مسافت پنجصدہ تروادسته کشتی های جنگئی ژاپون بمحاربا بمطوب بشدت تمام آغاز کردند .

همہ کله های دسته کشتی های جنگئی ژاپون کہ از طوپہای (۱۲ پوسی)

می انداختند به بسیار خوبی بوجه دلخواه تأثیر خود را اجرا میکرد. طوپیچیان و کشتی بانان ژاپون چون میدیدند که کله های شان بر هدف مطلوب واصل شده بدستی ایفای وظیفه میکردند، و بجوش و خروش آمده سرشار نشه مظفریت میشدند. پرنس (یاماشیما) که در سفینه (میقاذا) معاون امیرال توغو بود یکچند بار خود بالذات نشان گرفته کله را بمحل مقصود رسانید. حالا نکه کله های طوپ های روس پیش از آن که به هدف واصل شوند در آب می افتادند یکی از تماشا بینان که (در پور آرتور) بود و این محاربه را بر آئی العین تماشا کرده چنین میگوید: (از هر دو جهت بصدها طوپ در یک آن رعد آسا بصدا آمده نعره جنگ وجدال سر بفلک میکشید. در میان این دغدغه عظیم از زمین و هوا بلرز می در آمد، و خر منهای دودهای سیاه زرد رنگ روی سمارا تیره می ساخت! سطح بحر بیوسعت سه میل از افتادن کله ها فواردها تشکیل میداد و معلوم میشد که طوپیچیان روس بخوبی نشان گرفته نمیتوانستند. چرا که قسم اعظم کله های آنها در پیش روی دسته کشتی های جنگی ژاپون بد ریا میریخت.)

دسته کشتی های جنگی روس خود را در زیر دایره حمله طوپهای قلمه و استحکامات گرفته به بیرون بر آمدن و از ساحل دور شدن جسارت نمیتوانستند. تنها سفینه های (نووویق) و (آسقه لا) و (دیانا) بیک سرعت عظیمی جناح خط حرب شده کشتی جنگی ژاپون را دور نموده گرو وازورهای خفیف ژاپون را که در پشت قسم کشتی های جنگی بودند در زیر آتش طوپ گرفت. این حرکت گرو وازور (نووویق) را روسها شایان نقد و تحسین پنداشته کپتان سفینه مذکور را به نشان (سن جورج) تلطیف و سزاوار نمودند. مع هذا ازین حرکت روس ها به کشتیهای ژاپون هیچ ضرر و خسارتی نرسید ولی بالعکس سفینه (نووویق) با آتش کله های متعدد سفاه حریره ژاپون گرفتار و به خسارات مهمی دوچار آمده بر جعت کردن مجبور گردید.

در اثنای این محاربه يك حادثه مضحكه در بندرگاه بوقوع آمد كه آنهم قضيه قرار كردن واپور تجارتی (قولومبیا) ست كه پيش ذكر شد. لاکن يكاش كه تنها خود او فرار ميكرد! نى بلکه يك پهره روس را كه در واپور مذکور برای محافظه نشانده شده بود نیز با خود ببرد *

ساعت دوازده در میان دسته كشتی های جنگی روس يك دود كثیفی ظهور نموده معلوم شد كه يکی از كشتی های روس را آتش گرفته است. و در همان وقت يك گله بزرگ طوپ ژاپونی از پشت تپه بندرگاه بیرونی گذر نموده كشتنی خسته حانه روس را غرق نمود *

در مابین دسته كشتی های جنگی طرفین از يك مسافه نزدیکي يك محاربه بوقوع نیامد. امیرال (شتارق) در خود این قوت را نمیدید كه در دریای فراخ بادسه كشتی های جنگی ژاپون پنجه زند. امیرال توغو نیز دانست كه با طوپ خانه های مكمل و مجهز استحکامات روس كاری از پيش نخواهد برد لهذا بجهت جنوب شرق رجعت نمود و روسها نیز دسته كشتیهای جنگی ژاپون را تعقیب نكردند *

نظر بمندرجات راپورت های مختلف كه امیرال (الكسیهف) روسی فرستاده چنان معلوم میشد كه كشتنی زرهپوش (پولتاوا) و كرو وازورهای (دیانا) و (آسقولا) و (نوویق) روس در اقسام فرو تراز خط آب دوچار خسار شده اند. گله ژاپونی كه بر كشتی (دیانا) اصابت نموده است چنان تأثیر مدهشی اجرا کرده كه در مدت بسیار كی نصف آن بدر یا غرق شده است. سفینه (آسقولا) بيك گله دودكش و ديگر گله قسم ماشین و بسوم گله دگل بزرگ آن حراب شده است *

از دسته كشتی های جنگی ژاپون نیز كه زرهپوش (میتازاوا) و (فوجی) و كرو وازور (ایواته) میباشند نیز به بعضی خسارات كم و بی اهمیتی دوچار

شده است . قوماندان طوپچی زرهپوش (فوجی) تلف شد، همه ضایعاتیکه ژاپونها از نفوس داده اند سه افسر، و سه نفر مقتول، و ۷ افسر، و ۱۶ نفر سیخت زخمدار، و ۳ افسر و ۲۰ نفر خفیف زخمدار شده اند .

امیرال (توغو) در راپورت رسمئی که داده است بیان کرده که بقیامت حربئی دسته کشتی های جنگی هیچ خلل وارد نیامده است .

ژاپونها در مخاربه که بسیار پیش نیامده اند خیلی عقل و مهارت بکار برده اند . زیرا استحکامات ساحل (پور آرتور) با طوپ های بسیار منزل بزرگ سیستم آخرین مجهز میبود، و اکثر استحکامات مذکوره بر سر کوهها و تپه های بلندی که بندرگاه (پور آرتور) را احاطه کرده است موجود میباشد، و نظر بسطح بحر موقع آنها خیلی بلند و حاکم افتاده است . پس طوپ هائیکه از چنین استحکامات بلند انداخته شود از بالا بپایان يك زاویه رمئی اجرای انداخت میکنند که کشتی ها هر آنقدر که به آن نزدیک شود این زاویه رمی ها تقدر زیاده تر میگردد . پس چون اقسام افقئی کشتی های زرهپوش — یعنی سطحی آن به زره خفیفی مستور میباشد هرگاه گله های بزرگ طوپهای استحکامات بلند بصورت عمودی بر سطح واپور بخورد بی آنکه زره را سوراخ کرده بگذرد بسی خرابیها و رخنه های عظیم در وجود واپور میرساند، و اگر مرئی — یعنی گله دریش ماشین واپور بقتل احتمالی قوی دارد که ماشین را از کار و حرکت انداخته زره پوس عاقل و بیکار بماند . بناءً علیه نزدیک نشدن امیرال ژاپونی به استحکامات روس از تدابیر عافلانه او شمرده میشود .

در اثنای مخاربه صلابت قلبیه و سکونت فکریه عساکر بحربه کشتی های جنگی ژاپون را از این يك مثال قیاس باید کرد : که يك نفر از کشتی بانان ژاپونی بایک پارچه بم دشمن دست راستش از بدن جدا گردیده بر سطح واپور بیفتاد، این نفرئی جسور دست افتاده خود را بدست دیگر گرفته در پیش

دا کتر ز رهپوش بقاعده نظام رفت و گفت : — اگر پهبانی شود که تداوی دست مرا بعد از این بکنید و حالاً مساعده بفرمائید که بر سر خدمت و وظیفه خود بروم .

یکی از افسران کشتنی ز رهپوش (ها تسوزه) (قازیمورا) نام صوبه داری بود که او نیز با چاه کله بم از میان دوباره شده بود ولی او در حالتیکه نیم وجود بود بسیاری بر وایانه بطرف دیگر رفقای اطراف خود عطف نظر احترام کرده و جمع کردن تکه های خود را از ایشان استرحام نموده است ! ما چون اینچنین واقعات را می بینیم و یا می شنویم می پنداریم که این چیزها کارهای طبیعی بسط حیات بشر است . و برای اینست که در تصویر ماهیات و علویات آنها بسیار خطا می کنیم .

کسانیکه به اینگونه از قهرمانی و دلاوری اظهارشان و شهرت میکنند آنها مانند انسانهای عادی نیستند بلکه آنها از ان اولاد بشر اند که فطره بسیار بزرگ و عالی خلق شده اند .

اینگونه قهرمانانیکه در راه شرف و ناموس ملیت و وطن و باد شاه و وظیفه خود به اینگونه صلابت و بهادری فدا می کنند از ان انسان های نیست که در دفترهای دلها و فکرهای قوم و ملت خود تذکراتی ابدنشانی می گذارند ، و نام شان تا به ابد به احترام یاد می شود .

سرگذشت یک ژاپنی دیگر را نیز بر وجه ذیل نقل می کنیم : — این شخص (تاغه) نام یک کرنیل ایست که در وقت هجوم بر پورارتو یک فرقه طور پیدوهای مخرب را اداره و قوماندانی میکرد . مهارت و جسارتیکه در انشای وظیفه و اموریات خود بکارداشته است حقیقتاً شایان دقت و حیرت میباشد و سبب اشتها را بدی اوشده است .

، مومی الیه در محاربه (چین و ژاپون) کوماندان طور پیدوی (قوقاقام

بود کرنیل مذکور با طور پیدوی خود همه موانع متحرکه که از طرف چینیهها وضع شده بود از هم پاره کرده در گذشت و به بندرگاه (وای های وای) درآمده (پنیغ یوان) نام کشتی زرهپوش جنگی چین را بغرق کردن موفق و کامیاب گردید.

بعد از احراز کردن موفقیت ترفیع رتبه نمود و در کشتی زره پوش (کی ووهای) که از چینیهها ضبط شده بود مأمور حساب تعیین گردید. سفینه (کی ووهای) هنگامیکه در سواحل مخاطره ناک جزیره (فوروز) گردش میکرد بیک طوفان شدت ناک گرفتار آمده بصورت بسیار الیم و فجی محو و غرق گردید.

بعد از آنکه امید رهایی دادن سفینه سراسر زائل شد کپتان کشتی مذکور که (هوجینی) نام داشت باین مأمور حساب بصورتیکه لایق شان کشتیانان ژاپون باشد به استقبال کردن مرگ قرار دادند! همه طاقه کشتی بر سطح واپور جمع شدند، و بعد از کمی مجواب جوش و خروش و وجه های هول انگیزی دریا آوازه (زنده باد پاشاه ما) را بلند کرده همه شان بیک بارگی بدریا ریختند و اکثر شان محو و نابود گردیدند!

کرنیل (تاغه) اردیگر رفقای فلاکت خود طالع نندتر بود که بعد از غرق شدن سفینه در حالتیکه در میان وجهای پردهشت شناوری میکرد بیک تخته پارژ بدستش آمده سه روز و تمام در میان اوج بحر غلطان و یوان بماند نهایت بیک جزیره کوچکی از جزیره های (فوروز) واصل شد و بعد از آنکه یکم مدتی در آنجا ماند در کشتی که از طرف حکومت ژاپونیا برای جستجوی کشتی قضا زده (کی ووهای) فرستاده شده بود سوار شده به ژاپونیا آمد.

اینست که این کرنیل بکافات فداکاری خویش درین مخاربه روس و ژاپون باز کو ماندان یک فرقه طور پیدا و شده بسی خدمات صادقانه و جسورانه در راه

دولت و ملت اجرا و ایفا نموده است . . . (یوم بار دمان) پور آرتور بقدر (۴۵) دقیقه دوام ورزید . کله های ژاپون اگر چه در شهر خسارت و خرابی بزرگی ز سانسیدولی در میان اهالی یک ترس و رعب عظیمی انداخت و در شهر یک اندیشه و تلاش بزرگی حکم فرما گردید چونکه هر کس دانست که در هر گاه و بیگاه این تعرضات آتش بار دشمن دوام خواهد نمود . از باشندگان (پور آرتور) بغیر از هیئت عسکریه دیگر هر کس همین فکر بود که ازین شهر جنگی و عسکری چسان و چگونه بیرون برآمده بتوانند !

(در پور آرتور) در میان چهره های ملول و مکدر یکی چهره امیرال (شتاق) بود ، این که ماندان و افسر بزرگ بحری یکشب پیش ازین برای شرف نامز و وجه خود بترتیب دادن یک جشن پرسرور مشغول بوده خیلی شادان و نمون مینمود ، امروز چون می بیند که از دسته کشتی های جنگی که در زیر اداره افسرئی او میباشد هفت جزو تام بزرگ آن بعضی کم و بعضی بیش دوچار خسار و زار و زار گردیده اند لهذا خیلی دلخون و از چهره اش علامت فلاکت و مغلوبیت رونمون بود . بعد از پیشین افسران و مأمورین روس به اظهار کردن یک فعالیت عصبیه آغاز نهادند . کشتیهای تجارتی که در بندر گاه له گراندار بودند از بیرون برآمدن یک قلم ممنوع شدند ، بسیاری از اهالی شهر در زیر توقیف و نظربندی درآمدند به احتمال این که مبادا در میان شان جاسوس ژاپون وجود باشد . در هر نقطه ساحل پوره ها و تپانه های عسکری گذاشتند ، برای محافظه و مدافعه راه آهن و بندر گاه (دالنی) تدابیر لازمه اتخاذ کردند .

غریب است که دیر و ز شهر (پور آرتور) در میان یک سکونت تامه اصرار حیات مینمود و امروز بعد از پیشین یک اندیشه و اضطراب بزرگی افتاده بود . جان اصلئی فعالیت قلعه (پور آرتور) امیرال (آلکسیف) که والئی هموهئی اقصای شرق است میباشد . اشارالبه چنانچه در جمله امور سیاسیه

و ملکیه اجرای معاملات و اعطای اوامر و تعلیمات، بنمود، در فردای آن روز فلاکت اندوز نیز برای محافظه شهر (پور آرتور) و دیگر اراضی و عسکریه بسکونت و بی پروائی که مخصوص شخص خود اوست اقدامات و اهتمامات بکار میبرد. اما این بی پروائی و آرامشی امیرال (آلکسیه ف) یک نقاب ظاهری بود که بر چهره خود کشیده بود. ولی بحقیقت صداهای مدهشۀ طور پیلای ژاپون که یکشب پیش در پیشگاه (پور آرتور) بناگهانی کفیده و سکونت شب را خلل پذیر گردانیده بود هیچ شبهه نیست که در آسمان افکار این کپتان با عظمت و احتشام یک عکس صدای الیم بمحصول نیاورده باشد و مشارالیه را بیک اندیشه بزرگ مسئولیت و بازخواست، دوچار کدر عظیم نکرده باشد:

و قتی که محاربه طویچی در (پور آرتور) آغاز نهادن وقت امیرال (آلکسیه ف) به (پترسبورغ) این تلگراف را کشید:

«دسته کشتی های جنگی دشمن که مرکب از پانزده کشتی زیرهوش و کرووازور است فی الحال بگلره ریزی بر (پور آرتور) آغاز نهاد. قلعه (پور آرتور) در حال به آتش دشمن جواب داد، دسته کشتی های جنگی مائیز برای اشتغال کردن بمحاربه لنگر برداشته به بیرون برآمد، آورد و دسته کشتی های جنگی اقصای شرق، در راه شان و شرف مملکت به محاربه کردن و نادشمن جسور خود سینه بسینه جنگ کردن بیک هیجان و آرزوی شدید متهیج و آرزو کش میباشند.»

این تلگراف نامه مختصر والی عمومی اقصای شرف در عالم (پترسبورغ) که از خبر کدورت اثر پریشان به نهایت درجه متأثر بودند سران فوئیک هیجان بزرگی بمحصول آورده بود و هر کس بیک بی صبری و استعجان بزرگی بعاقبت و نتیجه این حرب که سران نو آغاز شده منتظر میبودند، بعد از کمی این انتظار متهیجان به بیک سکونت عمیق تأثر رفیقی مبدل زوال گردید.

زیرا امیرال (الکسیه ف) در تلگراف اول خود مرده های که داده بود به این تلگراف ثانی در عالم (پترسبورغ) کسانی را که به نتیجه محاربه بشدت منتظر بودند سراز نوبک تأثر الیمی استیلا نمود . صورت تلگراف اینست : « بعد از آنکه دسته کشتیه های جنگی ژاپون بقدریک ساعت بومباردمان نمود آتش خود را قطع نموده و بسوی جنوب واپس گشته رفت . ضایعات ما در دسته کشتیه های جنگی (۵) افسرو (۶۱) نفر عسکر مجروح (۱۴) نفر . مقتول شده اند . در استحکامات ساحل (۱) نفر . مقتول (۶) نفر مجروح است . در اثنای محاربه کشتی زره پوش (پولتاوا) ، و گرو وازور های « دیا نا » و « اسقولا » و « نوویق » هر کدام در خد خط آب خود زخمهای شدید برداشته دوجار خسار شده اند . ضایعات و خساراتی که در قلعه واقع شده شایان تذکریک اهمیتتی ندارد . »

هر کس به این فکر افتاده بودند که نتیجه این مصایب و فلاکاتی که یکی پی دیگر میرسد بچه منجر خواهد شد ، و از دشمن بد خواه بچه گونه انتقام خواهند گرفت ! ولی فکر هیچکسی بر هیچ چیزی قرار نمیگرفت . زیرا کار از کار گذشته بود .

دشمن چون یکبار در حرکات اولیه سوق الجیشیه خود تقدم یافت باز چسان میشود که در طریق ظفر توقف ورزد ؟

بعد از آنکه امیرال « الکسیه ف » را پورت (محاربه ۹ فیروری) را به (پترسبورغ) بفرستاد ، و او امر و تعلیمات لازمه خود را در باب بیداری و اتباه دسته کشتیه های جنگی و تعمیرات کشتیه های خسار زده بداد ، اول کاری که کرد این بود که برای عموم اهالی (مانچوری) چنین یک بیاننامه نشر و اعلان کرد :

« ای اهالی مانچوری ! بدانید که در مابین روسیه و ژاپونیا حرب آغاز

کرد! من که، بنابر آرزوی چار و تنسیب و قرار حکومت معظمه روسیه و الی عمومی اقصای شرق میبا ششمه شمارا امر میکنم که این شش فقره را هر يك فردی از شما میباید که حرف بحرف تعقیب و پیروی نماید .

اولاً — در اثنائیکه در مابین روسیه و ژاپونیا مذاکرات صلح جبه دوام داشت ژاپونها ببحر و ناگهانی بردسته کشتیهای جنگی ما تعرض خائنه اُجر نمودند لهذا نخستین وظیفه ما اینست که بمقابل این معاملات حقوق شکنانه ژاپونها ، و مقاصد یگانه آنها که عبارت از پایمال نمودن و لکد که ب کردن اراضی چینست تا بمحدود روس ، بصورت بسیار معذنه و فداکارانه ایشازا منع کنیم و مقابله نمائیم .

«ثانیاً — در اثنای چنین يك تجاوز ، منافع روس و چین باهم دیگر چنان مربوطست که بهمیچصورت انفصال نمی پذیرد . پس لازم بود که حکومت در خصوص طرد و دفع ژاپونها در هر باب بروسها ، معاونت و مدد میرسانند . چرا که ارقواعد معاونت متقابله همین بود . حال آنکه حکومت مذکور به بیطرف بودن خود را ، و در مقابل وقایعی که گذران یابد مانند يك سیرکننده ماندن خود را بامبیان نمود . بناءً علیه جمله مأمورین مانجوری را اخطار و ویدآوری میکنم که برای همه قطعات عسکریه ما که خواه سیار و خواه محافظ باشند از اقیانوس و لوازم گداز شتر اجمع آوری نمایند . و در یخصوص هر اقتدر که از دست شان بیاید در معاونت قصور نورزند .

«ثالثاً — همه اهالی مانجوری از معبران ، و خان زادگان ، و زراع ، و تجار ، و جمله جمله کیکی کافی الساق بکار و بار خود مشغول باشند و وقتی که قطعات عسکریه روس بر آنها بیاید میباید که بقطعات مذکور امنیت و اعتماد تامی نشان بدهند ، و چون چنین شود من عهد میکنم که از افراد روس به اهالی بومی هیچ بدی نرسد .

«رابعاً — هرگاه بر خطوط راه آهن ، و تلگراف ، و تلفون که در

مانچوری هست تحزیبات ، و تعرضاتی برسد همه اعیان و وجوه مملکت را کہ در اطراف و جوار خطوط مذکورہ سکنا پذیر باشند در زیر بازخواست سختی خواہم گرفت . بہ خطوط اخباریہ ، و وسایط نقلیہ زیان رسانیدن نی بلکہ در خصوص تأمین و محافظہ آن سعی و غیرت بکار داشتن نیز از وظایف وجوہ و اعیان مملکت میباشد . و اگر بر سر اینہمہ تعلیمات و اخذات باز ہم بر خطوط مذکورہ تحزیبات و تعرضات واقع آید بغیر از آنکہ اعلان جراً تکرار آنہا را بمجازات بسیار شدید جزا دادہ شود مأمورین و اہالی محلّیہ کہ در ہمان وقت اجرای تحزیبات حاضر باشند نیز در زیر بازخواست شدید گرفتہ خواہند شد .

« خامساً — خونخوڑھا ، و دزدان ریش سرخ کہ بر سر مردم مانچوری يك بلای مری شدہ اند ، اردوی روس اگر ممکن شود ہمہ آنہا را از بینخ و بن برخواہد کند . لہذا شما از ضرر و تضییق آنہا هیچ پروا نکنید . تنہا جاہائیکہ آنہا پنهان باشند بما خبر بدہید اردوی روس علاج آنہا را بواقعی خواہد کرد . و ہر چینی کہ ازینگونہ دزدان و رزبان در خانہ خود قبول بکند ، و یا جاہائیکہ آنہا پنهان باشند دانستہ خبر نہدہد مانند خود آن دزدان مجازات خواہند دید .

« سادساً — محقق میدانم کہ اہالی مانچوری بمقابل اردوی روس اعتماد تام نشان خواہند دادہ ولی اگر بالعکس يك قسمی از اہالی و مأمورین محلّیہ بر اردوی ما بدشمنی قیام ورزد بیشک وبی شبہہ کہ آنہا را بلامان محو و تلف خواہیم ساخت . تمام اہالی مملکت بدانند و هیچ شبہہ نکنند کہ حکومت متبوعہ من ہمہ حقوق و منافعیکہ درینوقت در داخل این اراضی وسیعہ دوچار ضرر و تہاہ کہ شود ہمہ را بصورت بسیار جدی و حقیقی مدافعہ و تلافی میکند . »

❖ که از (۹ تابه ۲۹) فبروری جریان یافته ❖

بعد از محاربه (۹) فبروری دسته کشتی های جنگی روس به بندر داخلی واپس کشیده در بندرگاه پیرونی تنها سفینه های (قره غول) — یعنی دیده بان مانده بود. درین میان نه اگر چه برای استکشاف بعضی سواحل همچو آب بعضی تشبیهات خورد و ریزه بوقوع آمده بود ولی بادهسته کشتیهای جنگی ژاپون در هیچ جاییک تماسی دست نداده است. باوجود آنهم روسها در ایام متعاقبه دو کشتنی قیمتمدار دیگر نیز ضایع کرده اند:

در (۱۱) ماه فبروری کشتنی نقلیه نقب دریایی روس که (پنه س) نام داشت در حالتیکه مشغول بعملیات سد کردن مدخل (تالیه ن وان) را بطور پیل بود، از طور بیایهای که خود او وضع کرده بود بتأثیر باد و جریان آب از جای خود خطا خورده به کشتنی مذکور مصادمه نمود. و در آن واحد غرق و نابودش ساخت.

درین واقعه هول انگیز (۴) افسرو (۹۲) نفر عسکر ترك جان و جهان کرده اند. روز دیگر (بویارین) نام کرو و از ور روسی نیز بعضی همین فلاکت ترك جامه حیات کرده، — یعنی این کشتی نیز در خلیج (تالیه ن وان) بایک نقب دریایی خود روس ها تصادف کرده محو و نابود شده است.

در (۱۵) فبروری بوقت شب در حالتیکه موجه های دریا مانند کوه ها بالامیبر آمد دسته کشتیهای جنگی طور پیدوی ژاپون باز یکبار بر (پور آرتور) تاخت و تاز نمود، اما بسبب تیرگشتی ظلمت شب و شدت هوا دو چار انقسام

شدند، تنها (آساغیری) و (هایاتوری) نام دو مخرب های طور پیدوی ژاپون از طوفان کردله برف که بشدت حکم فرما بود استفاده کرده بر دو سفینه دشمن که در پیشگاه مدخل بندرگاه و ظیفه دیده بانی را ایضا میگردند هجوم برده بفرق کردن و ناپدید ساختن یکی ازین دو کشتی موفق و کامیاب شده اند . اما امیرال (توغو) در آشنای این طوفانها بهیچ یک حرکت جدی و حقیقی تشبث نکرده بلکه تنها بترصد خصم اکتفا ورزیده است . اینهم اردو سبب نشأت میکرد : یکی آنکه هنوز استحضارات و لوازماتی که برای سد کردن مدخل (پور آرتور) که در اواخر ماه فبروری اجرا کردن آنرا امیرال (توغو) مصمم نموده بود اتمام و ختام نیافته بود . ثانیاً اینکه قوت کلئی دسته کشتیهای جنگلئی ژاپون تناقصی کرده بود . زیرا بعضی سفینه های ژاپون که بصورت خفیف دوچار خسار شده بودند برای تعمیر بسواحل ممالک ژاپون فرستاده شده بودند . دیگر اینکه در (۱۲) ماه کرووازورهای روس که در (ولادیووستوق) بودند بنا کمان در دریای ژاپون ظهور کره بودند از انرو امیرال (توغو) مجبور شده بود که یک دسته کشتی را از دسته کشتیهای جنگلئی خود تفریق داده در زیر افسری امیرال (قامیمورا) بدریای مذکور بفرستد . در حوالئی (ولادیووستوق) امسال زمستان کمتر شدت نموده از انرو (راتزه نشاین) نام قوماندان بحری روس بواسطه واپورهای یخ شکن مدخل بندرگاه (ولادیووستوق) را از یخها پاک کرده برای سیر سفائن بیک حال مساعد و موافقی در آورده بود . در (۱۰) فبروری (غرومیوی) و (روسیا) و (روریق) نام کرووازورها در زیر افسری خود گرفته به استقامت جهت شرقی از بندرگاه (ولادیووستوق) بیرون برآمده بود . روز دیگر در پیشگاه آبسای (چوفا رو) یک کشتی تجارتی ژاپون را غرق کرده است . و در همان وقت یک کشتی سودا کرنی دیگر ژاپون نیز از طرف این کرووازورهای روس به پیش انداخته

شده بود ولی کشتنی مذکور حکمتها بکار برده خود را از دائره تأثیر کشتیهای جنگی مذکور بیرون برآورده است .

امیرال (قامیمورا) که با کشتنی زر هیوش (هاتسوزه) و کرو وازورهای (ایجو مو) و (آجوما) و (ایوانه) و (یا قومو) بمقابله دسته کشتیهای جنگی (ولاد یووستوق) رفته بود اگر چه یکچند روز در آن حوالی گردش نموده است ولی بادشمن هیچ برنخورده . با وجود آنهم به امیرال (قامیمورا) یک وظیفه بسیار مشکل و نازک داده شده بود که آنهم عبارت از این بود که بندر گاه (ولادیووستوق) را در زیر ترصد بدارد ، و سواحل دریای ژاپون و نقلیاتی که درین دریا از طرف ژاپون اجرا میشود بمقابل صدمات دسته کشتیهای (ولادیووستوق) دائمادر زیر محافظه و امنیت بگیرد .

برای ترصد (مانچور) نام واپور جنگی طوپکش روس که در (شانغهای) نام بندر چین اقامت داشت ژاپونها (زوما) و (آقیت زوشیما) و (ایجو ما) نام کرو وازورهای خود را بمنصب نهر (یانگجه) فرستاده بودند . بعد از مناقشه و مذاکره بسیاری که روسها با آمو رین چین کردند نهایت الامر و سهامجبور شدند که بنابر قاعده بیطرفی دول در (۸) مارچ اسلحه و تجهیزات واپور طوپکش خود را در بندر گذاشته پی کار خود گرفت . کرو وازورهای ژاپون نیز از بهره داری رهایی یافته برای ایضای دیگر خدمات بر قلند .

(سیو وچ) نام واپور طوپکش روس نیز یک سفینه غائب شده شمرده میشد . زیرا این کشتی نیز در بندر گاه (ایتقو) با یخها محصور مانده بود و گیرم که یخها باز شود باز هم از انتظار تجسس کشتیهای ژاپون رهایی نخواهد یافت و بر فر کردن موفق نخواهد شد .

دسته کشتیهای جنگی تقویه روس که در زیر کوماندانی قو نترامیرال (ویره نیوس) بود از اور ویا بر خواسته در نصف اخیر ماه فبروری بقسم جنوب یخ

احمر موصلت کرده بود برای این دسته کشتیهای جنگی يك سربسوی شرق راه پیودن يك حرکت جرأت کارانه شمرده میشد . چونکه صرف نظر از مشکلاتیکه برای تدارك کردن زغال از بندرگاههای دولتهای بیطرف درین راه دور و دراز برای اودرپیش است، واصل شدن شان بدون آنکه از طرف دسته کشتیهای جنگی ژاپون دیده شود بیک بندرگاه اقصای شرق روس غیر قابل وعیدیم الامکان بنظر میآمد . و اگر بنخواهد که دسته کشتیهای جنگی ژاپون را از هم شکافته خود را بهدف مقصد رساند اینهم بسبب ضعف قوت او محال مینمود بآء علیه در (۲۳) فبروری قونتر امیرال (ویرینیوس) را اسر بازگشت داده شد .

اینست که باینصورت دسته کشتیهای جنگی اقصای شرق روس از هر قسم قوهٔ معاونه و مدد رسانی محروم ماندند . حال آنکه حکومت ژاپون دو کروزر و ازورز رهپوش دیگر که از (جنوه) خریداری کرده بود در (۱۶) فبروری به (یوقوزوکا) که از بندرهای ژاپون است موصلت کرده بودند . که باین سبب قوهٔ بحریهٔ ژاپون يك تفوق و برتری مهمی حاصل کرد .

در نصف اخیر فبروری ویس امیرال (ماقاروف) بدسته کشتیهای جنگی روس که در محرمحیط کبیر بود به سوافسری بزرگ نصب و تعیین گردید اما تا رسیدن مومی الیه اسر و کوماندانی دسته کشتیهای جنگی را باز هم امیرال (شمارق) ایفا مینمود .

شهر (پور آرتور) کم کم به مساعدات خارجییه اش خلل میرسید . مثلاً در (۱۷) فبروری خط تلگراف تحت البحری که (پور آرتور) را به (چهفو) ربط داده بود از طرف ژاپونها بریده شد . از دیگر طرف در جهت های (اسنقو) اشقیای چین خطوط مخا برهٔ تلفون و تلگراف (پور آرتور) را که تابه قصبه (دالنی) موجود بود قطع نمودند .

این دو حادثه اگر چه در دیگر ایام آنقدر اهمیت و اعتباری نداشت ولی نظر بشرائط معلومه وقت حاضر اهمیت بسیار بزرگی را حائز بود و این دو حادثه سبب آن شد که امیرال (الکسیه ف) يك آن اولتر قرارگاه خود را به (مو کدن) نقل بدهد. لهنادیش از آنکه (پور آرتور) راترك کند يك بار دیگر تزیارت کردن و دیدن طو پخانهای ساحل را مناسب دانست در انشای این زیارت به افراد طو پچی از شجاعی که در محاربه (۹) فبروری نشان داده بودند اظهار تشکر نمود و برای دیگر حرکات که بعد از این بوقوع آید آنها را تشویق و ترغیب کرد، و به بعضی از آنها نشانهای بخش نمود. بعد از آن بقرارگاه عمومی خود - یعنی (مو کدن) عودت نموده بر اردو دسته کشتیهای جنگی اینچنین يك او امریومیه نشر و تعمیم کرد:

«ای اردوی جسور و ای دسته کشتیهای جنگی غیور! بخوبی بدانید و فراوش مکنید که نظردقت حضرت چار، و بلکه تمام عالم انسانیت در ینوقت بطرف ما معطوف مانده لهنابر ای مدافعه کردن مملکت، و فرو نیا وردن دولت روسیه را از صف دیگر دولتهای معظمه بر ما فرض و دینست که جان سپاری، و فداکاری را اساس وظیفه خود بدانیم.

«هرگاه دشمن ما، چنانچه میگویند: خیلی قوتمند و توانا باشد از این چه بهتر! چرا که در ینصورت بایک دشمن همیار و کفو خود جنگ میکند، و دشمن خود را لایق بخود می بینیم. از انسب افتخار باید بکنیم، چونکه شرف و شانی که نظریهای بری و بحری ما حاصل کنند نسبت به بزرگی دشمن بزرگ میشود.

«در تاریخ شرف و شان اردو و دسته کشتیهای جنگی ما خطرات و مآثر بسیاری از بزرگان هموطن ما مسطور است، لهنآ آن مردمان بزرگ در ین وقت حاضر مشق تجربه و عرفان شما باید بود.

« جناب حق ، که دایماً اسباب حقانیت را محافظه و ذی حق را بحق میرساند درینبار ما را هم محافظه خواهد فرمود . چون چندینست برای دوام کردن بر محاربه یکجاشویم ، وسعیهای خود را یکی بکنیم ، هر یکی از شما برای حسن ایفا کردن وظیفه مودوعه خویش ، بیاید که اعتدال دم و سکونت فکر را پیشه کنید . »

بعد از نشر کردن این اوا میرویم « الکسیه ف » با همه ارکان حربیه ، و جمله هیئت سیاسیه و قلمیه خود یکجاشهر (پور آرتور) را ترک کرده بعد ازین مسئولیت مدافعه شهر تنها بعهده کومانندان « پور آرتور » جنرال (اشتوسل) باقی بماند . کومانندان مذکور در اول امر اداره صریفه را اعلان ، و برای اطمنان قلوب و اذهان باشندگان شهر ، و دیگر نقاط یک بیاننامه نشر و اصدار نمود .

تشریح نخستین برسد کردن مدخل پور آرتور

۲۴ — فبروری

هجومهای اول و دومی که از طرف دسته کشتیهای جنگی ژاپون بر کشتیهای جنگی روس بوقوع آمده بود اگر چه قوای معنویه روسها را منکسر ، و قسم مهم سفاین حربیه شانرا مایوس و متضرر ساخته بود ولی با وجود آنهم دسته کشتیهای جنگی روس هنوز بحالیکه بر حرکت کردن غیر مقتدر باشد نرسیده بود . بناءً علیه در جوار « شه مولیو » که ژاپونها سو قیسات عسکریه اجرا میکردند — یعنی باوایورهای نقلیه از سواحل ژاپون به ارا ضئی مانچوری عسکر میبر آوردند احتمال اجرای تعرض از طرف کشتیهای جنگی روس بر آنها در هر آن و هر زمان موجود بود ، و چون سفاین روس که در محاربه های اول از طرف دسته کشتیهای جنگی ژاپون خسار زده

شده بودند آهسته آهسته تعمیر میشدند احتمال تعرض را بیشتر مبرک دانید . دیگر اینکه بمناسبت شدت طوفانهای برف مدخل (پور آرتور) را همیشه در زیر ترصد داشتن برای دسته کشتی های جنگی ژاپون کیفیت بسیار مشکلی بود . لهذا ویس امیرال (توغو) اندیشید و قرار داد که یکجند سفینه های تجارتی را در مدخل پور آرتور غرق کرده کشتیهای روس را در آنجا حبس نماید .

امیرال توغو برای اجرای اینکار پنج عدد سفینه بزرگ و کهنه تجارتی بدست آورد . مرتبات سفاین مذکوره عبارت از (۱۰) افسرو (۶۹) نفر عسکر بود . این نفریها از میان صدها دلاوران داوطلب انتخاب شده بود ، و همه کی آنها در زیر کوماندا نی (آریا) نام کپتان کشتی زرهپوش «میکازا» که سفینه امیرالست داده شده بود .

تنگترین جایشکه در مدخل بندرگاه است تقریباً (۳۰۰) مترو میآید اما خط آب سفاین جسیمه حریبه به بلندی (۷) مترو میباشد لهذا قسمی که در مدخل بندرگاه مذکور مساعد برای سیر سفاین باشد زیاده از صد مترو پهنایی ندارد .

تشبثاتیکه برای سد کردن مدخلهای بندرگاههاییکه التیجا گاه دسته کشتیهای جنگی دشمن شده باشند بوقوع میآید بمشکلات و موانع بسیار بزرگی بر میخورد . اینگونه تشبثات خیلی مشکل است . و يك حرکت حریبه ایست که اکثر تابع طالع و تصادف میباشد . در محاربه بحری (اسپانیا ، و امریکا) کوماندان دسته کشتیهای جنگی امریکا برای سد کردن بندرگاه «سانتاگو» که دسته کشتی های جنگی اسپانی در آن التیجا کرده بود نیزهمچنین يك تشبثی اقدام نموده بود . و اجرای اینکار را به صوبه دار بحری (خوبسون) نام افسری محول نموده بودند . صوبه دار مذکور در

(مه ریاق) نام کشتی کهنه و بزرگی سوار شده کشتی مذکور را در مدخل بندر مذکور غرق گردانیده است، ولی واسفا که اصل مقصد حاصل نشده بود — یعنی اصل مدخل سد و بند نشد.

صرف نظر از تدابیر یک دشمن در باب منع این کار بکار برد در آب ها نیکه جریان در آن موجود باشد غرق کردن یک کشتی را بمحل مقصود از کار های بسیار دشوار فن بحریست. زیرا کشتی مانند یک جسم ثقیلی بسرعت و وضعیت شاقولی سقوط نمی کند و آهسته آهسته غرق میشود از آنرو جریان آب او را از نقطه هدف مقصد دور تری اندازد.

ایرال (توغو) اینخصوص را بنظر دقت و اهمیت گرفت. و پنج کشتی که برای غرق گردانیدن تدارک نموده بود به سنگ و چیم و دیگر مواد ثقیله و بعضی مواد مشتعل مانند پیرول، نفت و غیره پر و مال مال نمود. و برای دردادن این مواد مشتعل تریبات الکتریک نیز ساخته بود که به اینصورت در یک زمان واحد هم کشتیها آتش می گرفتند، و هم بقوت پر شدن آب در کشتی بسرعت تمام در قعر دریا فرو می رفتند.

این سفینه ها (۱۲) عدد سفینه های مخربه طور پیدو زیر یکجا میرفت، و طیفه این طور پیدو ها آن بود که اولاً کشتی جمگنی (ره تو بزان) روسی را که خسار زده شده و در مدخل بندر گاه مانده است سراسر از کار انداخته، و ضرر آن را مانع می آیند، ثانیاً بعد از آنکه کشتی های آتش بار خود را در محل مقصود غرق سازند مرتبات آنها را تخلیص و رهایی میدهند،

پیش از آنکه این پنج کشتی بصوب مقصود حرکت کنند، رفقای افسران و دلاوران دعو طلب کشتیهای غرق با آنها مراسم و داعیه و تشییعیه را ایفا کردند، و برای حسن موفقیت و کامیابی آنها دعاها و نیازها کردند.

« یاشیرو » نام کپتان کشتی زرهپوش (آساما) یک قدح نقره بئی که یکی از شاهزادگان ژاپون به او هدیه کرده بود از آب بر ساخته ، و دلاوران داوطلب کشتی سواران غرقی را خطاب نموده این نطق آتی را بخواند :

« شما را بیک موقع بسیار تهلکه ناکی گذر زی شدت آتش دشمن . مروض میباشد میفرستم . باز کشتن ازین . مگر که در هز از یک محتملست . شمارا که باین موقع تهلکه ناک میفرستم چنان میدانم که از اولادهای جگر پاره خود جدا میشوم ، ولیکن اگر صد اولاد میداشتم همه آنها را در راه این شرف و سعادت فدا میساختم و سرهای آنها را در گذرگاه دشمن که باین خاک مقدس پای تعرض انداخته اند سد مانعت مینمودم ! و اگر تنهایک اولاد میداشتم آنرا نیز ازین شرف محروم نمیساختم ! بروید ، اولادهای من بروید ! جسارت و شجاعت اولادهای مملکت (شمس طالع) را بر دشمن اثبات نمائید ! در انشای ایفای وظیفه اگر دست راست خود را غائب کنید بدست چپ خویش ، و اگر هر دو را غائب کنید با پایهای خویش کوشش کنید ! و شاید پایهای شما هم برود با سر خود غیرت کرده در باب بجا آوردن امر کومادان خود سعی و جهد ورزید !

« اما این را هم بخوبی بدانید که بر هر یکی از شما وظیفه بسیار عظیم و مسئولیت بسیار جسیم بار کرده شده است . هر کسی که در خود برای ایفای اینچنین وظیفه عالی متانت کافی نمی یابد از حالا بگویند ! ترفتن عیب نیست ، اما در حالتیکه در دلس قدرت زره اثر خوف و تردد باشد و بجسارت کاذبه و شجاعت ساخته کارانه بساحه جنگ و وغا برود ، عیب و عار بزرگ شمرده میشود .

در اینجا نطق کپتان بصدهای پرهیجان (زنده باد میکادو) منقطع گردید ، بعد از آنکه اینطور فان تهبجات زائل شد کپتان بار بر سخن خود دوام کرده گفت : پس چون چنین است شمارا وصیت میکنم که بمیرید ! همه تان بلااستثنا بمیرید ! ولیکن حیات خود را حقیر شمرده تنها برای حاصل کردن نام و شهرت

نمیخواهم که خودتان را بتهلکه بیندازید. میباید که ممت هیچ یکی از شما دشمن
تأمر امسرور و شادان نسازد! هیچ يك مرگ بیفانده و بی عمره نباید بود. هر کس
بعد از آنکه وظیفه خود را احسن ایفا و اکمال کرد موت را در آغوش باید کشید!!

« از پشت پرده استقبال يك سمای منوری میبینم و به تجلی يك روز مسعودی
منتظر میباشم، که آن روز شادمانی و مسرت همانست که بسایه همت و فداکاری
مانند شما اولادهای وطن دسته کشتیهای جنگی دشمن در بندر گاه (پور آر
تور) محبوس بماند. و بشنیدن این خبر مسرت از تمام ژاپونیا بوجود شما افتخار
بکنند. در این هنگام یک از شما، غارت ابدی میبکشم لارمه و داع را با قدح شامپین
ایفا خواهم کرد چونکه وظیفه شمار و نق فکر و وضوح قلب بکار دارد ولی
شامپانیا چیزیست که رونق و صافیت فکر و روح را از ازل میکند.»

« بیائید، ای عسکرهای فدا کار وای اولادهای حکمدار ظفر اقتدار؛ و
ای نو نهالان چمن وطن وای قهرمانان شهادت کفن! بیائید که همه ما یکجا
يك يك قدح از آب صاف و براف که حیات هر چیز است نوش کنیم! آری، آری
بنوشید! بنوشید و بسفینه های خودتان که مقبر ابدی تان خواهد شد
سوار شوید! زنده باد میکادو! زنده باد حکمدار ما!!»

بمجردیکه هوا کسب سکونت نمود بمحرکات سد بندر گاه آغاز ورزیده شد.
سفائن که دسته کشتیهای جنگی حریق را تشکیل داده بود روز (۲۳) فوریه ری
درزیه های يك دسته کشتیهای جنگی که از غرهای طور پید و متشکل بود بر حسب
ری برآمده در شب در جوار (لیائوتیشان) با همدیگر یکجا شدند. از نتیجه
کشیانی که از طرف مخرها اجرا میشد هیچ يك کشتی جنگی دشمن بغیر از
يك کشتی دودیر که تصادف نشد، بعد از آن سفائن حریق، کنار ساحل را گرفته
یکسر بسوی شمال شرقی محرکت آغاز نهادند و برای آنکه تا ممکن باشد خود را از
انظار تجسس دشمن نگهدارند سلسله جبال (لیائوتیشان) را سپر کرده بدشمن

تقرب کردن خواستند. طور پید و هادئاً بهمین اصول حرکت میکنند. ساعت دویم بود که این دسته کشتیهای جنگی در پیشگاه (پور آرتور) ظهور نمود.

روسها بعد از هجوم (۸) فبروری رای آنکه بعد ازین بار با نچنان مصائبی گرفتار نیایند بکمال انتباه و بیداری میبودند، ازین سبب همۀ روشنیها و چراغهای را که در بندرگاه و قصبه موجود بود خاموش ساخته بودند، تنها (پروژه کتور) های قوت ناک الکتریک سطح دریا را تا بسیار جاها روشن میداشت. کشتیهای زرهپوش (ره تو یزان) در جهت چپ مدخل در یکجای کم آبی بخشکۀ نشسته بود. طرف سرفینه چپ در آب بسیار ترفرورفته بود رهایی داد او قابل نشده بود. و مانند یک کشتی نگهبانی دائماً ای گله انداختن میباشید پهلوی آنرا بطرف دریا دور داده همان حال که شده بود. پره داران کشتی (ره تو یزان) در مسافت (۵) کیلومتر و کشتیهای ژاپون را دیدند. و بمجرد دیدن بشدت تمام بگله انداختن آغاز نهادند؛ و طوطخانه های ساحل نیز به این آتش طوب اشتراک ورزیدند: آتش طوب تانه ساعت پنج صبح دوام نمود.

پیش از زوال سرفینه های ژاپون در آتشی شدید طوطخانه های روس، و در میان شعلات شدیدۀ و ژکتورهای الکتریک از چار طرف بر سطح دریا پرتو انداز انعکاس بود بشدت و سرعت تمام به پیش بتاختند.

در میان این ضیاهای شدید چشمان سرفیه را نا و مرتبات سرفیه های ژاپون بدرخشیدن آمده در خصوص شناختن راه و تعیین جهت حرکت و استقامت خودشان خیلی متحیر و متردد ماندند بحقیقت اگر ضیای الکتریک را تا م بر چهرۀ شخصی عکس نمایند دیدن و تفریق کردن برای آن شخص ممکن نیست.

نه دور بین و نه سایبان هیچ چیزی بمقابل این ضیای شدید سپر نمیشود. و مانند کوران حرکت کردن لازم میآید، تعیین مسافت و جهت یکنقلم مفقود میشود.

سه کشتنی که در پیش بود پیش از آنکه بمداخل برسد با کله‌های طوب‌های روسها غرق گردید . دو کشتنی دیگر که در پی آنها بود تا بمداخل به پیش رفتن موفق شد : یکی ازین دو کشتی در پیش قلعه الکتریک و نام به برابری کشتنی (ره تويزان) از طرف مراتبات آن غرق شد ، آندیکراستقامت حرکت خود را کم کرده و يك كمی دیگر بسوی شرق رفته در خارج خط سیر سفائن غرق شد . مخربهای طور پیدوی ژاپون به (ره تويزان) نیم جان بزد يك شدن موفق نشدند . اما بر دسته کشتیهای جنگی کرووا و زوروسی که در نزولت در پیش روی بندر گاه بیرونی اخذ و وقع کرده بودند رخ نمودند .

هر کشتی که خود را برای غرق آماده کرده بودند يك قايق بزرگی در پشت خود باریسمان بسته کرده ، میکشید تا آنکه بعد از غرق کردن کشتی غرق کننده گان خود را با آن قايقها رهایی دهند . طور پیدوها نیز افراد را ازین قايقها در خود جمع میکردند .

حال آنکه طور پیدوها بسبب تأثیر آتش دشمن بکناره کشیدن مجبور بودند . لهذا قايقهای یارویی مددگار بر سر خود مانده بودند . یکچند قايق در جائیکه سفینه آخرین غرق شده بود بمخشکه نشست . و يك قسمی از افراد اسیر دست دشمن شدند ، و يك قسمی در میان قايقها قتل گردیدند . تنه يك قايقی که در میان آن يك افسر و (۲۸) نفر عسکر بود بکشیدن خود را از آتش دشمن موفق شده بعد از آنکه بسیار مدتی بر روی موجها فرارها و نشیمنهای بسیاری دید ، نهایت بساحل يك جزیره کوچکی از جزائر محتمه (میاوتو) خود را رساند . توانستند . و در انجا بيك کشتنی بادئی چین تصادف کرده با آن کشتی به (چینگو) رفتند . و در انجا از طرف قونسوئوس — یعنی شهیندر ژاپون استقبال کرده شدند . يك قايق دیگر نیز که در میان آن هفت نفر بود و زود دوم بعد از پیشین در روی دریای آزاد از طرف دسته کشتیمای جنگی ژاپون دیده شده در حال

رهانیده شده اند .

این حرکتی که برای محاصره (پور آرتور) از طرف دریا بروی کار آمد هیچ يك نایجه موفقیتی منجر نگردید . تنها اینقدر شد که برای مظهریات آینده دسته کشتی های جنگی ژاپون برای تجربه جسات قهرمانانه ، وحشیات صداقت پرورانه مرتبات — یعنی عساکر بحریه ژاپون بکواسطه خوبی شد . و بحقیقت چون نظر شود دیده میشود که برای ایفای این وظیفه مهمه مشکله هزاران افراد بر فدا کردن جان دریغ نکرده اند . بسیاری از افراد به داوطلبی برآمده بدخواه خود عسکر شده اند ، حتی بعضی کسان بسبب کثرت و انبوه داوطلبان برای آنکه جاب رقت دل های افسران را کنند تا که ایشانرا قبول کنند انگشتهای خودشان را بریده بخون خود استعدانامه هانوشته اند . و دران استعدانامه های خود دانسته اند بودند که اگر از فدا کردن جان در راه حضرت (میکادو) محروم بمانند خود را خود خواهند کشت .

روسها ، و علی الخصوص ، طبوعات روسها در او روزها این فعالیت و سیدارائی که درباب مدافعه بندر گاه بکار برده شده تفاخرها ، و شادمانیهای بی اندازه نموده اند . به این تفاخرها تا یکدرجه حق هم داده میشود . زیرا پور آرتور نیز خود را نشان داد که سراسر بخواب و عطالت نیست ، و کم و بیش اثر حیات درو موجود است !

از دیگر جهت بکظار بیطرف میدید که دو کشتی تجارائی کهنه تاز بسیار دور جاها برخواسته در میان هزاران گلهای طوپ های آتش ریز غران ، و صدها صیاهای شدید الکتریک درخشان خود را بمدخل بندر گاه رسانید ، و وجود خود را خود بدست خود در راه سدراد شدن دشمن غرقه نمات نمود ! یکبار بحسامت ، و قوت تاثیرات مد هشته و سابط مدافعه که بسوی این دو کشتی فرسوده متوجه شده تفکر و ملاحظه کرده شود ! افواه نارینه ثقلیه ، و طوپ

های کوچک چاپ سریع آتش که در استحکامات ساحل بود با طوپهای دور انداز
کشتنی (ره توپزان) همه کی از یکسور بران یکمشت دلاوران داوطلب را
که در درون آن دو کشتنی مدایی بودند آتش بلا می ریختند، و آن آتشخواران
شرف و شان، آتش را کاستان شمرده به پیش می رفتند تا آنکه کردند آنچه کردند
این واقعه چون بنظر وقت و ملاحظه گرفته شود بلا شبهه حکم میشود
که کشتیهای روس در خصوص مانوره و حرکت قابلیت تمام ندارند، و طوپچیان
سواحل و واپورهای روس در نشان زدن، و آتش را سوق و اداره کردن مهارت
شان کمتر است. و برای ژاپونها درین واقعه اگر چه در ظاهر عدم موفقیت رخ نموده
ولی در حقیقت حال يك مغفريت معنویۀ باطنی عظیمی را حاصل کردند.
روز دوم این واقعه بوقت سحر (بایان)، (آستقولا) (نویق) نامان سه کرو
و ازور روسی اربندرگاه بیرون برآمده خواستند تا اثبات نمایند که تشبثات
ژاپون ممتح موفقیت نشده است.

درین اما یکجندگرو وازور و طوپریدوی ژاپونی در خارج منزل آتش
طوپ نمودار شده باز رجعت کردند. ایرال (شتارقی) روسی در باب این هجوم
(۲۵) فبروری به نائب چار — یعنی (الکسیه ف) که در (موکدن) بود این ژاپور
منصل را فرستاده و او نیز بانگراف از قرا دیل بخود چار عرض کرده است:
«حکایه مفصله را که در باب هجوم طوپریدوهای ژاپون بر کشتنی (ره توپزان)
از طرف ویس ایرال (شتارقی) رسیده کمال احترام بذات حشمتیه ای شن
عرض میکنم:

«روز (۲۵) فبروری وقت صبح بود که صدای انداخته شدن طوپ از
کشتنی (ره توپزان) سکوت و آرائی را که از مدتی در حرکت عسکر به پدیدار
بود خال پدید ساخت.

«ره توپزان بابت دقت مخصوصه بلا اجمال بطرف شبه جزیره پانگک

بر طور پیدویی که بسوی او در حرکت بود آتش میکرد. و طوپخانه های ساحل نیز باره توپان به آتش اشتراك و وززیده بقدر يك ساعت به طوپ اندازی دوام نمودند. ولی چون بساعت چار کشتیهای آتش دشمن با طور پیدوها بسوی مدخل بندرگاه و کشتائی ره توپان یکسر بشدت هجوم آوردند آتش توپهای ما بلافاصله بصورت مهلكانه بگله ریزی دوام نمودند.

آتش برای دشمن آنقدر مهلك و مؤثر شده بود که کشتائی آتش اول دشمن را در داده در نزد قله الكتريك غرق گردانید. و ديگريك كاه که خوب نشان گرفته شده بود کشتائی ديگري دشمن را در دامنه های (کوهدطلا) غرق کرده است. این کشتیهای دشمن را سفائن طور پیدو تعقیب میکرد. ازین فهمیده شده که سفائن مذکوره بعملیات سد کردن مدخل بندرگاه و بر هوا کردن کشتی (ره توپان) مکلف و مأمور بودند. نظریه اقوال بسیاری از شاهدان معلوم شده بسایه پروژه کتورهای الكتريك دو طور پیدوی دشمن بقدر دریا غرق شده است. و از مرتبات آنها فرد واحد رهایی نیافته است.

«کشتیهای آتش بعملیات سد کردن مدخل بندرگاه موفق نشده بالعکس دوچار پریشانی شده اند. سفائن طور پیدوی دشمن نیز اگرچه چندبار بر کشتی (ره توپان) هجوم نموده اند و تابدمیدن شفق با اجرای آتش برهم دیگرشان دوام ورزیده اند.

«چون روشنی صبح جهان را روشن ساخت دو کشتی دیگر دشمن نیز دیده شده که بسنگلاخها خورده از هم پاره پاره شده بود، و لاشه يك سفینه طور پیدوی ژاپون نیز دیده شد که در نزدیکیهای ساحل (شبه جزیره بلنگک) غرق شده بود. از نتیجه تحقیقاتی که اجرا شد معلوم گردید که کشتیهای آتش که حجم استیغابی آنها به (۳۰۰۰) «تون» بالغ میشد بعضی مواد اشتعالیه بسیار موثری پرومالی شده بودند. با وجودیکه در باب خاموش کردن آنها

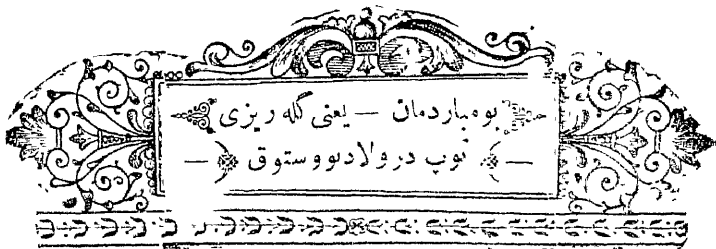
بسیار سعی و فدا کار بها اجرا شد ولی باز یکمشته . تماماً در میان علوها و شعلاها در سوختن بودند .

« عقب گیری دشمن محال بود ، چونکه در جوار مدخل بندرگاه بسیاری از اجسام بر سطح دریادیده میشد . ه از علایم آنها معلوم میشد که ترتیبات قبه‌های بحری از طرف دشمن در انجاها وضع شده باشد . »
امیرال (شارق) بسیاری از فقرات این راپور خود را بر مسموعات و روایات استناد داده ، و از دیده شدن لاشه يك طور پیدو بحث رانده است ؛ حال آنکه این سخنها هیچ یکی مقارن صحت نیست .

در شب « ۲۵ » فبروری یکچند مخرب طور پیدوی ژاپون بعضی قایقهای بزرگی بادیان دار چینی را در پیش روی خود سپرده باز بر کشتی (ره تویزان) هجوم کردند . ولی باز هم بموقعیتی نا امل نشده باز رجعت کردند . روز دیگر بوقت صبح (بایان) و (دیانا) و (آسقولد) و (نوئیق) نام گرو و ازور های روسی برای استقبال طور پیدوهای (به ستر آشتی) (وه نوچیتانی) که برای مقصد استکشاف بسا حل غمری نیم جزیره (فو آنتونف) فرستاده شده بودند و هنوز برنگشته بودند از بندرگاه بیرون برآمده بودند . اما در عین زمان دسته کشتیهای جنگی ژاپون : گرو و ازورهای مذکور آتش بزرگی کشاده آنها را واپس به التجار دن بحمایه طو پخانهای ساحل مجبور گردانیدند . یکچند گرو و ازور ژاپونی بر دو طور پیدوهای روسی که بیرون برآمده بودند هجوم برده یکی را در جوار خلیج (کبوتر) غرق کردند . و دیگری به (پور آرتور) به فرار کردن موفق شده است .

قسم کلی دسته کشتیهای جنگی ژاپون در پیش روی « پور آرتور » صف کشیده است حکامات ساحل و بندرگاه درونی و شهر را در زیر آتش طوپ بقدر (۴۰) دقیقه گرفتند .

در « ۲۹ » فبروری ژاپونها جزیره (حایانتو) را ضبط و اشغال نمودند .

— ۶ مارچ —

در روزهای اول مارچ يك واپور تجارتي (نمسه) از (ولادووستوق) برآمده به (حاقوداته) پیامد. و خبر داد که دسته کشتیهای جنگی گرووا و زورهای روسی در (۲۹) فبروری باز از بندرگاه (ولادووستوق) بیرون برآمده اند.

دسته کشتیهای جنگی ویس امیرال (قایم‌مورا) که اريك زره پوش و (۳) گرووا و زور مرکب بود بمجرّد شنیدن این سخن در دریای ژاپون درآمد. و یکچند روز در الحاحا گشت و گذار کرد، و به اثر قدم دسته کشتیهای جنگی دشمن تصادف نکرده، در (۶) ماه مارچ بجزیره (آسقولد) مواصت کرد؛ این جزیره بجهت جنوب شرقی (ولادووستوق) بمسافه (۲۵) میل واقع شده است.

دسته کشتیهای جنگی ژاپون چون بجزیره مذکور نزدیک شد سرعت سیر خود را کم نمود؛ و آهسته آهسته و بکمال احتیاط در نزدیکی بندرگاه بیک جایی که از منطقه تأثیر طو پخانه های استحكامات ساحل دشمن بیرون بود بیک نقطه محفوظ و آرامی کین کریں شد.

هوا بسیار خنک بود، ترمومتره سانتیگراد در تحت الصفر (۳۱) درجه را اشعار می نمود. و وجه های بلندی که بر سطح دسته کشتیهای جنگی آب افشانی میکرد، بمجرّد ریختن یخ میبست، و از جائیکه کشتیها بود تا بساحل که مسافه (۵۰۰۰) متر بود مانند يك صحرای یخی بنظر می آمد.

کوهها و تپه های کوچک کوچکی که از دور معلوم میشد بآبر فهاستور و مانند چادرهای سفیدی تصادف انظار دقت میکردید؛

قائه چراغ دوار سیاه رنگ جریره (آستقولد) باین منظره سفیدیک ضدیت عجیبی تشکیل میداد .

امیرال (قامیمورا) دوگرو وازور خفیف خود را درینجا گذاشت ؛ و قسم کلی دسته کشتیمای جنگیمای خود را که عبارت از زرهمپوش (هاتسو زه) و گرو وازور های زرهمپوش (آجومو) و (ایوانه) و (ایجووه) و (یاقو مو) بودند یکسر بسوی شمال بر (ولادیو وستوق) راندند .

سفیمه پیش داریخهار اشکسته دیگر سفائن نیز بر راهی که او کشاده بود کوشش میورزیدند که خود را به ساحل نزدیک سازند . در بندرگاه بیرونی (ولادیو وستوق) هیچ یک کشتی دشمن دیده نشد ازین جهت امیرال (قامیمورا) دسته کشتیمای جنگیمای خود را در داخل دائره تأثیری استحکامات (بوسفورد) ندر آورده یکسر بسوی استحکامات ساحل شمال شرقی در پیش رفتن بود . باینصورت چون تقریباً (۸۰۰۰) ترونز دیکشدند با طوپ های سنگین و بزرگ و وسط جاب خود بر شهر و خلیج (شاخ طاز) با آتش طوپ آغاز نهادند . از طرف دشمن هیچ مقابله نشد چو آنکه استحکامات که هدف طوپ های ژاپون میباشدند از خاک ساخته شده حتی در میان شان هنوز هیچ یک طوپ هم وضع و تعبیه نشده بودند . در اطراف استحکامات داخلی اگر چه بعضی حرکات عسکریه دیده شد ولی چون دانستند که گه های شان تابه کشتی های ژاپون نمیرسد آنها نیز سکوت اختیار کردند . در انهای این بوم بار دمان که تقریباً (۲۰) دقیقه دوام نموده (۲۰۰) گاه از طرف ژاپونها انداخته شده بود حال آنکه بسبب زیاده بودن مسافه در شهر تنها یک انسان تلف و یکچند نفر مجروح و یکچند خانه تخریب شده است .

بعد از پیشین ژاپون های یکسر بسوی جریره (آستقولد) عودت نمودند . مقصد امیرال (قامیمورا) ازین بوم بار دمان این بود که تحقیق کند که آیا دسته کشتیمای روس در بندرگاه هست یا نیست و اگر باشد او را به پرایدن و محاربه

کردن احبار نماید . حال آنکه این مقصد استحصال نشد . ژاپونها هیچ يك كشتی روس را ندیدند و در شبهه و تردد ماندند که آیا گروازورهای روس به (ولادیووستوک) عودت کرده اند یا نه !

چون شب حلول نمود برای مصون ماندن از هجوم طور پیدوهای دشمن بیک بندرگاه مخفی درآمده شب را بسر آوردند . روز دیگر چون روشنی شد ژاپونها دسته کشتیهای جنگی خود را بدو مقره تقریب داده یکی رابه (اسربکا) نام خلیج فرستادند و دیگری را بنقشش جاها و مواقعی که از نقطه نظر فن حرب بحری شایان اهمیت بودند مأور کردند . در (۷) مارچ دسته کشتیهای جنگی ژاپون بعد از آنکه نقطه مهمه را از نظر گذرانیدند هر دو مقرز در پیشگاه جزیره (آسقولد) باهم دیگر یکجا شدند . و بسوی شرق مدخل بندرگاه (ولادیووستوک) تقرب ورزیدند ؛ اما ما زهم دیدن کشتیهای دشمن قسمت نشد . ژاپونها اینبار آتش نکرده تنها اجای حرکت نمایش اکتفا ورزیدند .

بعد ازین ، دسته کشتیهای جنگی ژاپان بسوی خلیج (پوسیست) رفت . لاکن در اینجا نیز از دشمن يك اثر ندیده یکسر بسوی ساحل (سبریا) تبعاع نمودند . این حرکت امیرال (قایم مورا) رای توسیع دائره فعالیت روسهایک درس عبرت خوبی شد . چونکه روسها از ظهر نمودن دسته کشتیهای جنگی ژاپون در پیشگاه (ولادیووستوک) که یگانه نقطه استنادشان در ساحل بحر محیط است از غفلت و کاهلی برآمده بکامل ساختن نقصانهای استحكامات ساحل بندرگاه مذکور به صرف کردن سعی و غیرت آغاز نهادند .

—●●●●●●●●●●—
محول شدن دسته کشتیهای جنگی پورآرتور —

—● در زیر کوماندهائی امیرال ماقاروف —

« امیرال ماقاروف » کپتان بسیار صاحب شهرت است که درینبار از طرف

دولت روسیه برای اخذ انتقام مضامینی که بر روسها در پیشگاه (پور آرتور) رسیده، مأمور شده است. این کپتان صاحب شهرت در (پترسبورگ) بعد از آنکه در حضور یک پاپ بزرگ که به اعتقاد خودشان گویا بر احوال غیب واقف بود زانو بزمن عبودیت شده و در حق خود داز و دعاها گرفته از میان آوازه تحسینها و آفرینهای یک جم غفیری برآمده بود. مومی الیه در داخل قاره بسیار مزین و مطمئن ریلیکه بر دو خط آهنین که سبیرا از یکسر بدیگر سر قطع نموده بود در (۴) مارچ به (خاربین) موصلت یافت. شهر (خاربین) چون از آمدن امیرال مذکور خبردار بود از انسبب ایستگاه راه آهن بایر قهای روس و سبزه ها و گلها آراسته شده بسیاری از مردم کو ماندان نودسته کشتیهای جنگی اقصای شرق را بیکام بیصبری انتظار میکردند. امیرال در ایستگاه راه آهن مراسم استقبال بسیار دبدبه داری مظهر گردید بعد از آنکه یک کمی در استاسیون آرام گردیکسر بسوی (موکدن) حرکت نمود. در اینجا نیز یکشب گذرانیده و بوالئی عمومی ملاقات و مذاکرات دور و درازی کرده صبح وقت رهسپار گردید، و در (۸) مارچ به (پور آرتور) واصل شد.

مومی الیه از هر جایاده درینجا به استقبال بسیار شعشعه داری مظهر گردید هنگامیکه امر و کو ماندانی بدست اداره مومی الیه درآمد بحقیقت که دسته کشتی های جنگی پور آرتور سر اسر دیگر حال، و دیگر رونقی پیدا کرد. این کو ماندان جسور و صاحب عزم باین یک خوب میدانست که یک دسته کشتیهای جنگی اگر چه آنقدر قوتی هم نداشته باشد که در دریای واسع بادشمن مقابله کند باز هم دایمادفاعه، مطلقه را اختیار کردن ان چنان خطای فاحش و بزرگی شمرده میشود که مافوق آن متصور نیست!

«امیرال شتارک» که سلف امیرال (ماقاروف) است در عدم فعالیت، بدرجه پشرفته بود که در خصوص تعمیرات لازمه سفائن خسار زده نیز بدرجه شاید

و باید تثبیت نموده بود .

امیرال (ماقاروف) بر سیدن در پور آرتور در حال باتلگراف از ممالک روسیه بصددا استادکاران ماهر را طلب نمود و از ماشین خانه های بحرئی او رو پای روسی بسیاری از اسباب های لازمه و ابورهای جنگشی مختلف الاقسام را برای احتیاط جلب کرد . از چینیان عملی بسیاری را در داخل بندرگاه بکار انداخت . حوض که در (پور آرتور) موجود بود خیلی کوچک بود و زره پوش بزرگ در آن نمیگنجید ! لهذا بحفر کردن يك حوض بزرگ که زره پوش های جنیم برای تعمیر در آن بگنجد تشبیت نمود . اما درینخصوص سعیهای که صرف کردید بیک نتیجه موفقیتی منجر نشد .

امیرال (ماقاروف) مدخل بندرگاه را در زیر نظارت و آگاهی خویش و بیشتری بگرفت . پروژه کتور های الکتریک را در طرفین مدخل بیشتر گردانید . برای دفع کردن تشبثات دشمن از طوپیهای خفیف طوپیهای متعددی در اطراف سواحل بندرگاه تشکیل داد . پیش از آن در شبها خدمت دیده بانی پیش رو نیز موافق مطلوب جریان نه می نمود . امیرال (ماقاروف) در بندرگاه بیرونی خدمت دیده بانی پیش رو را بصورت منظم و دائمی ترتیب داد . « ماقاروف » از روزی که به (پور آرتور) رسید رخنهای زره پوش (ره توپزان) را نیز موقتاً با نخته ها گرفته و طوپیهای سنگین و بزرگ آنرا کاملاً بیرون بر آورده تا داخل بندرگاه بشناوری برسانند .

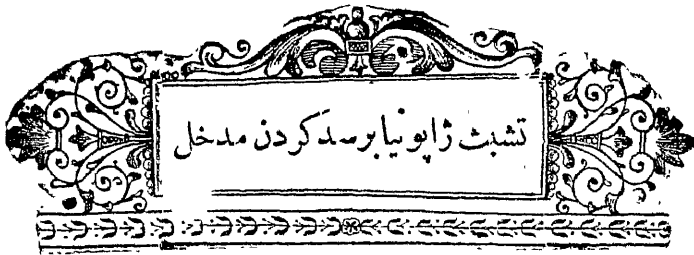
زره پوش (ره توپزان) را بیک کشتی ربط دادند و چون از مدخل بندرگاه بکمال سنگینی و عظمت حرکت می نمود زنگهای همه سفائن حربه متبادیاً نواخته میشد ؛ و در ساحل بهزاران مرد مان جمع آمده [هوررا] میکشیدند ؛ و این کشتی دیو آسادر میان این صداها در بندرگاه داخل میشد : اسم [ره توپزان] که پیش از (۱۹۱۵) سال در دفتر تمام قوای بحریه

روس بکمال شان و شرف ثبت شده بود در شب (۹) فبروری (۱۹۰۴)
 بنابر وقوع شبخونی که از طرف ژاپونها اجرا شد از نظر اعتبار افتاده برای
 همه دسته کشتیهای جنگی روس يك علامت مصائب مشؤمه شده بود .
 در هنگام وصول [ما قاروف] به (پور آرتور) احوال معنویۀ دسته
 کشتیهای جنگی (پور آرتور) نیز خیلی پریشان بود . افراد و افسران دسته
 کشتیهای جنگی که تا به آنوقت بغیر از بی موفقیتی و ناکامی دیگر چیزی ندیده بودند
 امن و اعتماد خودشانرا از سلاح و نفسهای خود سراسر غائب کرده بودند . اینهم
 يك چیزی طبیعی است زیرا آنها افراد بحریۀ روس نی ، بلکه مکملترین مراتبات
 دنیا نیز هر گاه در يك عطالت و مسکنت دائمی مانده و هر آن از طرف کشتیهای
 دشمن بتهلکه نو مبار دمان و عروض شوند هیچ شبهه نیست که همه غیرت و
 فعالیت ، و جمله قوه معنویه و جسارت خودشانرا غائب خواهند کرد .
 افسران و افراد میگفتند (که هر ساعتی که مادر نجابصورت عاطلانه
 بگذرانیم ژاپونها بر ما يك درجه فائق تر میشوند) .

افراد بحریۀ روس در خصوص تعلیم و تربیه نسبت بمراتب دسته کشتی
 های جنگی ژاپون خیلی دوترو و فرترب بود . بعد از اعلان حرب و خسارت
 یافتن دسته کشتیهای جنگی روس در لنگرگاه داخلی بهفته ها ساکنانه و
 عاطلانه بیکار گذرانیدند . حال آنکه دسته کشتیهای جنگی ژاپون همه بحر
 اصفرا را يك جولانگاه دائمی ساخته بودند .

در مابین قیمت عسکریه مراتبات این دو دسته کشتیهای جنگی فرق و
 نسبت بصورت فوق العاده زیاد کرده بود .

این است که دسته کشتیهای جنگی روس به اینچنین حال نومیدی و پریشانی
 اوقتا در بود که درین زمان امیرال [ما قاروف] به (پور آرتور) مواصات کرده
 بغیرت و فعالیت ، تمایذ خود احوال معنویه معیت خود را تا ممکن مرتبه اصلاح نموده

✽ پور آر تورر ابا طور پیل ✽

— ۱۰ مارچ —

شناور شدن «ره تويزان»، و فعالیت کو ماندان جدید ژاپوهار ادا انستا نده بود که بعد ازین روسها در دریاز سکون و عطالت فارغ خواهند شد . اگر چه ژاپو نهامیدانستند که دسته کشتیهای جنگی (پور آر تور) بادرسته کشتیهای جنگی ژاپون در بحر فراخ و واسع پنجه زدن نخواهند توانست . ولی با وجود آنهم از بعضی تعرضات ناگهانی روسهایی اندیشه نبودند . و چون تا بحال در بحر اصغر بهیچ يك مشکل و مانعه دوچار نشده بودند . و آزادانه حرکت داشتند علی الخصوص که در سواحل (کوریه) مسئله بیرون بر آوردن عسکر سراسر موقوف بر آزادی حرکات و بی اندیشه بودن از تعرضات دسته کشتیهای جنگی روس میبود، از آنرو در باب رفع کردن این اندیشه از تفکر و ملاحظه هیچ گاه فارغ نمیبودند .

ژاپو نهام کشتیهای ناقل عسکر خود را تنهابه (شه مولپو) نی بلکه به «شینامپو» نیز خالی میکردند، که از این شینامپو تابه دسته کشتیهای جنگی (پور آر تور) «۱۹۰» میل بحری مسافه وجود است . پس به اینسبب تهاکه ملاحظه بیشتر میشد .

لهذا امیرال (توغو) باز تشبثات سد کردن مدخل بندر گام (پور آر تور) راسرا از تو تصمیم نمود . اما چون از يك طرف وقت مساعد نبود و از دیگر

طرف کشتیهای آتش غرقى به آسانى تدارك نمیشد. مشار اليه مجبور گردید برینکه بطور پیل جمع نماید .

در (۱۰) مارچ دودسته کشتیهای جنگى که مرکب از کشتیهای تارپیدوى مخرب بودتر تیب داده شده، یکچند دقیقه بعد از نیمشب به لنگرگاه خارجی که از کشتیهای دشمن خالی بود نزدیک گردانید. مع هذا سفائن مذکوره از طرف پروژه کنورهای دشمن کشف گردیده از طرف استحکامات ساحل در حال بزیر آتش شدیدی گرفته شدند .

ازین دو فرقه مخربهای طور پیدو (آقه بونو) ، (ساسا نامی) ، «او زوغومو» نامان کشتیهای که فرقه اول را تشکیل میدادند بگله باری استحکامات سواحل پروا نکرده در مواقع مختلفه مدخل لنگرگاه بوضع کردن طور پیلهای ثابت آغاز نهادند .

فرقه دوم که از (آساشیو، وقازومی، و آقازوکی) نامان کشتیهای مرکب بود، برای ستروا خفانمودن عملیات فرقه اول را از مخربهای روسی در جهت غربی دماغه «لیائوتیشان» رفته اخذ موقع نمودند .

بعد از نیمشب شش عدد مخربهای روس که «ولاستنی» و «ودنوجیتانی» و «به ستراشنی» و «بویوسلوی» و «ره چیتانی» و «ستره غوجی» بودند برای کشف کردن قوت و معلوم کردن مقصد حرکت ژاپونها از لنگرگاه داخلی بیرون برآمدند . و در ساعت چار در جنوب دماغه (لیائوتیشان) با سه عدد مخربهای سالف الذکر ژاپون که در اینجا اخذ موقع کرده بودند بمجنگ آغاز نهادند . هنوز سپیده صبح نود مید بود که در مابین کشتیهای طور پیدوی طرفین از مسافه بسیار نزدیک محاربه خیلی شدید طویچی بوقوع آمد .

این محاربه که بقدر (۲۰) دقیقه امتداد ورزیده است از زبان يك روسی که حاضر بوده بدینوجه حکایت میشود :

« کشتیهای یکدیگر خود آنقدر نزدیک شده بودند که مراتب روس به کشتیهای ژاپون بدست کله بم می انداختند . ولی این بم ها بسببی که بتاقی شان در نمیگرفت هیچ ضرربه ژاپونها نمیسانید . اما کله های طوب بصورت مکمله اجرای تحزیات مینمود . کشتیهای طرفین بتأثیر کله های همدیگر ضربال آساشکاف شکاف شدند . »

از راپوری که امیرال (توغو) در حق اینواقعه نوشته است چنان معلوم میشود که کشتیهای روس در محاربه خیلی خسارت زده شده اند و یکی از میان آنها یککارویج رکت مانده و یکی در گرفته است . ولی کشتیهای ژاپون هیچ یکی بدرجه که از محاربه خارج بمانند خسار رده نشده است .

روسها باوجودیکه دومثل ژاپونها بودند از حرکت قطعی احتراز کرده اند ، و طرفین باختیار خود ارهمدیگر جناساده اند اینستله خیلی غریبست که در انهای چنین محاربه شد بدطوبحی که از بقدر مسافت نزدیکی اجرا بشود و و از طرفین هیچ یکی بخسارت عظیم وحدی گرفتار نیایند ؟ اگر چه تاریکی نیزیک قدری سبب عذر هست ولی کشتیهای روس که دومثل کشتیهای ژاپون بودند اگر بیکاره کی ، و بی مهارتی نمیدانستند البته ازین تفوق عددی خود استفاده کرده يك کاری از پیش میبردند . و الحاصل در محاربه کوچك باز افسران و مراتب بحربه روسی بهمهارتی وتردد ، و ترس خود شانرا اثبات کردند . اما جای تعجب و حیرت اینست که کوماندانان دسته کشتیهای جنگی طور پید و چون به پور آر تور بیامد از نشر و اعلان دروغ ، مظفریت خود و بر هوا کردن يك طور پیدوی ژاپونی هیچ شرم نکرد !

درین انظاره دیگر طور پیدو وظیفه خدمت خود را که پاشانیدن طور پیدل بود در اطراف بنر کاد کامل کرده بود . اما در خصوص اینوظیفه مهمه مهاسکه تا بکدام درجه احرازه و فقیهت کرده باشند معلوم نیست . اینستله را

وقوعات آینده ظاهر خواهد ساخت !

این فرقه طوری در فشان، بساعت هفت صبح هنگامیکه از بندر گاه میرونی میرا مد در راه به (ره چیتانی) و «ستره غوجی» نامان دو طور پیروی روس تصادف کردند. این طور پیرو ها بعد از محاربه (لیانوتیشان) به پور آرتور عودت میکردند، ولی از ضربۀ مدهشۀ محاربه سرسام و واه شده از دیگر رفیقهای خود جدا افتاده اند. ولی واسفاه که باز هم از ضربۀ تأذیب ژاپونها تخلص گریبان نتوانسته اند. چونکه فرقه ژاپون بر هجوم کردن قرار داده کشتیهای روس را که آرزوی در آمدن بندر گاه را داشتند استقبال کردند. کشتیهای روسی از محاربه احتراز کرده تمام قوت خود را بگریختن صرف کردند، و رای آسانی فرار خود از همدیگر جدا شدند. بنابرین کشتیهای ژاپون نیز مجبور شدن از هم مجبور شده دو عدد آنها دریخی (ره چیتانی) روسی افتادند. اما (سازانامی) ژاپونی بشدت تمام بر (ستره غوجی) روسی خود را پنداخت، و بمحاربه بسیار شدید طوب آغاز نهاد. تجهیزات این دو کشتی به این نسبت بود: (ستره غوجی) یک عدد طوب ۵ مایمتر و ۷ مایمتر، و سه عدد طوب ۷ مایمتر، و ۵ سانتیمتر، و ۱ سانتیمتر (ژانامی) ژاپونی نیز یک عدد طوب ۵ و ۷، و پنج عدد طوب ۷ و ۵ سرعیت آتش را حامل بود.

کپتان (سازانامی) اولاً به این فکر سلیبی افتاد که آتش هم طوپیهای خود را تنها بر ۵ و ۷ طوب بزرگی روسها جمع و توجیه نمود . باینصورت در مدت بسیار کمی نفرهای طوپی مذکور را یگان کشته ، و طوپی را در جایی که قابل استعمال نشود بخراب کردن ، و نفق شد .

بعد ازین (سازانامی) به قوت طومچی تفوق عظیمی بر (ستره و جی) پیدا کرده آتش طوب خود را بر دیگر اقسام حیاتیه مقینه متوجه ساخت

يك كاه ۵ و ۷ بخط آب كشتی روسی رسیده ماشین سفینه را خرب و سفینه را از حرکت كردن غير مقتدر ساخت . طوپهای خفیف سفینه ژاپونی نیز طوپهای ۷ و ۴ روسی را بگالن بگالن ساكت و خاموش نمود .

درينوقت يك حادثه بوقوع آمده است كه تا به ايندم در تاريخ محاربات بحريّه جديده امثال آن سبقت نكرده : چنانچه بعد از ساكت كردن طوپهای دشمن (سازانامی) خود را بکشتی (ستره غوجی) كه از حرکت و مدافعه نفس خود عاجز بود ديوار ديوار نزديك ساخت . و چون دو ثلث مراتب روس تلف شده بود هيچ كسی برای مقاومت ژاپونهادر كشتی ديده نميشد . ژاپونهادر حالتيكه قه های محری و طيانچه های شش تنگ شان را بدست داشتند بکشتی روسها داخل شدند ، و هر طرف كشتی را جستجو كردند ولی در فماره كه باقي مانده كان كشتی التجارده بودند داخل نشدند . بعد از آن كشتی را بیک ريسمانی بخود بسته ، و يرق ژاپونی را بران افراشته بکشيدن آغاز نهادند . اگر چه (ستره غوجی) را « سازانامی » تابسيار جاها كشيده ولی بمناسبت شدت طوفان و آب گرفتن بسيار كشتی ريسمان بريده شده سفينه به امواج در ياترك گرديد . از ساعت ده يك ربع گذشته بود كه با يرق ژاپونی در قعر بحر غرق شده . روسها نيكه در استحکامات ساحل بودند غرق شدن اين كشتی را ديده بودند و چون يرق ژاپونی بران بود كشتی ژاپون گمان کرده همچنان اخبار کرده بودند . سفينه ديگر روسی بعد از آنكه دو چار خسارات جدی و عظيمی گرديد هر صورت كه بود بفرار كردن موفق شد . درين محاربه ضايعات ژاپو نهائيه بسيار جزو يست . در سفينه های (سازانامی) و « آفه بونو » تنها دو نفر تلف ، و چار نفر مجروح شده اند . در زمان شدت محاربه (ياما زاتی) نام صوبه دار بحری با يک نفر عسکر بکشتی « ستره غوجی » برجهيده بطرف دنباله آن يرق ژاپونی را آويخته است .

سفینه مذکور وقتی که ضبط گردید منظره خون آلود سطح آن بسیار فجیع و دهشت انگیز بود. در هر طرف جسد های پاره پاره شده دشمن دیده میشد، و خود بدن و هر طرف و ایاور طور پیدوی مذکور بادانه های گله های دشمن شکاف شکاف شده خانه زنبوری میباند.

ویس امیرال (ماقاروف) و ضعیف فلاکت دو طور پیدوی مخرب خود را مجرد یک بدید هما لحظه با کرووازور های (نویق) و «بایان» بالذات از بندرگاه بیرون برآمد. اما چون درین اثنا دسته کشتیهای جنگی ژابون به بندرگاه بیرونی خیلی نزدیک شده بودند دو کرووازور روسی (ستره غوجی) رازهایی داده نتوانسته پیش از زوال در ساعت هشت بی واصل شدن بمقصد باز بندرگاه داخلی بعودت کردن مجبور شدند.

اینهم شایان دقت است که در انشب کرووازورهای ژاپونی بقدرگاه رس به پور آرتور نزدیک شده ارا نجا بگله ریزی آغاز نهادند. نظربه رایور امیرال (توغو) چنان معلوم شده است که بقوت ضیای پروژده کتورهای الکتریک هدفهای نشانگاه های طوپهای مانجوبی دیده شده گله های کرووا زورهای ماکارو و مؤثری افتاد و بحقیقت که در انشب در پور آرتور بسیار انسانهای مقتول و مجروح در هر طرف افتاده بود.

امیرال (توغو) اگر چه میدانست که کرووازورهای شهر ویا است حکامات خسار جدی و حقیقی نمیرساند ولی مقصد او ازین حرکت آن بود که قوه محافظه راز حجت بدهد، و پریشان و سرگردان ساخته شور و ولوله برپا کند. قسم کای دسته کشتیهای جنگی ژابون تمام شب را در نزدیک بندرگاه خارجی بسر آورده است.

وقتی که دنبار و شفی صبح روشن شد امیرال (توغو) کرووازورهای خود را بدو قسم منقسم ساخته یک قسم آن را بطرف خلیج (تالین وان)

و دیگر قسم آنرا بسوی خلیج (غولوبینایا) فرستاد. وظیفه و خدمت اینها این بود که در انظار آنها اجرای کشفیات بکنند و در هر جا که هر کشتی روسی را ببینند باز امان هجوم برده تخریب نمایند. قسمی که بطرف (تالیه نوان) میرفتند در جوار جزیره (زان شان تان) یک واپور قرنینه روسی را یافته ها را لحظه آنرا غرق کرده اند.

قسمی که در طرف سواحل غربی (پور آرتور) اجرای کشفیات و حرکات میکردند در خلیج (کبوتر) لاشه (وه نوچیتلنی) نام سفینه مخرب طور پیدوی روسی را دیدند که بدنه آن کاملاً در آب غرق شده بود، و تنها دیرکها و دودکشهای آن از آب بیرون مانده بود.

خود امیران (توغو) بادسته کشتیهای جنگی زیره پوش بجهت غربی (یانوتیشان) رفته و جبال مرتفعه را سپر کرده در یک موقعیکه از استحکامات ساحل دیده نمیشد لنگر انداز گردید. و از اینجا بطوپ های (۳۰) سانتیمتری و (۵) ملیمترویی در ازیر شهر و بندرگاه درونی بفن انداخت مقوس به بمبارد مان کردن آغاز نهادند. امیرال (توغو) سومین دسته کشتیهای جنگی کرو و از ور خود در ادیک موقعی که مدخل بندرگاه دیده شود و از دایره تأثیر طوپ های دشمن خارج باشد گذاشت. این کرو واورها نتایجی را که از انداخت محصول میآید بواسطه تلگراف بی سیم به امیرال (توغو) اخبار میکردند.

بمبارد مان پیش از زوال ساعت (۱۰) ابتدا کرده تا ساعت یک بعد از زوال دوام ورزیده است. طوپخانه های روس به این آتش گاه گاه جواب داده اند.

ژاپونها از مسافت (۱۲,۰۰۰) متر (۱۵۴) دانه گاه های بزرگ بفن انداخت متوس انداخته اند. (ره تو یزان) و دیگر یکچند کشتی جنگی روس که در بندرگاه احای بودند از گاه های کشتیهای ژاپون اگر چه خسارت زده شدند ولی

این خسارات جدی نبود. روس‌ها ضایعات خودشان را به این‌صورت نشان می‌دهند: دراستحکامات (۶) نفر مجروح، در دسته کشتی‌های جنگی يك نفر مقتول، در شهر (۳) نفر مقتول، يك نفر مجروح.

در راپورت خود امیرال (توغو) نشان داده است. که بر دسته کشتی‌های جنگی هیچ ضرری از طوب‌خانه‌های استحکامات دشمن وارد نیامده است. بعد از پیشین اقسام مختلف دسته کشتی‌های جنگی ژاپون باز با هم یکجا شده همه شان به اس‌الحرکات عودت کرده اند، و در ایام متعاقبه در اقیانوس (پور آر نور) هیچ دیده نشده‌اند.

این يك امر آشکاری بود که از مسافت (۱۲،۰۰۰) متر بومباردمان هیچ يك تأثیری حقیقی نخواهد بخشید. اما قصد امیرال (توغو) از این بومباردمان دو چیز بود یکی آنکه برای انداختن از مسافت، بعد يك نجر به اجرا کنند دیگر اینکه دشمن را سرسینه و بیدل سازد.

راست ترش ای که این بومباردمان يك رسم خوش آمدنی بود. که برای امیرال روسی از طرف امیرال ژاپونی اجرا کردید. آن امیرال روسی که دو روز پیش ازین بقلعه (پور آر نور) مواصلت کرده، و در دلها و فکرهای عمومی امید قنوجات، و در ساعی یومیه نشانه حیات و در دریا و خشکه اثر اقبال و نجات برپا کرده بود! لهذا امیرال ژاپونی به امیرال روسی يك تصویر مظفریت و برای خود او يك مقدمه مصیبت نشان دادن می‌بخش است!

بحقیقت چون نظر شود همچین است: آن امیرال (ماقاروف) که بمظفریت و غلبه او همه کس امیدوار بودند بعد از یوم ورود او به (پور آر نور) واقعه جنگ طرید و هوا بوقوع آمده امیرال، بدکور بکمال شجاعت و چابک دوی برای امداد طور پید و های خود و دید اما و اسفا که در مقابل قوت خصم زیاده از نیم ساعت ایستاده شده توانسته يك مایوسیت عظیمی واپس به پندرگه عودت کرده بود.

البته که این رجعت سریع آمل و تخیلات بسیاری از امیدپروان را منکسر و مضمحل کرده خواهد بود .
این حوادث را امیرال (الکسیه ف) با این تلگراف نامه به چار عرض و اشعار کرده بود .

مؤکدن ۱۱۰ مارچ

کوماندان دسته کشتیهای جنگی امیرال ماقاروف از پور آر تور چنین مینویسد:
« شش سفینه طور پیدوی که در ۱۰ مارچ از بندر گاه بیرون برآمده بودند با طور پیدوهای دشمن که در پی آنها گرو وازورها بود با هم تصادف نمودند . یکی یکبار در مابین طور پیدوهای طرفین محاربه بسیار شدت ناکی در گرفت . درین اثنا طور پیدوی (ولاستنی) بر طور پیدوی دشمن یک طور پیل (ویت هیت) انداخته یک کشتی طور پیدوی دشمن را غرق نمود .

« اما مع التأسف که در وقت برگشتن طور پیدوهای ما به بندر گاه، سفینه (ستره غوجی) خسارات جدی و بزرگی بر او بر سید . ماشینش چون از کار و افتاد آهسته آهسته بفرق شدن رو نهاد .

در ساعت ۸ صبح پنج طور پیدوی دیگر سالم آمدند نمودند . هنگامیکه حال سفینه (ستره غوجی) را بفلاکت منجر دیدم بیرق خود را بر گرو وازور (نوویق) او نیخته و گرو وازور بایان را بهمراه گرفته، به آمدن سفینه (ستره غوجی) شتافتم . اما چون پنج قطعه گرو وازورهای دشمن طور پیدوی ما را از هر طرف احاطه نموده بود و کشتیهای رهپوششان نیز در نزدیک شدن بود کشتی (ستره غوجی) را که بقعر نایاب دریا غوطه خوار گردید و فنا گردیدر هانیده نتوانستم . در ساعت (۹) چارده قطعه سفاین حربیه دشمن در پیشگاه (پور آر تور) جمع آمده از سافه بسیار دور با طوب های بزرگ چاپ شهر را به بومباردمان کردن آغاز نهاد .

«سفاین حربیه ما ازین بومباردمان خیلی کم و بی اهمیت خسارت یافتند •
بناءً علیه هر آن بمحاربه کردن بادشمن بایک شوق و هیجان نزرگی حاضر و
منتظر میباشند •

«در طویخانه های استحكامات ساحل مادرجه تنویرات بدرجه فوق العاده
میباشد • طوپ خانه ها، منقرداً با آتش خودشان طور پیدوهای دشمن را بدور
کردن مجبور نمود •

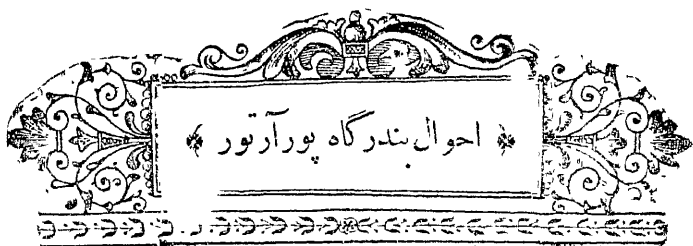
«در روز طوپهای قلعه ما بشدت به آتش دشمن جواب دادن گرفت • ازین
درجه مسافه بعید • معلومست که بومباردمان هیچ فائده و تأثیری ندارد بسیاری
از مرصمیهای دشمن از مسافه (۱۲) کیلومتر و انداخته شده است •

«اینست و قوعا تیکه بعرض کردن آن بحضور ذات حشمتیناهی کسب شرف
میورزم فقط»

دیده میشود که راپور نخستینی که اهیرال (ماقاروف) نوشته نیر مانند
راپور نخستین اهیرال (الکسیه ف) حوادث بسیار تانیخ و امیدشکنی را جامع و بیبا
شده • حالآنکه در (پترسبورغ) پیش از آنکه برآید در حضور راجب بزرگتران
بزمین زده بود، و اظهار دعا و مواعید او شده بود، و از طرف راجب مذکور به او
توصیه شده بود که مانند حوادث های کدر آهیر (الکسیه ف) فی، بلکه مرده ها
و بشارتهای بسیاری غوب و فرحت آفرینی باید که بفرستد • حالآنکه و اسامی
که چنین نشد! ..

ماقاروفیکه شمال • شخص مظفریت دسنه کشندهای جنگهای بحر محیط کبی
شورده میشد، و از پترسبورغ تابه پور آرتور که میآید در تمام کنرگاه اونش
جاوید، و در دلهای حسرت زدهگان آهیدهای جدید می بخشید، هیچ شبهه نیست
که البته بنوشتن سطرهای راپور خود خیلی • نفع و شرمگین بوده باشد! ..

کیفیت استحکامات ساحل آن

از احوال عمومی بندرگاه (پور آرتور) قبل ازین يك نبداء بحث را نده بودیم . و گفته بودیم كه بندرگاه درونی آن وسعت كافی ندارد ، و بندرگاه بیرونی آن نیز جامع شرایط لازمۀ كامله را جامع نمیشد ، و از اینرو يك بندرگاه مكمل عسكری شمرده نمیشود . درینوقت میخواهیم كه این تفصیلات را توسیع و اكمال نماییم :

مدخل این بندرگاه كه شرقاً (كوه طلا) و غرباً (شبه جزیرۀ پلنگ) و منتهای شمالی آن را يك دماغۀ تنگ و سنگستانی تشكيل میدهد به درازی (۹۰۰) مترو میباشد ، تنگترین محل آن همان جایست كه بدریای بزرگ و عمیق منتهی شده است ، فراحی این محل (۳۰۰) متر است ، و اسعترین محل آن (۵۵۰) مترو میباشد كه در وسط آنجا صاف شده است . حالآنكه در این نقطه قسمی كه برای سیر سفائن مساعد و كار آمدنی باشد هم بسیار تنگ و هم بسیار كم آبست . در وقت جذر عمق آب در اینجا (۵) تا به (۶) مترو میرسد . ازین سبب درینوقت فی بانكه در هر زمان نیز سفائن جسیمه از اینجا به بسیار مشكلات یگنوند . نظر بقول يك افسر بحریۀ المانی كه بسیار وقتها در (پور آرتور) مانده بود كویا ما نوره بیرون بر آوردن يك كشتی زره پوش صنف اول به يكجند ساعت اجراء بشود . علی الخصوص كه كه گاهی بعضی كشتیها در میان این آبها ریگها بند مانده بسیار روزها راه را سدود میدارد . تا بزمان اعلان

حرب اگر چه يك قسمی ازین مخدورات رفع نموده شده بود ولی باوجود
آنها حرکت برآمدن و در آمدن کشتیها به آسانی اجرا نمیشد .

بنابرین احوال مدخل دسته کشتیهای جنگی روس بکمال سهولت ازین
مدخل برآمده نمیتوانست . اینست که بندرگاه (پور آرتور) از نقطه نظر
عسکری مخاورهای بزرگی دارد .

یکی از دو قسم که بندرگاه داخلی از آن ترکیب یافته (لنگرگاه شرق)
است که در دامن (کوه طلا) واقع شده است . دیگر قسم (لنگرگاه غرب)
است که از (نیم جزیره بلندگ) اول بسوی غرب و بعد از آن بسوی جنوب
ممدود گردیده است . (بندرگاه شرق) عبارتست از يك حوضه پنج گوشه
که طول آن در زمان جذر (۵۲۵) . و عرض آن « ۳۹۰ » ، و عمق آن
(۵) متر میباشد . این عمق تنها در زمان مابرای زره پوشها کافی میباشد .
سفاین جسیمه و قنیه که در آمدن تعمیرخانه مجبور گردند درین بندرگاه میدان
رسانند درین بندرگاه تنهاده کشتی گسیلش در آمدن را دارد .

« بندرگاه شرق » دایر آماذاریات (ریختن) — یعنی دیوار سرك سنگ
بستی که سفینه ها به آن نزدیک شده با حش که اتصال می یابند محاط میباشد . در
گوشه شمال شرقی بندرگاه يك حوضی وجود است که تنها گرو و وارور
ها از آن استفاده کرده میتوانند . این حوض بواسطه دو عدد ماشین مخصوص
در ظرف (۹) ساعت سراسر از آب خالی میشود . در کنار شرقی آن برای
طور پید و ها نیز يك تعمیرخانه موجود است .

در جهت شرق (لنگرگاه شرق) تعمیرخانه های کشتیها و انبارخانه ها
و دکانها ، و مخزنها موجود است ، و در ساحل شمال آن شهر (پور آرتور)
اقفاده است . جهت غرب بندرگاه با خط شمعدو فری که از روسیه آمده
است منتهی میباشد . يك شبهه این خط راه آهن بر سرك سنگ بستی که

دایر آمادار بندرگاه را احاطه کرده است دور میکند .
(لنگرگاه غرب) بسیار واسعست ، قسم شرقی آن (۲ ، ۰۰۰) مترو
طول . و (۱۵۰۰) مترو عرض دارد . قسم جنوبی آن زیاده از (۲ ، ۰۰۰)
مترو طول ، و « ۷۵۰ » مترو عرض را مالک است . این حسابها دوزمان
مد است ، اما در زمان جذر نصف آن خشکست .

دو سها در سنه ۱۹۰۱ « به کندن اینجاها آغاز کرده اقسام شرق ، و
شمال (شبه جزیره بلنگ) را بحالتی که قسم کثی دسته کشتیهای جنگی روس
را استیعال کرده بتواند آورده اند ، و کشتیهای زیرپوش در همین جالنگر
انداز میباشند . ولی باوجود آنهم اقسامی که کده و پاک شده اند چون کنجا
یش همه دسته کشتیهای جنگی هار انداز از رویکی از نقصانها و محدودرات
بندرگاه قاعه (پور آرتور) که شهرت مکملیت آن و لوله انداز آفاق است
شهرده میشود .

در ساحل جنوب (بندرگاه غرب) چینیان پیش ازین برای طور پید
هایک حوض مخصوص ، و یک مگازه طور پیل ساخته بودند . ژاپونها در سنه
۱۸۹۵ آنهار اخلاب کرده بودند . و در سنه ۱۸۹۸ سرار نوبار تعمیر یافته اند .
(لنگرگاه خارجی) اگر چه برای لنگر اندازی کشتیها خیلی مساعد
و مفید است ولی چون به بادهای مندهش شرق و جنوب معروض میباشد
کشتیها در آن آرام نمیتوانند . در موسم تابستان چون باد هابه بسیار شدت
میوزد کشتیها مجبور میشوند که لنگر برداشته از بندرگاه خود را بدریای فراخ
بکشند تا آنکه باد آنها را بسنگلاخهای ساحل نزنند .

در سنه ۱۸۹۸ در اثنای بادیک واپور جنگی بزرگ طوپ کش چین که
درین بندرگاه بود با (۱۳۰) طایفه خود غریق لجه گرداب فنا گردیده
است ، و از هیچ طرف به امداد و معاونت او کسی رسیده نتوانسته است .

کذا لك به نجر به ثابت شده است که در دو سیم زمستان نیز بخشکه
خنکهای اینجا طاق آوردن نیز ممکن نیست. بنابرین اسباب سالکشی های
جنگی که درین (بندرگاه خارجی) باشند در عیوضت از حالتی که به دریا های
فراخ باشد فرق ندارد.

«استحکامات ساحل» خیلی مکمل است. آشکارسازی طبیعت غرافیه (پور آرتور)
برای (نیم جزیره پلنگ) قائم بسیار مکمل بحری خرابی و اصلاح خلاق شده است.

(نیم جزیره پلنگ) به بلندئی (۱۵۰) متر است که بی وجود
است که آن را (کوه پلنگ) می نامند. از سر این کوه چنان نظر شود دایره
نظر بسیار وسعت پیدا میکند. حوضه شرف (بندرگاه داخلی) را (کوه طاب)
که به بلندئی (۱۱۰) متر است از دریا تقریبی دیده می شود. در این کوه یک
پراهنه گائی پیدا شده است و بران قلعه منار الکبریا است. وجود است. در جهت
شرق کوه طاب یک صف تپه های پست و بلند دریا دیده می شود که در آنجا (کوه
سایب) منتهی میشوند.

این است که بین منطقه اراضی که تحریر شد در اول امر چینیه ها
معرفت (خانه کن) نام برگد — یعنی غده مشرق — (روسیایی) سیزده عدد
استحکامات منظمه و استحکامه دائمی ساخته بودند. هشت عدد آن در (نیم جزیره
پلنگ)، و پنج عدد آن ها در شرق (مدخل انگرگاه) بنا نهاده شده بود.
مؤخرأ روسها (۲۲) عدد طوب خانه های استحکامات دائمی خود را
بر وجه آتی توزیع و تقسیم کرده اند:

- در شبه جزیره پلنگ: (۱۰) طوبخانه: جمله (۵۷) طوب:
- (نمبر ۱) (۴) عدد طوپهای دور انداز صحرایی (۹) فوطی.
- (نمبر ۲) (۵) عدد طوپهای (قانه) (۱۵) ساقیمتری.
- (نمبر ۳) (۴) عدد طوپهای (در اجه) (۹) فوطی.

(نمبر ۴) (۸) عدد (خبره) های پیران که آنرا (هاون) (مینامندبا) (۲) عدد طوپهای (۵) سانتیمتری .
(نمبر ۵) (۵) عدد طوپهای (۲۵) سانتیمتری، و (۲) عدد طوب (۵،۷) سانتیمتری ؛

نمبر (۷۹۶) (۲) عدد طوب هاون (۲۷،۵) سانتیمتری ، و (۸) عدد هاون (۲۲،۵) سانتیمتری .

نمبر (۸) (۶) عدد هاون (۲۲،۵) سانتیمتری و (۲) عدد طوب (۵،۷) سانتیمتری ؛

نمبر (۹) (۵) عدد (۱۵) سانتیمتری طوپهای دراز (قانه) .
نمبر (۱۰) (۲) طوب (۵،۷) سانتیمتری .

این طوپخانه های استحکامات (شبه جزیره پلنگ) که نمبر وار مذکور گردید با طوپهای سنگین و میانه چاپ خود، منطقه بحرانی پیش روی خود را کاملاً در زیر آتش میدارد . یکچندی از این طوپها تا (خلیج کبوتر) که بقدر (۸) کیلومتر و مسافه دایره آتش خود اجرای تاثیر مینمود . طوب های سنگین و بزرگ چاپ مسافات بعیده را در زیر تاثیر میگرفت، و طوپهای خفیف میانه چاپ این استحکامات ها هجومهای نزدیک کشتی های دشمن را مدافعه ، و سواحل را محافظه میکردند .

—•••••— در کوه طالا

(۷) طوپخانه جمله (۳۶) طوب :

نمبر (۱۱) (۴) عدد طوب (۱۵) سانتیمتری .

این طوپخانه داخل بندرگاه را و همه بندرگاه غرب و خط مدافعه بری را در زیر آتش میگرفت .

نمبر (۱۲) طوپچی شهر است : (۲) طوب ۵،۷ سانتیمتری .

نمبر (۱۳) (۶) عدد هاون ۵، ۲۷ سانتیمتری، و ۳ عدد طوب
۵۰۷ سانتیمتری.

نمبر (۱۴) ۲ عدد طوب ۵۰۷ سانتیمتری.

نمبر « ۱۵ » ۵ عدد طوب ۲۵ سانتیمتری.

نمبر ۱۶ ۵ عدد ۱۵ سانتیمتری از طوب های (قانه)

نمبر (۱۷) ۶ عدد ۵، ۲۲ سانتیمتری، و ۲ عدد ۵۰۷ سانتیمتری.

نمبر (۱۸) ۴ عدد (۹) فوطی.

این طوب خانه های استحکامات کوه طلا با طوپهای سنگین و وسط چاپه
خود تمام منطقه دریایی را که در پیشگاه اوست و جبهه های شرق، و شمال،
و شمال غربی را در زیر آتش گرفته میتوانست.

(در جیل صلیب)

(۵) طوب خانه جلته ۲۷ طوب :

نمبر (۱۹) ۵ عدد ۱۵ سانتیمتری طوب های (قانه)

نمبر (۲۰) ۵ عدد ۲۲ سانتیمتری هاون، و ۲ عدد ۵۰۷ سانتیمتری طوب.

نمبر (۲۱) ۶ عدد ۲۳ سانتیمتری هاون، و ۲ عدد ۵۰۷ سانتیمتری طوب.

نمبر (۲۲) ۵ عدد ۲۳ سانتیمتری هاون. و ۲ عدد ۵۰۷ سانتیمتری طوب.

این استحکامات خلیج (تاجه) را بصورت ده شانده در زیر آتش میگرفت.

تصور افسر روسیایی در باب انشاء کردن استحکامات دائمی (پور آرتور)

یدین صورت بود که مذکور شد. و این انشاء آت بصرف کردن (۱۵) میلیون روبله

که تخمیناً (۲) میلیون ایرای عثمانی میشود در ظرف پنج سال بختم میشود.

به انشاء آت تحکیمه قلعه (پور آرتور) در سنه ۱۸۹۹ ابتداورزیده شده

است اما چون دولت روسیه مبالغه محصه مذکوره را رسانیده نتوانست انشاء

آت بصورت مکمل بسر نرساند. در وقتیکه اعلان حرب میشود احوال استحکا

مات ساحل به اینصورت ذیل بود :

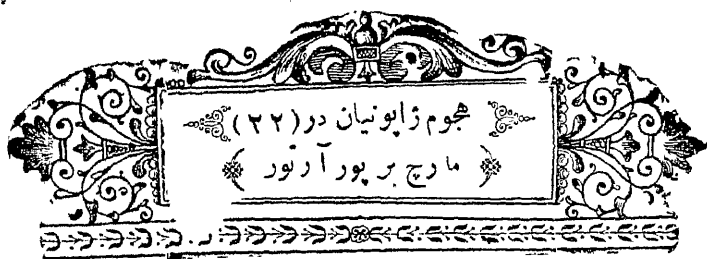
استحکامات نمبرهای [۲، ۶، ۷، ۹، ۱۳، ۱۵، ۱۹] ساخته و حاضر و آماده بودند .

استحکامات نمبرهای [۱، ۳، ۴، ۵، ۱۲، ۱۴، ۱۶، ۱۷، ۱۸، ۲۰، ۲۱] بطرز دو وقت انشأ شده اسباب مانر مه آن بسبب فقدان مالی مکمل نشده بود .

استحکامات نمبرهای [۸، ۱۰، ۱۱، ۲۲] هنوز هیچ به انشاء آت آن آغاز نشده بود . (۱)

(۱) بسوی نقشه (پور از نور) دیده مطالعه فرمائید !

امیرال (ماقاروف) باوجود بکه میدانست ه ژاپوها در بندرگاه داخلی طور پیل افشاندند باز هم باغ زر هیوش، و ۲ کرو وازور، و یکچند مخرب طور پیدو در ۱۳ مارچ بندرگاه داخلی را ترک کرده بدریای فراخ برآمد، و یک مانوره — یعنی قواعد بزرگ نظامی بحری اجرا نمود. و این حرکات بیرون بر آمدن واستکشافات روسها بلافاصله یکچند روز دوام نمود. اما مقصد (ماقاروف) تماس کردن با کشتیهای مهاجمین نبود. بلکه از یخروج واستکشاف مراد این بود که کرو وازورهای تر صد ژاپونها را یکقدری دور کند و به اینصورت سوء تأثیرات و بید لئی که از سبب سکونت و عطیات بر افسران و مرئیات کشتیهای روس پیدا شده است نایکدرجه رفع وازاله نماید.

از این حرکات استکشافیه روسها چنان معلوم شد که طور پیلهای ژاپون تنها در مدخل و جوار آن نی، بلکه بندرگاه خارجی را هم در تله که انداخته است. و از نیست که امیرال (توغو) قرار داده است که اول به انداختن قوس دسته کشتیهای جنگگئی روس را مجبور کند ه از بندرگاه داخلی بیرون براید، بعد از آن به انداختن مستقیم او را به منطقه که طور پیل افشاند شده است جلب نماید.

در ۱۳ ماه مارچ اگر چه در مابین کرو وازورهای ژاپون و دسته کشتیهای جنگگئی روس بقدریست سی گله رد و بدل گردیده است اما با قسم کای تماس پیدا نشده است. زیرا قسم کای بعد از بمبار دمان (پور آرتور) برای اکمال نواقص خود به (ساسه بو) عودت کرده بودند. در آن اثنا امیرال (قامیمورا) نیز از استکشافات بیفائده که بمقابل بندرگاه (ولادیو وستوک) اجرا نموده بود عودت

کرده به (سایه بو) آمده بود .

در ۱۹ مارچ بوقت شام هر دو دسته کشتی های جنگی ژاپان ، باتفاق همدیگر برای اجرای پلانی که پیش ازین مذکور گردید برپور آتور حرکت کردند .
در ۲۲ مارچ بعد از نیم شب دو طور پیدوی ژاپون بر کشتی های دیده بان روسی که در بندرگاه خارجی بودند به شب بخون بردن تشریف کردند . ولی از طرف پروژه کتورهای الکتریک کشف گردیده و بزیر آتش گرفته شده بر جمعیت کردن مجبور شدند . صبح ساعت چهار تا همین دو طور پیدویک طور پیدوی سوم را بخود همراه گرفته بنظر اینکه از رخاوت و سستی که از هجوم اول بر دشمن وارد آمده باشد استفاده کنند سر از نو باز هجوم بردند ولی باز موفق نشده بر گشتند .

بوقت سحر دسته کشتی های جنگی ژاپون که از ۶ زره پوش ، ۶ گرووازور و ۶ زره پوش ، ۸ و ۸ مخرب طور پیدو مرکب بود بر سه فرقه منقسم ، و از سه استقامت های مختلف یکی یکبار در پیشگاه پور آتور پدیدار گردید . ساعت ۱۰ بود که دسته کشتی های جنگی زره پوش و طور پیدو در مابین (لیائوتیشان) ، و (خلیج کبوتر) رسیدند . دسته کشتیهای جنگی گرووازورها در اول امر خارج از منزل طوهای استحکامات ساحل بدو فرقه منقسم گردیده یکی در جنوب مدخل و دیگری در جنوب شرقی آن اخذ موقع نمودند . زره پوشهای (فوجی) و (یاشیما) مانند بومباردمان اول باز در پشت سلسله جبال (لیائوتیشان) درآمده به انداختن قوسی از پشت کوه شهر و لنگرگاه را بزیر آتش گرفت . روسها چون در کشتی بی حرکت (راتویزان) و بعضی استحکامات ساحل که به استقامت کوههای (لیائوتیشان) بود بعد از پیرو بومباردمان اول ترتیبات انداختن قوس را حاضر و آماده کرده بودند . لهذا در ینبار روسها نیز به انداختن قوس مقابله کردند .

کرووازورها، وزرهپوشهای روس بنابرین بومبارد مان بندرگاه دا
خلی را ترك داده، درحالتیکه زرهپوش (آسقولد) بیرق کوماندا را حامل
بود به پیش افتاده، ازمدخل بیرون برآمدند، وازطرف کرووازورهای
ژاپون به آتش بسیارشدیدی استقبال شدند.

قبل الزوال ژاپونها آتش خودشانرا قطع کرده آهسته آهسته یکسر بسوی
جنوب شرق رجعت نمودند. مقصد اساسی ژاپونها که جلب نمودن دسته
کشتیهای جنگی روس را بمنطقه طورپیل بود حاصل نشد.

یکی از کپتانهای بحریه ژاپونی که (یزوطا) نام دارد، ودرین جنگ
درکشتی زرهپوش (فوجی) بوده است در ذیل مشهودات یومیه خود
تفصیلات این بومبارد مانرا چنین مینگارد:

«طورپیدوهای ما که بشب هجوم برده بودند رجعت کردند. ازطرف
سفینه امیرال اشارت شد که یکسر بسوی استقامت جزیره های (لیا ئوتو)
حرکت شود بعد ارتبلیغ شدن این امر دسته کشتی های جنگی یکسر بسوی
منزل آتش بحرکت آغاز نهاد. ما یعنی (فوجی) و «یا شیم» امر گرفته بودیم
که در پشت سلسله کوه لیا ئوتیشان رفته از انجا بر شهر و بندرگاه کله ریزی
مقوس اجرا نمایم لهذا به آنجا رفته برای خود يك موقع مناسبی انتخاب کر
دیم. بسبب دور بودن مسافه بزرگترین و درازترین طوهای خود را نا که
ممکن بود سر بالا کرده به آتش آغاز نهادیم. هر دو کشتی مابین آتش میدادند،
و به نقشه و پلان نظردوخته همیشه يك يك منطقه معین شهر و بندرگاه را
در زیر آتش میگرفتیم.

«این راه مشاهده کردیم که سفینه برای اینچنین انداخت. و به بالا خیلی
مستعد نیست. چونکه به انداخت هر مرمی هر قسم این کشتیهای جسم
جدا جدا پاره میزد آمد. و صداهای مدهشی از اعضای آن میآمد.

« بعد از انداختن مریمی دوم تلگراف بی سیم اینخبر را آورد :
« از کرووازور » آقاشی » :

« مریمی دوم ۵۰۰ مترو به پیش روی هدف افتاد . استقامت پهلوان
راست مینماید . »

« امیرال (توغو) سه قطعه کرووازور را به برابری مدخل بمسافت ۱۳
کیلومتر و امر اخذ نمودن موقع راداده بود تا آنکه نقطه اصابت گله های مارا
دیده بواسطه تلگراف بی سیم بآخبر بد هند .

« بعد از انداختن يك مریمی (یاشیا) تلگراف بی سیم باز اینخبر را آورد :
« گله بر شهر اصابت نمود ؛ بر همین نشان بر آتش دوام ورزید ! »
« کشتی [یاشیا] را در انداخت تقلید کرده باطو پهای سنگین و توسط
چاپ خود به اجرای آتش سریع و شدیدی آغاز نهادیم .

« سفینه میلر د ، و فریادها میبرارد ، صدا های مانشته ، و مانند يك
ماشین جانداري همه مامصل کوشش میورزیدیم گله های که از (پور آرتور)
انداخته میشد چون یکی بر ما اصابت نمیکرد از و غرور و مفتخر میبودم که
بناکمان یکی یکبار در هوا اول يك صغیری ، و بعد از آن مد هشت يك صدمه
شنیده شد . بعد از آن يك دودزنگاری رنگی مار الحاطه ، و يك ستون جسیم
علو هوا برآمد . درین آن ندانسته ام که چه کرده ام . و قتی که بخود آمدم
خود را در خسته خانه کشتی یافته ام که سرم در میان یخها گرفته بسته شده
بود و دو کتور گفت که يك مریمی چاپ بزرگی در مابین مرکز ، و قلعه زره پوش
سفینه اصابت کرده است . من زخم دار گله نبودم ؛ ولی بنابر تضییق شدید
هوا بی اختیار بی هوش شده به پشت افتاده ام و سرم به دیوار قله خورده
مجرع شده است .

« تحزیناتی که مریمی در سفینه اجرا کرده بود حقیقتاً خیلی مهم و

جدی بود: مرمی سطح کشتی را شکافته، و در طبقه دوم هر چه که به پیش رویش آمده ایستاده برده است.

«مسند های سطح واپورا اکثر کج شده، و بعضی به بیرون انداخته شده بود! در طبقه دوم دوازده نفر قسماً بارچه بارچه شده، و قسماً بصورت بسیار سنگینی مجروح شده بود. در دیوارهای سطح واپورا، و طبقه زیرین آن لکه های خون، و ریزه های مغز سردر هر جاها جادیده میشد. بعضی بارچه های مرمی، مذکور از طبقه دوم هم گذر کرده، و بدیوارها و سقف، و سطح طبقه سوم نیز در هر سو خلیده بود. بر سطح واپور نیریک رخنه بحسامت غیر متناسب کشاده بود، و قسم های جویین آنرا آتش داده بود.» در (۲۶) مارچ ویس امیرال (ما قاروف) ماهمه دسته کشتیهای جنگی روس در پیشگاه جزیره های «میائوتو» یک حرکت استکشافیه اجرا نمود. در اینجا گرووارور (برویق) نایک مخرب طو، پیدوبیک کشتی کوچک ژاپونی تصادف نمودند. این کشتی مانده حریبه را بنجزیره (حایانو) ۵ موعده تالاق دسته کشتیهای جنگی ژاپون است میبردند. سفینه مذکور را اولاً بریسمان بخود دبستند، و بعد از آن مرتبات آنرا کشیده سفینه را غرق کردند.

تشبث کردن ژاپونیان باردوم پرسد نمودن

مدخل بندرگاه پورآرتور

— در ۲۷ مارچ —

این حرکات فعالانه دسته کشتیهای جنگی روس را، و مسئله نقلیات عسکریه ژاپونیان را چون امیرال (توغو) بنظر دقت در آورد به اندیشه افتاد که هرگاه دسته کشتیهای جنگی روس بحرکات فعالانه روزمره خود بکار افتاد مسئله اخراج نمودن عسکر ژاپون در هر لحظه بزرگتر تهاجمی خواهد بود، لهذا امیرال ژاپونی باز در صدد آن افتاد که باز یکچند کشتی را در مدخل

بندرگاه «پور آرتود» غرق کرده دسته کشتیهای جنگی دشمن را در درون بندرگاه معطل و بیکار بگذارد.

درین بار باز چهار کشتی دیگر تدارک کرده ایندفعه در درون آنها غیراز سنگ و مواد احتراقیه، بسی نقبهای زیر دریایی نیز گذاشته بود که در مدخل بندرگاه افشاندند. و دیگر اینکه درین بار در میان سفینه های مذکور طوپهای متعدد سریع آتش ۷، ۳ سانتیمتری نیز برای مدافعه طور پیدوهای دشمن نهاده بود. و در پی هر واپور دود و قایق بزرگ برای رهانیدن مغرورین بسته شده بود. و برای محافظت، و حمایت این کشتیهای دسته کشتیهای طور پیدوی بسیار قوتناکی ترفیق شده بود. این دسته کشتیهای جنگی از (۱۰) قطعه مخرب طور پیدو، ۶ سفینه طور پیدو مرکب بود کشتیهای این باری تیز را اول باد بزرگتر و نوتر بودند.

در شب «۲۷» ماه مارچ دو ساعت بعد از نصف شب — یعنی بعد از آنکه غروب نمود، و عالم را ظلمت تیره شب فرا گرفت این دسته کشتیهای جنگی بحرکت آغاز نهاد. و بعد از نیم ساعت به بندرگاه بیرونی واصل شدند. طور پیدو هادرپش همه میرفتند تا آنکه کشتیهای غرق را در جاهائیکه غرق شدن شان لازمست برسانند.

دسته کشتیهای حریق غریق را از مسافت بسیار بعیدی قسم گشتی سفاین حربه تعقیب میکردند. اینها درین بار برای آن آمده اند که در انشای غرق کردن کشتیهای حریق بر استحکامات آتش کنند و انتظار دقت دشمن را بسوی خود جلب کرده عملیات غریق را آسان نمایند.

امشب وظیفه دیده بانی را کشتیهای حمله طوپ کش [بوبر] و «ادنت واشنی» روسی در مدخل بندرگاه ایفا میکردند. دسته کشتیهای جنگی حریق ژاپو را از مسافت «۴،۰۰۰» متر و دورتر از مدخل دیده ها با حفظ آتش بسیار شدیدی

اجرا کردند. در پی آن استحکامات ساحل نیز به این آتش اشتراك ورزیدند. پیشروترین کشتیهای حریق از ساحل غربی (کوه طلا) به «۱۰۰» مترو بر هوا شده است. کشتی دیگر که در پی آن بود از انهم پیشتر رفته بود که يك طور بیدوی «زیلی» نام روسی بر هجوم برده آنرا در دامن «کوه طلا» غرقه بحر فنا ساخت. سفینه سوم نیز در همان برابری از طرف مرتبات خود کشتی غرق گردید. کشتی آخرین در جهت غربی بندرگاه و به برابری قلّه الکتریک در حالیکه طرف سرش يك کشتی دیگر که در تثبیت دفعه اول غرق شده بود تکیه یافت غرق گردید.

درین اثنا که این کارها میشد طور بیدوهای ژاپون نیز یکبار عایده می ۶ و ابوریکیبار کی بر طور بیدوی (زیلی) هجوم بردند. و بعد از آنکه طور بیدوی مذکور، بکمال مهارت. و لاوری تا خوب وقت مدافعه و محاربه نموده، آخر الامر همه مرتبات آن تلف و هلاک گردیده، و يك افسر نیز تلف شده، و کوماندان او بصورت بسیار مهلکی زخمی گردیده، و ماشینش از کار افتاده و وجودش مانند غربال شکاف شکاف شده در نزد ساحل شوقی در پیش دو سفینه حریق ژاپون غرق گردیده است.

سرکوماندان دسته کشتیهای جنگی ژاپون ویس امیرال (توغو) را بورتی که در باب این تثبیت سددومین تنظیم نموده بوجه آیتست :

«در روز ۲۶» مارچ دسته کشتیهای جنگی متحد ژاپون بسوی پور آر توزیکسر حرکت کرده روز دیگر بساعت ۳۰ و نیم به تطبیق و اجرای پلان و نقشه محاصره پور آر تور آغاز نهاده است.

«برای خدمت کردن این مقصد چهار عدد سفینه ثقلیه در زیر حمایت دسته کشتیهای جنگی طور بیدوی مابطرف بیرون مداخل بندرگاه مواصلت نموده اند، و با وجود انعکاس شعلات شدید پروژه کنورهای خصم و آتشیهای

طوب نابه نزدیک مدخل رسیدند. سفائن ثقلیه مادر زیر آتش شدید و مهلك
سفینه های قره غول، واستحکامات دشمن یگان یگان بسوی کانال مدخل
پیش رفتند.

«از همه پیشتر سفینه ثقلیه (شی یومارو) میرفت. چون در ساحل غربی کوه
(طلابرسید) نیم میل دور تر از خشکه لنگر انداخته از طرف خود مرتبات
او آتش داده شده غرق گردانیده است.

«(فوکیمارو) در پی شی یومارو میرفت از بغل کشتنی مذکور گذشته و
یکقدری پیشتر رفته در انشای که میخواست خود لنگر انداخته خود را غرق
کنند از طرف یک مخرب دشمن بطور پیل غرق گشته است و در همان وقت تنگ
طایفه های کشتنی مذکور به انباردیرین کشتی درآمده بطور پیل را آتش داد
اندو کشتی را در محلی که برای آنها تعیین و مقرر شده بود غرق کرده اند.

«بعد ازین کشتنی (یا هیکو مارو) پیش شده در پهلوی کشتی فوکیمارو
بهمان صورت و همان وضعیت اشتعال و غرق شده است.

«آخرترین همه کشتنی (بونو یا مامارو) بودند اینهم را استقامت و برابری
به او امر شده بود حرکت نموده یکقدری پیشتر از کشتیهای فوکیمارو، و شی
یومارو از طرف طور پیل دشمن غرق شده است.

«ازین کشتی هائیکو به کمال سگونت و جسارت وظیفه های خودشان را ایفا
نمودند زیاده ازین دیگر کار و خدمتی که آرزو شود نبود. حرکات جسورانه
این فدائیان از درجه تحسین و آفرین خیلی بالاتر است! اما هزار افسوس
که مدخل بندرگاه بوجهیکه قناعت بخش بودسد و بندنگردید و بعضی راه
هائیکو در حین حاجت سفاین دشمن از آن گذر کرده نتوانند باقی ماند. و
واسعترین این راهها در مابین کشتنی (یا هیکو مارو) و کشتنی (بونو
یا مامارو) میباشد.

« اجرا کردن این وظیفه مهمه به افراد و افسران فدائی داوطلبی که در تشیبات سداول مأور بودند سپرده شده بود. ضایعات مابدیخو جب است: »
 « کومانندان (تا کو هیروزه) و کومانندان (سوغینو) و یک افسر دیگر و یک نفر عسکر تلف شدند. یک صوبه دار زخمدار بسیار سنگین، و یک کپتان و شش نفر عسکر و یک مایکینست زخمدار خفیف شده اند. دیگران از طرف دسته کشتی های جنگی طور پیدوی مارهایی داده شده اند.

« کومانندان (هیروزه) و (سوغینو) در سفینه (فوکو مارو) بودند که هر دوی شان بصورت بسیار قهرمانانه ترك حیات کرده اند. در انسانی لنگر انداختن کشتی، (سوغینو) به انبار زیرین کشتی برای آتش دادن طور پیل درآمده است، و همان جا تلف شده است. «هیروزه» طایفه های کشتی را بسوار شدن قایقها امر نموده، و خودش برای جستجوی (سوغینو) رفته است. «امادرین انسانیك پارچه بمی بسرش اصابت نموده حالا هلاک شده است. این کومانندان که برای تمام عالم عسکری يك نمونه اهتالی شده است بجرکات جسورانه خود يك تذکار برگزیده شجاعت و اطاعت را برای تمام رفقای عالم عسکری خویش بیادگار گذاشته رفته است.

« دسته کشتیهای جنگی طور پیدو که مکلف بررهایی دادن افراد فدائی کشتی های مذکور بودند چون اجرای این وظیفه خود را مجبوراً در زیر آتشیهای بسیار شدید دشمن میکردند از انزو هدف مشکلیزین کارها شده اند. »
 « طور پیدو های (آنوتا) و (تی سویام) بقدر يك میل بمدخل لنگر نزدیک شده بودند که با یکی از خرب طور پیدوهای دشمن برار شده بلامان بران هجوم نموده اند و به آتش بسیار شدید رمدت بسیار کمی کشتی دشمن را شکاف شکاف کرده و ماشینش را معطل کرده در دامنه کوه طلا غرق گردانیده است.

« با وجودیکه مدت مدیدی دسته کشتیهای جنگی طور پیدوی مادرزیر آتش دشمن مانده است ولی هیچیک از آن دو چارخسار نشده است . »

سی و پنج دقیقه از ساعت پنج گذشته بود که در استحکامات ساحل (پور آرتور) باز از سر نو یک اثر تلاش و هیجان پیدا شد ! چونکه باز در استحکامات جنوب طور پید های متعدد ژاپون نمایان گردید . مقصد ژاپونها از این هجومهای کوچک کوچک پنی هم آن بود که خصم مدافع خود را آزار بدهد ، و مانده کند ، و بیتاب و بیتوان سازد و بواقعیکه همچنین هم بود : زیرا بمجر دیکه یکدو طور پیدوی ژاپون نمایان میگردد روسها بگمان اینکه همه دسته کشتیهای جنگی دشمن هجوم آورده است به تب و تلاش می افتادند و همه قوه مدافعه مسلح شده مجبور میشدند برینکه هر کس بسر وظیفه خود بدود .

استحکامات ساحل در حال بر طور پیدوهای مذکور آتش کردند اما چون دیدند که آنها در منزل آتش نمیدرایند دانستند که ژاپونها با ایشان تمسخر و استهزا میکنند از آنرو آتش خود را کستند .

در ساعت ۶ که صبح دمید ، قسم کائی دسته کشتی های جنگی ژاپون نیز بر طرف افق نمایان گردید . لهذا امیرال (ماقاروف) نیز بادسته کشتیهای جنگی خود از برابر کشتیهای مغروقه در گذشته به بندرگاه بیرونی برآمد ، و به ترتیبات صف آرانی محاربه آغاز نهاد . چون ترتیبات ختام یافت در حالتیکه گروه و زورهای (نوویق) و (بایان) و (آسقولد) در پیش روی همه بود دسته کشتیهای جنگی بحرکت افتاد . و چون بمنزل آتش تقرب کردند کشتیهای جنگی ژاپون مقابله نکرده یکسر بسوی جنوب دور شده برفتند . در اثنای سد لنگرگاه (پور آرتور) فداکاری که قوای بحریه ژاپون نشان داد حقیقتاً که مافوق هر گونه مدح و ثنا میباشد . بسی بسی افسران و غراتی بودند که درینخصوص مردن را بجان قبول کردند ، و برای اکتساب

شان و شرف صفحه های تاریخ ژاپون، به مثالهای اینگو نه جلادت، و شیجا عتھا حیات خود را بمکافاة دادند. هر یکی از اینها يك قهرمانیست؛ و حرکا نیکه بران تثبیت کرده اند از چنان مشکلترین، و انواع، و دہشتترین شدائیست کہ طبیعت بشریہ آنرا قبول کرده نمیتواند.

هر گاه زنهای ژاپون از سبب تولید کردن چنین اولادھا کہ در راه حکم دار خود به ایندرجه حیثیت، و فداکاری نشان داده اند بر تمام زنان اوروپا و امریکا اعلان رجحانیت و برتری بکنند سراسر حق بدست شایست.

افعال حماسکارانہ این دلاورا نیکه مردن را در راه شرف و شان ملت میکا دو، بزرگترین شرافتها شمرده اند و در انرا جان باخته اند یکان یکان نوشتن خارج دایرہ امکانست از انرو بذکر یکچندی از انها اکتفا میورزیم: نخستین ذکر این مناقب برگزیده کہ میباید با آب طلا بر صفحه بقا نوشته شود به تذکار مناقب کوماندان (هیروزه) آغاز کردنش اولی و سزااست:

کوبیل (هیروزه) برادر کیتان سفینه زرهپوش (اوشیا) ست کہ بسن پانزده سالگی بمکتب بحریہ درآمده است.

یکچند سال بعد از انکہ ازین مکتب شهادت نامه گرفته برآمده بود بمعیت و همراهی سفارت ژاپون در (پترسبورغ) (آتش ناوال) — یعنی افسر بحرنی سفارت تعیین شده بود. در اثنای مدت پنجسالی کہ درین ماموریت بود مظهر محبت و توجه فوق العادہ رجال حکومت و افسران عسکرئی روسیہ گردیده بود. و به اینسبب بر بسیار تفصیلات مفیدہ، متعلق احوالات روسیہ کسب و قوف نموده است را پورتهائی کہ درین باب بحکومت خود فرستاده است هر یک مجموعه بسیار قیمتمدار معلومات و حوادث بود. بعد از انکہ مدت مأموریتش بمختتام رسید از راه (سیبیریا) بمملکت خود عودت کرده کہ در باب احوال اینجاها نیز خیلی تدقیقات و تتبعات نموده است.

در تشریح سداول (هیروزه) کپتان کشتنی (هوقوقومارو) بود . چون کشتنی خود را به نزدیک مدخل برسانید چهار عدد پروژه کتورهای الکتریک ضیاهای بسیار قوتناک شدیدی را بر او توجیه نمود، و از استحکامات مانند باران کله ریختن آغاز نهاد . اما با وجود آنهم این کو ماندان جسور کشتنی خود را تا بمحل مقصود رسانید و در آنجا بکمال سکونت و آرامی همه طایفه هارا بقایقها سوار کرده کشتی را به آتش زدن امر داده است . خودش هم در آنجا که میخواست به قایق بنشیند . شمشیرش را که در قارّه واپور مانده بود بخاطر آورده بکمال اعتدال دم وایس بکشتی آمده است و شمشیر خود را گرفته به قایق نشسته است ، و در همان لحظه کشتی آتش گرفته غرق شده است .

در بنبار (هیروزه) کپتان کشتنی (نوکمارو) بود، باز کشتنی خود را تا بندرون کانال مدخل رانده است ، و در آنجا که میخواست لنگر بیندازد سقینه با طور پیل دشمن اشتعال یافته است . هیروزه طایفه هارا بقایق سوار کرده ، و خودش نیز خواسته است که در قایق بنشیند اما درین وقت (سوغینو) نام افسر بسیار جسور و قهرمان را که رفیق او بود در میان قایق نشینان ندید بکمال جسارت حیات خود را به تهاک انداخته باز بکشتنی نیم سوخته برآمد و به بسیار آرامی در هر طرف کشتی رفیق شجاعت خود را جستجو کرده است اما چون از یافتن رفیق خود نومید گشت، و موجهای آب نیز از سطح کشتی بالا برآمد بالمجبوری به خود را به قایق انداخت .

در آنجا که طایفه ها بکمال گرمی و غیرت به پرکشی آغاز نهادند یکپارچه بمی آمده کاسه سر این کرنیل غیور را از هم پاشانیده ، و وجودش را بدریا پراکنده است .

کو ماندان (هیروزه) بسیار باوقار و جدی یک افسری بود . و قتی که هنوز بمکتب بود در میان رفقای خود بحسارت و جدیت ممتاز شده بود . به شعر و ادبیات

نیز شوق و هوس داشت. غزلیهای که در (ساسة بو) گفته شده است اکثر آن اثر خامه بلاغت اوست. از مکتوبیکه یکی از امرای عسکریه ژاپون در یکی از حریدها نشر کرده است اینچند سطر آتی را نقل میکنیم :

« اول شناسائی من با (هیروزه) در مکتب بحریه (آتاریشما) در سنه ۱۸۸۸ آغاز نموده است. در آنوقت هنوز (۳۰) ساله بود. (هیروزه) در کشتی گیری ها، و پهلو اسبانیکه باصول ژاپون اجرا میشود فوق العاده اثبات مهارت کرده است. در سنه ۱۸۹۱ وقتیکه من از (ولادیوستوق) برگشته بودم او به تحصیل زبان روسی آغاز نهاد. اگر چه من بسعی و غیرت خود که در باب تحصیل خیلی وقتخر و مغرور میبودم، ولی چون فعالیت (هیروزه) را در باب تحصیل علوم و فنون دیدم انگشت بردهان حیرت ماندم.

در سنه ۱۸۹۶ هنگامیکه من به معیت سفارت ژاپون در پترسبورغ بمأموریت (آتشه ناول) تعیین شدم (هیروزه) نیز بهمین مأموریت با من مقرر شد. هر دوی ما در یک اوقات میبودیم، و بسیار ساعتها و وقتهای خوشی با هم میگذرانیدیم، اکثر در فن حرب، و احوال کوماندانهای مشهور. باحاثات و مناقشات دور و درازی مینمودیم. ولی چون دیدم که باینصورت مانع تحصیل زبان روسی او میشود از آنرو در نیم طبقه عمارتیکه در آن بودیم برای او یک اواناقی مقرر کرده تنهاد و وقتهای طعام با هم یکجا میشدیم.

« درین اثنا خبر وفات مادر کلانش رسیده بدرجه آن بیچاره را متأثر گردانید که بقدرده روز متدایانه اشکریزی بگذرانید. نا آنکه بدرد چشم بسیار شدیدی گرفتار آمد. من برویکقدری قهر کردم، و چون گفتیم که اگر دگر گریه کنی سفارت ترا برای ما لجه چشمانت بمملکت خواهد فرستاد. بمجرد شنیدن اینسخن بی اختیار از جابر خاسته و اشکهای خود را پاک کرده وعده کرد که بعد ازین دوباره گریه نخواهد کرد، و بر حزن و کدر خود غلبه کرده چشمانش

هم جور خواهد شد .

« صاحب خانه که در آن نشسته بودیم یکشب مارامهانی کرد، در انشای طعام صاحب خانه از خاندان حکمدارئی ژاپون بحث کشاده بعضی کلمات سبک و نامناسبی بر زبان راند . (هیروزه) که همیشه در مقابل طایفه نسوان خیلی مشفقانه و متواضعانه خصلت و امالک بود از شنیدن این سخن شعله غضب در چشمانش بدرخشیده و به نگاههای شدید خود بدرستی بقایله سخن بفهمانید که اگر دیگر بار چنین سخن نالایق بر زبان براند همان لحظه او را محو خواهد کرد . بجناب میکادو محبت و صداقت بسیار شدیدی پیروورائید، و همیشه در خیال آن بوده که چسان در راه او فدای جان بکند . »

بعد از ذکر کردن این حرکت شیجعانه یک کرنیل . حرکت قهرمانانه یک حواله داری را نیز ذکر کردن . میخواهیم :

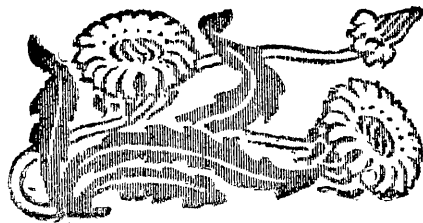
هنگامیکه برای غرق کردن کشتیهای آتش داوطلبان را جمع میکردند در میان داوطلبان (هایاشی) نام یک حواله داری بود که از حواله داران صنف دوم کشتی زره پوش (میقازا) بود .

این فدایی پر جوش و خروش یک انگشت خود را بریده بخون آن عریضه قبول شدن خود را نوشته است . حواله دار (هایاشی) در اصل بسریک دهقانی بوده است بزرگترین آرزوهایش این بود که بمکتب بحریه درآید . اما چون درجه تحصیلش بسیار پست بود در امتحان دخول مکتب کسب استحقاق ننمود .

بیچاره (هایاشی) یکمقدار جزوی پسته که بدست داشت آراهمه گئی کتابه خرید ، و شب و روز متدبیرانه تحصیل کوشش نمود ، و باز امتحان داده بدر آمدن مکتب موفق گردید ، و در آنجا نیز بسی سعی و غیرت کرده دو سال بعد بر تبه حواله دارئی صنف سوم بیرون برآمد . پیش از تشبث سددوم این مکتب بر برای والدۀ خود فرستاده بود :

« در مکتوبی که پیش ازین برای شما فرستاده بودم نوشته بودم که در ۲۶
فبروری بیک مرگ بسیار ذی شرف و شانی نائل و سزاوار خواهم شد. اما واسقا
که امیدم بهبارفت. چونکه کشتنی گهنة (قانشیه مارو) که دران سوار بودیم
باوجودیکه به کله های آتشیهای دشمن پروانکرده برای رسانیدن خود را بمحل
مقصود کوشش ورزید، ولی هزار افسوس که پیش از رسیدن بمحل مقصود
بسمگی بر خورده پاره پاره شد.

«ایست که درین بار باز خود را در سلک داوطلبان جان نثار مینویسانم، و کوشش
میکنم که قبول شوم، پس هرگاه موفق شدم این مکتوب من ودا عنامة
آخرینم خواهد بود. فقط *»

دسته کشتیهای جنگی روس چون بدست امیرال (ماقاروف) درآمد، و فعالیتیکه او درین باب اظهار نمود این مسئله نقلیات عسکریه بحریه ژاپون را یک چند وقت دوچار توقف نمود. از جمله اردوی دوم بری ژاپون که در زیر کوماندائی جنرال (اوفو) بود در حالتیکه یک قسم بزرگ آن در سفینه های نقلیه سوار شده بودند باز هم بخشکه بیرون برآورده نشدند، و در لنگرگاههای (شه مولیو) و (شینامیو) بجزریان احوال بحری نظر کرده حاضر باش و منتظر مانده بودند.

مجلس ارکان حربیه ژاپون چنان آرزو داشتند که هنوز این اردورا در ماه مارچ بساحل شبه جزیره (لیاوتونوئخ) بیرون برارند تا که هم مرور اردوی اول را از (یالو) بواسطه این اردو آسان نماید، و هم خط رجعت فرقه روس را که در ساحل (یالو) بود در زیر تهدید و تحویف بدارد. از دوی دوم چون بجائیکه برآوردن آنرا نقشه مجلس ارکان حربیه مقرر کرده بودند برآورده نشد از آنرو در حرکات مرور کردن از یالو برای اردوی اول نیز تأخیر و تعطیل رخ داد.

تا به این زمان نه کشتیهای حرب ژاپونها و نه سفاین نقلیه شان هیچ ضایعاتی دوچار نشده است. دسته کشتیهای جنگی روس چون یک اثر حیات و فعالیت جزوی که در باب گاه گاه بر آمدن و بعضی استکشافات اجرا کردن، و گاه گاهی مانوره نمودن نشان داد سو قیات عسکریه ژاپون را در سواحل (لیاوتونوئخ) دوچار تعطیل گردانیده اینهم دلیل واضح و برهان روشنیست

برینکه هیئت عالیۀ افسرئی ژاپون باوجود جرأت فوق العاده در تشبثات ،
و شدت و متانت خارق العاده در اجراآت بازهم تاجه درجه بصیرت و احتیاط
را رعایت میکنند .

امیرال (مافاروف) در روزهای اول اپریل نیز بر حرکات استکشافیۀ
خود دوام ورزید و ازینحرکات خودنتایج بسیار مفید و خوبی حاصل کرد ،
چونکه برای افسران و افراد عسکریک دل پری و اعتماد تامی بر نفس خودشان ،
و کوماندان خودشان پدیدار گردید . افسران که تا به این زمان از هر نوع تجارب
و مانوره محروم مانده بودند از نتیجه فعالیت کوماندان خود با نوره کردن ،
و اصول محاربات طو پچی را بخوبی آموختن آغار نهادند . مرتبات نیز در
خصوص فن انداخت ، و استعمال ماشین کم و بیش ممارسه و ملکه پیدا کردن
گرفتند که ازینسبب خوف و اندیشه که سابق در دلهای شان جا گرفته بود رفته
رفته زایل شده میرفت ، و با خصم شجیع و قهرمان خود مشت و گریبان شدن
را آرزو مینمودند .

در همین اوایل ماه اپریل در ژاپونیا یک مجلس عالی حرب انعقاد یافت .
درین مجلس در باب ظاهر نشدن اثر فعالیت کشتیهای جنگی ژاپون از روز
(۲۸) مارچ تا به (۱۲) اپریل مذاکره و مباحثه نمودند . در خشکۀ یک
قدم به پیش انداختن ، و توقف بر فعالیت حرکات بحریه مینمود . حالآنکه
بریه و بحریه روس روز بروز کسب قوت مینمودند . لهذا لازم و لابد بود
که این دسته کشتیهای جنگی روس را که از چند هفته باینطرف برای ژاپونها
موی دماغ شده است بحالت عطالت و بیکاری مبتلا گردانند تا آنکه فارغ
البال بعمليات اخراج اردوی دوم ، و پیش بردن حرکات حربیه آغاز نمایند .
برای اینحرکات و اسباب لازم می آمد که بر کشتیهای جنگی امیرال
(مافاروف) یک حرکت حربئی بسیار شدیدانه اجرا کرده شود ، اما بنابر

ملاحظه دیگر چنان لازم می آمد که قاعده بصیرت و احتیاط را رعایت کرده شود . این ملاحظه این بود که امیرال (توغو) این مخاربه را که هنوز نو آغاز کرده است از نظر احتمال بسیار دراز شدن ، و امتداد یافتن آن حساب و تخمین میکرد ، و بنا بر نسیب مجبور بود برینکه نابتواند کشتیهای جنگی خود را از خسار و زیان محافظه و وقایه نماید . زیرا هنوز در دست روسیه دو لنگرگاه حربی بزرگ ، و در هر لنگرگاه مکمل دسته کشتیهای جنگی قابل حرکت و مهمی موجود بود ، و علی الخصوص که در دریای (باللیک) اور و پانز دسته کشتی های جنگی بسیار مکمل و منظمی که در هر زمان حاضر و مهباز حرکت بودند داشت . اما بحریه ژاپون در پی خود چون چنین يك قوه احتیاطیه را مالک نبود ، و همین قوه موجوده خود با تمام قوای بحریه روس بچنگ کردن مجبور بود لهذا بیایست که نابتواند کشتیهای خود را از ضایعات و خسارات محافظه نماید .

حال آنکه از طرف دیگر این هم خیلی لابد و ضروری دیده میشد که ژاپونها اخراج عسکر خود را بخشه يك آن اولتر ایفا و اجرا نمایند ، تا آنکه پور آرتور را از طرف خشکه نیز در زیر تضییق و فشار آورده سقوط آن را زودتر و آسانتر بعمل آرند . زیرا (پور آرتور) هر آنقدر که چابکتر سقوط کند . دسته کشتیهای جنگی که در آن متحصن است نیز همانقدر زودتر و چابکتر ضبط و محو میشود . حال آنکه مسئله اخراج عسکر برای محاصره برنی (پور آرتور) باز موقوف بر محو کردن دسته کشتی های جنگی دشمن بود !

امیرال (توغو) به حل و ایفای این وظیفه مشکل مغلق بهم آمیخته محض بسایه ناکو درایت مخصوصه خویش موفق و کامیاب آمد ، و دسته کشتیهای جنگی روس را معنای ماده به بسی خسارات عظیمه دوچار گردانید . بنگرید که چه نقشه و پلان برای اینکار ، با بر کار ذهن پر کار خود بکشید :

بلان امیرال (توغو) این بود که بر خط سیری که دسته کشتیهای جنگی دشمن دایما برای محاربه کردن و باز کشتن ران حرکت مینمود طور پهلای مدشن و متعددی بپفشاند، و بعد از آن يك حرکت نمایش کارانه نمونه (الحرب خداع) را بکار آورده دسته کشتیهای جنگی دشمن را از بندر گاه بیرون برارد، و بران طور پیلای افشاند که خود برابر آورد، و بضایعات عظیمه و خسارات کلیه گرفتار نماید! این فکر و ترتیب را به امیرال (ژابونی) دوسه چیز تلقین نموده بود: اولاً بدانست که در میان گرو واز وروهای روس سفاین سریع السیر کمتر است، و ثانیاً تنگنی مدخل بندر گاه نیز معلوم بود، ثالثاً (ولادیو وستوق) نیز خیلی دور بود که بدین سه سبب هر گاه دسته کشتیهای جنگی دشمن برای محاربه براید مجبور است که باز به بندر گاه عودت کند و چون خط سیر و حرکت این خروج و رجوع امیرال (توغو) را بخوبی معلوم بود از آنرو بلان خود را بموقع اجرا و تطبیق بنهاد: ژابونهار بدایت حرب هیج يك کشتنی (طور پیل) را مالک نبود دندلهذا برای بر طرف کردن این نقصان (فور بومارو) نام يك واپور بزرگ تجاری را بحال کشتنی طور پیل تحویل دادند و در بعضی مخرهای طور پیل و نیز ترتیبات وضع نمودن طور پیل را ساختند. بعد از آن امیرال (توغو) نظام حرب، و طرز انقسام دسته کشتیهای جنگی خود را در پیشگاه پور آرتور بدین صورت ترتیب داد:

کشتیهای جنگی شماره (۱)	کشتیهای جنگی شماره (۲)	کشتیهای جنگی شماره (۳)
(ز رهپوشها)	گرو واز وهای زرهپوش	گرو واز وهای محافظه شده
سرعت فی ساعت (۱۸)	سرعت فی ساعت (۲۰)	سرعت فی ساعت (۲۲)
میل	میل	میل
اسابی	اسابی	اسابی
آساهی	نیشین	چیتوزه
میکازا	قازوغا	طاقازاغو
حاتسوزه	آساما	قازاکی
شیکی شیا	طوکیوا	پوشینو سرعت
فوجی		آفاسی ۹۹
یاشیا		نی تاقا ۲۰

از دسته کشتیهای مخرب طور پیدو نیز
بحرکات واقعه این سفاین اشتراک
کرده است

از فرقه (۱)	از فرقه (۲)	از فرقه (۴)	از فرقه (۵)
آشایو	ایقا زومی	مورا قومو	حاروزامه
قازومی	ینا جو ما	شیرا نوهی	حایاقوری
آقازوکی	او بورو	بوکبری	آساکبری
	آقه بونو	قاعه رو	مورزاه

از سفینه های طور پید نیز اینها بودند

از فرقه (۹) : — شیدوری ؛ یونا زورو ؛ قازازاکی ؛ عایابوزا
از فرقه (۱۴) : — جوبامه ؛ حاتو ؛ قاری ؛ حاشی ؛ تاقا
این است که امیرال (توغو) با این دسته کشتیهای جنگی که مذکور شد در
شب (۱۱) اپریل بسوی (پوز آرتور) توجه نمود، و بمسافتی که از هیچ یک بلندترین
ترصدگاه ساحل دیده نشود نزدیک شد .

تیره گئی ظلمت شب چون عالم را خوب فرا گرفت ، امیرال خودش بالذات
فرقه (۴) و فرقه (۵) خرها را . و فرقه (۱۴) طور پیدوها را ، با کشتی
طور پیل (قوریومارو) همراه گرفته به بندرگاه بیرونی رفت .

این دسته کشتیهای جنگی در نیم شب به آنجا واصل گردید . هوا خیلی
خراب بود، متصل باران . ببارید و شدت باریدن باران مانع رویت میشد .

طور پیدو های ژاپون ازین شرایط هوایی استفاده کرده در مواقع
معینه بندرگاه خارجی در هر جای موضع کردن طور پیل موفق و کامیاب آمدند .
اما این را نیز بگوئیم که چهار عددی و ژو کتورهای ساحل متدایاً بر اطراف نشر

ضمایم نمودند. وسفاین متعددروس نیزوظیفه دیده بانی پیش رورا اجرا میکردند. باوجود اینکه بیداری و هوشیاری روسها، به این موفقیت خود، ژاپونها را قادر که افتخار و مباحات کنندروسها نیز باید هاتقدرخجل و شرمسار شوند.

اسباب موجب این غفلت روسهانیز بدینصورت ایضاح میشود:

عدد سفینه های دیده بان پیش رویکی این بود که خیلی کم، واقسران آنها نیز بدقت و اهتمام نقصان داشتند. و دیگر اینکه باران خیلی بشدت از ابرهای دمه آسای سطح بحر همیرنخت، و در چنین هوای بسیار خراب، جهت های دورلنگر گاه خارجی را دیدن ممکن نمیشد. پروژه کتورهای الکتریکی نیز در اوقاتی که هوا بارانی و رطوبت زیاد باشد اطراف را بخوبی روشن نمیکند.

والحاصل از غفلت و عطالت روسها، و اینکه ساعده و مددکاری هوا، ژاپونها استفاده خوبی کرده، ویراجرای یلان وضع نمودن طور سیلما در دریا موفق و کامیاب آمده باز پس عودت، و به قسم کلی ملحق شده اند.

همه طور سیلها — یعنی نقبهای بحرئی ژاپونها که در کشتی (قور یومارو) بار کرده بودند اثر اختراع یکی از معلمین دارالفنون (توکیو) بود که با مرکبات پر شده بود. تأثیری که این مرکبات اجرا مینمود چنان تخمین میشد که از همه طور سیل های که تا به این زمان مستعمل شده است بسیار فایده و برتر باشد. اینست که این آلات مدهشه ناریه جدید الاختراع اول بار بمقابل دسته کشتی های جنگئی روس اجرا کرده میشد. به یقین که نتیجه آن چه میشود؟

وقایع ۱۲ اپریل

صبح روز ۱۲ اپریل هنگامیکه خورشید معظم با کمال احتشام در افق بور آرتور جلوه دیدار نمود، از طرف پورتورویان دیده شده در منتهای افق (۶) قطعه کرو وازورهای کوچک دسته کشتیهای جنگئی سوم، و همه دسته کشتیهای جنگئی دوم طور پیدوهای ژاپونی نمودار گردید. این کشتیها

بسی که مسافت مابین مدخل و ایشان تبدیل و انحراف غیورزید بخوبی دانسته شد که بر جای خود ثابت، و بندرگاه و مدخل را در زیر ترصد و انحصار گرفته اند. روشنایی صبح دنیا را روشن ساخته بود که طور پیدوهای روس از دیده بانی و پهره لیا تویشان فارغ شده برای استراحت به بندرگاه بر میگشتند. اما سه قطعه از این طور پیدوها بسبب ظلمت طوفان و شدت باران به قسم کلی رسیده نتوانسته بودند، صبح بساعت (۶) دیده شد که طور پیدوهای مذکور تمام قوت خود را بماشین های خود داده در پیش، و طور پیدوهای ژاپون بکمال سرعت و شدت در پی آنها افتاده اند.

دو طور پیدوی روس بسبب سرعت سیری که داشتند اگر چه سالمآ به بندرگاه رسیده توانستند، ولی طور پیدوهای ژاپون راه بر (ستراشی) نام واپور طور پیدوی روسی بریده از مسافت بسیار کمی برو بچنان شدت آتش کردند که در زمان بسیار کمی طور پیدوی روسی را بقعر بحر نایاب غریق کرداب فنا گردانید.

کرووازور (بایان) روسی که در پیش مدخل بندرگاه در قراولی و دیده بانی میبود چون طور پیدو را بحال تهلکه دید به امداد آن دوید، ولی ناو میرسیدکار از کار گذشته بود. کرووازور (بایان) اگر چه بدور راندن غرقهای ژاپون موفق شد ولی کشتنی (ستراشتنی) خود را رهایی داده نتوانست. حق کشتیهای ژاپون را از رهایی دادن غرق شده کان (ستراشی) نیز بتوب منع نمود. غیر از پنجفر که از طرف کشتنی (بایان) رهایی یافت دیگر جمله مرتبات (ستراشی) با خود اوملبس جامه فنا گردیدند.

درین اثنا دسته کشتیهای جنگی سوم ژاپون بر کشتنی (بایان) حرکت کرده کشتنی مذکور باین قوت متفوق مقابله کرده نتوانست، و با طوپهای خود به آتش دشمن جواب داده داده رجعت نمود.

قسم کلنی دسته کشتیهای جنگنی روس، درین اثنا به ترک کردن بندرگاه داخلی، ویرون برآمدن به بندرگاه خارجی مشغول بود. ویس امیرال (ماقاروف) دسته کشتیهای جنگنی خود را امرداد که دسته کشتیهای جنگنی ژاپون را ازین حوالی بدور براند :

کشتنی (بایان) به پیش و در طرفین آن سفینه های طور پیدو میرفتند. در پی این ها (پتروپاولوفسک)، (پولتاوا)، (دیانا) (آسقولد)، (نوویق) میرفتند. کشتیهای روس از بسیار مسافه دور به آتش ژاپونها جواب میدادند، و رفته رفته از (پور آرتور) دور میشدند.

قسم کلنی دسته کشتیهای جنگنی ژاپون درین اثنا تقریباً (۳۰) میل از (پور آرتور) بجهت جنوب غربی در پشت سر جزیره های (بیانوتاو) بنظام حاضر باش ایستاده بودند. ویس امیرال (توغو) از دسته کشتیهای جنگنی فرقه سوم ژاپان که در پیش روی دسته کشتیهای جنگنی روس به توپ اندازی میرداخت بمجددیکه این تلگراف بی سیم را گرفت :

[روسها مارا تعقیب، کردن گرفتند و در پی ما افتاده اند] بهملاحظه دسته کشتیهای جنگنی (۱) و (۲) را امر حرکت داد.

امیرال (توغو) از دمه که سطح دریارافرا گرفته بود. استفاده کردن خواسته برای آنکه دفعه بعد بر دسته کشتی های جنگنی روس که در پی دسته کشتیهای جنگنی سوم افتاده هجوم نماید به پیشراندن شتاب ورزید.

مقصد دسته کشتیهای جنگنی سوم ژاپون چون دور کردن دسته کشتی های جنگنی روس را از بندرگاه و استحکامات ساحل بود از آنرو بنظام از هم کنده و پربشان در پیش پیش دسته کشتیهای جنگنی روس رجعت میکردند. از ساعت (۸) (۴۰) دقیقه گذشته بود که يك باد شدیدى برخواست. از یاییکبار از دمه رهایی یافت. دسته کشتیهای جنگنی روس که در پی دسته

کشتیهای جنگی سوم ژاپون، بقدر (۱۵) میل از پور آرتور دور شده بودند، بنا کمان دسته کشتیهای جنگی ژاپون را که دو چند قوت او بود در مقابل خود بدید. لهذا امیرال « مافاروف » بسرعت تمام اسر بازگشت را بداد. درین اثنا کشتیهای (پویه دا) و « پره سوهیت » و (سیواستپول) روسی نیز بندرگاه داخلی را ترک کرده به بیرون رانده بودند.

امیرال (توغو) دسته کشتیهای جنگی روس را به تعقیب کردن آغاز نهاد. ژاپونها بر دو خط، نظام محاربه را اخذ کرده بودند: خط اول مرکب از زرهپوشهای (میکازا)، «آساهی»، (فوجی)، «یاشیما»، (هاتسوزه) بود. کرووازورهای (نیشین) و «قازوغا» نیز در جهت راست این خط میبودند. خط دوم را چارقطعه کرووازورهای صنف دوم تشکیل میداد که درپیش روی آنها زرهپوش (شکیشیا) اخذ موضع نموده بود. کرووا زورهای (آساما) و «توکیوا» ی صنف اول ژاپونی بر محافظه جناح یسار دسته کشتیهای جنگی بمقابل هجوم طور پیدوهای روس مأمور بود.

دسته کشتیهای جنگی ژاپون بسرعت ۱۸ میل فی ساعتی دسته کشتیهای جنگی روس را تعقیب میکرد. اما دسته کشتیهای جنگی روس پیش از آنکه بمنز آتش مؤثر دسته کشتیهای جنگی ژاپون دراید به التجا بردن بزیر حمایت استحکامات ساحل موفق و کامیاب آمد.

امیرال « مافاروف » بگمان آنکه ژاپونها (پور آرتور) را بزیر بمبارد مان خواهند گرفت از آنرو برای آنکه باتوپهای استحکامات ساحل يك معاونت خوبی بمقابل دسته کشتیهای جنگی ژاپون برساند در جهت شرقی بندرگاه و نزدیک (کوه طلا) به نظام واسع، و کشاده بگرفتن ترتیبات محاربه اسر نمود. از ساعت (۹) (۴۰) دقیقه گذشته بود که از طرف سر زرهپوش «پترو پاولوفسک» که کشتی سواری خود امیرال روسی بود، و «کراندولک سیریل» که

از شهزاده کان روسست نیز در آن بود يك ستون دود تیره بسیار بزرگی هوا بلند شد و در عین همان زمان دود عمود فواره شعله پاشی بطرف سما ترفیع نمود. و بی مسمه چار دفعه صدا های مدهش کفیدن اشتعال بسیار عظیمی شنیده شد. از میان این دود ها و شعله ها دیده شد که طرف سر سفینه در زیر سطح آب غوطه خورده ، و طرف دنباله آن در حالیکه چرخ سکان آن هوا معلق مانده بود بلند شده بود ، بعد از لحظه که باین وضعیت بماند دفته بشدت تمام بیک طرف میل کرده در ظرف دود دقیقه در میان موج ها غرق و ناپدید گردید! زره پوش (پترو پاولوفسک) بیک طور خیلی تاس کرده بود که بیکشب پیش ازین زاپونهار انجا گذاشته بودند. خود امیرال (مافاروف) ، و رئیس ارکان حرب قوتن امیرال « وللاس » ، و قسم اعظم (۵۷۶) نفر مر تبات آن در میان ، و جها و شعله ها محو و نابود گردید. تنها (۷) نفر افسرو (گرانوئک سیریل) و کپتان کشتی که بصورت و خیم زخم دار بود ، و (۷۳) نفر از مر تبات رها بی داده شده است که اینها نیز اکثر زخمی بوده اند .

این سفینه زره پوش و غرقه بیک میلیون یعنی ده لک طلای انگلیزی بردوات روسیه تمام شده بود ، و بنام بندرگاه « پترو پاولوفسک » یاد شده بود! حالا که قیمت خود امیرال خیلی بزرگتر ازین بود !

بعد از غرق شدن کشتی کوماندان ، امر و اداره کردن دسته کشتیهای جنگی را امیرال پرنس « اوختومسکی » که بزرگترین ، و قدیمترین افسران دسته کشتیهای جنگی بود در عهده گرفته عودت نمودن کشتیها را بمدخل امر نمود. این است که درین اثنا فلاکت بر فلاکت دیگر ضم و علاوه گردید. یعنی کشتی زره پوش [پوبیه دا] نیز بیک طور خیلی مصادمه نمود ، و بصورت بسیار مدهشی رخنه دار گردید و اینهم بشدت بیک طرف میل کرد ، ولی چون بجا شینش ضرر نرسیده بود کشتان کشتان خود را تابدا خل بندرگاه

رسانیده توانست .

زرهبوش (پتروپاولوفسک) زخم مدهش طور پیل را نام بر جگرگاه خود خورده بود . در بالای همین نقطه جیخانه و مهمات ناریه طوپها ، و مریات طور پیدوها موجود بود . عدد مریات - یعنی کارتوسهای طوپهای بزرگ بقدر (۴۰۰) دانه موجود بود . اینست که خزینة مواد ناریه بمجرد کفیدن طور پیل اشتعال ورزیده و یک ماشین طرف سرکشتی را از هم باره باره کرده است . و یک قسم بزرگ سفینه را خورد و خاش کرده و مانند سیلابها آب در درون کشتی هجوم نموده در حال غرقش کرده است . و این مسئله تحقیق نکرده و نخواهد کرد که آیا ایرال (ماقاروف) بچه صورت وجه کیفیت وفات کرده است ؟

کسانیکه در دالان طبقه زیرین بوده هیچ یکی تخلیص نفس نتوانسته بودند . کسانیکه بر سطح واپور بودند یک قسم بسیار آنها سوخته ، و یک قسم در میان دود خفه شده ، و یک قسم بتاثر صدمه که بوقوع آمد محو و تلف شده اند . شهزاده (کراندوک سیریل) از سطح واپور خود را به بحر انداخته و بعد از آن که یک مدتی شناوری کرده از طرف کشتیهای دیگر رهانیده شده است . در اثنای اشتعال در نهایت یک جهت پل کوماندان ایرال (ماقاروف) ، و در نهایت جهت دیگر (کراندوک سیریل) میبود . مشارالیه وقتی که بروسیه عودت میکرد در (خاربین) بیک مخبر انگلیزی احتسابات حال فلاکت خود را به اینصورت نقل و بیان کرده است :

«یکی یکبار چنان گمان کردم که زمین ، آسمان ، دریا با هم دیگر مصاده کرده دنیا هرج و مرج گردید . از پایان یک ستون شعله علوفشانی که چشمهها را امیدر خشانید بطرف بالا بلند گردید ؛ بعد از آن یکصدای مهیب جانخراشی شنیده شد ؛ در حال بکدود خفه کننده بسیار تیره و مضیق ما را احاطه کرد ، رویم سوخته و چشمانم

سپاهی کرده بود. در آن واحد مانند یوانه کان سر سام شده بودم؛ نهایت يك کمی عقل ب سرم آمده دیدم که جهت سر (پتروپاولوفسک) غرق شده می رود، و سطح و ابور لحظه با لحظه پر آب میشود. نعلها و جسدهای بیشماري که در هر هر طرف سطح و ابور افتاده بودند آب های دریا آنها را از و فته بدر یا میبرد؛ در هر هر طرف آثار انقراض حیات و موات دیده میشد؛ یکی بیکار خواستم که از پل کو ماندان فرو آیم، چون بنزد يك زینه رسیدم یکدو بسیار کرم و چسپناکی بر من هجوم کرده این آرزوی مرا منع نمود. آرزوی یگانه ام این بود که خود را بدنباله کشتی برسانم. بهر از مشکلات از زینه فرو آمدم. در میان دودها، وشعله ها و خرمن اعضای بشریه پیش رفتم؛ همه قوتم را جمع کرده بر قله طوب بر آمدم و از آن جا خود را بدریا پرتاب کردم؛ فکر کردم که میباید بر روی آب يك مدتی بسیار باید شناسایی کنم. تا خود را از گرداب عظیم و تلاطمیکه در اندای غرق کشتی در دریا بمحصول آمده است وارهانم. این فکر عقلم را بدهشت می انداخت؛ تضییق و فشار آب تا بوقتیکه شقیقه هام را بدرجه کفیدن رسانید در زیر آب و دم بعد از آن بر روی آب برآمده بجزگرم هوای تازه داخل گردید؛ تا آنکه بختم یاری کرده يك تخته پاره از انقراض کشتی بدستم آمد. برای دیدن کشتنی (پتروپاولوفسک) به اطراف خود نظر انداختم تا آنکه نظر و داعیه آخرین باشد. اما بجز دریای ساکن و ملایم دیگر هیچ چیزی ندیدم. بلی، بر روی دریا بجز یکچند پاره چوبی، و یکچند انسانی که برای تخلیص نفس خود کوشش میکردند و هر هیچ اثر و علامتی که دلالت برین فلاکت عظمی کند موجود نبود!؛ نمیدانم که ازین میان چقدر زمان گذشته بود بعد از آن آمو ختم که در مابین اشتعال و غرق يك دقیقه و چهل ثانیه گذشته بود.»

ما مور اشارت و مخبره سفینه زره پوش (پتروپاولوفسک) (بوقحوف) نام شخصی که از جمله رهایی یافته گانست نیز بدینصورت حکایه حال کرده است :

« بسوی بندر گاه بر میگشتیم ؛ من در دایره سکان کشتی بودم و صحیفه های دفتر اشارت را ورق میدادم . آخر ترین اسرامیرال (ماقاروف) . این بود : (سفینه های طور پیدو به بندر گاه داخلی عودت کنند .) سفینه زره پوش بسبب تبدیل نظام خیلی آهسته آهسته حرکت میکرد . یکی یکبار يك لرزه بسیار مدهشی بحصول آمد . بعد از آن صدای يك اشتعال و کفیدن مدش و هول ناکی شنیدم ؛ در پی این اشتعال يك اشتعال مدهشتر و مخوفتر دیگر نیز برآمد ؛ همان لحظه بطرف دروازه دویدم لاکن دروازه را باز کرده نتوانستم ، و خود را از پنجره بیرون انداختم . دیدم که کشتی يك بغل میل کرده بنای غرق شدن را دارد . در يك جهت بل يك افسری را دیدم که برو افتاده بود . این افسر امیرال « ماقاروف » بود ؛ از هر طرف پارچه های انقاض ، و اعضای بدن خور دو خاش شده ، و آهن پاره ها و دیگر مواد مانند باران می ریخت ؛ آه و این مجروحین و دیگر بسی صداهای دهشت قرین شنیده میشد . و همه این ، ناظر الم انگیز را یکدود بسیار کشیف و غلیظی ستر و پنهان میکرد . موجهای آبی که در کشتی هجوم نمود مرا از جای که بودم برداشته برد ؛ بعد از آن يك چیزی که بر روی آب بود دست انداختم . افتادن دیرکهای کشتی را بیاد دارم دیگر هیچ چیزی نمیدانم ! »

در میان تلف شده گان یکی از رسامان و مصوران روس که (وه رجا کین) نام داشت و بتصویر کشی وقایع حربیه شهرت شعار بود نیز موجود بود . موسی الیه در جوانی بفکر آنکه بسلك بحریه درآید به مکتب بحریه داخل گردید . اما بعد از آن برسامی سلوک کرده در کشتیهای حربی در جا های بسیار دور سیاحتها را جر آنموده قابلیت صنعتکارانه خود را وسعت داده است . درین باره نیت آنکه وقایع محاربات اقصای شرق را ثبت دفتر خاطرات نماید ، و در آینده لوحه های مصور بسیا قیمتمندی که علوشان و موفقیتهای روسیه

را با عالم اعلان کنند از پترسبورغ به اقصای شرق عزیمت کرده است .
این صنعتکار محترم بعد از چند روزیکه برای مردن در مابین موجهای
بحر به (پور آرتور) رسیده بود بسن (۶۲) سالگی غرقه بحر فنا گردید .
یک شخصی که این فاجعه غرق شدن زر هپوش (پتروپا ولوفسک) را
از (پور آرتور) مشاهده کرده بود دیدنیهای خود را بدینصورت حکایت
و بیان میکند :

« سفینه (پتروپا ولوفسک) آهسته آهسته پاش هیرفت . به انتظار محاربه
که قریباً وقوع آن در مد نظر بود همه ماساکت و مستغرق سکون بودیم . در
ینوقت کشتی امیرال به برابری پشته سنگ قلعه الکتریک رسیده بود ؛ طور
پیدو هانیز به بندرگاه میدرامدند . اینست که درین زمان از جهت راست سر
(پتروپا ولوفسک) یکدود سفیدی باند شد و دو بار پی هم یکصدای مهیبی
خفه شده بهم پیچیده شنیده شد . بعد از لحظه همه سفینه را یکدود نارنجی
رنگی احاطه نمود . بادورین اینقدر دیده میشد که بسیار چیزهای متنوع بهوا
بالا شده باز پس هیرخت و علوها و شعله ها یکسر بهوا باند میشد . کاسه بر
جهای دیر که پاره پاره گردید کسا سیکه در اطراف من بودند صدا های الم
انگیز . [غرق میشود ! غرق میشود !] را اظهار می نمودند . بحقیقت
که کشتی امیرال سیکطرف کج شده از طرف سرغر قشده هیرفت . تا آنکه
دود کسهاودیر که او تمام وجود کشتی از نظر نهان و بطرف قعر بحر پویان گردید .
بحای انتظار امید پرورانه که یک آن اول درد لها بود حالایک سکوت الیم و مؤ
تر قائم گردید ! »

این حادثه غیر مأمول در میان دسته کشتیهای جمگی روس با قابل تعریف
یک ؛ یشانی و سراسیمگی ؛ انگیخت ، هر سفینه چنان گمان میکرد که نوبت
فلاکت حالا او نیز خواهد رسید قسم اعظم افسران و کوماندا نان کشتیها

از ترس حیران بودند که چه کنند ، و نمیدانستند که چه امر بدهند . همه کشتیهها چنان اعتقاد میکردند که بر یکساحه مهاسکی که همه آن باطور پیلهامستور است میباشد . لهذا همه افواه نارینه کوچک و بزرگ خود را بسوی دریا دور داده برای اشتعال دادن طور پیلهای که در زیر سطح بحر و بر خط سیر کشتیهها فرض میکردند مانند باران کله ریختن آغاز نهادند . استحقا مات ساحل نیز بر یک دشمن گمانی و خیالی متصل آتش میکردند . سفائن حربیه روس نظام مخاربه خود را فراموش کردند . عاقبت هزار مشکلات یکی پی دیگری به بندرگاه داخلی در آمدند .

امیرال (توغو) بعد از آنکه این احوال مؤلمه دسته کشتیههای جنگی روس را از دور بکمال سکونت تماشا کرد بعد از زوال به دسته کشتیهای جنگی خود امر عودت را داد ، در اول امر برای پنهان داشتن جهت حرکت خود به اینطرف و آنطرف دور و گردش کرده بعد از آن باز در جوار (پور آرتور) اما اردا ژره رویت دشمن بیرون یک نقطه آمده در اینجا توقف نمود . درین روز که برای بحریه روس سرار نو یک روز ماتم شمرده میشود ضایعات دوسه ابروجه آتیت :

ار صنف درجه نخستین یک زرهپوش ، و یک طور پیدوی بزرگ ، با (۶۰۰) نفر انسان غرق و نابید گردید ؛ در میان اینها یک کوماندان هیبت نشانی موجود بود که نقطه یگانه امید و استناد یک کتله جسیم بشریت بود ، و بسایه متانت و درایت خویش دسته کشتیههای جنگی (پور آرتور) را که بهجوم نخستین دشمن سراسر از حرکت محروم مانده بود در یک زمان بسیار کمی حیات تازه بخشیده بود .

یک زره پوش دیگر نیز از صنف اول بصورت بسیار وخیم دوچار خسارت شده بوده

ترجمه احوال امیرال ماقاروف

امیرال (ماقاروف) درسنة (۱۸۴۸) در (۲۹) دسمبر بدنيا آمده كه ازین حساب درانای وفات خود (۵۶) ساله بوده است .

مومی الیه حسور ، متین و درفن حرب بحری صاحب ید طولا و مالک فکر عملی يك كوماندان بود . غیر ازین مهندس ، کیمیاگر ، واقف علم احوال میاه ، و از ارباب اختراع بود . تألیفات او در نزد متفنین فنون بحریه خیلی قیمتدار است . بعضی از آثار او بزبان ما — (یعنی زبان ترکی عثمانی) نیز ترجمه شده است .

اختراع نخستین امیرال (ماقاروف) ساختن بعضی ترتیبات مخصوصه بود كه برای منع كردن هجوم آب از رخنه های كه بگله هادر كشتی كشاده میشود خیلی مفید مینمود . این ایجاد (ماقاروف) برور زمان نتیجه های بسیار خوبتری بخشیده در دیگر ممالك بصورت خوبتر تطبیق و اكال شده است . در میان آثار مهمه امیرال (ماقاروف) (به رماق) نام سفینه بخ شكن شایان ذكر و تحسین است كه با این كشتی خودش بالذات در بحر منجمد شمالی تجربه ها اجرا کرده بود .

امیرال (ماقاروف) ذكر او در ایت جیبلی خود را در حمة خدمات ماموره خود آشكار و اظهار نموده است .

در وقیكه (۲۹) ساله بود كپتان و كوماندان كشتی (كراندوگ قسطننتین) شده بمقابل خدمات جرتكارانه و تهلكدناكي كه دران كشتی ایفا نموده غیر از آن كه بدونشان تلطیف شده است يك قبضه شمشیر طلا هم باوا احسان شده بود . در سنة (۱۸۸۰) (ماقاروف) باجنرال (سقوبلوف) به تركستان رفته و در هجوم (كوك تپه) كه حاكیمیت روسیه را دران حوالی همین هجوم برپا ساخت اشتراك ورزیده است . درسنة (۱۸۸۲) كپتان سفینه (ویتی یاز) كه ارگرو

واژه‌های منتخب‌ترین آن دور بود در بحر محیط اجرا می‌نمود .
 در سنه (۱۸۹۰) به رتبه قونتر امیرال ترفیع نموده بمفتشائی طو پچی
 بحریه ، و بعد از یکمدتی به کوماندانی تعلیم دسته کشتیهای جنگی بحر (بالٹیک)
 تعیین گردید . بعد از چهار سال کوماندان دسته کشتیهای جنگی بحر سفید روسیه
 شده این دسته کشتیهای جنگی مو آخر آبه مناسبت حرب (چین — ژاپون)
 به اقصای شرق رفته بود . بناءً علیه امیرال (ماقاروف) آبهای اقصای شرق
 را بصورت بسیار مکمل میشناخت .

در سنه (۱۸۹۹) بسر کوماندائی بندر گاه (قرونشتاد) تعیین شد . هنگامیکه
 بسر کوماندائی دسته کشتیهای جنگی اقصای شرق تعیین میشد در همین
 مأموریت بود .

موسی الیه در مانوره‌های که در وقت کوماندانی‌های دسته کشتیهای جنگی
 بحر سفید و بحر بالٹیک اجرا کرده بود مهارت و درایت خود را بر همه گان ظاهر
 و آشکار ساخته بود . انگلیزها امیرال (ماقاروف) را خوب شناخته بودند ،
 و اوضاع و اطوار و مآلات افکار او را لایق افسران انگلیزی بافته بودند ، نه
 افسران روسی !

طالع شئات انگیزی که از (۸) فبروری سنه (۱۹۰۴) لایق قطع عقب
 گیری کرده آمده است فدا شدن امیرال (ماقاروف) را بایک طور پیل حيله
 کارانه حربی نتیجه بخشید .

ایست که یک مشت وادانایه جسیمترین زرهپوشها و مشهورترین کوما
 ندانان را دران واحد محو و فنا می‌سازد !

یک آلت حرب کوچکی که عبارت از یک پیپ طور پیل باشد ، به ثقلت (۱۲)
 میلیون کلوگرام یک کتله جسیمه را در لحظه بصر محو نمود . پس بنگریده آنچه
 تأمرست لهذا کسانیکه به لوحه‌های زره فولادی (۴۰) ساتیمتری کشتیهای

ز رهپوش خود مباحثات میکنند درین عصر (۲۰) که فنون و صنایع و اصل مرتبه بالاشده خیلی عجب مینماید !

هر آن قدر که صنعت و معرفت ترقی میکند و سائط تحزیبیه نیز بآن نسبت تکمیل و افزونی میگردد ، و انسان همه این قوتهای مهمه را بساحت علائیت و میدانگاه صنعت بیرون بر آورده باز در پیش روی محمول فکر و اختراع خود عاجز و ضعیف مینماید !

انسان چه مخلوق غریبی است ! در حالتیکه کمنه و حقیقت الکترونیک را نی ، بلکه ماهیت حقیقی یک ذره عالم را نیز نمیداند در راه استحصال مقاصد خود از الکترونیک ، و از خفیه ترین قوای طبیعیه استفاده میکند . و در حالتیکه از دفع کردن و کم ساختن تأثیرات مخرب به قوه مذکور مسرع عاجز میباشد از استعمال مدش ترین مواد ناریه از برای تلف ساختن هم نوع خود هیچ خودداری نمینماید !

این موفقیت و کامیابی عظمیه که برای دسته کشتمای جنگی ژاپون ، مفت و رایگان و بدون ضایعات نمایان حاصل گردید در ژاپون بیک سرور بزرگی حاصل کرد . ناظر بحریه امیرال (یا مامونو) به اینصورت بیک تلگراف تبریکنامه به امیرال (توغو) فرستاده است :

« درین یک هیچ شبهه نیست که این موفقیت شمشعه ناک محض از اثر فضایل عالیّه حضرت میکا دوست . باوجود آنهم حرکات فداکارانه و سعیهای شجیعانه افسران و مرتباییکه در زیر کماندانی شما بودند در خصوص دخل عظیمی دارد . »
« اطوار و حرکات افسران و مرتبات مذکور ه الحقی که سزاوار هرگونه ستایش و آفرینست به شما و جمله افسران و مرتبات لیاقتمند شما تبریکات صمیمیه خود را تقدیم میکنم و تا بوقتیکه انقای این وظیفه بزرگ در عهدم گرفته ایم در مد نظر ما باشد دائما طهار که دن هیچچین غیرت و وطن پرورانه

خود مانرا امیدوار میباشیم . هدف مقصد هنوز دورست ؛ لهذا برای ایفای کمال وظیفه که بر ما لازمست میباید که همه ماسعیها و کوششهای خود را متحد سازیم . ژاپونها به وفات امیرال (ماقاروف) بسیار متأثر شدند . چونکه مومی الیه در انشای اقامتش در ژاپونیا با بسیاری از رجال حکومت . عارفه پیدا کرده بود ؛ و هم رفیق تحصیل امیرال (توغو) بود .

در روزیکه امیرال (ماقاروف) غرقه گرداب فنا گردید امیرال (توغو) بیرق (شمس طالع) کشتی « میقا زا » را که در آن سوار بود برای علامت ماتم تابه نصف فرو آورد . و در پیش روی همه امرا و ارکان حرب این نطق عالیجنابانه را بر خواند :

« رفیقان ! امروز چون یکی از رفقای تحصیل و دوستان صمیمی ام امیرال (ماقاروف) فدای شئامت بیطالعی خود گردیده ازان سبب خیلی متأثر و دلخون میباشم . اما چه چاره که و جدا نم مرا بر ترتیب دادن این خدعه حربیه از بهر منافع دولت که از هر چیز در پیش من مقدس ترست مجبور نمود . درین دقیقه اگر چه ازین سبب که یک رفیق در ایتمند خود را محو کرده ام خیلی متأسف میباشم ، و لاکن دسته کشتیهای جنگی ما چون مظفریت بحریه را بکمال شان و شرف حاصل نمود خیلی مسرور و ممنون میباشم ! »

در تمام ژاپونیا و علی الخصوص در شهر (قوبه) برای استراحت ارواح روسها که در راه وظیفه و خدمت محو شده اند بافا نوسهای سفیدک مراسم تعزیه اجرا شده است . در دست بسیار کسان بیرقهای بود که بران این کلمات نوشته شده بود :

« بوفاات امیرال دلاور روس همه ژاپونیا تأسف میکند ! »
درین مراسم موزیکه — یعنی باجه خانه های نظامی به مارش ماتیم ساز میشدند !

مقصود حقیقی ژاپو نه این بود که دسته کشتیهای جنگی روس را بر خط
 طور پیل که افشانه بودند سوق نماید . همه حرکات دسته کشتیهای جنگی
 ژاپون ازین نقطه نظر سوق و ترتیب شده بود .

ژاپونها طرور بیلهای خود شانرا بر همین نقاطیکه دسته کشتیهای جنگی
 روس برای بومباردمان در انجا اخذ موقع نمودن رعادت کرده بود افشانه بودند .
 باوجود آنهم ساحه ایستقدر دریای واسع را با طور پیل بحال تهلهکه آوردن
 محال مینمود .

متخصصین بحریه این فلاکت دسته کشتی های جنگی روس را محضاً از
 اثر تصادف و یک بدبختی حمل میکنند .

دریک اثر تألیفیکه از طرف شعبه استخبارات نظارت بحریه المانیا نشر
 شده است این سطرهارا میخوانیم :

« هرگاه تفکر کنیم بخوبی ظاهر و آشکار میگردد . که مؤکل حرب
 بصورت بسیار علانیه در باب غرق کشتی امیرال روس ، ژاپونیا را در زیر حمایت
 گرفته یاری و مددگاری داده است . چونکه در اثنای یکمده تیکه عبارت از
 نیم یکشبی بود در میان بندرگاه خارجی بسیار واسع « پور آرتور » ژاپونها
 آیا چقدر طرور پیل وضع کرده توانسته باشند ؟ البته که نسبت بمدت وقت ،
 یک مقداری جزوی افشانه توانسته خواهند بود . ازین مقدار کم یک
 طرور پیل بیاید ؛ و بیکی از زرهپوشهای صنف اول ، که آنهم زرهپوش سوا
 ری امیرال باشد اصابت کند و کشتی ، و امیرال ، و همه ارکان حربیه و جمله
 مرتبات را در آن واحد غرق و نابود سازد آیا بجز یاری مؤکل حرب
 دیگر چه خواهد بود ؟ !! »

بعضی از باب فن حرب امیرال « توغو » را ، واخذ و خرده گیری
 میکنند که چرا ازین پریشانی و اضطراب که در دسته کشتیهای جنگی روس

حاصل شده بود . استفاده نکرده بر چنین سفائن حربیه که سرافسر کل آن تلف شده و از دیگران سر رشته مانوره و اسر دادن کم شده يك هجوم مدهشی نبرد ، و دسته کشتی های جنگی روس را بیک هزیمت کامله دوچار نمود ؟ این مو آخذه ناجاست . چرا که امیران ژاپونی در اینجا احتیاط را بکار برده است ، چه نکه از تهلکه طور پیل خود او نیز میترسید . دیگر اینکه دسته کشتیهای جنگی ژاپون هرگاه میخواست که کشتیهای روس را در زیر يك آتش مؤثری بگیرد مجبور بود که لا اقل بقدر (۴) کیلومتر بآنها نزدیک شود . حالاً نکه اگر به اینقدر مسافه نزدیک میشد در زیر دایره تأثیر استحکامات ساحل میدرامد . که در انحال بمحاربه کردن باد و دشمن مجبور میگردد . این موفقیت (۱۲) اپریل ژاپونها برای افکار و نظریات معترضین سفائن جسمیه يك دلیل طاهری نوی بظهور آورده است چونکه اینها میگویند : « مادامیکه يك زرهپوش بسیار بزرگی که بصرف شدن ملیونها وجود آمده است ، بابك سلاح تحت البحر بسیار ارزانی در ظرف یکدو دقیقه محو و نابود شده میتواند ، پس دولتهایی که اقتدار بهر رسانیدن دسته کشتیهای جنگی زرهپوش بزرگ را نداشته باشد برای آنها طور پید و ها و انقبهای تحت البحری سلاحهای مکمل مدافعه و تعرض شمرده میشود .

اما از دیگر طرف اینرا نیز از نظر دقت دور نباید داشت که استفاده کردن و وفق آمدن از این سلاحهای تحت البحر از طرفین مختصمین ضعیفترین آنها فی بلکه قوتمند ترین آنها میتواند کرد .

والحاصل در (۱۳) ماه اپریل دسته کشتیهای جنگی ژاپون از نقطه اس الحر کات باربه پیشگاه (پور آرتور) عودت نمود . در خارج بندرگاه هیچيك سفینه دشمن دیده نمیشد .

در (۱۵) اپریل بوقت صبح ۹ قه های مخرب (۲) و (۴) و (۵) و فرق

طور پیدوی (۹) به بندرگاه خارجی آمده بحسب جستجوی طور پیلای که از جای خودشان خطا خورده بودند آغاز کردند، یکچند طور پیلای یافته بر هوا کردند. ساعت (۷) دسته کشتیهای جنگی (۳) و (۱) و (۲) در پیش بندرگاه خارجی آمده در یک نقطه که مدخل را در زیر ترصد داشته باشد اخذ موقع کردند. گروهی از ورهای (نیشین) و (قازوغا) بجوار ساحل غربی (لیاتویشان) رفتند، و از اینجا به بندرگاه داخلی به اجرای آتش آغاز نهادند. طو پخانه های ساحل و کشتیهای که در داخل بندرگاه لنگر انداز بودند به این آتش ژاپونها مقابله ورزیدند.

بعد از ظهر دسته کشتیهای جنگی ژاپون رجعت کرد. از این بود یار دمان که ژاپونها (۱۸۵) مرمی صرف کردند نتیجه بسیار جزئی حاصل گردید. اینست که حرکات بحریه که از سه روز دوام نمود و موجب نتایج وخیمه روسه گردیده اینصورت خاتمه پذیر شد.

در روز (۲۲) ایل روسه هایک مصیبت دیگری نیز گرفتار شدند که آنها یک اشتعالی بود که از وضع نمودن طور پیل در پیشگاه (پور آرتور) بوقوع آمد و موجب تلف شدن (۲۰) نفر و (۱) افسر گردید.

بنابر خبر وفات (ماقاروف) امیرال (الکسیهف) از (موکدن) به (پور آرتور) آمده و تا بوقتیکه دیگر کوماندانان قرار شود کوماندانی دسته کشتیهای جنگی بحم محیط کبیر روس را در عهده گرفت. تا آنکه بجای (ماقاروف) امیرال (سکریدلوف) که کوماندان سابق دسته کشتیهای جنگی بحم سیاه بود تعیین گردید.

در روسیه بعد از امیرال (ماقاروف) مشهورترین امیرالها همین بود (سکریدلوف) حرکت خروج امیرال (ماقاروف) را ثواب و جایز نمیدانست حتی این فکر خود را به یکی از مخبرهای جریده فرانسوی بیان کرده بود. و این نیز بصورت محرمانه به مخبر مذکور فهمانیده بود. که سر افسر بزرگ آنست

دسته کشتیهای جنگی (پور آرتور) و (ولادیوستوق) را یکجا و با هم بتواند و به این میال بود که دسته کشتیهای جنگی را بحركات بیرون بر آمدن بی نتیجه بی تاب و توان نباید کرد . بلکه منتظر يك فرصت فائده مند گردیده به ظهور نمودن آن فرصت دسته کشتیهای جنگی را شدت استعمال باید کرد .

حرکات دسته کشتیهای جنگی ولادیوستوق

{ از ۲۳ اپریل تا ۲۷ آن }

کوماندان (رایزه نشتاين) که به کومانداى دسته کشتیهای جنگی طور پیدوی (پور آرتور) تعیین شده بود . بجای آن قونترامیرال (یه سن) مقرر گشته بود . اما در بنبار کوماندان دسته کشتیهای جنگی کرووازور و سیه که در (ولادیوستوق) بودند تعیین گردید .

قونترامیرال (یه سن) که اصل المانیست بمقصدی که فکر تشبث کارائه مراتبات کشتیها بحکوم عطالت نماند در (۲۳) اپریل علی الصبح با کرووازورهای زره پوش (روسیا) و (غریمبوی) و (بوغاتیر) (وروریق) و دو طور پیدو از بندر گاه خروج نمود .

کرووازور (وروریق) بمجردیکه از بندر گاه بر آمد در ماشین آن يك خسارتی بوقوع آمده روز دیگر به بندر گاه برگشت . دیگر کشتیها یکسر بسوی (ژه نسان) توجیه حرکت کرده در (۲۵) اپریل پیش از ظهر به بندر گاه مذکور مواصلت کردند .

از بیم آنکه با دادر پیش رو طور پیل و تقب دریایی باشد دسته کشتیهای جنگی از بندر گاه بقدر (۵) میل دور تر اخذ و وقع کرد تنها طور پیدو ها بمقصد استکشاف بیرون بندر گاه در آمدند . در بندر گاه به کشتی حربی و نه کشتی تجاری موجود بودند آنها (قویومارو) نامیک معونه کوچکی موجود بود که آن هم از طرف طور پیدوهای روس بعد از آنکه طایفه های آرا بخشکه بر آوردند غرق گردیده

است . اهالی ژاپون که در انجا بودند فرار کردند ، قوهٔ محافظه نیز راستعمال کردن آتش جسامت نتوانستند ، چونکه اگر چنین میکردند بیم آن بود که دسته کشتیهای جنگی روس شهر را در زیر طوپ بگیرند . چار ساعت بعد طور پیدوها باز به دسته کشتیهای جنگی خود التحاق کردند .

دسته کشتیهای جنگی (ولادیوستوک) بعد از استکشاف (ژه نسان) باز بدریا برآمده در وقت شام بیک کشتنی تجارئی ژاپونی تصادف نمود که این کشتی ارزاق و ما کولات و دیگر لوازمات برای عسکر ژاپون بار کرده میبرد . کرووازور (غرو. بوی) بعد از آنکه مرتبات کشتی را که عبارت از (۱۲) نفر ژاپونی و (۱۵) نفر کوریه پی بود جمله را در نزد خود بصفت اسیر حرب نگاه داشت کشتی . مذکور را که (تاقامورا) نام داشت غرق نمود .

در ساعت (۱۱) شب دسته کشتیهای جنگی روس بیک کشتی نقلیهٔ بزرگ ژاپون که (کینشومارو) نام داشت تصادف نمود . این کشتی بحاپ (۴۷) میلیمتر و با (۴) دانه طوپ میترا لیز — یعنی طوپ آشفشان از سیستم (هوچکس) مجهز بود و برای دسته کشتیهای جنگی امیرال (قامیمورا) که در ساحل شرقی (کوریه) گردش داشت زغال و جبه خانه و ارزاق میبرد ، و غیر از این یک بلوک افراد معاونه که بفرقه (۴) پیاده ، منسوب بود بایک چند نفر مسافر رهرو درین سفینه موجود بود این بلوک بعد از آن که در حوالی قصبه (ایوهن) که در ساحل شرقی کوریه کائن است اجرای استکشاف نموده از راه بحریه (ژه نسان) عودت کردن میخواستند .

سفینه (کینشو) در انشب از سبب غلاظت و کثافت یک دمه تیره (۴) سفینهٔ طور پیدورا که برفاقت این کشتی مأور بودند گم کرده بود . کپتان کشتی نقلیهٔ مذکور چون کرووازورهای روس را از دور دیدند بگمان آنکه دسته کشتیهای جنگی امیرال (قامیمورا) است به دسته کشتی های جنگی مذکور اشارت

دادکہ زغال آورده است . روسها اشارت راد انستند قوترا ، ایرال (به سن) کروا زور (روسیا) را بیشتر فرستاده خودش بادیگر کشتیهای یکنیم کیلو . ترودور تریماندا . یک مخبر جریده ژاپون احوالی را کہ درین اثنا وقوع یافته است به اینوجه تصویر و حکایه میکند :

« امکان فرار متصور نبود ، کپتان کشتی (میچو غوش) افسران بحریه را بزد خود جلب کرده برای مذاکره کردن با کوماندان دستہ کشتیهای جنگی روس بکشتیهای روس رفتنشانرا تکلیف نمود و خود او و نیز بآنها یکجابه گرووا زور (روسیا) عزیمت کرد . روسها همه اینهارا محبوس کرده به (سبریا) فرستاد . افسران باقی مانده ما بین خود عقد مجلس کرده بمذاکره و مشاوره آغاز نهادند . درین اثنا سه نفر اسر روسی به کشتیهای کماندن افسران ژاپانی دران آمده بودند ، سوار شده به سفینہ (کیشو) آمدند . و تکلیف کردند کہ با همه افسران و مرتبات تسلیم سلاح کرده عرض اسارت بکنند ، و یا آنکہ سفینہ را بایشان یکجاعتریق خواهد کرد ، و برای مشورت کردن یکساعت بایشان مهلت داده باز پس گشتند .

« نیمشب بود ، دمہ کہ یکساعت پیشتر جهانرا فرا گرفته بود سر اسر رفع ورائل گشته کرہ قرائنوار لطیف خود را بر سطح دریای آینہ مثال ہمیرنخت ! کپتان تولی مذکورہ (شما) نام داشت در نزد افراد آمده و مکر و قرار خود را به آنها تعیین نمود ! در کشتی نقیہ (کیشو) یک سکوت عمیق حکم فرما بود ، جمله افراد عسکرئی ژاپون در قات میانہ کشتی جمع آمده بودند . یک قسمی ازینہا بلا حرکت بر جای خود ایستاده بودند و یک قسم دیگر به برگردن تفنگها و سوار کردن سر نیزہ های خود شان مشغول بودند ! سر حوالہ دار تولی خریطہ ها و نقشہ ها و اورافی رسمیه سائرہ را بجمع کردن آغاز ہاد . یکی از حوالہ داران دیگر ہمین چیز ہارا از نزد افراد جمع نمود . بعد ازان ہمہ این اوراق

را به آتشدان واپور انداخته نحو وفنا نمودند .

« ازهر آنکه روس هارا بر احوال خود هیچ سر رشته ندهند خبر های غند خود شا را که بر سر شانه گیهایشان بود برکنده بدريا انداختند . در وقتیکه این کارها میشد از نیشب یکساعت گذشته بود — یعنی از زمان مهاتی که از طرف روسها داده شده بود گذشته بود . درین آن يك طور پیدوی روس بطرف سرکشتی ژاپون آمده امد . موقع نمود؛ بنابراین کپتان (شیا) باز بنزد افراد تولى خود آمده به آنها فهمانید که چاره سلامت ونجات نمایند بعد ازین هر چه که آرزو دارند اجرا کنند و در حرکات خود مختار و آزاد هستند . افراد مذکور از شنیدن این کلام کپتان خود به دالان دیگر افسران خود آمدند . تا که بیاموزند که افسران شان چه خیال دارند و ایشان نیز آن هارا پیروی کنند . در واژه دالان بسته بود چونکه افسران مذکور که بدالان بودند با خود چنین قرار داده بودند که عار اسارت را قبول نکنند و با کشتی بکجا محو و نابود شوند . لهداهم؛ شان در دالان در آمده در واره را بر خود بسته بودند و بغرق شدن کشتی انتظار داشتند . افراد چون آمدند بعضی از افسران برین قرار دادند که ناجان داشته باشند با دشمن نیجه زنند و بعد از آن بمرند ! ! ایقرار را (ترادا) نام صوبه دار داده بود .

« کپتان (شیا) یکچمد دقیقه بعد از آنکه افراد را بسر خود ترك کرده بود (قو ریزو) و (جو ریزا) نام دو حواله دار را سیر افتادن بدست دشمن خود کشتی کردن را امر حجی شمر دند، و در پیش وی حمید دیگر ایستاده باقیه گچه یکدیگر خود را در يك آن و يك زمان تلف نمودند؛ بعضی از افراد نیز آن هارا پیروی کردند . ده باشی (اوقانو) شمشیر خود را کشیده شکم خود را بآن پاره نمود .

« کپتان (شیا) و حواله دار (حانیموتو) با (۶۰) نفر دیگر قرار دادند که تا به نفس واپسین با دشمن به سلاح مقابله کنند با وجود آن هم تنبیه نمود که تا

از طرف روسها آتش نشود زنهار استعمال سلاح نکندند . زمان مهلت چون گذشت روس ها به آتش کردن آغاز نهادند . ژاپون ها نیز به آتش شدید تفنگ به آن ها مقابل کردند . عاقبت حال نزدیکشده بود يك طور بيل روس آمده در وسط کشتی (کینشو) اصابت نمود و کشتی را دو باره ساخت ! در صرف (۱۳) دقیقه کشتی غرق گردید و با تمام کشتی نشینان خود در میان موجها نابید گردید !!

اما عسکرهای ژاپون تا صرف شدن آخرین کارتوسهای خود بمقابل روس ها به اجرای آتش دوام ورزیده اند و در نهایت امر در حالتیکه ناهای (زنده باد میکادو !) را به سموات بلند میکردند بقعر دریا غوطه خوار گرداب فنا گردیده اند !!»

این اثر مقاومت و مردانگی که از این يك مشت عسکر ژاپون بمقابل دسته کشتیهای جنگی روس بظهور آمد حقیقتاً چنان حرکت قهرمانانه ایست که در تاریخ جلالت عسکری بخط زرین نوشته باید شد . در میان مسافران رهروان کشتی (کینشو) ده نفر تاجر بود که اینها در اول امر در فلو که ها سوار شده بگرینختن قرارداد بودند . یکی ازینها در حق جریان وقعه این تفصیلات را میدهد :

« در کشتی غیر از کپتان کشتی يك مأمور محاسبه بحریه ، و (۴) افسرکو چکی بحریه . و (۱۴) نفر کشتیمان و از عساکر به (۶) افسر و (۷۳) نفر عسکر و (۷۷) نفر افراد معاونه و (۱۰) نفر مسافر رهرو و (۷) نفر طایفه که جمعاً (۲۵۸) نفر شود . وجود بود . از يك نفر پرسیدم که آیا رفقای شما چه قرارداد اند بجواب گفت :

« این کشتی را که جان خود ما را به آن سپرده ایم هیچ یکی ما اصلاً ترك نخواهیم کرد . پیش از آن که از ژاپون بایر آیم اینچنین يك مرگی را آرزوی

کردیم اما بر شما دل ما خیلی میسوزد چرا که تاجر هستید .
 « من در کار خود متحیر بودم درین اثنا دیگر تاجرها نیز در نزد من آمده بعد
 از مشاوره و مذاکره در يك فلوکه نشسته برقرار قرار دادیم . از بهر آنکه
 از طرف کرووازور (روسیا) دیده نشویم (۷) نقره مادر فلوکه دراز افتادیم
 و (۳) نفر دیگر بقوت تمام به پر کشیدن آغاز نهادیم . از خوبی طالع مقرر
 نیز درین اثنا در زیر ابرها پنهان گردید ! بقدر (۲۰۰) متری دور شده
 بودیم که یکصدای طوبی شنیدیم در عقب این صدای طوب صداهای شیلیک
 تفنگ بگوش ما رسید . مادامی که استقامت غربی میرفتیم بعد از (۲) ساعت
 يك ظلمت دمه کثیف هر طرف ما را استیلا کرده جهت استقامت خود را
 گم کردیم تا آنکه بساعت (۹) شعاعات شمس اطراف را روشن ساخته
 باز استقامتی که داشتیم به پر کشیدن دوام ورزیدیم سردی ، گرسنه گی ،
 تشنه گی ، مانده گی ، وجود همه ما را پایتاب و توان کرده بود . نهایت بعد
 از زوال از دور يك جزیره کوچکی دیده به آنطرف توجیه حرکت نمودیم .
 این جزیره جزیره (سین فو) بود که در ساحل شرقی (کوریه) موجود بود . «
 باسفینه (کینشو مارو) (۷۳) نفر ژاپونی غرق شده ، و (۴۵) نفر راهی یافته است .
 کپتان (شما) چون بر عسکر خود تنبیه کرده بود که تا از طرف دشمن
 آتش نشود ایشان به آتش آغاز نکنند از آنرو تا بوقتیکه از کرووازور (روسیا)
 آتش میشد در کشتی (کینشو) يك سکوت عمیق يك انتظار الیم حکم فرما بود !
 عدم مهارت و ممارسه روس ها را در نشان انداختن این واقعه کوچک
 نیز يك مثالی تشکیل کرده است . چونکه بر يك واپور تجاری که از مدافعه
 نفس خود عاجز و در مسافه کمتر از (۱۰۰) متری بود ، میبایست که اول طور پیل خود
 شانرا بر هدف اصابت میدادند ، حالا آنکه طور پیل سومین کشتنی
 (کینشو) را غرق نمود .

در (۲۷) اپریل بوقت شام دسته کشتی های جنگی روس بسرعت تمام به (ولادیووستوق) بازدرآمد دسته کشتی های جنگی (قامیمورا) تا به (۲۷) ماه در (ژه نسان) منتظر سفینه (کینشومارو) مانده ، بعد از آنکه بر ماجر ا کسب اطلاع نمود در پی دسته کشتی های جنگی روس افتاد . اما دسته کشتی های جنگی روس چون همانشب به بندرگاه (ولادیووستوق) درآمده بود ازین تعقیب (قامیمورا) هیچ يك فائده حاصل نشد .

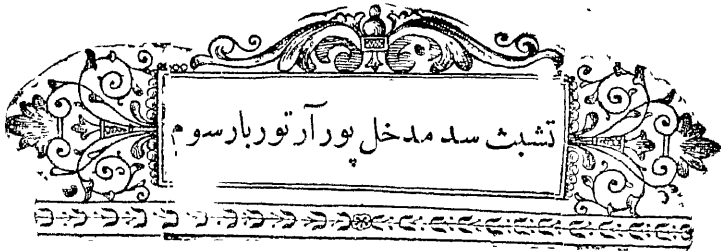
(۴) طور پیدوی ژاپون در شب (۲۹) اپریل در خلیج (اوسوری) که در جهت جنوب شرقی (ولادیو وستوق) کائنست ظهور نمود . قسم کلی نیر بوقت صبح به پیشگاه جزیره (آسقولد) آمده است . اما بعد از پیشین دسته کشتی های جنگی ژاپون باز بر استقامت جنوب واپس رفته است . ژاپون ها ازین حرکت خروج دسته کشتی های جنگی روس بار به اندیشه افتادند و معلوم شد که مواصلات و نقلیات عساکری به شان در محور های اقصای شرق هنوز در زیر امنیت نمیباشد .

اگر چه و وفقیّت کشتی های روس در آشنای این خروج خیلی جزوی و بی اهمیت بود ، وضایعات ژاپون نیر کم و اعتباری نداشت . اما سفائن روس این فعالیتیکه اجرا نمود دسته کشتی های جنگی ژاپون را دوچار انقسام کرده انظار دقت شانرا از (پور آرتور) به اینطرف جلب نمود که این هم فائده بزرگی برای دسته کشتی های جنگی روس رسانیده است . و هرگاه از اول محاربه دسته های کشتی های جنگی (ولادیو وستوق) و (پور آرتور) تو حید حرکات کرده این مانوره از طرف هر دوی شان . مشترکاً بکمال شدت و مهارت اجرا میشد نقلیات عسکریه ژاپون بتأخرات و تعطیلات عظیمی گرفتار میشد . حال آنکه بعد از واقعه غرق شدن (پتروپاولوفسک) این تشبّهات واقعه قوت نر ا میرال (به سنه) بر جریان عمومی احوال حرب هیچ يك تأثیر مهمی

اجرا نتوانسته است .

در اینجا يك سوال وارد میشود که چرا ژاپونها دسته کشتی های جنگی (ولادیووستوق) را ترصد نکردند و گذاشتند که در بحر اجرای حرکات کنند . حال آنکه قسم کثی دسته کشتی های جنگی ژاپون در بحر اصف در پیشگاه (پور آرتور) مشغول حرکات بود . و برای ترصد بندرگاه (ولادیووستوق) دیگر قوه کافیه را مالک نبود . و بایک چند گرووازور خفیف ترصد آن عديم الامکان مینمود . بناءً علیه ژاپونیان درین مسئله حق داشتند برینکه در بحر از اذمتظار فرصت بوده هر وقت که خبر دسته کشتی های جنگی (ولادیووستوق) را بگیرد بایک قوه فائق در جستجوی آن برآید . و اینرا هم ژاپونیان در مد نظر داشتند که اگر يك بار بادشمن تصادف نمایند حساب خود شان را به آنها یکبار کی تسویه و یکطرفه خواهند کرد . لهذا اجازه را تا بظهور آن فرصت بتمامه چیزات و تصدیعات دسته کشتی های جنگی (ولادیووستوق) تحمل میکردند .

(۳ ماه می)

در نهایت ماه اپریل هنگامیکه اردوی نخستین برئی ژاپون برگزشتن نهر (یالو) تشبث مینمودند بر امیرال (توغو) نیز این وظیفه مهمه گذاشته شده بود که دسته کشتی های جنگئی پور آر تور روسیه را در بندر گام حبس کند . بمواصلات و ارتباطات بحریه اردوی مذکور بری که از ژاپونیا تا به (ریقاحو) [که از یالو (۲۰) میل مسافه دار] نگذار که دسته کشتیهای جنگئی روس تعرض و حمله آوری بتواند . بناءً علیه در (۲۸) اپریل بسیاری از کشتی های جنگئی و طور پیدو های ژاپونی در پیشگاه (پور آر تور) عرض وجود نموده یکچند ساعت ها گشت و گذار نمودند . لہذا دسته کشتی های جنگی روس در وقتیکه ژاپونها بحرکات عسکر گذرائی خود از نهر یالو متغول بودند بر هیچ یک حرکت تعرضکارانه تشبث و اقدام نتوانستند و از انسبب هیچیک . صادمه در مابین دسته های کشتی های جنگی روس و ژاپون بوقوع نیامد .

ژاپونها بعد از آنکه اردوی نخستین خود را از یالو گذرانیدند خواستند که یک اردوی دیگر خود را در جهت شرقئی نیم جزیره (لیاوانغ) بیرون بر آورند ، و برای این اخراج در جوار (پچه وو) یک جایی را انتخاب کردند که ازین جانب پور آر تور (۶۵) میل بعد مسافه دارد . پس اگر یکچند گروارو یا یکچند طور پیدو دشمن بر کشتی های نقلیه بطئی الحركه پروملوار آدم و لوازمات هجوم و یا شبخون زندہ لکه عظیمی برای اردوی ژاپون میباشد . ازینسبب ویس امیرال (توغو) بار سوم باز برسد کردن مدخل پور آر تور

تثبیت نمود. این تثبیت سوم چنان تثبیت جسورانه و فداکارانه ایست که در تواریخ محاربات بحریه نظیر و مثیل آن بسیار کم و نادر دیده میشود.

برای این تثبیت هریک بحجم (۲۰،۰۰۰) و (۳۰۰۰) (تون) دوازده عدد سفینه انتخاب شده بود که در میان آنها غیر از آنکه مانند کشتی های تثبیت های اول مواد ثقیله و مشتعله پر شده بود، هریکی از آن ها باتوپ های خفیفی نیز مجهز شده بودند.

برای این سیاحت شهرستان مرک باز هزاران دلاوران ژاپونیان بکمال ذوق و شوق دواطلب برآمدند، و برای حاصل کردن این شرف و شان خیلی فداکارانه مسابقه ها کردند.

هر سفینه سه سه افسر داده شده بود، و کوماندهائی همه این دسته کشتیهای جنگی به کپتان (میوزد حایاشی) سپرده شده بود. باین دسته کشتی های جنگی برای مقابله طور پیدوهای روس (آقاکی) و «چوقاکی» نام ده و اوبر طوب کش، و فرقه های (۲ — ۳ — ۴ — ۵) مخر بها، و فرقه های (۹ — ۱۰ — ۱۴) طور پیدوهار فاقت میکردند تا آنکه هم محافظه و مدافعه کشتی های آتش را بکنند، و هم بعد از تمام شدن کار مراتب را رهایی بدهند.

روز (۲) ماه اپریل بوقت شام دسته کشتی های جنگی ژاپان جزیره (حایانتو) را ترک کرده یکسر بسوی (پور آر تور) حرکت نمود. و همه گئی مانند یک کتله جسیمه عینی بلکه از استقامت های مختلف حرکت کردند تا آنکه نظر روس ها را بخود جلب نکنند. دسته کشتی های جنگی مذکور یکی از استقامت ساحل غربی، و یکی از استقامت ساحل شرقی بردو فرقه تقسیم شده حرکت نموده یکسر بسوی مدخل حرکت نمودند.

اما باد بسیار شدیدیکه درین شب بوزیدن آمده بود دریا را بسیار قهر آلود ساخته بود. لهذا بعد از کمی نظام ارتباط فرقه ها از هم گسسته

کو ماندان دسته کشتی های جنگی امید نتیجه بخشیدن کار را ضعیف دیده امر بازگشتن را بکشتی ها داد ، ولی این امر از طرف چهار کشتی فهمیده شده دیگر کشتی ها بر راهیکه داشتند دوام ورزیدند .

ساعت يك از شب گذشته بود که از یکطرف استحکامات ساحل و از دیگر طرف کشتی های (اوت و اشنی) و (کیلیاق) و غره ، میناجی که کشتی های دیده بان بودند طور پیدوهای ژاپون را دیده بشدت تمام آتش کشادند . والی عمومی امیرال (الکسیه ف) در ابتدای مخاربه به سفینه (اوتوا شنی) درآمده حرکات دفع هجوم را بالذات اداره نمود .

صفهای کشتیهای ژاپون بسبب خرابی هوا و طوفانی بودن دریا فاصله نیم ساعست در پیشگاه (پور آرتور) ظهور مینمودند و بسوی مدخل پئی هم پیش میشدند . انحال کشتیهای ژاپونها امر مدافعه روسها را بسیار آسان نمود . کشتیهای حریق از طرف روسها بیک آتش بسیار مؤثر و شدید استقبال شدند و چونکه دو چار تعرض طور پیدوهای دشمن شدند تنهاد و کشتی آن بدر آمدن مدخل موفق شدند و در انجا از طرف مرتبات آن غرق گردیده اند . بعضی از کشتیهای حریق به طور پیلهایی که از طرف روسها افشاند شده بود تصادف نموده بر هوا شده اند ، متباقی آنها نیز بآتشهای طوپهای استحکامات و طور پیدوهای روس در نقطه های مختلف بندرگاه خارجی غرق گردیده اند .

آتش طوپهای روس تا ساعت « ۴ » صبح دوام ورزیده است ، وجبه خانه بسیاری صرف کرده است . تنها از کشتیها و طوپخانه ها (۲۵۰۰) مرئی انداخته اند .

این حرکت قهرمانانه ژاپونها سراسری نتیجه نمانده بود ، چونکه بواسطه سفائن مغروقه مدخل برای کشتیهای بزرگ سد شده بود . و برای کشتیهای

خوردبو سعت (۱۰۰) مترويك خط سير مانده بود. اما زره پوشها و كرو و ا زورهای زره پوش در (پور آر تور) تا يك مدتی محبوس ماندند و بادريار تباط شان منقطع كردید . باوجوديكه طور پید و های ژاپون فعالیت و مساعی فداكارانه بلیغ نمودند اما باوجود آنهم تخلیص مراتب کشتیهای حریق خیلی مشکل شده بود . چونکه تنها آتشیهای دشمن فی بلکه طوفان دریای نیز موانع عظیمه پیش میآورد . بناء علیه تنها (۸) افسر و (۳۶) نفر عسکرهای داده شده توانستند ، ضایعات عمومی ژاپنها درین شب (۲۰) افسر و (۱۴۰) نفر بالغ شده است و بعضی طور پید و ها نیز به خسارات جدیه گرفتار آمده است .

یکی از محررین روس که بصفت مخبر جریده در (پور آر تور) مبعود و (دانشه نقو) نام داشت، صحنه میدانگاه محاربه امشب را از زره کوه (طلا) تما شا کرده و مشهودات خود را بر وجه آتی حکایه کرده است :

« بساعت يك شب يك يكبار صدای طوب طنین انداز شد ؛ از کوه طلا تابه بسیار دور جاها يك خط برقعی بدرخشید ؛ به ضیای پروژه کتورهای الکتریک ا دور يك کشتی آتش ژاپونی دیده شد . کوه طلا با صداهای مهمب طوب ها بلرزه در آمد ؛ قرنیر بصورت بسیار خیره و تیره بشر ضیا می نمود . دمه تمام افر را استیلا کرده بود ، و از میان این دمه تیره يك خط ضیا دار — یعنی شعاعات الکتریک نفوذ مینمود . اگرچه دسته کشتی های جنگئی دشمن در میان تاریکی دیده نمیشد ولی کروزورهای دشمن که کشتی های آتش و طور پید و های خود را حمایه و محافظه میکرد دسته های شعاع الکتریک خود را متصل بر ما سوق مینمود . تمام قلعه (پور آر تور) در حال فعالیت بود هر طرف آتش میافشاند . در هر طرف و لوله ها شنبده میشد . کشتی های آتش دشمن همه این طوفان آتش را بنظر بسیار حقارت

دیده بیک جسارت قهرمانانه پیش میشدند . سه طور پیدوی دشمن که به پیش روی دیگر کشتی ها بود و بقدر (۷) کیلومتر و دور بود یکی از آنها بصورت بسیار وخیمی دوچار خسار شده دوعدد آن واپس گشتند . معافیه کشتی های آتش مستریخانه و بی پروایانه به پیش می آمدند .

« ساعت یکذیم بود که کشتی پشروترین آتش دشمن نهان گردید . این کشتی خیلی بزرگ و بسیار سفید یک کشتی بود ، در میان بضای الکتریک و امواج دریا بسرعت پیش می آمد بعد ازین یک کشتی دیگر نیز که ازین کشتی بزرگتر بود در پی اولی در میان موجها نمودار گردید . مرمی های مادر اطراف آنها می بارید . اما سکونت واعتدال دشمن جداً حیرت افزا بود ! کشتی که در پیش رو بود غرق گردید . کشتی نشیمان آن در حالتیکه صدا های زنده ناد (میگوید !) را بفک می رسانیدند در میان موجها غائب گردیدند . این کشتی را یک کشتی دیگر که با گله های طوب ها شکاف شکاف شده بود تعقیب نمود .

« کشتی های مذکور رادو کشتی دیگر نیز از عقب پیروی داشت . اما پیش از آنکه بمدخل برسد از طرف طوب های استحکامات غرق گردیدند . زابون ها در اثنای غرق تیر هوا در می دادند تا آنکه کیفیت غرق خود را بدیگر رفقای خود احبار کنند .

« کشتی ششمین نیز در جنوب غرق گردید . درین اثنا کشتی هفتمین که از همه بزرگتر و شکل آن رفته رفته بضای الکتریک يك منظره خوفناکی پیدا میکرد در میان آتش های طوب های ما بکمال سرعت و جسارت پیش می آمد ، و آتش طوب های ما را به طوب های میترا الیوز خود بددت جواب میدادند . نهایت بعد ازیک کمی تردد سر راست بمدخل در آمده در آنجا خود را خود غرق گردانید . و چون دانسته شد که کشتی نشیمان این

کشتی خیلی آدمان تجربه کار و ماهی میباشند از ان سبب زنده گذاشتن آن ها جائز دیده نمی شد . لهذا در انشای که فلو که ها سوار میخواستند بشوند فلو که های آن ها را در زیر باران گله گرفتند . اگر راست بگویم در نفس خود بمقابل این آدمای که ما نیکه که با مرگ . شت و گریبان شده اند یک حس عمیق حیرت و احترام بمحصول آوردم . آتش چون خیلی برین ها شدت میکرد پرها را از دست میگذاشتند تا آنکه بگمان طو پچیان ما بیاید که همه وفات کردند . و چون بمجردیکه طوب های ماساکت میشد از همین سکوت آبی طوب های ما استفاده کرده بکمال سرعت بره پیمایی میکوشیدند اما در نهایت هر دقیقه عدد پریشان کم شده میرفت تا آنکه فلو که بانفش مردگان ملو گردید .

« ژاپونهار رهایی دادن از طرف ما راضی نمیشدند ، و به فلو که ها و طور پیدوهای تخلصیه مانترل نمیکردند ! کشتی نانان ژاپون در زیر کله های ماترک حیات میکردند ولی هیچ یک فلو که شان اشارت قبول کردن اسارت را بر نمی کشیدند . در یک فلو که که (۱۵) نفر زخمی و (۲۳) نفر سالم بود بسنگ های ساحل برخورد کرده پاره پاره شد و کشتی نشینان آن بخشکه افتادند ولی از برای آنکه اسیر نشوند یگان یگان خود را بدریا انداختند و الحاصل (۸) نفر را که بر سر یک دیرک کشتی غرق شده خود را گرفته بودند هزار زور و زحمت رهایی داده توانستیم . یک قایق ما که برای رهایی دادن مر تبات یک کشتی غرق شده رفته بودند کشتی نیغرق مذکور بر قایق ما باطوب و ترا لیوز به آتش کردن آغاز نهادند . طرف صبح سکونت حاصل شد . انقراض کشتی های خورد و خاش شده برای میدان محاربه یک علامت حزن و الم تشکیل میداد ! ... »

در انشای این تشبث سوم برسد کردن مدخل (پور آرتور) شیاعت و فداکاری که ژاپون ها بکار بردند در تاریخ جلالت و شجاعت ملی شان یک

صفحه درخشان دیگر علاوه کرده است .

ژاپون ها در حق قهرمانی قاعده و مسلکی که دارند این ست که انسان طالی آنست که در راه يك، مقصد عالی تنهائیات خود را به تهلک انداختن کفایت نمیکند بلکه وفات کردنش در آتراه لازم و لابد باید بود .

ژاپون ها اعتقاد شان این است که روح ابدی میباشد و حیاتی که بعد از مرگ میباید نتیجه اعمال و حرکات سابقه شان خواهد بود لهذا کسیکه در راه حکمدار خود بحمیت و صداقت ترك جان کند روح او به جسد يك طفلی که در میان يك عائله مسعود و مرفه الحال نولد یافته باشد تعلق میگردد . و یا آنکه در عالم ارواح بیک حیات جاودانی مظهر شده بدیگر زندگان وطن خود معاونت خیریه می رسانند و با مملکت و ملت که در آن زنده گی داشت ارتباط و مناسبت ابدی میداشته باشد .

این است که این حیات روحانی ثانی، در نظريك ژاپونی، از حیات مادیة اولیه شان خیلی قیمت دار ترست . يك ژاپونی مرگ را در مقابل دشمن خیلی شرف باك يك چیزی می شمارند .

قهرمانانیکه که در راه (میکادو) بصداقت وفات کنند شان و شرف که حاصل میکنند تنها به عائله ها و اولاد و احفاد شان انتقال کرده و در نزد انسال مستعمله برای خود شان يك حرمت مخصوصه حاصل نمیشود بلکه آن شرف و شان شان به آباد و اجداد شان نیز شامل میشود .

روز (۳) ماه می پیش از ظهر قسم کلنی دسته کشتی های جنگی ژاپون در پیش گاه (پور آرتور) ظهور نموده تابشام به عملیات تخلیصیه نفری های مغرور و خود پر داخت و يك چند کشتی ترصد را در اینجا گذاشته و باز پس به اس الحركات خود شان که جز ایر (آلوت) است عودت کردند .

روز (۴) می دسته کشتی های جنگی ژاپون در پیش گاه (طاقوشان)

ظهور نمود مقصد این بود که روس ها را به این ذهاب باطل بیندازند که گویا ژاپون ها در آن جا عسکر میبرارند. حال آنکه در حقیقت حال در (۵) می عسکر خود را در قریب (پایچه وو) به بیرون بر آوردن آغاز نهادند.

اس الحركات دسته کشتیهای جنگی ژاپون

برای حرکات دسته کشتیهای جنگی ژاپون در بحر اصغر نخستین بار خلیج (آران) که (۳۰) میل در جنوب (شه مولپو) واقع است وظیفه اس الحركات را دیده بود. و چون بخواهد باز شد در موقع (حایچو) که (۴۵) میل در شمال غربی (شه مولپو) واقع است يك اس الحركات نوی تأسیس داده شد. بندرگاه (حایچو) با وجودیکه غیر محفوظ بود و بسببی که در پیش روی آن جزیره های کوچک و سنگلاخ های بخری موجود میباشد برای سیر سفائن غیر مساعد بود. ولی چون حرکات دسته کشتیهای جنگی را این احوال از انظار دشمن پنهان میداشت برای اس الحركات مفید و کار آمدنی بود. و غیر این از (ساسه بو) تابه جزیره (شو شایدو) يك تلگراف تحت البحر تمدید شده بود و از (حایچو) تابه جزائر مجتمع (سیر جنیس هال) يك استیشن تلگراف بی سیم نیز تأسیس و اقامه شده بود. بعد از آن که در اوائل ماه اوج ژاپون ها جزیره های (آلیوت) و (بو لونده) را ضبط نمودند بمقصد آنکه به [پور آرتور] نزدیک تر يك اس الحركات تدارك کنند در جزیره های [آلیوت] در آب نای [طون غوز] برای دسته کشتیهای جنگی خود يك استندگاه متین بوجود آوردند. در یکم ماه می اردوی اول بری ژاپون نهر [یالو] را کدشته بود. تابه آن تاریخ ضایعاتیکه در دسته کشتیهای جنگی روس خواه در محاربه و خواه بقصد رسیدن کی وارد آمده ازین قرار است:

عدد	اجناس کشتی	نامها
« ۱ »	زرهدوش	پتروپاولوفسک
« ۲ »	کرووارور	واریاق ، بویارین
« ۲ »	طوب کش	قوربه نس ، مانچور
« ۳ »	مخرب طور پیدو	«وه نوجیتلنی» [سترء غوجی] «ستراشنی»
« ۱ »	کشتنی طور پیل	« به نه ئس »

و غیر از این ها دیگر بعضی کشتی هائیکه بخسارات و خیمه دوچار شده اند بسبب عدم کفایت وسایط لازمه و موجوده بودن اسباب کامله تعمیرات آن در [پور آرتور] خیلی به سنگینی و آراسی اجرا میشد .

دسته کشتی های جنگی ژاپون در همه این وقایع مختلفه که تابه اینز مان گذران یافته است اگر چه کاملاً از خسار و زیان مصون نمانده ولی تا بحال هنوز هیچ یک سفینه جسیمه حربیه خود را ضایع نکرده بود . دیگر این که تعمیرات کشتیهای ژاپون در بندر کاههائی که با هر نوع اسباب ولوا زما ت مجهز و مستعد در سوا حل ژاپون موجود است بکمال سرعت و سهولت اجرا میگردد .

نسبت برتری دسته کشتیهای جنگی ژاپون در دسته کشتی های جنگی روس بعد ازین حرب (۳) ماهه زیاده تر افزونی گرفته بود . اما از دیگر جهت تشبثاتی که برای حبس کردن دسته کشتی های جنگی روس در (پور آرتور) اجرا شده بود هنوز نتیجه قطعی و مکملی حاصل نتوانسته بود . - یعنی مدخل بندر کاه هنوز بدروستی سراسر سدوبند نشده بود .

بناء علیه ژاپونیا تا اوائل ماه می مطابق رجب جوزاسنه (۱۹۰۴) حاکمیت بحریه مطلقه را هنوز بدست نیاورده بود . و دسته کشتیهای جنگی روس باوجودیکه دوچار ضعف و کمقوتی بود با هر گاه بحرکات تعرض کارانه

خود ژاپونها را به اندیشه واضطراب می انداختند .
 بهر حال تعرض محتمل این دسته کشتی های جنگی روس بمقابل قوت
 و بیداری دسته کشتی های جنگی ژاپون که اس الحركات خود را بجزیره
 های (آلیوت) استناد داده است موجب هیچ تهلکه جدی و حقیقی دیده
 نمیشود . لهذا قرار گاه عالی عسکری ژاپون در سواحل (لیائو تونگ)
 بکشیدن و سوق کردن عسکر هیچ مانع و محدودی ندید .

کیفیت

۵- بر آوردن عسکر بخشکه ، و نقلیات بحریه

این را تاریخ عسکری اثبات میکند که اگر تشبثات جدی — یعنی
 قصد و عزم تمام در باب عسکر ریختن بخشکه اجرا شود ، از طرف مقابل —
 یعنی از طرف قوه عسکریه که خشکه را مدافعه و محافظه میکنند منع کردن
 آن خیلی دشوار است . چونکه مدافعه کننده گان مجبور اند که یا قطعات
 عسکریه خود را بدرائی تمام ساحل تقسیم باید کنند ، و یا آنکه يك قطعه
 معین ساحل را با تمام قوت های که دارد باید بپوشند . حالآنکه هجوم کنند
 گان نقطه را که برای عسکر ریختن انتخاب میکنند بسبب سرعت حرکات
 قافله هایشان تا بسیار وقت ظاهراً و پدیدار نمیشوند ، و بسایه حایه طوب
 های دسته کشتی ها ، در نقطه که هجوم بران میخواهد بشود ، زیاده از مدافعه
 ساحل ، قوه عسکریه بخشکه بر آورده ، میتواند .

هرگاه دشمن مالك قوت های افزونی باشد ، در انوقت برای مهاجمین
 در يك آن به نقطه های مختلف عسکر بر آوردن تهلکه ناکست . اگر چه از نقطه نظر
 سوق الجیش مفروضه ها و بازچه های متفرق عسکری را برای يك هدف معین در
 نقطه های متعدد بخشکه بر آوردن چندان خطای عظیمی شمرده نمیشود ، اما مقدار

قوةٔ عسکرية که بخشک اخراج میشود در همان یک نقطه که هدف انتخاب شده است، عسکر بر آوردن بهتر است از اینکه بر چند نقطه های مختلف ساحل بر آورده شود. غیر از این يك سبب دیگری هم هست که اگر در نقاط مختلفه بخوانند عسکر بر آورند، در انوقت مهاجمین را کشتیهای جنگی متعددی بکار است تا هر نقطه را که عسکر میبراند جدا جدا حایت کنند. و تقویت بدهند. دیگر اینکه مفرزه های متفرقی که در جدا جدا جاها بیرون بر آیند در خصوص کشف و ترصد اراضی دشمن خیلی مشکلات بر میخورند، و احتمال بسیار قوی دارد که هر مفرزه جدا جدا بقوتهای از خود افزو نتر دشمن پیش آمده جدا جدا محو و پریشان گردند. از همه بدتر اینکه هر گاه اینچنین جدا جدا مفرزه ها بساحل ریخته شود بعد از آنکه بساحل بر آیند از همدیگر جدا و متفرق مانده، و حرکات عسکرية از دست يك امر و يك بولی بیرون بر آید، در خصوص سوق و اداره مشکلات عظیمه پیش میآید.

بنابراین، فن سوق الجیش، سوقيات بر آوردن عسکر و همیشه بر یک نقطه امر و تنبیه میکند، و تا که ممکن باشد تقرب کردن کشتیهای قافله های عسکر را بساحل توصیه مینماید.

برای عسکر ریختن در ساحل منتخب ترین نقطه هالجا نهایی — بندر گاهها است که بر دیگر نقطه را مرجح و بر تر است. بعد از آن خلیج های کوچک و پنهان محفوظ اهمیت دارد. آخر ترین همه ساحل های بار صاف می آید. اگر چه اینچنین ساحل های باز برای عسکر ریختن هیچ مساعد و موافق نیست؛ اما بمقابل این بعضی فائده هایی نیز دارد که از آنجمله هاجمین از طرف مدافعین کمتر مقاومت دیده میتوانند، و چون ساحل از هر طرف باز و کشاده است کشتیهای هجوم کنندگان بکمال سرعت به طرفی که خالی یا بند نزد یک شده عسکر میریزند.

هرگاه نقطه که عسکر در آن بر آورده میشود در نزد یکئنی بندرگاه و یا خلیج انتخاب شود؛ در انوقت وظیفه یگانه قطعات عسکرئی که اول باره میرایند همانست که بر بندرگاه مذکور هجوم برده بندرگاه را ضبط کنند تا آنکه قسم کئنی سفاین نقلیه قافله های عسکریرا به آسانی و سهولت بر آورند، و برای بر آوردن ارزاق، و مهمات، و طوبخانه و حیوانات نیز آسانی و سهولت پیش شود. اینچنین یک بندرگاه و یا یک خلیجی را بدست آوردن برای حرکات عسکرئی فواید سرعت و انتظام عظیمی را موجب میشود. و اگر چنین نباشد میباید که عسکر را در قایقها و کشتیهای کوچک پر کرده بسا حل بر آورند لهذا میباید که سفاین نقلیه باینچنین آلات نقلیه صغیره بدرجه کفایت مجهز باشند. یکی از شرطهای اساسیه عسکر ریختن خشکه اینست که نقطه که در آن عسکر ریخته میشود تا که ممکن باشد میباید به جائیکه حرکات عسکریره میخواند در انجا اجرا بشود نزدیک باشد. زیرا باینصورت از رفتارهای ابتدائی سلیزوم فارغ شده، بردشمن بنا کفانی یک هجوم و شبخون یخبرانه برده اورا بمحاربه قطعی مجبور کرده میتواند. و غیر از این در مابین هدف، و نقطه که عسکر در انجا ریخته میشود یک ارتباط خوبی پیدا میشود. دیگر شرط اینست که میباید یک قسم مهمی از ساحلی که نقطه عسکر بر آوردن است، و از اضلئی همچوار ان در زیر آتش دسته کشتیهای جنگی عسکر بر آورندگان باشد؛ تا تعرض مدافعه کنند گان را رفع کند. شرط سوم میباید که سیر و حرکت در دریائی که عسکر بسا حل آن اخراج میشود سهولت و آسانی کاملی داشته باشد. شرط چهارم میباید که آبهای ساحلی که نقطه بر آوردن عسکر است عمیق و محفوظ بود. شرط پنجم میباید که از طرف دریا و خشکه امر مدافعه نقطه عسکر ریزه به آسانی بشود.

در داخل دایره تأثیر و نفوذ استحکامات جسمیه دشمن عسکر ریختن بسا حل ممکن نمیشود. که این مسئله را مانوره های بحری متعدد دی که پیش

ازین جنگ ، روسها در پیشگاه (پور آرتور) اجرا کرده بودند ثابت کرده است . اما اینهم شرطست که این گونه استحکامات ساحل باز آنوقت مفید و ناامید است که با قطعات جسمیه عسکری محفوظ باشد ، و هم از دیگر طرفهای نزدیک خود نقطه عسکر ریز نداشته باشد . چونکه اگرها همین در خارج دایره تأثیر و نفوذ استحکامات عسکر برآورده بتوانند در آنوقت هیچ حینیت و اهمیت آن ها باقی نماند .

در خصوص عسکر ریختن بخشکه بهترین قاعده ها و اصولها همینست که بخبر و ناگهانی در یک نقطه عسکر برآورده شود ، و نا دشمن خبر گردد هجوم بر آورده شود . بنابراین ساحلی را که عسکر در آن ریختن میخواهد ، میباید که بیشتر آزا کشف و ترصد کرده باشند ، اما در وقت جنگ کشف و ترصد آنجاها خطای عظیمی شمرده میشود . چونکه کشتیهای که برای کشف و ترصد در آنجا بردند نظر دشمن را بخود جلب کرده دشمن را بر آوردن عسکر آگاه میسازد . عملیات عسکر بر اوزنی خشکه میباید که به امر و بولئی یک کومان افسر سوق و اداره شود . و این مسئله را بواسطه تلفون که از کشتیها تا بخشکه ممدود شده باشد و دیگر بعضی اشارات اجرا نمایند . برای هر فرقه سفائی که عسکر نقل میدهند بقا ر دو کیلو متر و از ساحل یکجایی مقرر باید کنند . زیرا کشتیها از هم دیگر فاصله دار لنگر انداز میشوند . صف ها و نظامهای که در وقت عسکر را بخشکه کشیدن استعمال شود ؛ باید که مانند صف و نظامیکه در انزای سیر و سفر گرفته شده بود اجرا گردد ، و این مسئله را در وقتیکه هموز در راه باشند به کپتانهای کشتیها ، و افسران کنند کها و عندها باید که فهمانیده شود . بر آوردن عسکر را بخشکه بصورت عمومی به اینصورت بوقوع میآید :
 قدمه اول را کشتیهای قراول و پیشدار میبرد . این قافله پیشدار که برافقت چند عدد سفینه های جنگی میباشد بسرعتی که ممکن باشد خود را

بساحل میرسانند ، و اگر ممکن باشد در شب عسکر خود را بخشکه میریزند .
همین جائیکه قافله پیشدار عسکر خود را بیرون بر آورده اگر قابل اخراج قسم
کلی باشد در حال آن نقطه را با استحكامات پل داری محکم کرده آهسته آهسته آن
استحكامات را تقویت و منانت میدهند .

بعد از آنکه قافله قراول و پیشدار بیرون بر آورده شد ، عسکر سواری
یعنی — رساله بیرون میراید ، و در حال این رساله برای کشف احوال دشمن
و اراضی به پیش رانده میشود . در پی این قافله ، قافله قسم کلی میراید ، و بعد
از آن قافله های کدام و مهمات حربیه بر آورده میشود .

اینست که به اینصورت قافله سفریه عسکر به هنوز در اول بر آمدن اینچنین بر سه
قسم جدا میشود . اما بهتر آنست که دوسه ساعت پیش از آمدن قسم کلی
قافله پیشدار با همه مهمات و لوازمات حربیه خود یکجا بخشکه بر آمده در اینجا
جایگیر بشوند ، و بعد از آن قسم کلی بر آیند . با وجود اینهم اینقسم حرکت در
وقتی قابل اجرا میشود که در جهت خشکه از طرف دشمن تهاکه و بجای نباشد . اما
اگر تیم و تهاکه باشد ، لوازمات حربیه قافله پیشدار بعد از قسم کلی بخشکه
بیرون کشیده میشود .

بهترین وقتها برای رسیدن به نقطه که عسکر در اینجا میریزند از شفق یک کی
پیشتر است . چونکه به اینسبب فائده شب بخون بردن بر دشمن هم حاصل میشود ،
و هم در باقی روز فرصت درازی برای بر آوردن عسکر بدست میآید . و اگر بوقت
شفق اخراج عسکر ممکن نباشد بواسطه پروژه کتورهای الکتریک در شب اجرا
کردن آن لازم میآید . و درین اثنا بواسطه بالونها جهت خشکه و در یارا از روی
هوادر زیر ترصد و دیده بانی باید بدارند .

سوق و نقل قطعات جسیمه عسکر به را با همه قطارهای قافله های لوازمات
و مهمات حربیه شان ، از راه بحر بسوی خشکه آنقدر مشکل و زحمت ناک یک

کاریست که بحز عالم عسکری قدر این مشکلها و زحمتها را دیگر عوالم نمیدانند .
بنابرین پیش از آنکه حکایه سوق الجیشیه ، و جمع آورنی سفر حربی
اوردوهای ژاپان را بیان کنیم . درین باب که آسوقیات بحربه چسان میشود ؟
آیا عسکر را چسان سوار میکنند ؟ و چگونه بخشکه میبرارند ؟ میخواهیم
که بررفقای عسکری خود بعضی معلومات مفیده عرض نمایم :

برای تشریح کردن قواعد عومیه مسئله مذکور . چون بهتر از مثالهای تاریخیه
دلایل قوی پیدا نمیشود ، لهذا این معلومات را از صفحه های تاریخ حرب چند
سال پیش ازین که انگلیزهابه افریقا و جرمنهابچین اجرا کرده اند بیان میکنیم .
در اثنای سفر (بوئر) از اوکتوبر مصادف برج عقرب سنه ۱۸۹۹ تا به
اوکتوبر ۱۹۰۰ حکومت انگلستان به بندرگاههای افریقای جنوبی
(۳۴۰۰۰۰) عسکر ، و از ماه جون مصادف برج سرطان سنه (۱۸۹۹)
تا به ماه فبروری حوت سنه (۱۹۰۱) (۱۰۰۱۷۰۰۰) تون مهمات حربیه
بیرون برآورده است . و برای این تقلیلات (۷۲۰) قطعه کشتی استعمال کرده است .
(حکومت (المانیا) یعنی — جرمن در اثنای سفر چین برای سو
قیات عسکریه خود در اول امر (۳۰) قطعه کشتی بزرگ جدا کرد ،
و با این کشتیها (۹۳۷) افسرو (۲۱۰۴۲۳) نفر و (۶۳۳) صرابه ،
و (۶۲) قطعه طوب ، و (۳۰۰۶۱۲) متر مکعب لوازمات و مهمات حربیه
سوق کرده بود .

غیر ازین از (۳) ماه دسمبر برج میزان سنه مذکوره تا به (۶) دسمبر
(۲۹) سفینه دیگر ترتیب داده لوازمات شمندو فر یعنی — ریل ، خانه
های چوبی ، اسب ها ، غله ، حیوانات جاندار و مقدار بسیار زغال سنگ
به بندر (تاقو) ی چین سوق کرده است . حرکات بیرون برآمدن همه
این هیئت سفریه با جمله لوازم حربیه ان بعد از رسیدن کشتی آخرین به

هفت روز به انجام رسیده است . ولی همه سو قیات عسکریه بسه ماه هنوز سرا سر تمام نشده بود .

جاها ئیکه در یک کشتی برای هموله و بار برداری ، مساعد و موافق است . بنا بره الاحطاط صحنه در صدی (۶۰) آن برای نشیمن ، و در صدی (۴۰) آن برای ماشینها ، و رغال سنگ ، و مرتبات کشتی مخصوص میشود .

سوار کردن عسکر را در کشتیها نیز بدینصورت اجرا میشود :
طوب ها ، و تفنگهای ماشین دار ، و مانند آن دیگر اسلحه میاید که بهه حال در سطح واپور باشد . یک کشتی نقلیه که از همه واسطه های مدافعه کردن نفس خود محروم و عا جز است ، این تدبیر برای او واجب و لازم می باشد تا آنکه نایکدرجه مالک مدافعه کردن نفس خود شود . اگر چه طوب ها را در وقت لزوم نا گهانی نزدی و چابکی سوار و تیار کردن موجب خیلی مشکلاتست ولی با وجود آنهم از همین تدبیری که گفته شد اجتناب نباید کرد یعنی — همه ایگونه مشکلات را بنظر گرفته طوب ها ، و دیگر افوا ناریه را تا میتوانند بر سطح واپور بگنجانند .

هیئت صحنه ، و لوازمات خسته خانه را میاید که بر همه کشتیها متساویاً تقسیم نمایند تا که هر کشتی مساوی و برابر مالک دو کتور ، و هر گونه وسایط لازم صحنه و طبیعه باشند .

در هنگام نقل دادن قطعات جسیمه عسکری ؛ (جزوهای تام تعبیه) همه کی یکجا میبایند بود ، و تا میتوانند از بار د پاره کردن و متفرق ساختن آنها اجتناب ورزند . و برای آنکه هر آن و هر زمان بحاره کردن حاضر و مهیا باشند سنگین باریکه نظاماً با خود میبردارند میباید که از خود جدا نکنند . دیگر مهمات حربیه و ایز سنگین های شانز ایزر و خفیفتر های شانز ایزر بگذارند . اما همان چیزهایی که بسیار ضروری باشد و از دیگر چیزهای خفیف هم بیشتر بکار شود بار هم بیايد

که در زیر گذاشته شوند. و در وقت بیرون بر آوردن بعکس این ترتیب گذاشته میشوند.

جنس و طبیعت اسباب مالز مه‌ئیکه در کشتیها بار میشوند نظر بحجم، و شکل، و سنگینی آن هادر امر حمل و نقل تأثیرات گوناگون اجرا میکنند. بزرگی، و جسامت مالز مه‌ئیکه حربه میباید که از یک حد معینی تجاوز و افزونی نکند. زیرا کشتیهای بزرگ بکسر بسوی ساحل نزدیک شده نمیتوانند از آرایشگاههای ثقیله را بنا بر ضرورت به قایقها و کشتیهای کوچک بار کرده بدانصورت بساحل احراج کردن لازم میآید. اینست که این مسئله را نیز دائماً در زیر نظر دقت و تأمل باید داشت.

خلاصه کلام هرگاه آرزو شود که عملیات عسکر سوار کردن و عسکر بر آوردن بدون توقف دوام کند، و حرکات حاضرینی سفر حرب بیک انتظام تام جریان نمایند میباید که هر چیز از امور مهم گرفته تا به تفرعات کوچک از اول حاضر شده باشد و خیلی خوب در آن فکر و اندیشه شده باشد.

در نخستین سفر آماده گشتی که از اول ندید درست در اندیشه باشد، و بخوبی حاضر شده باشد، هنگامیکه نقلیات عسکر به آغار کند همه دسته کشتیهای جنگی نقلیه برای سوری و نقل بک اردوی بزرگ و برای هر نوع احوال انتقال آنها باید که حاضر شوند. و باید که با همه ترتیبات و لوازماتی که برای سرعت و سهولت بار کردن و فرو آوردن لازم و بکار است مجهز باشند و به اینصورت در بندرگاهها ئیکه از انجام حمل و نقل اجرا میشود اشیاء وجود کرده به وظیفه خود آغاز میکنند. در بندرگاهها میباید که پلهای مصنوعی سردستی، و سد های پخته کاری ساخته و مهیا شده باشد. این مسئله بار کردن کشتیها میباید که از روی پلان و نقشه بسیار مکملی اجرا شود، و در زیر ادارهٔ مأمورهای نظارت های حربه و بحریه، و افسران ارکان حربه بوقوع آید.

بعد از آنکه در اول امر مهمات و مالز مه حربیه بار شد، به سوار شدن عسکر امر داده میشود. قطعات عسکریه که در اردوگاه کشاده؛ و فراخ، و یا چو نیهای چوبی سرد ستی میباشد بیک انتظام تمامی برآمده در دست کشتیهای جنگی نقلیه به ترتیبی که نقشه شده باشد سوار میشوند، و تمام شدن امر سوارئی عسکرهان، و حرکت کردن دسته کشتیهای جنگی نیز همان!

بنابر تجربه هائیکه حاصل شده، برای سوار شدن عسکر از سدهای پخته بندرها بکشتیها اینقدر وقت و مدت لازمست:

برای صد نفر عسکر ۱۰ دقیقه

برای يك اسب ۱ دقیقه

برای يك طوب ۱۰ دقیقه

المانها در انهای سفر چین يك كندك عسکر را با جمله سنگین بار آنها در ظرف يك نیم ساعت از سد سنگ بست كنار دریا به واپور هاسوار کرده است. روس ها (۸۰۰) نفر عسکر را با جمله اسلحه آنها در ظرف (۸) ساعت از سد سنگ بست كنار دریا واپور هاسوار کرده توانسته است.

و بعكس، اگر واپور در پیش سد سنگ بست استاده نباشد، و بمسافه ۲۰ دقیقه راه دور تر بود در آنوقت در (۴) ساعت (۳) كندك، و در (۸) ساعت (۲) بلوك عسکر سوارى، و در (۱۵) ساعت (۲) بطریه یعنی — (۲) طوب خانه سوار کرده، میتواند.

انگلیسها (۲۲۰) اسب را در (۷) ساعت و (۳) ربع؛ روسها (۶۲۰۰) پیاده را در ده ساعت بکشتی نشانده اند. در مسافه هائیکه نزدیک باشد برای آنکه بمجرد رسیدن به بندرگاهی که اخراج دران میشود هماندم به اخراج جات آغاز کرده شود به همراه سفاین نقلیه مذکور معونه ها، و قایقها، و کشتیهای كوچك همراه میشود.

عملیات اخراج — یعنی عسکر بر آوردن ، از عملیات ارکاب — یعنی عسکر سوار کردن خیلی مشکلتر است . درین عملیات چنان بعضی موانعائی ظهور میکند که بفکر هیچ یکی از مدبرترین بصیرتکاران نیز نرسیده باشد . علی الخصوص در کشیدن اسپانی که بسر چرخ دریای گرفتار شده باشند ، آنقدر مشکلاتی دیده میشود که تصویر و تعریف آن بگفتن ممکن نمیشود . سدهای سنگ بست بخته کاری که کشتیها به آن نزدیک شوند خیلی کم بدست هجوم کنندگان می افتند . و در انحال بواسطه معونه ها ، و کشتیهای صغیره حوله سفاین نقلیه را بساحل نقل میدهند . در عملیات فرو آوردن اسپ ها و قاطر ها را به معونه ها و قایقها که مشکلترین عملیات اخراج است هرگاه دریا پر موج و هو اطوفانی باشد تهلهک های بسی عظیمی پیش میآورد . چونکه صندالها و معونه ها نیکیه در پیش واپور ها برای گرفتن حوله نزدیک میشوند ار شدت هو او موج در هر آن وزمان به تهلهکه ، صادمه کردن با واپور . و از هم پارچه پارچه شدن معروض میباشد .

ناد ویا طوفان ناگهائی که ظهره رکند عملیات اخراجیه را تا یکمدتی سررا سر . معطل و عذیم الاجر امیگنارد . که به اینصورت رمانهای بسیار قیمه تداری ضایع میشود . و غیر ازین هرگاه به زمان جذر تصادف شود . معونه ها و صندا لها بساحل نزدیک شده نمیتوانند ؛ به این سبب برای بلند شدن آنها انتظار کشیدن لازم میآید .

علی الخصوص در بندرگاه (شه مولیو) این حادثه جذر و مد بسیار تأخیر ها و سگمته های بدی را سبب میشود . چونکه کمی ویشنی آبهای این ساحل بقدر (۷) متر و از هم فرق میکند .

گاهی صندالها و معونه ها . ریگهای نزدیک ساحل می نشیند که تا زمان مد انتظار کشیدن و جواب قطعی میگردد . در سفر چین بسیاری از معونه

های المان همچنین بر ریگ نشسته بسیار روزها در میان دریامانده اند، و بعد از آن بهزار مشقت رهایی داده توانسته اند. نان و خوراک رسانیدن برای اینگونه ریگ نشینان نیز هزار گونه رحمت و مشقت دارد که عسکر نایکچند روز حیات بسیار محرومانه بسر میآورند.

پیش از آنکه آلات حربیه بخشکه بر آورده شود حرکات اخراج افراد عسکریه را کامل باید کرد. چونکه در آن زمان در سفینه هاتنها مردم فعله و کار گذار ناکی میمانند، و در باب عملیات اخراج لوازمات حربیه آسانی پیش میشود. عسکری که بخشکه میبرایند، میباید که ناممکن باشد بجای یکی آماده حرکت بشوند و عرابه هائیکه برای آسانی فرو آوردن، و بر آوردن از هم باز شده اند بجای یکی تمام پس اقسام متفرقه آنها را ترکیب، و سوار کرده برای حاضر کردن جای برای دیگر قطعات هماندم بر رفتار آغاز میکنند. در بندرگاهائیکه در آن اخراج بوقوع می آید چنان لازمست که از یک بر دیگر ریختن حیوانات، و عسکر، و لوازمات دیگر خیلی احتراز باید شود. چونکه اینچنین چیزها از رفتارهای بسیار مسافه های درازی بیشتر عسکر را مانده و ناتوان میسازد.

عسکری که یکبار بخشکه بر آورده شود، و باز بنابر تضییق و هجوم سخت دشمن و افس بکشتی سوار شدن شان لازم آید، خیلی تهلکه ناکست اما اگر وقتی که مجبوریت قطعی حاصل شود بسی تألیفات و ضایعات عظیمی را بچشم گرفته اینگونه عملیات دشوار تهلکه دار را نیز بسر رسانیدن ممکنست. عسکری که بخشکه بر آورده میشود قدمه قدمه حساب میشود. قدمه

اول سفائن نقلیه چون بوجه مطلوب عسکر خود را بمعه لوازش بیرون بر آورده و پس عت میکنند، و قدمه دوم عسکر را از ساحل مملکت خود بر داشته به هدف اخراج نقل میدهند. هیچ شبهه نیست که دیگر قدمه هانسیب به قدمه اول بمشکلات کمتری تصادف کنند، و بسرعت و انتظام خوبتر اجرای

میر و سفر بتوانند .

حالا چون تا یکدرجه از سوقیاب بحریه معلومات گرفتیم باید که بسوی نقلیات بحریه ژاپانها توجه شویم : در وقت شام روز پنجم ماه فبروری قدمه اول نقلیه بندرگاه (ساسه بو) راترك کرده بود ، این قدمه نخستین از قطعات فنی عسکری مرکب بود . چونکه این قدمه برای قطعات عظیمه دیگر و سایط وندا بیرلازمه سهولت و سرعت اخراج آنها در بندرگاهها تدارك و آماده میکردند .

ژاپونها در باب برآوردن اردوهای خوشا ترا بخشکه سرعت و انتظام رامنجز و یگانه ساخته ، در هر کارهای . شکل این مسئله ، کمال خوبی و درستی خود را نشان داده اند .

چون مسئله اخراج عسکر در خاک « کوریا » بعمل میآید لهذا لازمست که اول از اتفاق ژاپانها با کوریا بحث را کنیم .

اتفاق با کوریا

محبوس ماندن کشتی های جنگی روس در (پور آرتور) در همه اطراف وجهه عالم اقصای شرق بسی تأثیرات معنوی و حرکات باطنی اجرا نمود که نتیجه نخستین این محبوسیت اتفاقنامه ایست که در ۲۳ ماه فبروری با (کوریا) عقد شده است .

این اتفاقنامه ، (کوریا) را سراسر بر زیر حمایت ژاپان درآورد ، و خیالات و تصوراتیکه از زمان های دراز ژاپان ها در حق مملکت مذکور میپوراند نیدند بیکباره کئی بمیدان علانیت بیرون برآورد . معاهده نامه مذکور مرکب ازین چند فقرات بود :

۱ — کوریا ، برعهده وزمه خود میگیرد که همیشه با ژاپان بمناسبات

دوستانه ، و خوش روشی رفتار و حرکت نماید ، و در خصوص صلح و آسایش اقصای شرق همیشه پیروی وصیت و نصیحت ژاپان را وعده میکند .

۲ — دولت ژاپان ، راحت ، و امنیت حکمدار (کوریا) را در عهده بگیرد .

۳ — دولت ژاپان استقلالیت ، و تمامیت ملکیت کوریا را بصورت قطعی محافظه میکند .

۴ — هرگاه يك دولت سوم ، و یا اختلال و فساد داخلی که حقوق حکمرانی ایمبراطوری کوریا را ، و یا استقلالیت ، و تمامیت ملکیت کوریا را در زیر تهدید و اضطراب و بیم درآورد ، در باب برطرف کردن اینگونه ناگواریها حکومت ژاپان بهرگونه تدابیر لازمه توسل مینماید . و درین خصوص حکومت کوریا به اومددگاری و پشتیبانی میرساند . بنا بر این بدست آمدن این مقصد ، ژاپان بعضی جاهای که از نقطه نظر سوق الجیش مالک اهمیت و اعتبار باشد در وقت لزوم آنجاها را در زیر اشغال عسکری گرفته میتواند .

۵ — هر دو حکومت برین يك تعهد میکنند که با دولت سوم هیچگاه به خلاف اینمقاله دیگر معاهده عقد کرده نمیتوانند .

این است پنج فقره عهدنامه که در مابین حکومتین منعقد گردیده و بران اتفاق کرده اند . اگرچه حکومت (کوریا) این معاهده نامه را از سنگی و فشار احوال بمجبوریت قبول نموده است ولی از بیطرفی بیفائده کم کسرفی که داشت رهایی یافته به حالت متفق دولت حامی همسایه خود داخل گردید .

برای ژاپانها ، این معاهده نامه اهمیت و فوائد دو بالایی را مالک بود : اولاً بر مملکت کوریا يك نفوذ و حاکمیت حقیقتی بدست آورد ، بعد از آن بحركات و معاملات خویش همه روایاتی را که درباره افکار استیلاجویانه ، و حرص و طمع غصب کارانه او در عالم نشر و شهرت یافته فعلاً رد و تگذیب نمود . چونکه دولت ژاپان محافظه تمامیت ملکیت کوریا و نگهبانی حقوق حکمرانی ایمبراطوری

(کوريا) را در زیر کفالت و ضامنئی خود گرفته در نظر تمام عالم اثبات کرد که مقصد او ازین اتفاق وسعت در ملک گیری نیست ، بلکه برای مدافعه حقوق مشروعه خود به این حرب درآمده است و آرزوی یگانه او عبارت از مسلک عالیجنابانه منافع تجاریه ، و اقتصادیه میباشد .

این عهد و پیمان اگر چه از جهت عسکری از (کوريا) به ژاپان هیچ فائده و منفعتی نرسانید . زیرا اردوی كوريا يك اردوی حربی وقت حاضر شمرده نمیشد . اما برای عساکر اردوهای ژاپان فوائد کلی حاصل نمود . چونکه این دو حکومت متفق شدند ، و مملکت این دوست متفق برای اخراجات و نقلیات عسکریه ژاپان همه وسایط و اسباب مدرسانی خود کشاده و آماده گردید . از نتیجه حسنه این اتفاق برای خالی کردن کشتیهای نقلیه ، و رسانیدن غله و ارزاق عسکریه ، و هموار کردن راهها ، و خدمات منزل عمله و منر دور کاران بسیاری از مردم خود مملکت متفق خود بدست آورد . ژاپانها برای محکم کردن و پایدار ساختن این دوستی و اتفاق ، و دل بدست آوری مردم مملکت متفق خود در دست معامله کی رایشه گرفته وجه قیمت هر چیزی را که میگردفتند پیشه کی و نقد میدادند ، و بقرض هیچ داد و ستد نمیکردند .

برای قوت دادن این معاهده نامه که در ۲۲ ماه فبروری مطابق حوت سنه ۱۹۰۴ در مابین ژاپان و كوريا امضا گردید دولت ژاپان (مارکی ایتو) را که از سرافرازان سیاسيون ژاپان بود بصفت سفیر مرخص فوق العاده به كوريا فرستاد . مشار الیه با جمله همراهان خود در ۱۳ ماه مارچ از (توکیو) مفارقت کرده به جائیکه آنرا (کوبه) میگویند واصل شدند ، و بتاريخ ۱۷ مارچ برج حمل سالماً به (شموپو) مواصلت نمودند .

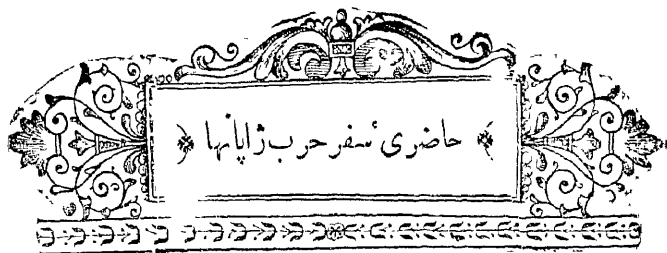
در انجا از طرف هیئت استقبالیه حکومت (کوريا) بکمال عزت و احترام استقبال گردیده بعد از زوال باقطار مخصوص راه آهن به (سهئول) پایتخت

حکومت کوریا رسیدند .

در ۱۸ ماه درسرای امپراطور از طرف خود امپراطور و پسرش مناسب شرف و شان (مارگی ایتو) يك رسم قبول بسیار باشکوهی اجرا گردید .
درین مراسم مارگی (ایتو) اعتماد نامه خود را به امپراطور تقدیم نمود .
در ۲۱ ماه با امپراطور ملاقات خصوصی بوقوع آمد . در ۲۵ ماه برای وداع يك ملاقات ثانی نیز دست داد در ملاقات اول به مارگی (ایتو) يك رتبه بزرگی داده شد . بهمر اهان او نیز نشانهای بزرگ بزرگی عطا گردید . در ملاقات دوم مارگی (ایتو) و همراهانش باحضرت امپراطور و پسر او یکجا طعام خوردند ، و بقدر دو ساعت مصاحبه و مکالمه کردند . امپراطور کوریا این اول بار است که با مردم دولت غیردريك سفره طعام خورده است . وقتیکه رخصت می شدند امپراطور تا پایان مهمانان خود را مشایعت نمود . در ۲۹ ماه مارگی (ایتو) و همراهانش در (توکیو) واصل شدند .

اینست که آمدن و بازگشتن مارگی (ایتو) که مرد سیاستی بزرگ ژاپانست باینصورت به انجام رسید . مشارالیه اول کاریکه در (کوریا) اجرا نمود این بود که بقدریکچند مایون (یه) قرض گرفت تا آنکه تعهدات جدید حکومت (کوریا) را خوب محکم کند ، و حکومت کوریا را بخوبی بخود ربط نماید . ثانیاً باز مامداران امور حکومت ژاپان ملاقات های دور و درازی کرده به آنها بدرستی بفهمانید که برای رسیدن بمنزل مقصد ترقی ، میباید که در شهر اهلیت قدم بقدیم بگذارند و پیروی نمایند ، و در هر خصوص به وصایا و نصایح حکومت ژاپان تابعیت کرده حرکت کنند ، و اگر اینچنین نکند تا ایت ملکیه ، و استقلالیت مملکت شان دوچار تهلکه خواهد شد . و اگر نصایح ژاپان را بشنود ظاهر او باطناً ژاپان به کوریا معاونت و مدد میرساند .

و الحاصل این اتفاقنامه که در ۳۳ فبروری سنه ۱۹۰۴ مابین کوریا و ژاپان منعقد گردید طالع و اقبال کوریا را بتاریخ ژاپان منجم و یگانه کی بخشید .

درین حرب اقصای شرق، اردوهای طرفین مانند سفر حرب سنه (۱۸۷۰) یکی یکبار بحال سفر حرب حاضر نشده اند. بلکه هر دو دولت محارب، قوه عسکریه خودشان را اندر یجآوئی همدیگر به سفر حرب حاضر کرده توانسته اند. و سبب یگانه این اران پیش آمده بود که مراکزیهای عسکریه هر دو طرف از مالک (کوریا) و (مانچوری) که منازع فیه میباشد خیلی دور افتاده بود، و وسایط تقایه یعنی — اسباب نقل دادن عسکر و مهمات و لوازمات آن نیز خیلی کم و محدود بود.

با وجود اینهم درین خصوص ژاپان نظر به خصم خود بیکو ضیعت مساعد تر و موافقه میبود؛ چونکه اولاً اردوهای ژاپان برای داخل شدن به (مانچوری) پنج یک مسافه که اردوهای روس قطع بکنند می پیوندند؛ ثانیاً دسته های کشتی تجارتنی بحریه ژاپان در یکبار و یکزمان یکچند فرقه عسکریه را به یکبار گئی سوق و نقل میتوانست کرد.

اما اینقدر بود که راههای داخل (کوریا) خیلی بد و ناهموار بود که ازین سبب حرکات پیش رفتن را به مشکلات می انداخت لهذا برای آنکه دربندرها و لنگرگاههای عسکر بر آورده میشد لشکر بر همدیگر نریزد، از انسبب لازم بود که کم کم عسکر بر آورده شود.

اینست که بنابرین سببها در رور پنجم فبروری تنهایک اردو یعنی — فرقه های دوم و دوازده هم در ساحل (کوریا) بحالت حاضر باش سفر حرب وضع شده توانسته است؛

در (۶) مارچ، برج حمل نیم اردوی اول، بخشک برآمده است و در (۱۸) ماه اپریل برج ثور فرقه های (۵) و (۱۱) امر حاضر باشی سفر حرب را گرفته است.

در باب بر اور دن عسکر بخشک از بیم دسته کشتی های جنگی (ولادیو وستوک) روس ژاپانها به احتیاط تمام مجبور میبودند. در روزهای اول سوقیات بیرون بر اور دن عسکر، يك مانع یگانه که در باب حرکات دسته کشتی های جنگی (ولادیو وستوک) شده بود این بود که لنگرگاه (ولادیو وستوک) در آن روزها بایک طبقه خفیف پنج مسدود شده بود، و بعد از آنکه ویس امیرال (کاهیمورا) بادسته کشتیهای جنگی خود برای محافظت و امنیت دریای ژاپان مأمور گردید باز هم دسته کشتیهای (ولادیو وستوک) برای سوقیات بحریه ژاپان تهلکه عظیمی تشکیل داده بود.

مدت حاضری سفر حرب برای قطعات محاربه (۸) روز، و برای قطعات نقلیه عبارت از (۱۰) روز دوام ورزیده است. هر قدمه نقلیه در یکزمان معین در بندرهای متعدد به سفائن نقلیه سوار کرده شده است.

اردوی اول در (۱۵) فبروری یعنی در ظرف (۱۰) روز کاملاً محرکت حاضر و مهیا بودند. در جمگهای زمان حاضر حرکات حاضری سفر حرب هرگاه بکمال انتظام اجرا شود برای مظفریات آینده فاتحه کمال و فال خیر نکوئی مآلی شمرده میشود.

ژاپانها چون هر چیزی را از اول حاضر و آماده کرده بودند از آنرو خواه در خصوص حرکات حاضری سفر حرب، و خواه در باب کارهای نقلیات یک انتظام تاهیکه شایان حیرت است نشان داده اند.

هنوز در ماه جنوری که مصادف برج دلواست. مقدمات حاضری سفر حرب حاضر و آماده شده بود، و همان قطعات عسکریه که از همه اولتر سوق و

فرستاده میشد به بندرها و لنگرگاههای که از انجادر کشتیهای نقلیه سوار شدن شان لازم بود رسانیده و حاضر شده بودند. و برای اینکار اول قطعات عسکر به دور دست مملکت را انتخاب کردند. مثلاً اول از قطعات عسکر به سواحل شرقی که به پیچیدن مسافت بسیاری مجبور بودند به سوقیات عسکری آغاز نهادند. این تدابیر و حرکات همچنان آرامی و انتظام اجرا شده است که در یرون هیچ کسی از آن خبردار نشده است. تلگراف نامه های رموزی درین خصوص قبول و استعمال نشده، و تلگراف نامه های بی رمز هم در خصوص نقلیات عسکر به هیچ معلومات و احباری درج نکرده اند. اخبار ها و مطبوعات داخلی ازین رهگذر هیچ بحث و بیان ننموده اند. اخبار های روزانه دولت های بیگانه که در ژاپان طبع و نشر میشد بسببیکه از هیچ چیز خبردار نمیشدند از آنرو هیچ چیزی ننموشدند. قوم ژاپان به طر تأ و طبعاً خوشی گزین و اسرار نگهدار، و از صحبت و اختلاط بیگانگان کناره گیر میباشد درین اوقات بیش تر خوشی و آرامی را بر خود لازم گرفته بودند.

بمجردیکه امر حاضری سفر حرب اعلان گردید در یک لحظه همه قشله ها و چونیهای عساکر نظامیه خالی گردید. برای آنکه جای خودشان را به قطعات عسکر احتیاط و اگذارند قطعات نظامیه یکچندی در خانه ها جایگیر شدند. یک سیاح جرهنی که یکی ازین خانه ها را دیده بود در پیش قناعتکاری و ساده گیمی نفری های عسکری ژاپان حیران مانده میگوید: که افراد مذکور به بر تخته های خشک، میخوابیدند، و از خوابیدن بر نهالین و لحافیکه صاحبان خانه به آنها میدادند استغنا و کناره جویی می کرده اند.

سیاح المانی مذکور از نفریهای نظامی ژاپان چه ن پرسیده است: (چه احلاف و نه این استعمال نمیکند؟) آنها بجواب گفته اند که: (خواب راحت بعد ازین بر ما حرام است.)

درین اثنا همه اهالی ژاپان تابه فقیرترین آنها نسبت بقوت و قدرت خود معاونت حکومت شتابان شده اند . يك اخبار ژاپان چنین يك فقره درج کرده بود : (برای مایان بعد ازین مالک بودن بريك ساعت قاب طلا عیب بزرگی شمرده میشود ، مامیباید که ساعت های طلای خود را در راه زینت شرف و شان ناموس ملئی خود صرف کرده بعوض آن ساعت های کم قیمت وقت نما استعمال کنیم) (۱۰۰) ملیون (یه ن) در ظرف چند روز در داخل مملکت برای قرض دادن بدولت زیاده از پنج بار حاضر و مهیا گردید . تنها توانگران و سرمایه داران فی ، بلکه مزدور کاران ، و خد متگاران برای اثبات کردن صداقت و محبت به حکمدار محبوب القلوب خود از نفقه روزانه خود بیکچند (یه ن) داده به استقراض عمومی اشتراك میورزیدند .

غیر ازین ، گروه فقرا نیز در هر محله دفتر های اعانه باز کرده بجمع آوری پیسه در میان خود شان آغار نهاده اند و پیسه که جمع آوری کرده اند آنرا بخانه های کسانیکه بدار الحرب رفته اند بخشش و عطا کرده اند . بعضی ازین دفتر های اعانه بقدر چار پنج هزار (یه ن) جمع آورده است .

در يك ژاپانی بسیار حقیر نیز اثر غیرت و حمیت بسیار بزرگی مشاهده شده است . مثلاً يك پیره زنی به یکی از مرکز های پولیس رفته بنام حکومت (۲۰۰) (یه ن) اعانه داده گفته است که : این وجه را برای معیشت زمان پیرئی خود پس انداز کرده نگاهداشته بودم ، و چون درینوقت حیات دولت خود را از حیات ذاتی خود مقدس تر و الزم تر می شمارم از آن ترک کردن این مبلغ حزوی را به اعانه دولت وظیفه مقدس و مهم خود میدانم)

دایره وزارت حربیه دولت ژاپان مجبور گردید که يك دفتر خصوصی برای قبول کردن هدیه ها و اعانه های مردم باز نماید . در ظرف چند روز از (۲) ملیون (یه ن) زیاده درین دفتر وزارت حربیه جمع و گرد آمد که يك

قسم مهمی ازین مبلغ از طرف فقرای اهالی آورده شده بود. کسانی که هیچ پسه نداشتند بغير از يك لحاف و نهالین که برای خود می گذاشتند دیگر همه سامان خانه خود شان را به عسکر میدادند. بعضی کسان نیز بدنا و فعلاً اجرای معاوضت میکردند. حتی مزدور کاران يك کارخانه تیل کشی در روز یک ساعت از زن و مرد از حد معین خود زیاده تر کار کرده حاصلات همین يك ساعت زیادتی خود شان را بحکومت ترك کرده بودند.

توانگران و بزرگان ژاپان قیمت دارترین جواهر و الماس های خود شان را در بانکها خوابانیده منافع آن هارا به اعانه عسکری صرف کرده اند. زن های ژاپان نیز در خصوص حمیت و صداقت از مردان پاک نیاوردند. برای پرستارائی مجروحان، و تدائوی بیماران، و معاوضت کردن به خانه های کشته شده گن هیئتها و جمعیتها، متعدد و مختلفی از طایفه زنان کمر همت و غیرت بر میان بایستند. برگزیده ترین، و سرفرازترین این جمعیتها از وجوه محترمه مار شال (اویاما) که اردوهای ژاپان را به علم و فضل عالم پسندانه خود سوق و اداره کرده، یعنی — سرافسر کل دولت ژاپان بود ریاست مینمود. درین حاضرتی سفر حرب سمعیهای دلبران، و کوششهای مر دانه که از صنف خاص و عام ژاپانها، منظور نظر حیرت عالمیان گردیده است حقیقتاً، مثالهای نادرا الامثالیست که هر يك از آنها آثار یابد از غیرت ملی را تشکیل میکند. درینجا بعضی از ان افعال حمیتکارانه و غیرت وطن پرورانه آن هارا ذکر میکنیم: در شهر (کوبه) يك شیر فروش بود که دودبه شیر را بر شانه گرفته بخانه خود میبرد و هنوز از حاضرتی سفر حرب آگاه نبود. در اثنای راه خبر جمع آوری عسکر را برای سفر حرب شنید. چون اوار افراد نفرهای عسکر بود بمجرد شنیدن این خبر همان دبه هارا برز. بین گذاشته بی آنکه بخانه خود برود یکسر بسوی دایره حربه دوید و آنرا آغاز نهاد، و در انجا بیان نمود که من از صنف

افراد عسکر احتیاط، بیاشم، و برای آن آمده‌ام که مرا بدار الحرب بفرستید.
درین اثنای رئیس بلدیۀ شهر مذکور از راه میگذشت دید که دودبۀ شیردر
راه افتاده است؛ از مردمان همجواری پرسید که این دبه‌های شیراز کیست؟ آنها
کیفیت را بیان کردند.

بنابرین رئیس بلدیۀ که يك جنگل من بسیار زیبا و خوش لباسی بود همان
با ننگی دودبۀ شیر را بر شانه خود گرفته بخانه صاحب آن برد و بزوجه او
تسلیم نمود!!

این واقعه يك لوحۀ نفیسه عبرتست که از یکطرف حسیات حرب جوایه
يك نفر عسکر را نشان میدهد که جان فدا کردن را در راه دولت و ملت خود
از بزرگترین لذت‌های حیات می‌شمارد. و از دیگر طرف حمیت و فداکاری يك
رئیس بلدیۀ را نمودار مینماید که برای محافظۀ ناموس ملی خود تا بدرجۀ حالی
تزل و فروتنی میکند!

يك افسرنو جوان بسیار دلاور درین اثنای سفر حرب برای زوجه
عزیزۀ خود چنین نوشته است:

«دولت ما بمقابل دشمن اعلان حرب نمود؛ حوادث اعلان حرب
بگوش ما از صدای هر گونه ساز و موسیقی لطیفتر، و شیرینتر میآید. از شنیدن
این خبر مسرت و فرحت و سرور بی اندازه که برای من حاصل شده نمیدانم که
به کدام زبان قلم بتوانم بفهمانم!

«خود میدانی که من بغیر از تو هیچ کسی ندارم و ترا از جان خود زیاده‌تر
دوست دارم. بسببی که بکس بزرگ شده‌ام همه محبت و دوستی که در حق
ابوین من دردم تجلی نموده همه را برای تو وقف و حصر نموده‌ام.

«حالا از تو جدا شدن لازم آمده است؛ چونکه در ساحل آسیا و بحر اهای
مانچوری قوم ژاپان که من نیز یکی از اجزای فردیۀ آن میباشم با دشمن خود

دست و گریبان میدشود ! بلی ، من یکی از اجزای فردیه جسم ملئی ژاپانم که در ظاهر حال نسبت به این جسم مقدس بدرجه (هیچ) میانم . ولی در حقیقت حال آن چنان يك جزء فردی ام که به الطاف مالانهايه بادشاه محبوب القلوب خود پرورده کمال و عرفان گردیده يك عالم کبرای معنوی شده ام !

« دل يك عسکری که بجوش و خروش آمده باشد ، مانند بحریست که بر موج شده باشد ، پس چنانچه موجها با ساحل مصادمه کرده ، و بهم خورده خورده سکونت پذیر میشود ، همچنان دل پر جوش و خروش يك عسکر نیز بجنگ کردن ، و خون ریختن دشمن آرام و قرار میگردد ! اینست که میروم و چنان میروم که دیگر واپس نیایم ! لهذا بمجردیکه پایم به آنطرف ساحل برسد نمیخواهم که فکر و خیالم بغیر از دشمن بادیگر چیزی مشغول و متعلق گردد ؛ عقلم ، فکرم حواسم همه کی به آن منحصر باید شود . آرزوی یگانه ام همینست که تا بمرگ باتمام قوت خود محاربه کنم . پس برای اینکار لازم آمد که بصورت ابدی از توجدا شوم ، و فکر و خیال خود را یکقلم از تو بردارم . زیرا اگر تو در زیر نگاه من باشی ممکن نیست که به تمام آرزوی دل خود همه فکر و حواس خود را بجنگ و قتال منحصر بتوانم ، و بوجه دلخواه خود به باد شاه و مملکت خود خدمت بتوانم ، لابد که يك گوشه دل ، و يك قسم حواسم با تو گرفتار خواهد بود . حالا نمکدرین مسئله شريك گنجایش قبول ندارد !

« پس بگو ، توجه میگویی ای محبوبه خوشروی من ! »

زن جوان ، و خوشرو ، و عسکر ، و دلآور ، این سخنان بر تاثیر شوهر خود را بکمال صبر و متانت شنیده اینچنین جواب نوشت :

« در راه نام و شان باد شاه محبوب القلوب ، و وطن ، و مات مانند تویک شیرین دل خود را خندان خندان فدا میکنم ؛ و این ایام وصال ما که مانند يك خواب بسیار لطیف و شیرینی بسیار کم مدت دوام نمود به ایام فراق که تا بد

دوام خواهد ورزید بکمال جسارت فدا میسازم و بتنی و نیاز مندی حاصل شدن . موفقیت و کامیابی آرزوهای دل تو تسلی یاب میشود .»

فداکاری و جانپاری يك والدۀ را نیز انجمن روایت میکنند :

دو سه روز بعد از اعلان حاضری سفر حرب يك نوجوان ژاپانی بدائرۀ عسکرية که مامور جمع آوری عسکر بود مراجعت کرده قبول شدن خود را در سلك عسکری از افسر بزرگ آن دائرۀ رجا و استرحام میکند ، ولی و اسفا که رجا و استرحام اوقبل نمیشود . چونکه والدۀ او را بجز او دیگر معین و حامی نیست . قانون عسکری ژاپان شخصی را که والدۀ ، یا پدرش بجز او دیگر کسی نداشته باشد بمسکری قبول نمیکند بنابراین نوجوان مذکور محزون و دلخون بخانه خود میآید . والدۀ اش سبب حزن و غمگینیش را از او میپرسد . او نیز کفایت را با او میفهماند .

والدۀ دلاورها در از شنیدن اینسخن بر خواسته بدرون اوتاق میدراید ، و يك خبجیر بدست آورده بجز خود فرو میبرد و يك فریاد جانخراشی میبرد . پسر ، سرا سیمه به اوتاق میدراید . والدۀ میگوید :

« اینست اولاد من حق وجودی را که ترا از شرف خدمت کردن محروم کرده بود همینست ! حالا برو ! به آن افسر بگو که والدۀ ام مرده ، او نیز ترا بجایی که آرزو داری می فرستد . تو نیز خود را در راه باد شاه و وطن مانند من فدا میسازی . اینرا گفته ، و بوسۀ وداع آخرین را از جبین پسر خود گرفته عازم دار بقاء میشود .»

اینست که اینهم يك . نظره عبرت آور است که سببیکه هر طرف آن خود آلود است در نظر اول بچشم انسان مکروه بر میخورد . ولی در حقیقت حال این تماشای الم انگیز مقیاس بسیار بزرگ ، و دلیل بسیار روشنست که در چه فداکاری ملت ژاپان را امیدان علانیه ظاهر و اشکار میسازد .

فضیلت عالیہ جنگ پرورائے يك والدہ بہادر دیگر رانیز چنین حکایت میکنند:
 «قوم تو مارا کی» نام يك حوالہ داری بود کہ در صنف عسکری احتیاط ثبت
 و قید شدہ بود. چون پیش از وقوع سفر حرب او بصعت دوافر وشی بولایتہای
 بسیار دور ژاپان رفته بود؛ والدہ اش چیزی دیگر وکاسہ کہ داشت ہمہ را
 فروختہ برای جستجوی پسر خود سفر اختیار نمود. پسر کوچک دیگرش
 نیز برای جستجوی برادر خود بدیگر طرف روانہ شد. اما جستجوی والدہ
 بچارہ بیہودہ ہشد. تا آنکہ در یکشہر پاسہ اش نیز تمام شد. باوجود
 آنہم والدہ بچارہ از جستجو فارغ نشد بغیر از يك لباسیکہ ستر عورت اورا
 بکشد دیگر ہمہ لباسہای خود را فروختہ باز براہ افتادہ پایلہ، بالیدہ آخر
 کار پسر خود را در يك دہ بسیار دور دست ولایت «شیبا» پیدا نمودہ با خود
 بہ توکیو آورد ہدایہ عسکریہ اش تسلیم نمود.

ہدیہ و تحفہ آخرین این والدہ عسکر بہ پسرش این بود کہ یکدستہ از
 موی سر خود. و یک کتاب خوبی در فن «سوق الجیش» بہ او عطا نمود.
 ہدیہ حربیہ يك بیوہ زنی نیز شایان تذکار است: در ماہ فبروری يك
 پیرہ زنی ہدایہ حکومت شہر «کوبہ» برای دادن امانہ حربیہ آمده بود.
 مبلغیکہ میخواست امانہ بکند عبارت ارده ہزار «ین» بود.

شوہر دن در وقت زندہ گی خود پاسبان عبادتخانہ مشہور (سانتومی با)
 بود. این مبلغ ۱۰ ہزار ین از ان زمانہا تدارك وجع شدہ بود. مرد؛ ہنگامیکہ
 بمرض موت گرفتار آمده بود برن خود وصیت کرد کہ ہر وقتی فرصت
 ظہور کند بدون تأنی و درنگ در راہ بجا آوردن وظیفہ خدمت بادشاہ و
 وطن ہمیں مبلغ جمع آمده را صرف کنند. لہذا زن، این مخبرہ ژاپان و
 روس را برای بجا آوردن وصیت زوج خود فرصت خوبی اتحاد کردہ بدون
 تأنی مبلغ مذکور ہر وقتی خود را آوردہ بہ صندوق امانہ حری تسلیم

کرده است .

وطنپورنی يك مرد محکومی — یعنی يك جنایتکاری که از طرف قانون
بقتل محکوم شده است نیز شایان تذکار است :

یکی از اصناف بزرگران جبراً سرقت و قتل کرده از طرف حکومت به
قتل محکوم گردیده بود ، و در حبسخانه (ایشیغا) در (توکیو) محبوس بود .
هنگامیکه ساعت معین قتل محکوم مذکور رسید مأور حبسخانه برای خبردار
کردن او آمده دید که بدست خود محکوم مانده و دو (ین) گرفته است . مأور
حبسخانه بمحکوم مذکور تکلیف نمود که به این دو (ین) هر چیزی بکشد و میخواید
خریده بخورتا خوردنی آخرینت شود و لی محکوم بچاره بکمال تشکرو نزاکت
این تکلیف مأور را رد نمود . و به بسیار جاو نیاز عرض کرد که : (هرین وجه
محقر که نقد هستی موجود نیست بصندوق اعانه حربه تسلیم شود تا آنکه در
آخرین زندگانی فانی يك عمل خیری از من سر زده باشد ، و موجب تخفیف
گناهان من بشود) .

مأور چون میدانست که اعانه جنایتکاران قبول نمیشود اینسخن
محکوم بچاره را رد نمود . محکوم باز رجا کرد که : (اگر به صندوق اعانه
حربه قبول نشود بيك عائله که مردشان بمحاربه رفته باشد بدهد ، و جسد
اورا نیز بعد از قتل بيکی از کاتب طبیه بدهند تا اشا گردان تخمه مشق عملیات
جراحیه خود بسازند) .

مأور وعده کرد که این رجاى او قبول میشود محکوم ازین وعده او
خیلی ممنون شده بکمال خوشی و سرور بسوی قاتلگاره روانه شد . و این حرکت
آخرین خود را يك نيکی و فضیلت دانسته و همان فکر تسلی یاب شده
تسلیم جان نمود .

عالیجنابى يك درد ژاپانی را نیز ذکر کنیم : در شهر «اوزاوا» در يك مهمانی

بزرگ، یکی از کیسه بران ژاپانی در جیب یکی از بزرگان ساعت بسیار اعلای طلایی را دیده بیک حیلۀ ساعت مذکور را میدزد . صاحب ساعت چون فردا ببیند که ساعتش ضایع شده است در یکی از اخبارها اینچنین يك اعلانی مینماید : « دیشب در يك مهمانی بودم ، ساعتیکه در جیب داشتم ضایع گردیده است . ولی من از دزدی که آن ساعت را از من دزدیده شاکی نی ، بلکه شاگرم . زیرا آن ساعت بر من آنقدر گران و سنگین بود که از برداشتن آن عاجز و بزحمت بودم . و این سنگینی آن از آن بود که ساعت مذکور را در پترسبورگ پیش از چند سال یکی از بزرگان روس بمن تحفه کرده بود . و چون درین وقت بروی دولت متبوعۀ من شمشیر کشیده جنگ میکند از او هدیه و تحفه اینچنین يك قوم دشمن در نظر من از هر گونه شرف و قیمت بعید افتاده است)

کیسه بری که ساعت را دزدیده بود چون روز دیگر این فقره را در اخبار بخواند ، و بسوی نشان و نمبر ساعت دید فهمید که ساعت بحقیقت تحفه رو سیست . لهذا ساعت را در يك قطعی مزینی گذاشته بخانه صاحب ساعت فرستاد ، و اینچنین سطر را نیز بر يك کاغذی نوشته در يك گوشۀ قطعی بگنجانید : « هنگا . یک ساعت شمارا میگردم چنان گمان میکردم که مال یک هموطنی عزیز خود را میگیرم ، ولی چون دانستم که مال دشمنست اگر این ساعت از يك باره الماس باشد باز هم در پیش من قیمت بشیزی را ندارد !

{ حاضری سفر حرب روسها }

حرکات حاضری سفر حرب اردوی روس حقیقتاً به بسیار مشکلات ، و خیلی تأخیرات و تعطیلات بوقوع آمد . اسباب این تعطیلات را نیز یکن یگان نقل و حکایه میکنیم :

اولاً : حاضری سفر حرب اردوی روس به اینست که بسیار مربوط مانده بود که منطقه تجمع اقصای شرق ، با او روی روسی میبایست که خوب

اتصال داشته باشد، و خط راه آهنی که منطقه مذکوره را با او روپا متصل داشته بود، آبرای نقل عسکر و مهمات جنگ تاجه درجه قابلیت و استعداد را مالک بود؟ تا نیا خط راه آهنی که از داخل اوروپای روسی یکسره افصای شرق مدود شده بود یک خطه بود یعنی — یک قطار ریل بران رفت و آمد میتوانست که مسافت این خط تابه (ولادیو وستوک) مقدار (۷۸۰۰)، و مسافت آن تابه (پور آرتور) مقدار (۸۰۰۰) کیلومتر بود و غیر از این؛ این خط یکباره، یعنی از اوروپای روسی تابه مانچوری یکسره و یکدم متصل هم نبود، چونکه در ما بین نالاب عظیم (بایکال) واقع شده بود و بر روی این نالاب نقلیات بواسطه واپورها اجرا میشد و در زمانهاییکه طبقه یخ نازک باشد این واپورها وظیفه یخ شکنی را نیز بجای آوردند، و چون در زمستانها که طبقه یخ سستری و کلفتی پیدا کند سوقیات عسکریه از روی یخ پیاده با اجرا میکردید و پس سارین سبهاییکه سیان کردید ریل سیریا در ابستدای ماء فبروری برج حوت سنه ۱۹۰۴ در روزی بیشتر از دو قطار ریل آورده نمیتوانست ازین سبب هیئت آمری یعنی — افسرئی روس لزوم قطعی دیدند که ناممکن باشد قابلیت خط مذکور را برای نقلیات زیادتی و افزونی دهند.

در (۶) فبروری برای حاضری سفر حرب (اردوی منطقه عمومی اقصای شرق) امر داده شد و در (۱۰) فبروری برای (دایره عسکرئی سیریا) امر حاضری سفر حرب عطا گردید و مجموع قطعات مذکوره عبارت بود از (۲۰۰) کندیك پیاده و (۱۷۸) طرب رساله و (۶۸) طوپخانه و (۵۴) تولی عسکر فنی و (۱۷) غند طوپچی قلمه و (۳) تولی تفنگ ماشین دار.

حرکات حاضری سفر حرب قطعات عسکریه (مانچوری) بسرعت و انتظام اجرا شده است و زیرا وجود حاضر آن، از موجود حاضری سفر

حرب آن کم فرق داشت و از انسب بزودی و درستی بدرجه مقدار حاضرئی
سفر حرب خود رسید .

و بعکس آن، حاضری سفر حربئی قطعات عسکریه سمیریا بمشکلات بسیاری
اجرا گردیده است . حاضرئی سفر حرب (قزاق) های صنف دوم و سوم
نیز بمشکلات و قوعیافته است .

حاضرئی سفر حرب غند های پیاده سمیریا از ۱۹ تابه ۴۱ روز ،
و از غند های (قزاق) از ۸ تابه ۲۴ روز ، و از طوپخانه ها از ۱۵ تابه
۱۸ روز دوام نموده است .

و الحاصل در نهایت ماه اپریل همه قوای عسکریه روس در اقصای شرق
باین صورت بود :

(۱) اردوی (مانچوری) : ۸ فرقه پیاده و نشان انداز که هر فرقه
عبارت از دو غند است . ۲ لوی مستقل پیاده او روپایی که هر لوی عبارت
از دو دو غند میباشد . اردوهای (۱ ، ۲ ، ۳) سمیریا که یکنیم فرقه آن عبارت
از قازاقها بوده است .

(ب) قوم عسکریه منطقه (اوسوری) : که مرکب از دو فرقه نشان
انداز بود .

(ج) قطعات محافظ حدود (ماورای امور) : که مرکب از ۵۵ توی
پیاده ، ۵۵ طرب سواری ، و ۶ طوپخانه جبل بود . این قطعات عسکری
بر نمونه عسکرهای محافظ حدود اور ویا تشکیل یافته بودند که هم برای محافظه
خطهای راه آهن ، و هم برای اجرای حرکات با اردوی سیار استخدام و
استعمال کرده میتوانستند شد .

در (۱۰) ماه فبروری اردوی (مانچوری) چون تشکیل یافت بر سه
قول اردو ، تقسم شده بود ، (قول اردو) عبارت از یکقطعه عسکری میباشد

که از يك اردو كمتر است .

حالا نكه در انشای حرکات عسکر به اینصورت تقسیم ، ونظام حرب شان اهمیت واعتنا نشده از انرو (قول اردوها) پارچه پارچه شده است یعنی هنگامیکه قوای عسکر به بداز الحرب رسیدند به ترتیب و اصول منتظم جزو نام قول اردوها را بنظر اعتبار نگرفته بصورت درهم وبرهم بر بعضی اردوها تفریق وتقسیم کرده ومجاهداتیکه لازم بود فرستاده شده است . وسبب اینهم جریان احوال و وقایع شده بود ، چونکه به عسکر احتیاج کلی دست داده بزودی از همان عسکر موجوده دار الحرب بفائده برداشتن مسارعت ورزیده شده است وبه اینصورت از اصل نظام حرب اردو سراسر بدیگر گونه يك نظام حربی تشکل کرده است .

در ۶ فبروری يك امرنامه ایمراطوری امیرال (الکسیه ف) را بر همه قوای بریه و بحریه اقصای شرق سراسر کل تعیین ومقرر نموده بود . سر افسری اردوی « مانچوری » راپیش از امیرال « الکسیه ف » جنرال (لینه ویچ » که افسر قطعه عسکریه (آمور) بود ایفا و اجرا مینمود .

در (۲۰) فبروری جنرال « کروپاتکین » که از یاوران ایمراطوری و ناظر حربیه بود بسر افسری اردوی (مانچوری) تعیین ومقرر گردید . جنرال (لینه ویچ) به افسری اردوی (اوسوری) باقی بماند .

درباب کیفیت هیئت افسری ، وصنوف مختلفه عسکری ، وجزوهای نام سوق الجیش ، ونظام حرب ، ووضع الجیش ، وصورت تجمع و دیگر تفرعات اردوی روس که برای محاربه اردوی ژاپان در اقصای شرق حاضر شده بود بعضی تفصیلات زیاده ترال لازم دانستیم :

امر حاضری سفر حرب در ۶ فبروری ۱۹۰۴ داده شد . دران هنگام

قطعات عسکریه که در منطقه عسکریه (مانچوری) و «آمور» موجود بود ازینقرار است :

قول اردوی اول سیریا : مرکب بود از لواهای (۱، ۲، ۶) که هرلوا از چهارچهار غند و هر غند از دودو کندک تشکیل یافته بودند .

یک طرف سوارى — یعنی رساله قطعه (اوسوری) که مرکب از سه غند شش شش طرفه بود . یک غند طوپچی سیریای شرقی که مرکب از (۸) طوپخانه ۶ طوپخانه بخرا و ۲ طوپخانه کوهی بود . و یک کندک سفر مینای اول سیریای شرقی که مرکب از ۴ تولى بود .

قول اردوی دوم سیریا : پنجمین غند گردیل نشان انداز سیریای شرقی که مرکب از «۴» غند دودو کندکی بود : نخستین غند قازاق (ماورای بایکال) ، که مرکب از (۶) تولى بود . غند قازاق (آمور) ، که مرکب از (۶) تولى بود . قرزۀ مستقل قازاق (آمور) که مرکب از «۳» تولى بود . دومین کندک طوپچی سیریای شرقی که مرکب از (۴) غندک بود . کندک طوپچی (ماورای بایکال) که مرکب از (۲) غند بود . دومین طوپخانه قازاق ماورای بایکال .

قول اردوی سوم سیریا : غند های سوم و چارم گردیل نشان انداز سیریای شرقی ، که مرکب از (۱۶) کندک و یک تولى تفنگ ماشین دار بود . غند قازاق ماورای بایکال ، که مرکب از دو غند شش تولى بود . کندک طوپچی سیریای شرقی ، که مرکب از (۳) طوپخانه بود . طوپخانه قازاق ماورای بایکال . برای این اردو غیر از این جزوهای نامی که مذکور گردید ، نهمین غند سیریای شرقی و سومین کندک سفر مینا از او رویا آورده شده است . خارج جزو آنها : غند دومین فرقه سی و یکم ، که مرکب از دو غند

چار چار کندکی بود . دومین کندک طوپچی تولى سى و یکم ، مرکب از (۳) توپخانه . تولى دوم فرقه پیاده سى و پنجم ، مرکب از (۲) غند چار چار کندکی . کندک دوم طوپچی تولى سى و پنجم . مرکب از (۳) طوپخانه . فرقه نخستین سمیریا ، مرکب از چار غند چار چار کندک . فرقه قازاق ماورای بايقال ، مرکب از چار غند شش شش تولى . دیگر يك غند ماورای بايقال ، مرکب از (۶) تولى . ششمین طوپخانه قازاق ماورای بايقال ، مرکب از (۴) طوپخانه . کندک سفر میبای دوم سمیریا شرقی ، مرکب از (۴) غند . تولى ششمین فریعی — ریل (اوسوری) . مرکب از ۸ تولى . غند ریل (ماورای آمو) ، مرکب از (۱۶) تولى . کندکهای سفر میدار با قطعاتی که پسان از اور و با آور دند به شش شش غند رسانده شده است . و تولى ششمین فر ماورای آمو به ۲۴ تولى واصل گردیده است .

ملاحظه های قاعه در (پور آر تور) : هفتمین تولى گردید نشان انداز سمیریا شرقی ، مرکب از چار غند سه سه کندکی . دو کندک طوپچی قلعہ ، مرکب از (۸) غند ، و تولى سفر میبای (قووانتوغ) . در (ولادیو سنوگ) : تولى هشتمین سمیریا شرقی ، مرکب از چار غند دو دو کندکی . دو کندک طوپچی قاعه ، مرکب از (۸) غند و یک تولى سفر میبای قلعہ ، و یک تولى نقب زن . در (یکه لایه فسک) : یک غند پیاده قاعه ، مرکب از (۲) کندک . یک غند طوپچی قلعہ . و یک تولى نقب زن . در (نوکیه فسک) : یک غند فرزه طوپچی قلعہ و یک تولى نقب زن . برای تشکیلات دیگرین (۴) کندک . قطعات محافظ حدود ماورای آمو : ۱۳ کندک پیاده و ۵۵ طرب سواری ، و ۶ غند طوپخانه . اینست که در ۶ ماه فبروری امر حاضر باشی سفر حرب اینقدر عسکریکه مذکور گردید برای جنگ و قتال بمحاربه حاضر و مهیا گردیده بود . جمع همه این حاضرین سفر حرب در ۶ فبروری تقریباً (۱۵۴,۰۰۰) نفر لشکر بود .

قطعات منطقه عسکریه سبیریا که در ۱۰ فبروری امر سفر حرب به آنها داده شده : فرقه های پياده دومين، و سومين سبیريا که مرکب از چار چار غند چار کندی بود . یکم، دوم، سوم، چارم کندیهای مستقل طوپچی سبیريا که جمعاً از ۸ طوپخانه مرکب بود، و غیر از ان با ۷۷ طوپ فیشن قدیم نیز مجهز بود . کندی که گردیل شکاری سبیريای غربی .

فرقه قازاق سبیريا : مرکب از دود و غندش شش تولئی . سومين، ششمين، نهمين غند های قازاق سبیريا مرکب از شش شش تولی کندی قازاق مستقل سه تولئی . يك غند سفر مینای سبیريای غربی و قطعات میگزین، مرکب از ۸ کندی . جمع همه این امر سفر حرب ۱۰ فبروری تقریباً (۵۰,۰۰۰) نفر عسکر بود . قطعات عسکریه که از اورویا تا آخر ماه اپریل برج نورسنه ۱۹۰۴ بدار الحرب فرستاده شده است :

فرقه نهمین گردیل شکاری سبیريای شرقی، مرکب از چار غند سه کندی ، کندیهای سوم فرقه های یکم، ششم، هشتم گردیل سبیريای شرقی ، مرکب از ۲۸ کندی .

۳۳ طوپخانه لازمائی که قوت فرقه های پياده سبیريای شرقی را کامل کند . همه جمع طوپخانه ها ۳۸ طوپخانه ۳۰ بطریقه طوپهای (هاوان) که از غند طوپخانه های اورویا گرفته شده است . ۲ غند تفنگ ماشین دار یک کندی سفر مینای مکمل اسباب ، مرکب از ۴ غند ۵ کندی چارمین سفر مینای سبیريای شرقی ، مرکب از سه غند . ۴ غند سفر مینای اورویایی کندی پل ساز سبیريای شرقی . يك غند (بالونچی) سبیريای شرقی .

جمع همه عسکر یک از اورویا به سفر حرب حاضر باش فرستاده شده است ۴۷ هزار نفر است . غیر از اینها در ۷ اپریل يك طرف سوارئی قافقاسئی دلخواه نیز تشکیل یافته فرستاده شده است . و در ۲۰ اپریل يك فرقه قازاق (اوره نمو

رک) و یک تولى فازاق (اورال) نیز بر سفر حرب حاضر باشی امر گرفته است.

— مناسبات و مشابهاى که در مابین این سفر حرب —

و سفر حرب چین، و ژاپان موجود است

درین سفر حرب حرکات عسکری ژاپانها در باب بیرون بر آوردن عسکر بخشکه، و دیگر حرکات اولی، بسفر حرب بیشتر شان که با چینی ها اجرا نموده بودند خیلی مشابعت بهم میرساند. لهذا قارئین کرام اگر بطرز خیلی مختصر احوال و وقایع چند سال پیشتر ازین را بیاد بیاورند بسیار سودمند خواهد بود.

در تابستان سنه ۱۹۹۴ عساكر بریه چین، يك قسمش در (کورایى) شمالی موجود بود، و يك قسمش در جهت های (مانچوری جنوبی)، و طرفهای پایان هر (یالو) جمع میآمدند. دسته کشتیهای جنگی چین نسبت به دسته کشتیهای جنگی ژاپان اگر چه بر تریه دوتو و فروتر مینمود، ولی باز هم در (پور آرتور)، و «واىهای وای» موقع گرفته برای سوقيات، و عسکر برآوردی ژاپان خوب يك تلهکه تشکیل کرده بود.

حرکات استیلا کارى قوای عسکریه اردوی اول ژاپان در ماه جون برج جورا اول از ضبط و استیلا کردن (موزامفو) و عسکر بر آوردن به جوار (شه هولیه)، و «ژه نسان» آغار کرده است. قدمه آخرین این از دو بعد از آنکه يك دسته کشتیهای جنگی چین محو گردید به (شینامپو) برآورده شده است.

این اردوی نخستین ژاپان، عساكر چین را که در مقابل شان بود بلا درنگ پایمال کرده به (یالو) واصل شدند. و بعد از آنکه همه دسته های کشتی جنگی چین را دسته های کشتی جنگی ژاپان سر اسر محو و پریشان گردانید اردوی دوم ژاپان در آخر ماه اکتوبر به (پیه وو) بیرون برآورده شده

یکسری (پور آرتور) حرکت ، و در نهایت ماه نومبر برج عقرب پور آرتور را ضبط و استیلا کرده است .

در نهایت سنه ۱۸۹۴ ژاپنادر منطقه های (فو نغ هوانچون) و (ها یچون فو) و پور آرتور اردوگاه زمستانی خود را وضع و نصب کرده بودند . در ماه فبروری ۱۸۹۵ در نزدیکی (هایچون فو) به تجاوز چینیان دوچار شده در حال بتعرض آغازها ده دشمن خود را یکسری بسوی شمال طرد و تبعید نموده اند . و در ماه مارچ برج حمل (نیوچوانغ) و حوالی آنرا ضبط و استیلا کردند .

بعد از این مظفریت متارکه ، و آن متارکه راه عاهده صلحیه تعقیب نموده است . ازین اجمال بسیط فهمیده میشود که ژاپنها همان حرکات عسکریه مظفرانه که در سنه ۱۸۹۴ و ۹۵ بر چینینها استعمال کرده بودند در این سفر حرب سنه ۱۹۰۴ و ۹۵ برای روسها نمونه گرفته اند . زیرا طرز ترتیب و اجرای حرکات این سفر عظیم به ترتیب و اجرای حرکات ششماه اولی سفر حرب سنه ۱۸۹۴ تمامها شاه و مطاققت .

حرکات مذکوره بانضموت خلاصه کرده میتواند شد :

اولاً - بطریق دولت (کوریا) را بنظر اشیت و اعتبار نیاده بسرعت تمام احاطه و بازداشت آوردن ، و به اینصورت رای مالکشدن حاکمیت بحریه بحرکات دریاه آمراضیه در همه های کشتی جنگی خود آغار نماید .

ثانیاً ، بیرون دین ازین قطعات عسکریه که از همه پیشتر حاضری سفر حرب شان اجرا شده بود بساحل کوریا ، و حرکات عسکریه را یکسری بسوی قسم پایانی نهر « یالو » اجرا نمودند . و در اینجا بخوبی جایگیر شدند . و بعد از آنکه حاکمیت بحریه را خوبتر مالکشدند نقطه های عسکر بیرون را واردنرا بسوی غرب — یعنی بسواحل مانچوری نقل دادند .

ثالثاً ، اردوی دوم را بساحل غربی (مانچوری) برآوردن ، و بر (پور آرتور) حرکت کردن ، و یک قول مهمی راز (فنگ هوانغ چن) برآه سلسله جبال بر «لیائویانغ» حرکت دادن ، و دیگری قول را برآه (هایچونگ) بداخل های (مانچوری) سوق نمودن همه این حرکات از واجباتی بود که ژاپاها بر اجرای آن مجبور بودند .

بنابرین ملاحظات ژاپانهای حق شمرده میشوند که نقطه منطقه اخراج عسکری خود را در ساحل (بحر اصغر) انتخاب کرده اند .

حرب ، چون در اوایل ماه فبروری آغاز کرده است از آنرو کیفیت هوا ثیه نیز در خصوص نقطه انتخاب ساحل بحر اصغر از تأثیر خالی نمانده است . اولاً لنگرگاه های غرب (کوریا) از جنوب گرفته تا به شه مولپو در هر دو سم سال از یخ خالی و عاریست . حالاً نکه لنگرگاههای شمالی از دسمبر تا ماه مارچ انجماد میکنند — یعنی یخ میندند . سواحل شبه جزیره (لیائوتونگ) از «پچه وو» باینطرف از یخ خالیست اما در ابتدای حرب چون آنجا هادر زیر تهدید ، ویم دسته های کشتی جنگی پور آرتور بودار از نقطه انتخاب عسکر برآوردن را شاید سه و سزاوارتیند . پس بخوبی معلوم میشود که برای بیرون برآوردن لشکر ، برگزیده ترین لنگرگاههای بحر اصغر همانند (شه مولپو) بود .

بعضی کسان بر ژاپانها خورده گیری کرده گفته اند که بسبب محروم بودن ژاپانها از فکا ایجاد و احتراع عیماً پلان یعنی نقشه جنگ سفر چین خودشان را دنبال کرده اند . و الا نکه این مورد گیری بر ژاپانهای ، بلکه ای روسها واجب عیب و عجز است باید شود . زیرا روسها بتلویاتی که از نقشه جنگ قدیم ژاپانها گرفتار آمدند بواسطه ای یک را اثبات کردند که از تاریخ حرب بهره و آگاهی نداشتند . ثانیاً آنکه اسباب مغلوبیت و انهمز ام چینیان به آن پلان ژاپان اسر ظاهر و آشکاری

بود که روسها از آن هیچ عبرت نگرفته ، و بمقابل آن پلان ظاهر و پدیداریک پلان و نقشه بهتری برای کارزار بنیدیشیدند ، و از چینیان بار بار بترو پر فلاکت تر مغلوم و منهزم گردیدند .

تدایر روسها

این احتمال که از طرف ژاپانها به (کوریا) عسکر بر آورده شود هنوز در اول ماه دسمبر سنه ۱۹۰۳ در محفلهای عالی روس بنظر دقت و مطالعه گرفته شده بود .

امیرال (الکسیف) در راپورتیکه از تاریخ ۲۶ دسمبر به امپراطور روس در باب مطالبات و خواہشات ژاپان تقدیم کرده بود نوشته بود که : اگر ژاپانها (کوریا) را بی آنکه موافقت و رضای روس را حاصل کرده در زیر اشغال و ضبط خود درارند برای روسها خوبتر خواهد بود . و امیرال (آبازا) که رئیس مجلس خصوصتی که در پترسبورگ در باب مذاکرات مسائل اقصای شرقی بحضور خود امپراطور انعقاد یافته بود به این کلمات آنرا چنین شرح و تفسیر نمود :

« اگر ژاپانها (کوریا) را در زیر اشغال عسکری خود درارند . بسببی که در انوقت یکسرو یکدم همسایه ما میشوند از آنرو بلا قید و شرط بهر آرزو و اراده متابع میشوند . زیرا باقوتهای خود ایشانرا از سه طرف احاطه میکنیم ، و از هر طرف تضییق و فشار میدهیم . بنابراین مذاکرات را قطع کرده بگذاریم که ژاپانها کوریارا در زیر اشغال عسکری خود درارند . »

ولی باوجود این رأی امیرال (آبازا) باز هم مذاکرات سیاسیه را روسها قطع نکرده بمباحثات و مناقشات قلمیه دوام ورزیده شده است .

در ۶ جنوری سنه ۱۹۰۴ امیرال (الکسیف) برخلاف نوشته که در

۲۶ دسمبر داده بود چنین نوشت که : « اگر قوت های بسیار خفیف عسکرئی ژاپان به خاک (کوریا) بیرون براید وضعیت سوق الجیشیه از دوی اقصای شرق روس را خیلی خرابی خواهد رسانید » ، و بر سر اینهم تکلیف میکرد : « که قوای عسکریه اقصای شرق در حال بحال سفر حرب حاضر شده حوضه نهر (یالو) را در زیر اشغال درآورد » .

ایمپراطور روس در ۸ جنوری اجرا شدن سفر حرب را اگر چه اسر نموده است اما در باب « نزع نهر (یالورا) در زیر اشغال درآوردن » واقفت و رضا نداده است . مگر که یک لزوم بسیار مجبری پیش آید .

تا به نهایت ماه جنوری از طرف امیرال (آبازا) و خود ایمپراطور بسی تلگراف های دیگر نیز به امیرال (الکسیه ف) رسیده است که در هر یک از این تلگرافنامه ها جدا جدا جاها را در (کوریا) برای اشغال کردن ژاپانها نشان داده شده است . تا آنکه در ۸ ماه فبروری یعنی دو روز بعد از انقطاع مناسبات دیپلوماتیکه برای امیرال (الکسیه ف) بطرز (اوامر عمومیه) این تعلیمات فرستاده شده است .

« ما آرزو داریم که حرکات خصمانه از طرف مانی ، بلکه از طرف ژاپانها آغاز کنند . در باب داخل شدن ژاپانها در سواحل شرق . و جنوب (کوریا) ممانعت نکنید . ولی اگر دسته های کشتی جنگی ژاپان از دایره عرض (۳۸) بر تجاوز کردن جرأت کند شمارا اسراست که گله انداختن آنها را امیدان ندا ده بشدت تمام بران ها هجوم نمائید . خاطر جمعی واعتماد بر شما کاملست . جناب حق مددگار شما باشد ! »

این تلگراف نامه را امیرال الکسیه ف در وقتی گرفت که دسته کشتیهای جنگی ژاپان بر کشتی های جنگی روس هجوم برده به بد صورت آنها را دو چار خسار نموده بود . بنا برین امیرال الکسیه ف در آن هنگام بچنان حالتی

نبود که اسر جناب امپراطوری رادرباب تعرض و هجوم شدید بر دسته کشتی های جنگی ژاپان اجرا و مجاب یارد .

الکسیه ف چون از اجرای این امر امپراطوری بسبب خسارت زده کی کشتیهای جنگی زرهپوش خود محروم ماند در حال جنرال (قاشتالنسکی) رابالوای سوم نشان انداز سبیریای شرقی از (پور آرتور) ، ولوای قازاق را به افسری جنرال (میچه نفو) از (مایچوری) به استقامت (آنتونف) بر « یالو » بحرکت کردن امر نمود .

لوای گردیل نشان انداز عبارت از (۸) کندک پیاده ، (۴) غندشکار انداز ، (۲) طوپخانه صحرای ، (۱) طوپخانه کوهی ، و (۱) غند تفنگ ماشین دار بود . تولى قازاق نیز عبارت از (۱۸) طرب رساله و یک طوپخانه سواری مرکب بود . این لواء ر جوار (آنتونف) توقف کرده اخذ موقع نمود . جنرال (میچه نفو) در ۱۷ ماه فبروری بوقت صبح از حد (وینجو) نهر منجمد (یالو) رادر گذشته بنابر مقصد استکشاف از راه کوهستان (زو نشون) یکسر بسوی (آنجو) پیشرفت . ولی بسبب خرابی راهها طوپخانه سواری خوراند و زو نشون نارسیده به واپس گردانیدن مجبور گردید . در ۲۴ ماه فبروری قولهای کشف جنرال (میچه نفو) به (قازان) نام موقع واصل شده بودند .

پیرون برآمدن اردوی نخستین ژاپان به خشکه

عنوزدر ۵ ماه فبروری یعنی — پیش از انقطاع یافتن مناسبات سیاسیه اردوی نخستین ژاپان را امر حاکم سفر حرب داده شده بود و فرقه ۱۲ باقطعات فنی خود یکجا از (ووجی) به (موزامفو) ، و (فوزان) سوق و ارسال شده در آنجا بساختن استحکامات خاکی آغاز نموده بودند .

این است حکامها هم لنگر گاهای (موزامفو) و (فوزان) را که روبروی جزیره های ژاپان واقع شده است در زیر امن و امان میدر آورد، و هم استحکامات (چوشیما)، و (ساسه بو) که آبنا ی (کوریا) را بصورت ناقص و ناتمام سد کرده بود کامل و اتمام مینمود.

یک مفرزه دیگر که مرکب از ۴ کندک پیاده و ۱۲ نفره بود بدسته کشتی جنگی امیرال (اوریو) در ۶ فبروری از لنگر گاه (ساسه بو) حرکت کرده، و بعد از آنکه در ۹ فبروری کشتیهای جنگی (واریاق)، و (قوریه تس) روسی را محو و نابود ساختند به (شه مولپو) برآمده است. یک قسمی ازین مفرزه بمجرد بر آمدن خشکه، بساختن یک پلی برای عسکر گذرانیدن آغاز کرده اند. قسم کلنی آن در ۱۰ فبروری (سه نول) را در زیر اشغال عسکری در آورده اند. و ایضاً در ۱۰ فبروری یک مفرزه این فرقه (ژه نسان) را نیز اشغال کرده اند. وظیفه یکانه این مفرزه آن بوده که موقع مذکور را از تعرضات جهت خشکینی و دریائی دشمن محافظه نماید، و هم جناح راست اردوی نخستین راست و در امان دارد. اینست که چون به اینصورت مهمترین لنگر گاههای خالی از یخ (کوریا) بدست ژاپانها درآمد در ۱۴ فبروری قسم کلی فرقه ۹۲ از (موجی) به شه مولپو به نقلیات آغاز کردند.

حرکات عسکر بیرون راوردن حقیقتاً بمشکلات بی اندازه بوقوع آمد. چونکه در بندر گاه داخلی یعنی — لنگر گاه درونی تنها پنج کشتی لنگر انداز میتوانست شد. بندر گاه خارجی یعنی — لنگر گاه بیرونی اگر چه واسع و فراخ بود ولی در زمان جذریک قسم بزرگ آن خشک شده حالت خندق پرگ و لایبی را در بر میگرفت. ازین سبب کشتیهای بزرگ بقدر دو کیلومتر و دور از ساحل لنگر انداخته عساکر بواسطه کشتیهای کوچک و قایقها و دیگر اسباب خور و در یزه بساحل بر آورده میشدند. و با وجود آنهم از سنگ، و ریگ، و

چوب و سیم و غیره ساختن پل‌های نردبان دار و اسکله‌ها نیز برای برآوردن عساکر، و طوپ، و سواری و دیگر مهمات ضروری و مجبوری بود.

این عملیات بمعاونت وسیعی، شتو، اهلانی بسیار ژاپونی که در (شه، و لپو) سکونت داشتند سرانجام پذیرفت با وجود آنهم بیرون برآمدن فرقه تابه پنج روز دوام ورزید و برآوردن همه مهمات عسکریه تابه دوم مارچ بطول کشید.

یک نفرزه در حال بر استقامت (پننغ یانغ) فرستاده شد، خود فرقه نیز بعد از آنکه همه کی در (سه نول) گردو جمع آمدند سر راست بسوی (پننغ یانغ) بحرکت افتاد، و در اواسط مارچ یعنی — حمل بموقع مذکور رسیدند از قرار حساب، این فرقه اینسافه (سه نول — پننغ یانغ) راه (۲۴۰) کیلومتر و ست در صرف ۳۴ روز قطع نموده اند که در هر روز گویا (۱۰) کیلومتر راه پیموده اند.

عساکر سواری یعنی — رساله که بمفرزه اول، ملحق شده بود بسرعت و چالاکی تمامی حرکت کرده در ۲۷ ماه فبروری برج حوت در جوار (پننغ یانغ) با قول‌های کشف قارق روسی، مصادمه نمودند.

مفرزه فرقه ۱۳ که به (ژه نسان) برآورده شده بودند نیز یکسر بسوی (پننغ یانغ) حرکت کرده در نصف اخیر ماه مارچ به فرقه مذکور ملحق گردید.

درین اثنا سواحل قسم شمالی (شه، و لپو) از یخ و انسرده کی باز شده بسواحل مذکور نیز برآوردن عساکر ممکن شده بود. فیلو — یعنی دسته کشتنی جنگنی روس که در (پور آرتور) بود بسپیی که قوه حربیه خود را خیمایی از خیمای ضایع کرده بود، و امیرال (توغو) مدخل بندرگاه (پور آرتور) را بصورت موقت برای برآمدن زرهپوشهای بزرگ بسد کردن موفق شده بود از آنرو حرکت بیرون برآوردن عساکر را از لنگرگاه (شه، و لپو) تعطیل داده به لنگرگاه خلیج (تاتونغ) آغاز نهادند، و قسم کلئی اردوی نخستین یعنی — تمامی فرقه خاصه، و فرقه (۲) به خلیج (تاتونغ) برآورده

شدند که به اینصورت نسبت به (شه مولپو) ، (۲۳۰) کیلو متر و پیشقدمی و منفعت بدست آورده شد .

در (۱۰) مارچ بسببیکه امیرال (توغو) مدخل بندر گاه خارجی را باز بیشتر از اول یکقدری بند کرده توانست برای بر آوردن عسکر به پیشتر زیاده تر خاطر جمعی حاصل شده ، يك فرقه دیگر به لنگر گاه (شینامفو) به بیرون کشیدن آغاز شده است .

حرکات بیرون بر آوردن عسکر به (شینامفو) عیناً بمشکلات و زحماتی که به (شه مولپو) پیش آمده بود برخورد کرده است . پشته های کل و ریگی که در زمان جذر بساحل پیدا میشد برای قایقها و کشتیهای کوچکی که عسکر را از واپورها بساحل می آوردند مانع میشد . بنابراین این فرقه در (۱۸) مارچ به خشکه بر آمده است که در آنوقت فرقه (۱۲) به پنینگ یانغ رسیده بودند .

تقلبات بحریه ژاپان

محافظه کردن ، و حمایت نمودن يك فیلو نقلیه — یعنی يك دسته کشتی عسکر بار شده — را در بحر از تعرض و حمله کشتیهای جنگی دشمن خیالی امری صعب و دشوار است . واپور هائیکه برای نقل عسکر استعمال میشود از هر گونه وسایط مدافعه محروم میباشد ، یعنی — نه طوپ کشتی شکاف دار ندنه زره ، ماشینخانه و چرخهای آنها نیز از سطح آب بالاتر است که به این سبب يك گله طوپ کشتی جنگی در لحظه واحد يك کشتی بزرگ نقلیه را غرق و نابود میتواند و هم سرعت سیر و شناورئی سفاین نقلیه نسبت به سفاین حربی کمتر است .

حالا تصور شود که يك دسته کشتیهای جنگی بیست سی عدد سفاین نقلیه را که مانوره و حرکت دادن آنها خیلی بستی و آرمی اجرا میشود در زیر جناح حمایت خود گرفته از کله های دسته کشتیهای جنگی دشمن محافظه کردن چقدر

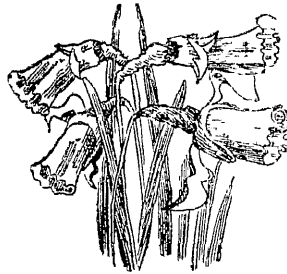
امر ۳۰ و چسان وظیفه دشوار و مشکلیست !

بیست سی عدد کشتیهای بخارئی جسیم نقلیه در روی دریایک میدان بسیار واسعی را اشغال و فرا میگردد که این سفاین را از هر طرف مانند یک دیوار قلعه آهنینی احاطه کردن به دسته کشتیهای جنگی بسیار بزرگی محتاجست .
بنابرین برای دسته کشتیهای جنگیکه بوظیفه نگهبانی دسته کشتیهای جنگی سفاین نقلیه مکلف است موافقتین تدبیر ها مینست که دایمادر جهتیکه زیاده تربیم و خوف از انجهت . لحوظ باشد بکمال بیداری و حاضر باشی به آنطرف نگران باشد ، و بمجرد دیدن کشتیهای جنگی دشمن تمام شدت و سرعت بر آنها هجوم و یورش برده نگذارد که بسفاین نقلیه نزدیک شود .

امادشمن اگر صاحب مهارت باشد با کشتیهای جنگی محافظ دسته کشتیهای جنگیکه نقلیه بمحاربه مقتضای بحری نمیدارد بلکه بواسطه طور پیدوها و کرو و زورهای کوچک خود از هر طرف بصورت المانی بر سفینه های نقلیه هجوم و یورش میبرد که در انحال برای دسته کشتیهای جنگی محافظه کار خیلی دشوار میشود .

دروقت شب امر حایه و محافظه کردن سفاین نقلیه از بسیاری دشواری سراسر مرفوعست . درین حال بحزاینکه در آغوش ظلمت التبحار رده شود دیگر هیچ چیزی باقی نمیباشد . والحاصل این طرز حایه و محافظه هم خیلی مشکل ، وهم امنیت و خاطر جمعی دران نیست لهذا بهترین تدابیر و معقولاترین چاره ها همینست که دسته های کشتیهای جنگی دشمن را در لنگر گاهیکه اس الحركات شانست محاصره کرده نگذارند که از انجا بیرون بر آیند . و ازین بود که امیرال (توغو) همیشه همین اصول حرکت را تعقیب و پیروی کرده است . حتی مدخل بندر گهرا نیز چند بار بسد و بند کردن تشبث نموده است ، و هر وقتیکه یک دسته کشتی جنگی نقلیه ژاپان از لنگر گاههای ژاپان بسوی (کوریا) حرکت کرده است

ما ندم دسته های کشتی جنگی امیرال (توغو) درافق (پور ار تور)
 پدیدار گردیده در مقابل شهر مذکور ، دسته های کشتی جنگی روس نماینها
 و تهدید ها اجرا نموده است . اما با وجود آنهم از بیم آنکه مبادا یکچند کشتی
 کوچک بسیار سریع السیر دشمن خط محاصره را به پنهانی تجاوز کرده سفا
 ین تقلیه را ضرر برسانند دایم دسته های کشتی سفاین تقلیه را یک دسته کشتی
 کوچک جنگی برای حمایه و محافظه همراه بوده است .

دارالحرب، یعنی — زمینها و مملکتهای که در اقصای شرق جنگ و جدال و حرب و قتال در ما بین روس و ژاپان دران برپا شده عبارت ازین چند مملکت است :

اولاً قطعه (مانچوری) که (۹۸۳,۰۰۰) کیلومتر مربع مساحت سطحیه، و (۱۲) میلیون اهالی را مالکست. ثانیاً قطعه (کوریا) که (۲۳۳,۵۲۵) کیلومتر مربع و (۱۰) میلیون نفوس دارد. ثالثاً ولایت (اوسوری) که (۱۷۹,۰۹۱) کیلومتر مربع اراضی و (۲۰۰,۰۰۰) نفوس دارد. رابعاً جزیره (ساخالین) است. این قطعه وسیع به وسعت وجسامت ربع اورویای روسی برابر است. اما منطقه که محل جریان حرکات حربیه — یعنی (دارالحرکات) است عبارت از قسم شمالی (کوریا) و طرفهای جنوب (مانچوری) میباشد که وسعت همین دارالحرکات حربیه که بهیمین صورت تجدید گردید باز هم برابر مساحت مملکت (اناطولنی) عثمانیه میباشد.

مانچوری

قطعه (مانچوری) در ما بین (۳۸ درجه و ۰ دقیقه) و (۵۳ درجه و ۳۰ دقیقه) عرض شمالی و (۱۱۴ درجه و ۲۰ دقیقه) و (۱۳۲ درجه و ۳۰ دقیقه) طول غربی واقع شده است. جهت شرقی این قطعه، مملکت (کوریا) و (ایالت ساحلیه)؛ جهت شمالی آن ولایت (آمور) و (سبیریا)؛ جهت غربی آن ایالت (ماورای بایکال) و (موغوستان)؛ و جهت جنوبی آن باخلیج (پچلی)

ممدود و محاط میباشد .

بغیر از وادی فرخ و منبتی که نهر (لیائو) آنرا آبیاری مینماید دیگر همه اراضی (مانچوری) کوهستان ، و پر از بستی و بلند است . ولی کوهها اکثر ارتفاع و سطحی را مالک میباشد ؛ — یعنی بلندی آن ها از (۱۵۰۰) متر تجاوز نمی کند .

از حد ملتقای نهرهای (آه وور) و (اوسوری) تا به منتهای جنوبی شبه جزیره (قوا نتونغ) تمام قطعه مانچوری بایک سلسله عظیم جبال سرتاسر محاط میباشد که طول کامل این سلسله بقدر (۱۰۰۰) کیلومتر است ، و در هر جا نامهای مختلف میگیرد . (جبال ابض) یا آنکه (شان پای شان) نام اصل سلسله از خلیج (کوریا) آغاز کرده باز روی های مرتفع و پر برف خود در سواحل دریای ژاپان دراز شده میرود . مرتفعترین زروئه این سلسله (۲۶۰۰) متر ارتفاع را مالک است که (پایشان) نام دارد و عقده همه کوههای دارالحرکات حریه را تشکیل میدهد .

سلسله (شان پایشان) یکسر بسوی جنوب غربی دراز شده سلسله (ابرخا خون) و کوههای (نوتیه ن لنگ) که مانچوری را از دشت های و غو لستان جدا میکنند بوجود می آورد . این سلسله آخرین را سلسله (لیاو تونغ) زیر مینامند که شبه جزیره (لیائو تونغ) را پر کرده ، و یکسر بسوی جنوب امتداد یافته نیم جزیره (قوا نتونغ) را تشکیل میدهد . سلسله (لیاو تونغ) باروهای خشک و برهنه خود از دیگر کوهها تفرق و تمیز میکند . ارتفاع این سلسله در طرف های شمال اکثر متجاوز از (۱۰۰۰) متر است در نزدیکی برنخ (کینچو) ارتفاع اراضی به (۶۲۴) متر میرسد . کوههای که در گوشه جنوب شبه جزیره واقع شده است از سطح دریا (۶۶۳) متر ارتفاع دارد . کوههاییکه (پور آرتور) را احاطه کرده است از (۳۰۰ تا ۳۰۰)

متر بلندی دارد . در جنگلهای شیک این کوهها را مستور داشته ببقاعده و بی اصول کندن و بریدن اجرا میشود . اما با وجود آنهم بسیار جنگلهایی موجود است که هنوز هیچ دست نخورده است .

کوربای شمالی و مانچوری جنوبی بصورت عمومی پر آب و با انهار میباشند . در هر طرف یخچ و یخسار جویها و نهرها را اداره است . بزرگترین نهرهای مانچوری نهر (چونقاری) ست که از توابع نهر (آمور) است . این نهر تا به (۱۵۰۰) کیلومتر و برای سیر و سفر کشتیها مساعد و موافقت . در بعضی جاها عرض آن خیلی کسب وسعت مینماید .

بعد از (چونقاری) مهمترین نهرهای « مانچوری » نهر (لیائو) میباشد . این نهر از کوه « چیلی » که در جهت شرقی (پکین) پایتخت چین واقعست میبراید ، و به خلیج (لیائو تونگ) میریزد . طول آن (۹۰۰) کیلومتر است . نهر مذکور در سال سه ماه انجماد میکند . و در اواسط ماه مارچ یخها آب میشود .

اقلیم مانچوری و کوریا خیلی سرد است . از اواسط ماه نومبر مطابق برج عقرب تا به نهایت ماه مارچ برج حمل يك سر مای بسیار خشك و تیزی حکمفرما میباشد .

صحراها ، و چمنزارهای مانچوری لطیف است ، و جنگلهای و سرعاهای خیلی منظم و غلوی دارد . در مانچوری سیب زمینی ، و توتون ، و کنویر خیلی وافر بعمل می آید . زغال سنگ ، طلا ، آهن نیز بکثرت دارد . در جنگلهای پلنگ ، و گرگ و غیر هم موجود است .

مانچوری بر سه ولایت منقسمست : در جنوب ، ولایت (وکدهن) در وسط ، ولایت (کیرین) در شمال ، ولایت (آمور) وجود میباشد . حوالی جنوبیه مانچوری — یعنی شبه جزیره (لیائو تونگ) و علی الخصوص

طرفهای (لیا ئویانغ) خیلی معتدل ، و غله حیز ، و پر مردم ، و توانگر سر زمینهاست . اما حوالی مانچو ری شمالی غیر مذهب و خشک و غیر مسکو نیست . در جهت غربی مقدمات صحرای (غوبی) دیده میشود . این صحرا وحشت انگیز ترین و خشک ترین ، و بی علفترین صحرا های دنیاست .

طرز حیات و معیشت قوم مانچوری نسبت به چینیان خیلی پست تر و فرومایه تر است . در اول امر يك مرد مانچوری از يك مرد چینی و حشی تر است . دیگر آنكه كار و مشغولیت مانچوریان عبارت از خیلی كار های عادی و فرومایه میباشد . مذهب قدیم (قوفو جیوس) در مردم مانچوری خیلی اجرای نفوذ کرده است . اگر چه بعضی اقسام اراضی مانچو ری بسبب معادن حتی معدن زغال سنگ خیلی توانگر دیده میشود ، لیکن هنوز آن معدن ها دست نخورده است تنها معدنهای زغال سنگ (یه نتای) در کار است که روسها از آن خیلی فائده برداشته بودند .

خط راه آهنیکه روسها در مانچو ری کشیده اند هیچ حیات تازه به اینقطعه نه بخشیده است . چنان گمان میشود که افسر های روس نقشه و پلان که برای اینخط تنظیم کرده اند محض همین یک مقصد را هدف اتخاذ کرده اند که شهر های (پور آر نور) و « ولادیووستوک » را از راه سهار کوتاه بخط کبیر سیر یاربط و الصاق نمائند تا به اسانی از یک نقطه بدیگر نقطه قطعات جسمیه عسکریه را سوق و نقل داده و اسناد و غیر از این دیگر هیچ مقصد را برای منفعت اهالی و اراضی در مد نظر نگرفته اند .

با وجود اینهم اینقطعه مانچو ری در نظر چینیان خیلی يك پارچه قیمتها ری شناخته میشود . زیرا اهالی مانچو ری برای عسکر ی خیلی فائده مند مردم هستند . دیگر اینکه خاندان حکمداران چین که درینوقت حاضر بر تخت حکومت نشسته اند از قطعه مانچوری نشأت و ظهور نموده اند . در سنه

(۱۶۴۴) میلادی (نه سو فغ) نام حکمدار بزرگ مانچوری بعد از مجاربه های بسیاری که مانچینیان نمود بکمال ظفر و اقبال به « پکین » که پایتخت چین است داخل شده بودند . از آن تاریخ قطعه مانچوری منشأ خاندان حکمداران چین گردیده عساکر جرار و صداقت شمار چین از همین قطعه بعمل آمده است .
ایمپراطورهای چین نیز تا بحال به این مملکت اصلئی خودشان و اهالی صادق آن از اظهار محبت و توجه صمیمی خود داری ننموده اند .

اینست که قطعه مانچوری بسببیکه منشأ ظهور ایمپراطوران چین است در نزدشان خیلی مقدس شمرده میشود . زبان مانچوری نیز از زبانهای معتبر و رسمئی ایمپراطوری چین و عدود است حتی کسانی که به ماوریهای خدمتهای دولتی مستخدم میشوند بلسان مذکور متکلم بودن شان شرط مجبوریست و ازینست که جمله آثار مهمه ادبیات چین بزبان مانچوری نقل و ترجمه شده است . بنابراین قطعه مانچوری از روی اهمیت سیاسیه عنصری ، و یاد آوری شرف و نام سلسله عتیقه حکمداری در نظر عموم چینیان خیلی مقبول و معتبر گرفته میشود .

برای دانستن احوال ما ضمیمه قطعه مانچوری صحیفه بسیار درخشان تاریخ آن شهر (موکده ن) است :

مقر اداره تمام مانچوری ، و مرکز ولایت (لیائو تون فغ) شهر (موکده ن) میباشد که از پکین عسافه (۶۵۰) کیلومتر و دور واقع شده است . این شهر در (۴۱) درجه و (۵۰) دقیقه و (۳۰) ثانیه عرض شمالی ، و (۱۲۱) درجه و (۱۷) دقیقه و (۲۰) ثانیه طول شرقی ، در یک وادی بسیار منبت و محصول داری پرکنار نهر (هون) که از توابع نهر (لیائو) ست بنا شده است .

شهر (موکده ن) از جهت پاکی و انتظام کوجه او بازارها و ظرفیت و نزاکت اهالی ، و احتشام و لطافت سرایا و معبد ها از اکثر شهرهای چین یک تفوق معلو مداری نشان میدهد . شهر باد و جاده بسیار وسیع و بزرگی طولاً و عرضاً سراسر

تاسر ممد بکر را قطع نموده است. و از چار اطراف این دو جاده بسی جاده های دیگر نیز هر طرف امتداد یافته است. در نقطه تلاقی دو جاده بزرگ — یعنی در مرکز شهر يك قله بسیار بزرگ و صناعی دیده میشود که بر سر این قله — یا مناره — یا برج يك طبیل و سر نای بزرگی موجود است که طلوع شمس و یا ظهور يك تله که امانند سوختن و غیر هم را خبر میدهد، چپه های عموم خانه ها خیلی عریض و نوکهای آنها سوسی سماتوجه میباشد، و به بسی اشکال غریبه و نقوش بدیع مزین است. شهر (موکدهن) باد و قلعه متین و بزرگی که از نقطه نظر عسکری زمان حاضر هیچ اهمیت و اعتباری ندارد محاط است، یکی ازین دو سور بر تمام محله های شهر محیط و به امتداد (۱۸) کیلومتر و ست سور دیگر بمشابه ازک است که محتوی بر دوایر حکومتی میباشد.

سرایا و عمارت های حکومتی شهر (موکدهن) از بهترین سراهای ممالک وسیع چین معدود است. از شهر (موکدهن) تخمیناً ده کیلومتر و بسوی شمال غربی قبرستان مشهور (چارلینگ) که مخصوص اجداد خاندان حکمداری حلالی چین است موجود میباشد. قبل ازین به این، قابر هیچ يك اجنبی نزدیک نشده نمیتوانست؛ اجنبیانی که به آن قماها نزدیک میشدند به جزای قتل و اعدام محکوم میشدند. اما بعد از اشغال عسکرئی روس این اعتنا ها و این جزاها خیلی سستی و خفت پیدا کرد. جاده بزرگی که از شهر موکدهن برخاسته به این قبرستان منتهی میشود از جاده های بسیار مزین و دلگشایی میباشد. اطراف این جاده باهیكلهای حیوانات مختلفه از سنگ تراشیده بسیار صناعی زینت یافته است. پلهائیکه درین جاده و وجود است از سنگ مرمر بکمال صنعت و مهارت ساخته شده است. درین جاده يك طاق ظفری نیز از سنگ مرمر بنا یافته که بسبب زینت و جسامتی که دارد از انفس آثار معماری شمرده میشود. رفته رفته این جاده بمعبد مرکزی میرسد که این معبد خواه از جهت صنعت و خواه از جهت غرابت آثار هر گاه يك نمونه

بدایع و غرائب شمرده شود سزااست . و الحاصل شهره و کدن به اینسبهای
تاریخیه و موقعیه در نزد تمام اهالی چین خیلی شهر مقدس و قدیم و شهر
تشیعاری میباشد .

❖ کوریه ❖

نیم جزیره (کوریا) در مابین چین و ژاپان يك سد متنی تشکیل میدهد . مساحت سطحیه آن (۲۲۰۰۰۰) کیلو متر مربعست که تقریباً برابر
مساحت سطحیه شبه جزیره (ایسلاندا) می آید . نصف جنوبی این شبه
جزیره مدخل (بحر صفر) و خلیج (پچیلی) و اطراف و جوانب آنرا
مدافعه میکند . مملکت (کوریا) از جهت خشکه با ایالتهای (لیئو تونگ)
(کیرین) محدود است . نهرهای (یالو) و (تومن) در میان فصل
مشترک تشکیل میدهند . همه این حوالی در جهت منبع این دوهرکائ ،
واریسی کوههای بلندی که از عقده جبال (به یشان) که ذکر آن پیش ازین
درآذشت تشعب نموده تشکیل یافته است .

مملکت (کوریا) باد و سلسله جبال بسیار جسیمی مقطوعست . اصل
سلسله که از کوه (به یشان) به استقامت جنوب جدا شده ست دربراری
« هام چنغ » در ساحل دریای ژاپان بقدر (۴۰) کیلومتر و نزدیک میشود ،
و در براری « ژه نسان » بقدر (۱۰) کیلومتر و نزدیکشده (پورلازاره ف)
نام لیان — یعنی بندرگاهی که بهترین بندرگاههای ساحل مذکور را بعمل
آورده است در میان يك منحنی بسیار عمیق احاطه میکند و یکسری
جنوب بشکل مارپیچ دراز شده می رود . بزرگترین کوهای این سلسله از
ارتفاع وسطی نجاور نمیکند . کوه هائیکه ازین دو سلسله تشعب کرده بدرا
زی نهر (تومن) امتداد می یابد تا به (۱۵۰۰) مترو بلندی میگردد ، و ن
کوهها با جنگلهای بسیار کثیف و غلویی محاط میباشد .

حوالی غربی ممالک (کوریا) نیز کوستانست . بلندیهای این کوهها اگرچه ارتفاع زیادی ندارد اما بسبب عارضه ناك بودن شان حرکات عسکریه را خیلی بصعوبت و مشکلات می اندازد . والحاصل همه مملکت نايك شبکه جبال و تلال . مستور است که اگر گفته شود که در ممالك کوریا هیچ صحرا نیست جادارد .

ساحل شرقی (کوریا) یک طرز و یک نسق دیده میشود . اما سواحل جنوبیه آن که بطرف دریای ژاپان افتاده است ، و سواحل غربی آن که بطرف چین متوجه است بابسی جزیره ها محاط ، و خیلی عارضه ناكست . مهمترین این جزیره ها جزیره (چوشیا) ست . جزیره (کلپارت) که بمثابه دیده بان آبناهای بحر ژاپان ، و بحر اصفیر ، و بحر چین است نیز خیلی جزیره مهمست . دیگر يك مجموعه جزایر است که لنگرگاه مشهور (هایلتون) درانست . قبل ازیں این مجموعه جزایر را انگلیسها میخواستند بگیرند تا آنجارا (جبل طارق) اقصای شرق بسارند .

مجرای های نهرهایی که در (کوریا) وجود است همه گئی کوتاه و خیلی عارضه ناكست . مهمترین این نهرها نهر (یالو) ست . نهر یالو از دامنه جنوب غربی کوه (په یشان) بنعان میکند ، و بخلیج کوریا میریزد . طول این نهر بقدر (۵۲۰) کیلو . ترومی آید ، و عرض آن ششصد متر است . این نهر خیلی عمیق و سریع الجریا نیست ، و تابه (ماوئه رسان) باقایقها و کشتیهای که زیر شان هموار باشد سیرو سفر میشود . در سواحل نهر (یالو) انجنیان جنگلهای جسیم و فراخی موجود است که در هیچ طرف دنیا مثل آن دیده نمیشود . در نزدیکی (ویجو) نهر مذکور بقدرش هفت کیلو . ترو سعت پیدا میکند . در طرف پایان (ویجو) نهر به دو قول جدا شده به فراخی « ۴۰ » کیلو . ترو بدریا . منتهی میشود .

جنگلها نیک در ساحل (کوريا) و آبریزش نهر مذکور وجود است از طرف يك كهپتی روس به اجاره گرفته شده کار در آن انداخته شد، و به بهانه محافظه آن عساکر مسلحه در اجاداخل کردند که اینستله ووجب غضب ژاپانها گردیده مهم ترین اسباب ظهور حرب را تشکیل کرده است. نهر (یالو) از او اسطونومبرتابه نهایت ۰ نه مارچ — یعنی از برج عقرب تا به آخر حمل پنج می یزد، و در موسم باران تا به (۲۰) متر بلند میشود.

نهر (تومن) که آنها را سلسله جبال (پیشان) میراید، و بعد از آنکه بقدر (۴۰۰) کیلومتر و گردش میکند از خلیج (پوسیه) بجهل کیلومتر و بسوی جنوب بدریای (ژاپان) میریزد. نهر (تومن) حدود ایالت ساحلیه روس را با کوريا تشکیل میدهد، و يك قسم آن در مابین (کوريا) و (مانچوری) حد فاصل میشود.

مرکز اداره — یعنی پایتخت (کو) با شهر (سه نول) میباشد، تقریباً (۱۹۵۰۰۰) نفوس را مالک میباشد. این شهر از هر طرف با جنگلها و تپه ها محاطست. بدرائی (۲۲) کیلومتر یک سوری دور ادور شهر را فرا گرفته است که بعضی جاهای این قلعه با استحکامات خاکی محکم بندی شده است داخل شهر بکوچه های بسیار تنگ و تاریک و چتل و مرداری که دارد، بنظر سیاحین خیلی منظره ثقیل و غلیظی تشکیل میدهد. بغیر از سرای ایمر اطوری، و اقامتگاههای سفر، و يك دوسه دکانهای بزرگ اور و پایی دیگر همه خانهای شهر از حشت و گل ساخته شده خیلی مسکنهای حقیر و سفیلی میباشد. این خانه ها بطرف کوچه نه اورسی دارد، و نه پنجره، و از همه بدتر که خانه ها دودکش ها و بدر رفت آبهای چتل و مستعمل را از مالک نیست. از آن سبب دودها و آبهای چتل از دروازه های خانه ها میراید و به کوچه انتشار میکند. عجبت اینکه سرای ایمر اطوری و بعضی جاده ها بضای الکتریك تنویر یافته. و يك شمن دوفر — یعنی ریل الکتریکی از (سه نول) تا به (شمالپو)'

کشف شده که این بدایع اختراعات، مذیت و صنایع با آن آثار و حش و خرابیت هیچ مناسبت و قرانت بهم نمیگردد بلکه يك ضدیت بسیار غریبی تشکیل میکند. بندر دریایی (سهئول) لنگرگاه (شه، و لپو) است که در ساحل غربی شبه جزیره (کوریا) واقع، و از (سهئول) بقدر (۳۲) کیلو متر دور است. تخمیناً (۶) هزار نفر اهالی دارد که حبلی از آنها چینی، و از آنها بسیار تر ژاپانی میباشند. قسم اعظم تجارت این شهر بدست ژاپانیانست و يك چند تجارت خانه انگلیسی نیز وجود میباشند. ادخالات تجارت عبارتست از قاشهای نخی و مصنوعات اهنی. اخراجات آن نیز پوست، سبزه باب خشك، و برنج، و غیره میباشد.

(شه و لپو) در حقیقت حال از پیشه ها و صنعتها محروم و در ایام طوفانها امنیت آن مشكوك يك لنگرگاهی میباشد. لکن این لنگرگاه باز و فراخ چون بره نصب نه (سهئول) واقع شده از ان رویك اهمیت خصوصیتی را حائز است که این شهر را (هانغ یانغ) مینامند. در میان این شهر از (شه و لپو) تا (سهئول) کشتیهای كوچك رفت و آمد میتواند. این وضعیت مهمه آن در سنه (۱۸۶۵) میلادی از طرف افسران فرانسوی قدرشمار شده بود. و در سنه (۱۸۸۲) از طرف بحریه های انگلیس برای احراج اشیای تجارتیه را به (سهئول) انتخاب گردید. بعد از يكسال این لنگرگاه برای تجارت اجنبیه آزاد گذاشته شده از آن زمان روز بروز در ترقی گردنست.

سواحل ممالك (کوریا) معتدل، و ممالك داخلنی آن سرد است. در و سب بهار بارانهای سیل آسا متصل میبارد. زمینها خیلی فیض آور و برکت دار است. برنج، حبوبات، تركاری، توتون، فلفل، پنبه، رجنیه — یعنی ساجقه های که از بعضی درختان میبرایند بكثرت هم میرسد. لکن در (کوریا) چای و شكر هیچ پیدا نمیشود.

این مملکت جنگلهای بسیار جسیمی را مالك است. درین جنگلها درختان

ارچه، و اخلامور، و سنوبر، و غیره موجود میباشد. (کین سنخ) نام يك درخت نیز موجود است که خلاصهٔ بېخ آن خیلی مغذی يك خاصهٔ را مالک میباشد. حیوانات اهلیه در (کوريا) از اروپا آورده شده است، از چین و کوکوفندی آورند. اهالی (کوريا) بزرگت خیلی ذوق و آنها دارند. يك دهقان کوره‌ی همهٔ ما محتاج خود را خودش میسازد، یعنی بساختن خانه، و لباس، و آلات و ادوات خود بدیگری محتاج نیست.

صنایع (کوريا) در ایام سابق خیلی ترقی و درخشان بود. اما امروزه روز بمنزلهٔ هیچ تنزل کرده است. تنها ازلیف يك نوع درخت توت که آرا (بروسونهٔ نیا) میگویند خیلی نازك و از حد گذشته متین و محکم کاغذ میسازند. ژاپانی‌ها پیش ازین حرب اخیر به بسیار وقت‌هایك كارخانهٔ كاغذسازی که به بخار حرکت میکرد ساخته بودند و برای شالی کوبی متعدد ماشینها بوجود آورده اند، و در هر طرف فعالیت و کارگذاریهای بزرگی اظهار کرده اند. علما و ادبای «کوريا» زبان چینی تکلم میکنند، و به قواعد و احکام مذهب «قو تفو چیوس» رعایت میکنند. مذهب مردم عوام عبارت است از بعضی اعمال و حرکاتیکه بر اعتقادات باطله مستند میباشد. در (کوريا) از مذهب (بودا) کسی خوشنود نیست. نصاری نیز کمست، در تمام «کوريا» بقدر (۱۵۰۰۰) «کاتولیک» و یکچند صد «پروتستان» موجود است. اخراجات تجاری «کوريا» برنج، ماهی، پوست و غیره میباشند. تجارت داخلی شان خیلی جزو نیست.

احوال تاریخیهٔ كوريا

مبدأ احوال حکومت «کوريا» تا به امروزه روز مجهول و در زیر پردهٔ اسرار مستور است. برای گرفتن معلومات در حق این مملکت، بیاید که از میلاد عیسی به دوازده عصر پیشتر رجوع نماییم. دران زمان می بینیم که از

سلالة (شائخ) که دران زمان در چین اجرای حکومت میکردند (کیچه) نام یک شهزاده در (کوریا) بسر خود یک حکومتی تشکیل داده اعلان استقلال کرده است. (۱۱۶) سال بعد از میلاد عیسی مملکت (کوریا) بر سه حکومت انقسام کرده بود که آن حکومتها (قاعولی)؛ «په چی» و (زین را) نام داشتند. ژاپنها ازان دوربا «کوریا» به عقد روابط و مناسبات آغاز کرده بودند. در عصر سوم میلادی از امپراطور یچه های ژاپان (زینفوقوغو) نام زنی اول بارین مملکت را فتح و تسخیر نمود. بعد از ان بعضیها و حرکات متعدده پی هم کوره نیان خود شانرا از تعديت ژاپانیان رهایی داده اعلان استقلالیت کرده اند. در نهایت عصر یازدهم قرال «قاعولی» دو حکومت دیگر را در زیر ضبط و تسخیر آورده ممالک (کوریا) را یک حکومت متحد گردانیده است.

هنگامیکه خاندان (مینغ) در چین حکومت رسیدند (تایچو) نام یک شخصی معاونت و مددکاری این خاندان خروج نموده حکومت کوریا را غصب نمود، و در سنه ۱۳۹۲ میلادی خاندان (چی زین) را تأسیس داده است. اخلاف این خاندان با ژاپنها محاربه های بسیاری اجرا کرده است. تا آنکه در سنه — (۱۵۹۲) (جایقوساما) نام امپراطور ژاپن یک اردوی دهشی به (کوریا) فرستاده و مملکت را ضبط و تسخیر، و پادشاه (کوریا) را به تصدیق کردن حاکمیت ژاپن مجبور گردانید. در سنه (۱۶۱۵) بموجب مصالحه که عقد گردید حکومت ژاپن لنگرگاه (فوزان) را استیلا نمود، و حکومت (کوریا) را هر سال بدادن مالیّه معین مکلف ساخت.

مناسبات صمیمه که در مابین حکومت چین و (کوریا) موجود بود از وقتیکه حکومت چین بقبضه حاکمیت تاتارهای (مانچور) درآمدن و ال پذیر گردید. در عصر شانزدهم میلادی رؤسای (مانچور) لشکر به (کوریا) فرستاده (سهئول) را

ضبط و کوره میانرا بجزاج دادن، تکلف ساخت، به اینصورت (کوریا) هم به ژاپان
 رهم بچین باج گذار شده بود.

اینست که برای جستجوی اسباب مخاربه که در سنه (۱۸۹۴) در مابین چین
 و ژاپان بوقوع آمده بود به اینقدر دوزمانها نظر کردن لازمست، چونکه دولت
 ژاپان سراسر آزادی کوریار آرزو مینمود، و دولت چین، میخواست که آنرا در
 بر حمایت خود درارد، تا آنکه در ۲۶ ماه آگست سنه ۱۸۹۴ کوریا با ژاپان يك
 معاهده نامه عقد کرد که مقصودش از اینمعاهده نامه این بود که استقلالیت خود را
 محکم و مؤید نماید، و عسکر چین را از ملك خود بیرون برارد. اینست که باینسبب
 در مابین چین و ژاپان جنگ و قتال ظهور نمود، بموجب معاهده (سیمونوراکی)
 که به اینمخاربه ژاپان و چین حاقمه داده است بادشاه کوریا در هر خصوص، مستقل
 شناخته شده بود، و يك شورای دولت، و يك شورای خصوصی تشکیل داده بوده.

— راههای داخل دارالحرکات —

راههای موجوده اقصای شرق خیلی کم و بسیار خرابست. غیر از يك سرک
 بزرگ که از (پکین) تا به (موکدن) رفته است دیگر هیچ سرکی وجود نیست.
 حرکات عسکریه را چیزیکه زیاده تر مشکلات می اندازد هانا، وجود نبودن راه
 ها و علی الخصوص، نقودیت پاهاست، اکثر نهروها و جویها را از گذرها گذشتن
 لازم می آید که در موسمهای باران و سیلاب آن نیر محال میشود. و اینست که از
 دوی ژاپان در اول امر پیش از حرکات عسکریه بساختن راهها مجبور گردیده اند و
 بعد از آن بحرکات تعرضیه آغاز نهاده اند.

يك افسر آلمانی که در اقصای شرق سیاحت کرده است در خصوص راههای
 مانچوری و کوریا، معلومات و تفصیلات بسیار، کملی بیان میکنند که مانیز در اینجا
 عیناً آنرا نقل میکنیم:

در مملکت کوریا که هر طرف آن کوهاست و عرابه را هیچ کس نمیشناسد

که چیست . سیاحین را باتسکیره ها و کمپت ها میگردانند . اشیاء و اسباب هارا با حیوانات بارکش علی الخصوص با اسبانی که مخصوص کوریامی باشد و آنرا (پونی) مینامند نقل میدهند . اینرا نیز بگوئیم که این حیوان نه علف ، نه جو ، نه کاه میخورند . بلکه هر روز يك طعام گرمی که از جوارى و فصوص لیه میزنند آنرا میبخورند . این حیوانات در مدت عمر خود آب سرد ننوشیده اند . چون من در جوار (سه نول) با این حیوانات یکچند جولای نموده بودم از آنزودرین سیاحت با این اسبان خوب گشت و گذار توانستم .

« در ۱۹ ماه جون سنه ۱۹۰۴ از (نیوچوانغ) تابه (قای پنیغ) يك سیاحتی اجرا نمودم ، در خریطه — یعنی نقشه که بدست داشتم يك جاده بزرگی نشان داده شده بود که از (نیوچوانغ) تابه « قاپنیغ » ممدود شده بود . از روی نقشه چنان گمان میکردم که برین سرك هیچ مشکلات و زحمتی نخواهم دید . لهاديك ره بلد چینی با خود گرفته راه افتادم . ارکوجه های کج و پیچ سنگ شهر تابه دروازه (قاپنیغ) رسیدم ، اردست يك پهره دار روسی که بر دروازه بود به بسیار زحمت خود در راهی داده بر جاده برآمدم . اما چه جاده ! که تنها بر روی خریطه جاده گفته میشود . دوطرفه این راه ، بالای زارهای کشتزارهای رنج محاط شده بود . بعد از آنکه تقدیر سه کیلو مترو برین راه ناموار قطع مسافه نمودم یکدھی رسیدم که در خریطه نام آن نوشته نشده بود . در اینجا جاده منقطع شده در میان کلبه ها و خانه ها بعضی کوره راهها پیدا شد ، و بعد از آنکه از دد برآمدم راه سراسر در میان کشتزار های شالی کاری غایب گردید . بنابراین براستقامت شرقی برکناریك خندق مدھشی بر يك راه باریکی روان شدم . چند دفعه تهلکه در گل غرق شدن را گذرانیده بوقت ظهر بريك قریه رسیدم که نه کیلو مترو از نیوچوانغ دور بود . از اینجا چنان تخمین میکردم که تابه شام به نیوچوانغ خواهم رسید

ولی از هر کس شنیدم که در موسم تابستان برین راه مرور و عبور غیر قابلست
زیرا راه گویا هیچ چیزی نیست، همه راهها در زیر آب و گل ولای پنهانست.
پس اینست احوال راههای (ما مجودی) که حال جاده کبیر آن این
بود که بیان شد دیگر راهها را بران قیاس باید کرد. در چین مملکت برای حر
کات عسکریت یک اردوی تعرض که قوای جسیمه و قطارها و قافله ها اسوق
نماید این یک امر طبیعی و آشکار است که بجه گونه موانع و مشکلات عظیمه
بر خورده میشود.

راههای آهن کوریا

راههای آهن کوریا از هر ژاپان اهمیت عظیمه را داراست. ازین سبب
رجال حکومت ژاپان ظهور یک حرب ناگهانی را با روس در بر نظر دقت
گرفته ساخته شدن راه آهن مذکور را بسرعت و زودی تمام از کارهای اهم
و ضروری خود میشمردند. لهذا اول خط (سه ئول - شه مولپو) را
آغاز بساختن نهادند. هنوز آن خط کامل نشده بود که یک کمپنی دیگر ژا
پانی امتیاز خط ساحل جنوبی را گرفته بکشیدن آن خط ابتداء نمودند.

بعد از یکیم سال از خط شه مولپو بسوی قصبه (پونگ تونغ پو) بسا
ختن شعبه خط راه آهن دیگر نیز مباشرت ورزیده شد. در سنه ۱۹۰۳ برای
آنکه امر انشاءات یک آن اولتر رسیده حد ختام گردد دولت ژاپان بهزاران
عمله و مزدور کار انرا شب و روز بکار و کوشش انداخته است.

دولت ژاپان برای این خط ۲۵ ملیون (یه ن) یکبار و باز ۲ ملیون
یه ن در سنه ۱۹۰۴ تخصیص و مقرر نمود. تا آنکه خط مذکور به اتمام رسید.
در گذرگاه این خط - یعنی از سه ئول تا به فوزان اعمالات صاعیه خیلی
بسیار است. از جمله ۲۴ عدد (تونل) - یعنی سوراخهای زیر کوهی موجود

است که مسافت مجموع همه این تونلها ۷ کیلومتر می آید. ۲۲۹۰ عدد پل درین خط موجود است. (۲۸) لوقوموتیف، (۵۸) واغون رهروان (۲۳۰) واغون اشیا برای این خط مقرر است. در روز دوترن — یعنی قطار در آمد و شد است. (۵۳) استاسیون — یعنی ایستگاه برین خط ساخته شده است. ترنها این خط را که بطول (۳۵۰) کیلو. متر و طول دارد در ۱۵ ساعت قطع مینماید.

بعد از اعلان حرب؛ حکومت ژاپان تابه (ویجو) نیز یک شعبه ازین خط جدا کرده بواسطه مهندسان عسکری ممدود نمودند. پلهائیکه درین قسم موجود است اکثر چوبی و (رای) های آن نیز از مالزیه خفیه انتخاب شده است و این از آنست که خط بجایکی تمام شود، و حرکات عسکری پیش رود. از دیگر طرف مهندسان ژاپانی بکشیدن یک خط دیگر در مابین (آنطونخ) و (لیائویانخ) و «سه ئول» و «ژه نسان» نیز ابتدا و مباشرت ورزیدند. خط (سه ئول — ژه نسان) از عرض شبه جزیره (کوریا) را قطع کرده بحر ژاپان و بحر اصف را بایکدیگر ربط داده است. و الحاصل ژاپانها چنانچه در همه کارها دارند در ساختن شمند و قریب زحیلی آثار فعالیت وسیعی و همت نشان داده اند که به این سبب در مدت بسیار کمی خطهای (فوزان — یالو) و (آنطونخ — لیائویانخ) ژاپانها را یکسری او رو با هم مواصلت و مناسبت میدهد.

جزیره ساخالین

جزیره (ساخالین) نیز در داخل دارالحرکاتست. ژاپانها به اینجزیره اهمیت بسیار بزرگی عطف مینمایند. بنابرین از بدایت حرب باز بدست آور دن جزیره را همی اندیشیدند. و یکی از شرایط اساسیه صلح اینمحرابه را نیز عبارت از همین مسئله میندازند.

اینچنین يك جزیره كه از روی سیاست و موقعیت حائز اهمیت عظیمه میباشد در باب احوال تاریخیه و جغرافیه آن كه سراسر در پرده مجهولیت مستور است بعضی معلومات دادن از شرایط تحریریه و ترتیبیه این اثر ماست.

— احوال جغرافیه —

جزیره ساخالین، يك پارچه ایست از جزایر مجموعه ژاپان كه يكسر بسوی شمال دراز شده رفته است. علوم جغرافیا، و تاریخ، و علم انسال بشر حقوق صریحه ژاپانها را درین جزیره اثبات میکند.

اینجزیره كه از جزیره های بزرگ دنیا، مدو دست بردارترین جاهای آن (۱۵۰) و تنگترین آن (۳۰) کیلومتر میباشد. طول آن از (۴۶) تا به (۵۴) درجه است كه تخمیناً (۱۲۰۰) کیلومتر میباشد. نقطه منتهای شمالی آن دماغه (سن الیزابت) است كه این دماغه بحر (اوقوچقا) می دراید. طرف جنوب این جزیره بشكل نعلست. در مابین جزیره (هروز) و جزیره (ساخالین) آبناي (لاپهروز) واقع شده است. و از قطعه (سبیریا) با آبناي (ناتار) جدا شده است. بسببی كه این آبنا یعنی — گلوگاه در دوسمهای زمستان یخ مینندد دك ساخالین بواسطه قازاقها یعنی — عرابه های یخ مالی كه باسكها آتراك میشدند نقل میشود. جزیره تصرف نشین است كه يك نوعی از حام نشینی میباشد. مركز اداره جزیره، شهر (الكساندروفسك) است.

جزیره ساخالین بسببیکه بحر یانهای بادهای بسیار سرد شمالی معروفست اقلیم آن خیلی سرد و رطب میباشد. باوجوديكه منتهای شمالی آن بعرض (برلین) یا تخت دولت المان برابر است بازم سگمای مخصوص ممالك شمالی در آنجا خیلی پیدا میشود. جزیره بزراعت خیلی مستعد نیست. لنگرگاههای كار آمد نیز در سواحل آن وجود نیست. بنابرین نزدیک شدن کشتیها بسواحل اینجزیره، مشکلات و صعوبات بشمار دارد اكثر سواحل اینجزیره باسنك (خهای بسیار بلند و سرتیزی محاطست

که از اروپای کشتیهایک ملجا و ماوای امینی رامالک نیست. هنگامیکه بادهای شمالی بوزیدن میآید کشتیهائیکه در پیشگاه شهر (الکساندر و فسک) لنگر انداخته میباشند بزودی فك لنگر نموده بدریاچه (کاستری) که بساحل آسیا میباشد بالتجارب درن شتابان میشوند.

در نخبیره دو جوی مشهور موجود است که نام یکی (تیم) و از دیگری (پوروای) است. اما از جوی کرده اگر مجرای سیل بگویند بهتر و موافقتر خواهد بود. زیرا بسبب مجرای مایلی که آنها دارند آنها مانند سیل خروشان به بسیار سرعت روان گشته میروند.

احوال اهالی

اهالی ساخالین نیز مانند طبیعت اراضی آن بعادات و اخلاق مختلف اند. (طونغوز) هائیکه در دامنه های کوه اقامتگزینند مانند برادران سیبریایی خود بخیمه نشینی و کوچیگری اصرار حیات مینمایند. قبیله هائیکه آنرا (اورچومو) مینامند در جنگلهای (تایغا) به صید و شکار گذران میکنند. افراد این قبیله نیم عیسوی میباشند. حالآنکه قبیله های (آینوسها) و (زیلیانها) که در سواحل اقامت دارند و بصید ماهی مشغولند هیچ مذهب تابع نیستند.

در ساکنان جزیره (زیلیان) ها خیلی جالب دقت یک قبیله میباشد ساکنان جزیره ساخالین علی الاکثر بصید ماهی و صید و شکاربری تعیش میکنند، در نزدیک های مجراهای نهرها، و کنارهای جنگلهای اقامت میکنند، مدار ثروت و توانگری یگانه شان عبارت از سگهاست. هرکس که بسیار سگ داشته باشند همانقدر بیشتر شکار میکنند. و به قازاقها بسته بواسطه آن مزدوری و تجارت مینمایند، و وقتی که از کار باز مانند آنرا کشته گوشت شانرا میخورند، و از پوست ان لباس میسازند.

خانه هائیک در آن اقامت میکنند عبارت از بعضی کلبه هائیکست که خیلی تنگ و تاریک میباشد. در بعضی کلبه ها که گنجایش چار نفر را دارد ده یا نوزده نفر در آن جمع می آیند. مسئله ملکیت در میان شان مشترکت. در خصوص ازدواج مراسم مخصوصه ندارند.

قبیله آینوس بنام (جشن خرس) يك جشن مخصوص غریبی دارند، چنانچه يك خرس بزرگی را که بصورت مخصوصه آن پرورانیده اند بآبسی سازها و جمعیتهاد بدیده هادر روز مخصوص آن در يك میدان مخصوصی می آورند، و بعضی مراسم و آئینها اجرا کرده آنرا به قتل میرسانند. و این قتل خرس را گویاشگون اینکه در موسم بهار خرس بسیار شکار کنند، و در موسم زمستان شکار ماهی بسیار کنند فال خیر. بشمارند. این عادت خود شانرا به بسیار اعتدال و تعصب در هر سال بموسم مخصوص آن اجرا مینمایند.

جزیره ساخالین از معادن و کانهایی توانگراست. غیر از معدن زغال سنگی که هیچ تمامی ندارد و در ساحل بحر (او قوچقا) کشف شده است معدنهای پتروئول — یعنی تیل خالك بسیار توانگری نیز پیدا شده است. در این مانهای آحر يك مهند سبکه این طبقات پتر و لرا کشف نموده چنین بیان کرده است که این منبعها بر منابع امریکا و قافقاسیه خیلی فایدهتر و بسیار توانگر تر است. از قول مهندس مذکور هفت تالاب بسیار بزرگ که هر يك بقدر پنجاه شصت هزار متر مربع وسعت دارد در جزیره ساخالین در زیر زمین موجود است که همه از پتروئول پر است. غیر از این معدنهای نفت و طلا نیز در جزیره موجود میباشد.

دیگر منبع ثروتی که در جزیره ساخالین موجود است اینست که ژاپنها در سواحل جزیره شکارگاههای بسیاری برای صید ماهی (رینگا) وضع و تربیت کرده اند که باینصورت بکثرت و وفرتی که شایان حیرتست ماهی مذکور

در آنسواحل صید و شکار میشود . ازین ماهی يك نوع روغنی استخراج میشود که در عالم تجارت برای چرم و صابون فوائد عظیمی حاصل میشود . جزیره در ارض اراضی ژاپانست . اجداد ژاپانهاین اراضی را بنام (قاراقو) یاد میکردند . جزیره ساخالین که اینقدر منابع طبیعی ثروت را جامع میباشد از وقتیکه بدست روسها درآمده — یعنی ارسنه ۱۸۷۵ بجای اینکه خزاین ثروتی را که در سینه اسرار خود پنهان داشته بمیدان برارد مع الناسف برای اصحاب شقاوت و ارباب جنایت که از مالک روسیه نفی و اخراج میشدند يك قرارگاه ابدی تشکیل داده است . اما حالا برای جزیره مذکور يك دوره عمران و اقبال جدیدی مكشوف شده است .

احوال تاریخیه

در اوایل جزیره (به دو) يك خانی و سردارئی مستقل بود . و حدود شمالی آن سر اسر مجهول و غیره مین میبود . در نصف اخیر عصر هشتدهم کشتی های روس پی هم در سواحل شمال این جزیره پدیدار میشد . حکومت ژاپان که در آنوقت موجود بود در سنه ۱۷۸۰ نظر دقت خود را بطرف شمال توجیه داده در باب کشفیات و تدقیقات جزیره های آنطرف دوما و رکاشف با بعضی کشتیها ارسال نمود . در سنه ۱۷۹۹ جزیره (به دو) و قسم اعظم جزیره (ساخالین) در زیر نفوذ حاکمیت حکومت مرکزیه ژاپان درآمد . و از آن وقت در سواحل جزیره (ساخالین) از طرف حکومت ژاپان بعضی قریه های کلبه های ماهیگیران تأسیس یافت . در سنه ۱۸۰۴ در زیر اداره (له زانوف) نام سردار روسی يك هیئت سفریه به (ناغازاکی) آمدند . رئیس هیئت سفریه مذکور نامه ایمپراطور روس را با هدا یابی که از طرف حکومت متبوعه خود آورده بود به (میکادو) تقدیم کرده عقد کردن يك معاهده نامه تجارتی را در مابین حکومت روس و ژاپان طلب نمود . اما حکومت

ژاپان این مطالب ایلچئی روس را اسعاف نکرد و رد نمود . لهذا هیئت سفیری روس بطرف شمال رفته جزیره ساخالین و (ایتوروب) را بغیر تاراج کرد . در سنه ۱۸۰۸ (رینجو) نام یک سیاح جسور ژاپانی تمام ساحل غربی جزیره ساخالین را کشف و در آنجا و کرده در بعضی نقاط عسکراقامت داد . و هم نشان داد که ساخالین نیم جزیره فی بلکه جزیره است . بعد ازین دور دوباره هیچ یک کشتی روسی در آنظر فهادیده نشد . حکومت ژاپان نیز دید که مسئله اعمار طرفهای شمالی و وجب مصارف عظیمه میشود . و حاصلات و منافع آن هیچ مصارفات آن مقابله نمیکند لهذا آهسته آهسته عساکر خود را واپس کشیده در سنه ۱۸۲۱ جزیره را سراسر خالی نمود .

در سنه ۱۸۴۹ یکی از یوز باشیهای روس (نویلسقوی) بنا بر تشویق (قزاق مور او به ف) سردار مشهور روسی ر جزیره ساخالین هجوم برده در ساحل غربی جزیره و در جوار (دوی) نام موقع یک لیان — یعنی لنگرگاهی تاسیس داده است . در سنه ۱۸۵۳ امیرال (پوتیا تین) با نامه امپراتور (نیکولا) ی نخستین به ژاپانیا آمده این دو مقصد را طلب نمود : یکی اینکه حدود شمالیه در مابین روس و ژاپان تحدید یابد . دیگر اینکه یک معااهده نامه تجارت در مابین دولتن عقد شود .

بعد از مذاکرات دور و درازی که در مابین این دو دولت در باب جریان یافت نخستین باریک معااهده نامه تجارتنی در میان دولت روس و ژاپان امضا گردید ، و حدود نیز باینصورت تحدید شد : که آبائی (قوریل) در مابین دولتن حد فاصل باشد . اما در باب جزیره ساخالین هیچ یک تحدید قطعی قرار داده نشده احوال حاضره اهالی جزیره که مرکب از روس و ژاپان بود از هر دو طرف محافظه میشد . روسها از مسئله استفاده کرده بکشف کردن داخلهای جزیره برخاستند ، و یکچند معدن زغال را پیدا نمودند .

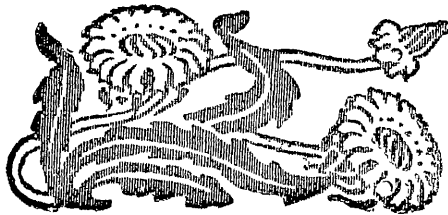
در سنه ۱۸۵۴ دولت روس در خصوص توسیع بمالک بریه خود در اتابه بحر محیط سر از نوبه فعالیت و کارگذاری آغاز نهاد. در سنه ۱۸۵۹ قزاقان، موراویوف معاهده نامه (آفون) را که در سنه ۱۸۵۸ با حکومت چین عقد نموده بود بهانه و سر رشته اتخاذ کرده بایک کشتی جنگی به دریاچه (یه دو) آمده بر حکومت ژاپانیا تکلیف نمود که همه جزیره ساخالین را مال و اراضی روس بشناسند، و آبسای (پهروز) در مابین دولت روس و ژاپان خط حدود تعیین شود. زیرا حکومت چین بموجب معاهده (آفون) که با دولت روس عقد کرده تمام الککه (آور) را با قطعات اراضی سواحل بدولت روسی ترك نموده است که جزیره ساخالین نیز از جمله این قطعات اراضیست. اما رجال دیپلوما تهای ژاپان نیز بر مقاومت و پایداری قرار داده همه اصرارها و تکلیفهای قزاقان، موراویوف را رد نمودند، و قزاقان مشاء الیه بی نیل مقصود براهیکه آمده بود برگشت.

در سنه ۱۸۷۱ روسها بار از مشکوکیت حال و وضعیت احوال استقاده کرده، و شهر (الکساندروفسک) را بنا کرده مرکز اداره جزیره ساخالین قرار دادند و دایره نفوذ خود شان را بمجرات مختلفه جزیره نشر و وسعت دادند. حتی تا بمحوالئی جنوب که قریه های ماهیگران ژاپانی بود نیز توسیع دایره استیلا نمودند.

بعد از یکمدتی ژاپانها چون شنید که دولت روس (الاستقا) را بر حکومتات متفقہ امریکا فروخت باطر خار جیه ژاپان نیز بخمال فائده برداشتن افتاده اقسام جنوبی جزیره ساحالین را که در زیر نفوذ و حاکمیت ژاپان بود خواست که بمبلغ نیم میلیون پوند روسها بفروشد. اما دولت روس به این تکلیف دولت ژاپان راضی نشده رد نمود.

در سنه ۱۸۷۳ دولت امریکا خواست که همه حقوق و مدعاییکه ژاپان در حق ساخالین دارد بنام روس اشترا نماید. حالانکه در همانوقت دولت ژاپان

بنابر وصایائی که مقتض فرستاده گئی اودرباب جزیره ساخالین بدولت، اشارت بها نموده بود برین يك قرارداد بود که همه جزیره را بدولت روس ترك نماید.
 در سنه های مابعد آن بعد از مذاکرات و مناقشات بسیار يك درین باب روداد نهایت الامر در سنه ۱۸۷۵ در مابین هر دو حکومت يك معاهده نامه عقد گردید که بموجب این معاهده نامه همه جزایر (قوریل) مال ژاپانیا، و جزیره ساخالین مال روس میشد.

بعد از آنکه اردوی نخستین ژاپان در (یالو) مظفر گردید. و مدخل (پور آرتور) برای مرور عبور کشتیه‌های بزرگ جنگی روس نایکدرجه مسدود شد برای بر آوردن قطعات عسکریه ژاپان در سواحل نیم جزیره (لیائو تونگ) محذور و مانعی باقی نماند.

تا بحال که این تشبث عسکر بر آوردن از طرف ژاپانها تأخیر یافته بود ازین بود که اولاً سواحل مذکوره باج مسدود بود، و دیگر اینکه بیم بر آمدن دسته کشتیه‌های جنگی روس از مدخل پور آرتور و کشتیه‌های نقلیه ژاپانرا دوچار تهلکه ساختن در مد نظر بود. حالاً آنکه درین وقت یخها آب گردید، و مدخل لنگر گاه پور آرتور نیز بسمعی و محتمل رانده امیرال (توگو) نایکدرجه مسدود شد. از چند هفته باینطرف در میان مردمان ساحل نشین شایع شده بود که يك دسته کشتیه‌های جنگی نقلیه ژاپانی در حوالی (طاقوشان) در کشت و گذار است لهذا روسها چنان گمان میبردند که ژاپانها اول در موقع مذکور عسکر حوا هند بر آورد. حالاً آنکه دفعته عساکر ژاپان در (پچه وو) بخشکه بیرون آمده این خبر بکمال دهشت در قلعه (پور آرتور) طنین اندازیم و رعب قلوب قلعه بندان گردید.

در پنجم ماه می مطابق برج جوزا در پیشگاه (پچه وو) بقدر (۶۰) قطعه کشتنی نقلیه ژاپانی که حامل قطعات اردوی دوم بود عرض وجود نموده بود. انحرکات اخراج عساکر ژاپانی در زیر حمایه دسته کشتیه‌های جنگی نیکه در زیر

کوماندهائی امیرال (حوروزیا) بود اجرا میکردید، و غیر ازین ۱۲ قطعه کشتی جنگی دیگر که از دسته کشتیهای جنگی امیرال (توغو) جدا شده بودند نیز این دسته کشتیهای جنگی نقلیه را، ماونت و حمایت مینمود. این دوازده قطعه کشتی جنگی از (لیاوتیسان) گرفته تمام اطراف و جوانب پور آرتور را در زیر ترصد و دیده بانی میداشت که به اینصورت خروج و حمله آوری طور پیدوهای روس را عدم امکان نموده بود.

ساحل شرقی نیم جزیره (لیاوتونگ) عیناً بساحل غربی (کوریا) مشابهت دارد. یعنی — درین سواحل نیز بیرون بر آوردن عسکر و مهمات حربیه خیلی صعوبت و دشواری دارد. در پنجم ماه می بوقت صبح دو قطعه سفینه نقلیه ژاپان در حالیکه کشتی (طور پیدو)ی نمبر (۲۰) بر فاق آنها بودند در پیشگاه ساحل نمودار گردید. عسکر روس که در تهاه سرتپه دیده بانی میکردند با کلههای طوپهای طور پیدو ی نمبر (۲۰) تارو مار گردیدند. بسبب جذرو کم آبی ساحل کشتیهای نقلیه با طبع بقدر هزار متر دور تر توقف نمودند. افراد عسکر با افسران خود تفنگهای خود را از سر خود بالا گرفته خودشان را در آب انداختند، و در حالیکه تابسینههای شان در آب بودند هزار متر و مسافه را قطع نموده بساحل برآمدند. برآمدن اینها بساحل همان بود و پدیدار کشتن قسم کلنی سفاین نقلیه عسکری با دسته کشتیهای جنگی حمله آنها در کنار افق همان.

افراد عساکری که اول برآمده بودند برای اعلاست ایلا، و ورود قسم کلنی بیرق ژاپانی را بر سر یک تپه کنار ساحل برافراشتند و صداهای (زنده باد میکادو) را برکشیدند. سه دسته عسکر کشاف روسی که در آنحوالی برای محافظه و دیده بانی بودند بر عساکر بیرون برآمده ژاپانی آتش کشادند ولی آتش طوپهای سه کشتی طوپ کش ژاپانی آنها را امان نداده در آن واحد تارو مار نمود.

بساعت هشت روز، قسم کلنی نزدیک شد، و بحركات بیرون بر آوردن آغاز

نهاد . این حرکات از طرف دشمن به ادنا سکنه و تعرضی نیز دو چار نکردیده بکمال خاطر جمعی اجرا کردید .

اردویی که درینجا بیرون براورده شد اردوی دوم ژاپانست که در زیر کوماندانی و افسرانی جنرال (اوقو) میباشد ، و اساساً از فرقه های اول ، و سوم ، و چارم پیاده ، و طرب نخستین سواری ، و غنڈک دو مین طوپیچی مرکب است .

امر حاضر فی سفر این اردو در پنجم ماه مارچ داده شده بود . در (۱۵) ماه مذکور برای سوار شدن در کشتیهای در لنگرگاههای (کوبه) و (اوچیا) به نقلیات عسکریه آغاز شده بود .

این سوقیات بحریه ژاپان که در روز های اول ماه اپریل — برج ثور — تصور بود بنا بر تأثیر حرکات استکشافیه امیرال (ماقاروف) چنانچه پیش از این مذکور شده بود به تأخیر و تعطیل افتاده بود .

وقوعات ۱۳ اپریل چنانچه تفصیل آن پیش ازین سبقت نموده بود به ژاپانها را آزادی بخشیده روز دیگر ، نخستین واپورنقلیه بدریابادبا نكشای عزیمت کردید . واپورنقلیه مذکور به (شینا پو) آمد . و در اینجا همه دسته کشتیهای جنگی نقلیه به آن التحاق نموده . منتظر مرور نمودن اردوی نخستین از نهر (یالو) باندند ، و چون اردوی نخستین مظفرانه از نهر (یالو) در گذشتند اینست که این اردوی دومین نیز در ساحل (پیچ و و) بحرکات بیرون برآمدن آغاز نهادند . درینجای بینیم که قوه بحریه و بریه ژاپان با هم دیگر دست داده ، و افاق بر نقشه و پلانی که از طرف هیئت ارکان حربیه عمومی کشیده شده خیلی مدبرانه و بصیرت کارانه حرکت کرده اند .

بمجردیکه حرکات بیرون براوردن عسکر آغاز نهاد جنرال (اوقو) بسوی جنوب ، و غرب قولهای کشف خود را بشکل و صورت بادزن سوق

و ارسال نمود . و دو تولی پیاده را نیز بسوی (پولانتیه ن) فرستاد .
 روسها از تقرب دسته کشتیهای جنگی نقلیه ژاپان در دوم ماه می خبر
 دار شده بودند . از آنرو که شش ورزیدند که مفرزه های کوچک کشفیه خود
 را با دشمن تماس بدهند . یکی ازین مفرزه ها برجاء (پولانتیه ن) بایک قطعه
 عسکریه ژاپان برابر آمده بعد از یک محاربه مختصری عقب کشیدند .
 دسته های دیده بان پیش ژاپانی در روز دیگر به (پولانتیه ن) درآمده
 بربك قطار راه آهنی که یکسرسوی (پور آرتور) درنگ و باز بود آتش بسپرو
 ده اجرا نمودند ، و بقطار هیچ ضرری رسانیده نتوانستند .
 روسها (پولانتیه ن) را بی هیچ مدافعه و مقاومت ترك کرده بودند .
 ژاپانها در همان روز اگر چه خط راه آهن را خراب کردند ولی این تحزیمات
 چنانچه شاید و باید مهم نشده بود . چونکه جنرال (قو و پاتکین) برای
 امپراطور تلگرافی کشیده در آن ذکر کرده بود که : « اگر چه ژاپانها خط راه
 آهن را خراب کردند ولی بجای آن تمام راه را تعمیر نموده میرالای (سپریدو
 قوف) بک قطاری که از مالزومه حربیه پر بود به (کینچو) رسانیده و بعد
 از آن (لوقوموتیف) — یعنی انجن را سالمآبه لیائو یانغ پس بیاورده . »
 بواقعیکه همچنین هم بود . حتی درین قطار غیر از مالزومه حربیه برای
 تعمیر و ترمیم کشتیهای جنگی خسار زده روس نیز بسی آلات و ادوات لازمی
 موجود بود که اگر این آلات و ادوات به (پور آرتور) میرسیدی تعمیر و ترمیم
 سطحی و ساده کشتیهای خسار زده روس ممکن نمیشد .
 نهایت الامر در ۱۴ ماه خط راه آهن را بقدر (۲۰) کیلومتر و مسافه
 خراب نمودند و راه آمد و شد قطارهای راه آهن روس را سراسر مسدود
 ساختند . در آخرین قطار راه آهن که پیش از خراب شدن راه از پور آرتور
 حرکت نمود نائب امپراطوری (الکسیه ف) و « پرنس بوریس » نشسته

بودند که امیرال (الکسیه ف) پور آرتور را ترک کرده به (موکده ن) میرفتند. بنا برین کوماندا نی — یعنی سرافسری فیلو — یعنی دسته کشتیهای جنگی (پور آرتور) به امیرال (ویت هفت) محول گردید. جنرال (شتو سل) نیز دانست که برای قلعۀ پور آرتور يك دوره خطرناکی آغاز نهاد. چونکه بر آب بحر آذر زیر محاصره بماند، و خط موصلۀ آن نیز منقطع گردید. امیرال (ویت هفت) بمجربیکه امر و کوماندا نی بحریه را بدست گرفت فوق العاده اظهار فعالیت و کارگذاری نمود. اول کاری که کرد آن بود که کشتیهای آتشی را که امیرال (توغو) در مدخل بندرگاه غرق کرده راه را مسدود نموده بود بر هوا کردن گرفت.

درین اثنا يك دسته کشتی جنگی ژاپانی دریاچۀ (کینچو) و سواحل غربی را متجسسانه کشف و تدقیق مینمود. همین فیلو — یعنی دسته کشتیهای جنگی در ۱۷ ماه پل راه آهن نهر (کینچو) را که در زیر محافظه و نگهبانی يك مقرزه عسا کروس بود در زیر آتش طوب گرفته پل را خراب و عسا کروس را تار و مار گردانید. و منطقه اراضی شمالی (کینچو) را برای حرکات عسا کر ژاپان پاک و بی خطر ساخت.

امیرال (توغو) برای آنکه وظایف جدیدۀ را که سر از نو برای دستۀ کشتیهای جنگی ژاپان آغاز نهاده است بخوبی اجرا نماید دستۀ کشتیهای جنگی خود را بر قسمهای متعددی جدا نمود. از (تاقوشان) تا بعد آب ریش نهر (طاشان) که در جنوب (پیچه وو) واقعست در زیر افسرئی (حوروزیا) يك دستۀ کشتی جنگی را به ترصد و دیده بانی مقرر نمود. منطقه جنوبی را نیز در زیر کوماندا نی امیرال (قاتاغوما) با يك دستۀ کشتی جنگی به ترصد مامور نمود. امیرال (اوربو) را نیز با قسم کلی دستۀ کشتیهای جنگی در نزدیکی (پور آرتور) در دریاچۀ (پچیلی) به ترصد مقرر ساخت. ساحل غربی نیم جزیرۀ را نیز خود

بالذات ترصد مینمود که تأثیر و حرکت دسته کشتیهای جنگی خود او تابه (ایلقو) تمادی مینمود .

این دسته کشتیهای جنگی که مذکور گردید غیر از ترصد و دیده باغی امر محاصره بوطیفه باک کردن و رفع نمودن طور پیلها — یعنی نقبهای دریایی که از طرف روسها در آن سواحلها افشا نده شده بودند نیز مأمور و مکلف بودند .

ضایعات دسته کشتیهای جنگی ژاپان

دریاچه (که ر) که خیلی عمیق و محفوظ یک دریاچه است بسبب طور پیل هائیکه روسها در آن افشاده بودند خیلی تهلکه باک بود از آن و امیرال (قانعوما) کشتیهای طور پیدوی را که در معیت او بودند بر رفع و زایل کردن این مواد مهلکه و آمو ر ساخته بسیاری از آن هارا بر هوا کرده بودند . ولی واسفاه که کشتیهای طور پیدوی نمبر ۴۶ و نمبر ۴۸ در آنست که یک طور پیل را میدخواستند بر هوا کنند طور پیل مذکور پیش از آنکه کشتی طور پیدوی نمبر ۴۸ بدرجه کافی از و دور شود آتش گرفته کشتی طور پیدوی مذکور را از میان بدویم ساخت و حالا غرق گردید .

در (۱۴) ماه (می یا قو) نام کشتی طوپ کیش ژاپانی نیز معین همین مصیبت گرفتار آمد، و از کشتی نشینانش تنها (۸) نفر رهایی یافت . حالا که بهمینقدر مصیبت اکتفا نشد، روز دیگر بسبب ضایع شدن کشتی (گرو وازور) (یوشیمو) و زرهپوش های (فوجی) و (هاتسوزه) حقیقتاً برای ژاپانها یک يوم فلاکت عظیمی شده است کیفیت غرق این سه کشتی بزرگ را بینندگان آن چنین حکایت میکنند :

در روز ۱۵ ماه می برج جوزا — از سر (کوه طلا) و کوه (لیائوتیشان) دیده شد که یک دسته کشتیهای جنگی ژاپانی که مرکب از سه زرهپوش، و سه کرو و

زور بودار جهت جنوب شرقی یکسربسوی (پور آرتور) می آیند. گرووارور هادریش وز. هیوشادرعقب آنها رفتارداشتند. کشتیهای جنگی ژاپانی این يك را عادت کرده بودند که هر روز يك چند گله بر پور آرتور بیندارند. روسها امروز بار از دیدن کشتیها منتظر آتش طوپ شده بمقابله حاضر میشدند.

دسته کشتیهای جنگی ژاپن چون بجای. قرری خود نزدیک شدند در اثنائیکه حاضر فی طوپ اندازی را میخواستند به بینند دفعته زرهپوش (فوجی) که سه م کشتی بود بیک طور پیل تماس نموده طور پیل مذکور در زیر بینشی کشتی از هم بکفید کشتی توقف نمود؛ وبطرف راست روه پیش بشت میل نمود. يك دود بسیار کشیفی مانند دوستون مدھش از دود کشتیهای آن بهوابلند شد. از این يك معلوم کردید که ماشين یعنی آتشخانه کشتی مذکور نیز دوچار خسار کردید. حالا دو کشتی گرووازور به امداد زرهپوش مذکور شتافته اورا از افق (پور آرتور) بیرون کشیدند.

زرهپوش (فوجی) پیش از آنکه يك ملجای بیابد در اثنای راه غرق گردید. بعد از غرق شدن (فوجی) يك چند دقیقه زرهپوش (هاتسوزه) نیز بیک طور پیلی ر خورده در ظرف یک دقیقه آن کشتی محترشم با سه نفر کوماندهای نامدار و سی و سه افسر و سی صد نفر مرتبات خود غرقه گرداب فنا گردید. تنها امیرال (تاشی یا) و (۳۰) نفر مرتبات رهایی یافتند.

در اثنائیکه دیگر کشتیهای ژاپانی برای امداد قضا زدگان کشتیهای مغروقہ از اطراف و حوالب میدویدند امیرال روس ازین سراسیمه گئی دسته کشتیهای جنگی ژاپن استفاده کردن خواسته ۶ قطعه طور پیدورا با گرووازور (نو وبق) برای حمله آوری سوق نمود. ولی دوسه گرووازور ژاپانی بمقابل آنها شتافته به آتش شدید طوپ آنها را به برکشتن مجبور کرداید.

حالا از کیفیت غرق گرووازور محفظه دار (یوشینو) بیان کنیم: گرووازور

مذکور با کرووازور زرهپوش (قازوغا) و چند عدد طور پید و طوپ کش در جوار جزیره (باعتو) به ترصدماً و ربودند. امروز در انظر فهاچنان دمه کشیف و غلیظی حکمفرما بود که در روز روشن چراغهای الکتریکی کشتیها از صد متر و به آنطرف را روشن نمیتوانست. کشتیها هیچیکی دیگر خود را نمیتوانستند ببینند. درین اثنا کشتی (یوشینو) دفعته در پیش روی خود یبئی کشتی کرووازور زرهپوش (قازوغا) را مشاهده کرد. تأمینخواست که خود را کنار بگذارد مهمیز سر تیز یبئی (قازوغا) به بغل چپ (یوشینو) بشدت برخورد و تابه دایره ماکینه آن نفوذ نمود.

از شدت این ضربه ماکینه کشتی و آلات الکتریک تنویرات داخلی آن زیر و زبر گردیده داخل کشتی را یک ظلمت تیره درونی استیلا نمود با وجود آنهم کپتان سفینه همه وسایط ممکنه را استعمال کرده به تأخیر کردن غرق شدن کشتی همیکوشید، لکن همه سعی و غیرت او بی نتیجه ماند چونکه رخنه که مهمیز دهش (قازوغا) در جسم او کشاده بود خیلی بزرگ بود، و آب مانند سیل خروشان بداخل کشتی میریخت.

کوماندان کشتی چون دید که همه سعیهای او محو گردید فرو آوردن فلوکه های طرف راست کشتی را امر نمود. تابه اینزمان همه مراتب کشتی سکونت و اعتدال دم خود را محافظه کرده بودند، و امرهای کوماندا را یگان یگان بجای آوردند.

رخنه سفینه چون بطرف چپ باز شده بود و کشتی یکسر با آنطرف میل کرده بود از اثر فلوکه های دست راست را فرو آوردن لازم میآمد و ازین بود که کوماندان نیز همچنین امر نمود.

فلوکه ها بدریا فرو آورده شد مراتب به تخلیص جان خود شان به امر کوماندان شتافته در فلوکه ها نشستند، و کسانی هنوز می نشستند که دفعه

بخلاف قاعده سفینه (یوشینو) بطرف راست بر سر فلوکه هایی که بر از قضا زده گان بود، و هنوز از (یوشینو) دور نشده بودند بشدت هر چه تمام تر بغلطید و همه فلوکه هارا از هم پاره پاره کرده باخود بقعر نایاب بحر غوطه خوار گرداب محات گردانید. کپتان سفینه در پی رهایی خود بیفتاده، و در حجره خود در آمده باسفینه خود یکجاره پیمای بحر عدم کردید.

—————

(اشتراك ورزیدن كشتیهای جنگی ژاپان بمحاربه كینچو)

جنرال (اومو) از خط (یولا تینه - وپیچه وو) آهسته آهسته بسوی جنوب بر دوقبل به حرکت آغاز نهاد. يك قول خط راه آهن و يك قول راه سرك را تعقیب مینمود.

جنرال (شتوسل) به این يك هیچ راضی نبود که از دوی ژاپان بی آنکه به هیچگونه مقاومت تصادف نماید، و در مقابل خود کسی را به بیند خرامان خرامان تا به پیشگاه استحکامات (پور آرتور) بیاید! لهذا خواست که تا ممکن مرتبه اردوی ژاپان را بضایعات و مشکلات دوچار نماید، و تا به نزدیک قلعه برسد در خارج با او خوب پنجه هابدهد. از آنرو بقدر ۷ کیلو. تر و بسوی جنوب قصبه (کینچو) بر تپه های بلند و محکم آن يك، موضع مدافعه مستحکمی تأسیس کرده بود که هر دو جناح این موضع بدریا مستند بود. در طرف جناح چپ آن رزخ فراخ و کم آب (کینچو)، و در طرف شرق آن يك دریاچه عمیق و تنگی که تا بخط شمند و فردرون رفته و آنرا دریاچه (هاند) مینامند موجود است. این تپه ها و کوه پشته ها خیلی عارضه ناك و صعب المرور بود. بناءً علیه بمقابل اردو شیکه بر (پور آرتور) پیش آید يك سد طبیعی تشکیل مینمودند.

محاربه (کینچو) را در بحث مخصوص محاربات بر به انشاء الله بیان خواهیم

کرد . در اینجا تنها از مناسبات حرکات بحریه که به این معارفه تعلق دارد بیان مینمائیم :

در روز (۶) ماه می برج جوزا هنگامیکه شفق سرزد طو پچی ژاپان آتش بسیار شدیدی کشاده در زیر حمایت آن قطعات پیاده پیش شدند مرکز را فرقه نخستین ، جناح شمال را فرقه سومین ، جناح یمن را فرقه چارمین تشکیل میداد .

برای تأیید و استناد هجوم عساکر ژاپان و بلرزه آوردن جناح شمال وضع روس دسته کشتیهای جنگی امیرال (حوروزیا) را امیرال (توغو) به دریاچه (کینچو) فرستاده بود .

این دسته کشتیهای مرکب از (۴) قطعه طوپکش و (۴) قطعه طورپیدو بود . بمجربیکه عساکر پیاده به پیش رفتن آغاز کردند دسته کشتیهای جنگی نیز بر جناح شمال روسها آتش کشادند . اما بعد از يك مدت کمی دسته کشتیهای جنگی آتش خود را بریده بدریا باندانکشا شدند . ژاپانها که در اینجا به بضایعات عظیمه و مشکلات جسمیه گرفتار آمده اند محض از نیست که کشتیهای ژاپانی آتش طوپ خود را قطع نمودند . و سبب این انقطاع آتش کشتیها ازین پیش آمده بود که در صبح همان روز يك دهنه بسیار کمشیف و غلیظی دریا و خشکه را استیلا کرده بود ، و طوفان بسیار شدیدی در شب پیش آمده بود که بسبب آن طوفان دریا خیلی متعوج بود ، و چون آب دریاچه (کینچو) نیز خیلی کم و تنگ است و این عوارض هم با آن ضم و علاوه گردیده بود از اثر و کشتیهای طوپکش بساحل تا بمزل انداخته و مؤثر نزدیک شده نمیتوانستند . لهذا آتش خود شانرا بریده بدربای بزرگ خود را کشیدند حالانکه يك کشتی طوپکش روسی باد و مخرب طور پیدو تا به آخر دریاچه (هايد) بسخو گرفته بر جناح چپ اردوی ژاپان از گله ریزی خودداری نمیکردند . جنرال (اوقو) .

به تنك آمده بعسكر زیادۀ خود اسر هجوم و یورش را بداد. روسها بیک مقنات، واعتدال، و انضباط بسیار بلخی که شایان تحسین و آفرینست مدافعه و مقابله میکردند. محاربه بلافاصله بکمال شدت تابوقت عصر دوام نمود. جناح چپ ژاپنها خیلی زحمت و مشکلات کشیدند و برای شان یکقدم پیشرفتن میسر نشده بود.

آتش كشتیهای روس خیلی تأثیرناك بود. درین اثنا به جنرال (اوقو) خبر مدعش تمام شدن جبهه خانه نیز واصل شد. جنرال، دریندقیقه هولناك پر خطر تدبیر، آبوسانۀ آخرین هجوم بردن را اندیشیده بوقت شام باز بر تمام خط حرب عسکر خود اسر هجوم و یورش پر شدت را عطا نمود. عساکر ژاپان سر از نوشدت و هتات دلیرانۀ هزارانۀ اظهار کرده، و سرک را بنظر حقارت و استخفاف دیده هجوم بردند. ولی باوجود آنهم مسافۀ بسیاری را قطع کرده نتوانستند، و تلفات و ضایعات بسیاری دادند جبهه خانه نیز لحظه بلحظه روبه تمامی مینهاد.

جنرال (اوقو) کار را خیلی دشوار و مهلك دیده میخواست که اسر رجعت را بدهد که بنا کمان از طرف جناح راست خط حرب دسته كشتی های جنگی طوپ كش ژاپانی ظهور نموده بایك آتش بسیار شدید و مؤثری بمیدان حرب داخل گردید. فرقه چارم ژاپانی که درین جناح بود بدل پرئی آتش طوپ دسته كشتی های جنگی بر جناح چپ روس که از تأثیر آتش دسته كشتی های جنگی زده و میاده شده بود يك هجوم شدیدانه و معندانه اجر انمود. جناح چپ روس به این هجوم شدید عساکر دلیر ژاپان و آتش مؤثر دسته كشتیهای جنگی تاب آور، مقاومت نگر دیده اسر شكست فاحش خوردند، و موقع خود را ترك کرده روبفرار نهادند. این موفقیت و کامیابی فرقه چارم نتیجه محاربه را تعیین نمود. یعنی - مظفریت را برای اردوی ژاپان، و مغلوبیت

را برای اردوی روس نتیجه بخشید .

محاربه (کینچو) يك نمونه مثال خوبی برای اشتراك دسته کشتیهای جنگی بحری باردوی بری و حسن تأثیر آن نشان داد . اگر در بمباران به معاونت حربیه دسته کشتیهای جنگی بحری نبود تشبث اردوی بری عقیم میماند . بلکه انهم از نیز محقق دیده میشد . اما با وجود اینهم ، شرط اساسی این معاونت بحری ها تا حاکمیت بحری دسته کشتیهای جنگی ژاپان بود . چونکه ژاپانها اگر مالک حاکمیت بحریه نمبودند در انحال ظاهر و آشکار بود که يك دسته کشتیهای جنگی قهت ناک روسی از (پور آرتور) برآمده در دریایچه (کینچو) اخذ ووقع مینمود ، و مانع اشتراك دسته کشتیهای جنگی ژاپان باردوی بری شان گردیده همین کاریکه در سوقت دسته کشتیهای جنگی ژاپان در حق اردوی روس اجرا نمود در ان وقت دسته کشتیهای جنگی روس آن را بر اردوی ژاپان بروی کار میآورد . حالآنکه امیرال (توغو) با تمام دسته کشتیهای جنگی خود (پور آرتور) را از هر طرف محاصره نموده برای منع کردن انجبین يك تشبث روسها در هر دقیقه حاضر و آماده بود .

در ۲۹ ماه می مفرزه عسکر روس که در (دالنی) بودند زیاده بران افتاد و رادر انجا قابل ندیده قصبه مذکور در اخالی کردند . این مفرزه مالزیه شمندو فر یعنی — ریل و دیگر مبانی بندری را محو و برهوا کردند . بعد از محاربه کینچو فردای ان امیرال (توغو) اعلان نمود که همه شبه جزیره (قوانطونگ) در زیر محاصره بحری گرفته شده است .

(حرکات دسته کشتیهای جنگی ولادیوستوک روس تا به نهایت)

ماه جولای ۱۹۰۴

در (ولادیوستوک) بسپی که تهلکه محاصره قریب الوقوع نمی نمود لهذا

نسبت به (پور آرتور) یم و اندیشه ناکی کمتر حکمفرما بود . تنها از دهه دائمی که موجود بود اندیشه ظهور کردن نا کهنائی دسته کشتی های جنگی ژاپان در دلها يك وسوسه می انداخت .

(بوغایت) نام کروارور روسی که رای مقصد استکشاف به دریاچه (اوسوری) رفته بود بسبب کثرت دمه بسنگ برخورد دو چارخسار شده بود . این حادثه برای دسته کشتیهای جنگی ولادیو وستوق که در اصل خیلی ضعیف بود ضیاع بسیار مهمی شمرده میشد . طوب ها، و طور پلها و دیگر مالز، کشتنی مذکور را بیرون کشیده به تدابیر شناور ساختن آن توسل نمودند .

در (۲۵) ماه می امیرال (سقریدلوف) به ولادیووستوق آمد که ویس ایرال (بزوراروف) نیز با او موجود بود . امیرال (سقریدلوف) برای آنکه آمدن خود را فعلاً به (ولادیووستوق) اثبات نماید بر امیرال (به زویرازوف) امر نمود که يك جولانی نموده سفاین نقلیه ژاپان را تعجیز و زحمت رساند . بنابراین در ۱۲ ماه جون رچ سرطان امیرال مذکور با کروارورهای (غرومبوی) و (روریک) و (روسیا) به دریا بیرون برآمد .

تابه ۱۵ ماه جون بقدر (۱۰۰) میل قطع کرده تابه آبناي (شیمونوزائی) نزدیک گردید . در انجاد رسته های افق دو کشتی دیدند . روهابه تعقیب آن شتافتند اما بسبب دورئی مسافه به آن نرسیدند . بعد از کمی يك کشتنی دیگری نیز دیدند . کشتنی (غرومبوی) در پی آن افتاد . این کشتنی نقلیه ژاپانی بود که نامش (ایجومی) بود که بدار الحرب عسکر وازاق برده حالا واپس گردیده بود . (ایجومی) (غرومبوی) را يك کشتنی ژاپانی کمان کرده بود . اما چون یکی یکبار يك کلمه آمده در پیش روی (ایجومی) افتاد و در پی آن دیگر کله ها نیز آمدن گرفت (ایجومی) دانست که خطا خورده دشمن را دوست کمان کرده است . لهذا

همان لحظه کپتان کشتی و دیگر مرتبات بداخل کشتی درآمده و اوراق مهمه را محو کردند و بعد از آن خودشان را بدیوار داخل کشتی رسانیدند.

بعد از آنکه (ایجوچی) را غرق کرد (غروموی) دو کشتی دیگر نیز دید؛ و در پی آنها شنا بید. نام یکی ازین کشتیها (هیتاشی) بود که در میان آن هزار نفر عسکر، و یکمقدار لوازم حربیه، و چند رأس اسب موجود بود. (هیتاشی) بفرار تمش و وزید، به اشارت روسها جواب داد. سابرین کرووا زور به طوپ اندازی آغاز نمود. بعد از آنکه آتش طوپ یکمقداری دوام و وزید هیتاشی غرق شد. بعد در دو صد نفر عسکر به آتش طوپ تلف شدند، و یک قسمی خود را خود کشتند، و یک قسمی؛ زنده خود را غرق کردند و نجات آخر نفس واپسین بسدا های (زنده باد میکادو) دوام میور زدند.

کشتی دیگر که (حادو) نام داشت، از بهانه اسباب ساختن راه آهن مابین (سهئول) و (یجیو) را حامل بود و یک بلوک عسکر، پل ساز نیز در آن موجود بود. کرنیل (هوشینو) که آمر کشتی بود همه مرتبات و نفراتی کشتی را جمع نموده خود کشتی را سراسر از ایشان منع نموده گفت: که (هر یک فردی از افراد کلف و محبور اند. اینکه نجات نفس آخرین خود در راه دولت خود کوشش و وزند، و به تیغ یا کله دشمن بزنند لهذا شما را از آنجا یعنی — خود کشتی منع مینمایم. مگر در وقتیکه بدانید که اسیر میشوید.

روسیها بر کشتی (حادو) طور پلهای متعدد انداختند. اما این طور پلهای اکثر در زیر خط آب اصابت مینمود، و چون این کشتی بیک ترتیب مخصوصی ساخته شده بود نفوذ آب را نتوانید میکرد، و بسرعت غرق نمیشد. روسها نیز از بیم رسیدن دسته کشتیهای جنگی ژاپانیک آن اول رفتن را آرزو میکردند از آن رو کشتی (حادو) را بشال خود ترك داده برفتند. کشتی حادو باینصورت تا بحین بر (مارورا) بر رفت، و فوق گردیده است. از کشتی

(حادو) (۱۵۳) نفر، وار کشتنی (هیتاشی) (۵۹۷) نفر به بندرهای ژاپان آمده توانسته است .

این هردو کشتی اساساً از روس بوده است، در اوایل حرب از طرف ژاپانها صادره شده، و نامه‌های آنرا تبدیل داده در خدمت نقلیه استخدا که ده شده است. غرض از بندو کشتی در حوالی مذکور (۲۰) قطعه کشتنی دیگر ژاپانی، همه با عسکر و مهمات حربیه مملو بودند نیز، و وجود بود. ولی از طرف روسها کشف نشده به آن مانده اند .

امیرال (قامیمورا) برای عقب گیری دسته کشتیهای جنگی روس در (۱۵) ماه جون (پور آرتور) را ترك کرده بود. لکن رسیده نتوانست . امیرال (بودونا) که در (طافشیسکی) پیوسته يك دسته کشتیهای جنگی طور پیدا و در عقب کشتیهای روس فرستاده بود ولی بسبب باران و دهه بهیج چیزی کاهیب نشدند .

روسها در وقت برگشتن ساحل غربی ژاپونیا را گرفته در (۱۷) ماه بی آنکه هیچگونه ضایعانی دوچار شوند به (ولادیووستوک) رسیدند. در انشای راه گرو و ازورهای روس يك کشتنی انگلیزی که (آلاتون) نام داشت و زغال سنگ را کرده بود، خورده آنرا اسیر کردند و با خود به (ولادیووستوک) آوردند. يك کشتنی دیگر انگلیزی که بر اثر مالمه اسباب خط راه آهن بود و در اوایل حرب از طرف ژاپانها خریداری شده بود نیز بدست روسها افتاده به (ولادیووستوک) آورده شد .

امیرال (قامیمورا) در (۱۹) ماه جون باز بطرف آبنای (کوریا) برگشت . عدم موفقیت و کاهیبی موی الیه درین بار نیز در ژاپان موجب بسی شکایات و اتهامات گردید . اهالی بر اقامتگاه عایله امیرال (قامیمورا) در (توکیو) هجوم برده نمایشها اجرا کردند، حکومت اقامتگاه او را در زیر حمایت پولیس گرفت .

دختران او که بمکتب اصیل زانگان در (توکیو) دوام میورزیدند از شنیدن بسیاری طعنه و توبیخی که چرادر تاجمال خود را نکشته به ترک کردن مکتب مذکور مجبور گردیدند .

امیرال (سقرید لوف) در تلگرافنامه رسمی خود که به (پترسبورگ) کشیده میگردد :

«فرقه طه ربیدویی که در ۱۵ ماه حال بسواحل ژاپان فرستاده بودم بعد از اجرای حرکات در انظار فها امروز واپس به (ولادیووستوق) رسیدند . فرقه مذکور در ساحل جزیره (حایقودا) به لنگرگاه (جاشی) نزدیک شدند . لکن نسبب دمه به داخل لنگرگاه درآمده نتوانستند . در اننای راه بسی کشتی های بادی و معونه های ژاپانی را که از ارزاق و کدام بار بودند ضبط کرده اند . درینوقت سفاین حربیه که دسته کشتیهای جنگی (ولادیووستوق) را ترکیب داده رای آنکه برای استقبال دسته کشتیهای جنگی بحر « بالتیک » حاضر باشند در بندرگاه « ولادیووستوق » استراحت شان اقتضا میکند . باوجود آنهم باز دسته کشتیهای جنگی مذکور در « ۳۰ » ماه جون بوقت شفق در پیشگاه « ژه نسان » دیده شدند . و در داخل لنگرگاه مذکور یکچند کشتی بادیاندار و معونه هارا غرق ، و چونئی عسکری ژاپانرا بزیر آتش طوپ گرفته بسوزانیدند . »

در روز اول ماه جولایی بوقت شام کرو وازورهای روس در جوار آبناى (چوشیا) ظهور کرده بعضی نمایش اجرا کردند . ولی بسبب تاریکی شب باز درینبار نیز از پنجه امیرال (قامیمورا) رهایی یافتند که امیرال (سقریدلوف) در راپورت رسمی خود این تصادف خود را با امیرال (قامیمورا) باینصورت حکایت میکند :

«قوترا امیرال (به زوبرازوف) با کرو وازورهای خود در شام روز

اول ماه، لای آبنای کور یارادرگذاشته بود که به (۷) قطعه کشتیهای جنگی ژاپان بر خورده بازگشت. دشمن کشتیهای ما را تعقیب نموده از مسافه بعیدی آتش بی تأثیری بر ما اجرا نمود. کشتیهای ما جواب ندادند. در ساعت ۸ شب ۱۱ قطعه طورپیدوی دشمن که در پشت جزیره (چوشیما) بسته خورده بودند بر ما هجوم نمود. ولی هجوم شان بیهوده رفت. روز دیگر در داخل افق از دشمن هیچ اثری دیده نشد. هیچ خسارت و ضایعات نداریم. با وجودیکه این تشبیهات و حرکات هیچ اهمیتی ندارد، باز هم امیرال (سقریدلوف) در (ولادیووستوق) به آندرجه، مظهر محبت و توجه عامه گردید که در روز جشن رسمی شناور شدن واپور (بوغایتر) عساکریه و بحریه قلعه (ولادیووستوق) «هوررا» ها کشیده عرابه امیرال را بشانه های خود کشیدند. حالاً نمکه در حقیقت حال و وفقت و کامیابی بزرگ امیرال (سقریدلوف) همین بوده از دست کشتیهای جنگی امیرال (قامیمو را) اجتناب کرده توانسته است.

بعد از آنکه گرووازورهای روس دانستند که امیرال (قامیمورا) برای محافظه سفاین نقلیه ژاپان تدابیر مکمله اتخاذ نموده، و دیگر هیچ کاری از دست شان بر نمیآید به شکار کردن واپور هانجارتی انگلیز، و المان، و امریکا که مالزمه ساختن راه آهن راه اجرت نقل میدادند آغاز نهادند. امیرال (سقریدلوف) در واپورتی که دینباب نوشته چنین میگوید:

«در ۲۲ ماه جولای ۱۰۰ میل دورتر از (یوقوها) (آرابیا) نام واپور المانی که مالزمه ریل، و آرد بسیاری باز کرده بود اسیر گرفته شده به (ولاد یووستوق) فرستاده شد. در ۲۳ ماه مدکوریک کشتنی دیگری دیده شده توقیف نموده شد. بعد از آنکه اوراق رسمیه کشتی معاینه گردیده معلوم شد که این کشتی (کنی قوماندان) نام واپورا انگلیز است که مالزمه اسباب راه آهن راهبه

(ژاپونیا) میبرد. لهذا ضبط و، صادره آن لازم آمد، ولی چون آنقدر زغال نداشت که تابه (ولادیو-توق) برسد از از و طایفه و عماله واپور مذکور را بیرون برآورده خود واپور را محو نمودیم.

«در ۲۴ ماه، مذکور یک واپور المانی دیگر دیده شد، چون از غایم، شروع بود ضبط کردید ولی چون رسانیدن آن را یکی از بندرگاههای روسی امکان نداشت غرق نموده شد.

«در ۳۰ ماه، مذکور گرو وازورهای مابطرف آبنا (چو غارو) حرکت کرد. در ساعت ۳ در نزدیکی ساحل شمالی یک قطعه گرو وازور ژاپانی با ۳ قطعه طور پیدو، و در پی آن یک زرهپوش با ۴ قطعه طور پیدو دیده شد. بعد از کمی یک کشتنی محافظ ساحل نیز ظهور نمود ولی سرعت گرو وازورهای ما آنها را خیلی عقب انداخت.

اقدام و تشبث نخستین دسته کشتیهای جنگی پورآرتور

بر بیرون برآمدن خراج

امیرال (ویت هفت) برای رهایی دادن دسته کشتیهای جنگی خود را از قید اسارت و محصوریت برین قرار داد که (پورآرتور) را ترکه کرده بیرون بیاید. و وی الیه چنان گمان و تخمین میکرد که باید مقصد خود و بدو و بخاربه واصل خواهد شد. و باوجودیکه در (پورآرتور) وسایط تعمیریه خیلی ناقص بود باز هم کشتیهای خسار زده روس تا یکدرجه بخو بصورت تعمیر شده بودند که به اینصورت بسبب ضایع شدن زرهپوشهای (هانسوزه) و (فوجی) دسته کشتیهای جنگی روس از روی عدد زرهپوش بر دسته کشتیهای جنگی ژاپون تفوق و برتری هم داشت.

امیرال (ویت هفت) مانوره بیرون برآمدن خود را در ۲۳ ماه جون

خواست که از قوه بفعل برارد. لیکن این تصور امیرال بخلاف آرزوی او پنهان نماند. بهر صورتیکه بود ژاپنها خبردار گردیده هنوز در ۲۲ ماه مذکور بوقت شام کشتیهای طورپیدوی ژاپانی برای امشاندن طورپیل — یعنی نقبهای دریایی در گذرگاه دسته کشتیهای جنگی روس در بندرگاه خارجی پدیدار گردیدند.

اگر چه گروه و ازورهای روسی بر این کشتیهای طورپیدوی ژاپانی هجوم برده آنها را دفع نمودند ولی برین قناعت حاصل نتوانستند که آیا آنها را از ایضای و طیفه شان که عمارت از نقب افشانیست آیامنع کرده توانسته اند یا نه؟ اینست که این اندیشه حرکت بیرون را آمدن را در روز موعود خیلی بتأخیر و مشکلات انداخت.

بهر صورت در ساعت ۸ صبح ۲۳ جون اهیرال (ویت هفت) با نوره آغاز نهاد. — یعنی حرکات و تعلیمات قواعد بیرون برآمدن را اجرا نمود. بعد از سه ساعت همه دسته کستیهای جنگی بیرون برآمده در بندرگاه خارجی اخذ و موقع نمودند.

حالا پیش از آنکه بدریای فراخ بحرکت آغاز کنند لازم بود که خط سیر و سفر خود را از طورپیلهای افشاند شده دست ژاپنها پاک نمایند. برای اینکار چنان لازم بود که بوسعت حرکت رفتار دسته کشتیهای جنگی يك راهی در دریای تعیین نموده آنرا راه اقدام بقدم جستجو و تحریر نمایند. این عملیات چون یک مدت و زمان درازی میخواست لهذا دسته کشتیهای جنگی در بندرگاه خارجی بار لنگر انداز عطات گردید.

طورپیدوهای روس که برای جستجو مقرر بودند بسیاری از نقبهای دریایی ابت و ساحلی پیدا کرده ارا را دفع نمودند. تا آنکه بعد از ظهر کشتیهای روس لنگر رداشته بدریای فراخ و آزاد رسپار عنیمت شدند. ز رهپوشها بنظام یک تازی

یعنی — یکی بدنبال دیگر حرکت میکردند. در پیش روی همه زرهپوشی که بیرق امیرال بران افراشته شده بود میرفت. در دو طرفه زرهپوشها و پیش رو و پس پشت آنها کشتیهای طور پیدو، و گرو و ازورها رفتار داشتند.

دسته کشتیهای جنگی روس که به این نظام و انتظام حیرت افزا حرکت میکرد، امیرال (ویت هفت) را چنان گمان بوده که بدون محاربه و مزاحم کشتیهای جنگی خود را بهر جائیکه دلش میخواهد سوق خواهد توانست. لکن وا استفا که بعد از مدت کمی که دسته کشتیهای جنگی بسرعت اعظام خود رفتار نمود همه امیدهای امیرال دوچار تبدل و روال گردید.

گرو و ازورهای دیده بان ژاپانی که دایمادریشگاه بندرگاه خارجی (پور ارتور) دیده بانی و بهره داری میکردند بمجردیکه حاضری خود و ج روسها را بدیدند در حال بواسطه تلگراف بی سیم امیرال (توغو) را آگاه ساختند.

ژاپانها برای اینگونه احوال هر چیز را از اول حاضر و آماده کرده بودند. جزیره کوچکی که در جوار (پور ارتور) بود، و بعد تالاق انتخاب شده بود. و همه کشتیهای از همدیگر بمسافه های معینی که دایما بواسطه اشارت با همدیگر بکمال امنیت مخیره بتوانند موجود بودند. لهذا در بنبار زیر اجتماع دسته کشتیهای جنگی ژاپان بسرعتی که شایان حیرتست بوقوع آمد.

امیرال (ویت هفت) از همه اینخبرهایی خبر، و بره وفقیت پلان و نقشه که تصور نموده اعتماد آور بوده متصل قطع مسافه مینمود. چون دسته کشتیهای جنگی روس از ساحل خوب دور شد و بسوی جنوب شرقی توجیه استقامت نمود. امیرال (توغو) بنا گهان از پشت جزیره که نجسگاه او بود برآمده در پیش روی دسته کشتیهای جنگی روس بوضع عمودی حرکت، و اخذ استقامت نمود. و برای بیدن خط رجعت دسته کشتی های جنگی روس يك فرقه دسته کشتی های جنگی طور پیدوی خود را در زیر حایه چند کروز

وازور خفیف در مابین دسته کشتیهای جنگی روس و مدخل پور آرتور برای افشاندن طور پیل روانه نمود .

بر امیرال (ویت هفت) درین حالت چنان لازم بود که سرفه جوئی نمیکرد و بضایعات خود نظر نکرده بیک تعرض شدید و حمله عنیدی تابدرجه که ممکن میبود دشمن خود را دوچار خسار مینمود . هرگاه امیرال روسی اینچنین حرکت میکرد خیلی بهتر وفائده مندتر بود ازینکه کشتیهای خود را برای عاقبت فجیعۀ که وقوع آن محقق مینمود در قید محصوریت بندرگاه پور آرتور نگهدارد .

لکن امیرال (ویت هفت) از ظهور ناگهائی دسته کشتیهای جنگی ژاپان بخوف و رعب افتاده بسرعت عظیمه بسوی (پور آرتور) عودت نمود . امیرال (توغو) چون دید که دشمن رجعت نمود خواست که اگر هیچ نباشد بقدر ممکن او را در زیر آتش طوپ گرفته هر طرفش را بلرزه درارد . لهادر پی اش شتابان گردید . ولی بسبب فرو آویخته شدن برده ظلمت شب برین تثبیت خود کامیاب نیامد . بسبب زمان جزدردیا دسته کشتیهای جنگی روس به بندرگاه داخلی درآمده نتوانسته ببلجیوریه در بندرگاه خارجی لنگر انداز اقامت کردید . بسببیکه امشب مهتاب خیلی درخشان بود ، و دسته کشتیهای جنگی هم در زیر حمایۀ استحکامات درآمده بود از هجوم طور پیدوهای دشمن چندان خوف و باکی نداشت . اما باوجود آنهم طور پیدوهای دلاور ژاپان از ساعت ۱۰ شب تابصبح به اندک اندک فاصله از اجرای هجوم و وصولت فارغ نه نشستند . ولی بجز از کشتی جنگئی (سیواستپول) روسی دیگر کشتیها را دوچار خسار نتوانستند . امیرال (توغو) در باب این هجوم طور پیدوهای خود در راپورت خود چنین مینویسد :

« باران کله که در اطراف طور پیدوهای ما میریخت یک کرداد طوفان

نهاد آبی برمیخیزانید . وضای پروژه کشتورهای ساحل نیز چشمه‌های را می درخشانید . لهذا هجوم طور پیدوها يك نتیجه مستحسنه نبخشید . »

❁ ملاحظه ❁

این حرکت بیرون برآمدن امیرال روسی بيك تردد و بی تأملی بزرگی اجرا شد . چونکه در امیرال (ویت هفت) عزم قوی و ممانعت حرکتی که در چنین زمانهای بحران آمیز برای حاصل شدن موفقیت و نتیجه بکار است موجود نبود .

از یخنین يك تشبیه که نتیجه آن خیلی مهم بود، بمجرد دیدن دسته کشتی های جنگی دشمن از محاربه روگردا نیدن حقیقتاً که موجب حیرت يك حرکتیست ا علی الخصوص که دسته کشتیهای جنگی ژاپان آنقدر يك فایقیت عظیمی را هم حائز نبود که دسته کشتیهای جنگی روس بر محاربه کردن با او جرات نورزد .

هرگاه امیرال روس وضعیت عمومی حربه را بنظر تأمل، وسلامت فکر ملاحظه و محاکمه میکرد بدادسته کشتیهای جنگی ژاپان بکمال جرأت وفداکاری بمحاربه درآمده تا که میتوانست آنرا دوچار خسارات مینمود . زیرا برای خود اوحیات و ممات علی السویه بود، پس هر قدر که دشمن را دوچار خسار میکرد هافقدرفائده برای وضعیت عمومی حربه بظهور می انجامید . حالاً که به ای حرکت ناشایسته خود که بمجرد دیدن دسته کشتیهای جنگی دشمن رجعت کرد دسته کشتیهای جنگی خود را بيك انهمزام معنوی دوچار و ناقابل تلفاتی يك خطای عظیمی از ننگاب و اظهار کرده است .

— محاصره پورآرتور —

در ۳۰ ماه می بعد از آنکه (دالنی) ضبط و اشغال گردید قطعات پیشدار

عساکر ژابان بحرکات پیشروی آغاز کرده بموقع (سان شیلپو) که نقطه تلاقی خطوط شمندو فراست و واصلات، و تابه اواسط ماه جون در اینجا اقامت کردند. درین اثنا اردوی جنرال (اوقو) باوردوی جنرال (نوژی) مبادله کرده شد. و غیر ازین دریاچه (تالیه ن) از نقبهای دریایی پاك گردیده بندرگاه (دالنی) برای بیرون برآوردن عسکر، و بیرون برآوردن طوپهای بزرگ محاصره حاضر و آماده گردید.

بعد از اواسط جون اردوی جنرال (نوژی) که اردوی محاصره گفته میشد باز بحرکت پیشروی آغاز نهاده بقدر ۱۲ کیلومتر و بسوی شرق پور آرتور بساحل نهر (لونغ وانغ) بیامد که آنطرف نهر بدست روسها بود. محاصرینی که از طرف بحر قلعه را محصور داشتند به ایفای اینچند وظایف و طوف و کلف بودند.

- ۱ — طوپ، و عسکر، و مالمه حربیه که برای اردوی محاصره بری فرستاده شود آنها را محافظه کردن و بکمال امنیت بخشیدن برآوردن.
 - ۲ — جناحهای اردوی محاصره را که تابه دریامند شده حمایت کردن.
 - ۳ — بقلعه محصوره داخل شدن ذخیره و دیگر لوازمات را نگذاشتن.
 - ۴ — از قلعه محصوره خروج دسته کشتیهای جنگی روس را منع نمودن.
- این فقره آخرین اساس مقصد را تشکیل مینموده. چونکه مقصدا کلی همین بود که پیش از رسیدن دسته کشتیهای جنگی بحر (بالتیک) روسی دسته کشتیهای جنگی (پور آرتور) محو و فنا گردد. فتح شدن قلعه (پور آرتور) نیز از نقطه های نظر سیاسی و ملی لروم مجبر دیده میشد.

مدخل (پور آرتور) در روز باگرو و ازورها، و در شب با طور پید و هاتر صد و در زیر نظارت گرفته میشد. برای تعجیز و زحمت دادن قلعه را از جهت دریا دایما مفرزه های کوچکی مرکب از طوپ کشها و طور پید و ها بمدخل

فرستاده می‌شد. وظیفه این مفرزه‌ها کشف کردن مدخل وجوار آن بود، و در جاهای مناسب که احتمال بر آمدن کشتیهای روس از آنجاها می‌بود طور پیل و نقب افشاندن، و تشبثات بیرون بر آمدن کشتیهای روس را عقیم گذاشتن نیز از وظایف این مفرزه‌ها بود.

روسها نیز در شبها مدخل را با سدهای متحرک می‌بستند، و این سدها را با آتش طوب کشتیهای طوب کش، و طوب خانه‌های استحکامات خفیفه — چرا که طوب خانه‌های ثقیله را در درون قلعه برای مدافعه محاصره بریه برده بودند — مدافعه می‌کردند.

در محاربه بری ۳ و ۴ ماه جولایی روسها تپه‌های دست چپ نهر (لونغوا نغ) را که ژاپونها ضبط کرده بودند واپس ستانده بودند. بنابراین کوماندان اردوی محاصره ژاپان به استعمال يك قسمی از طوب‌های بزرگ محاصره خود احتیاج دیده بود. آوردن این طوپها، و بجا‌های مناسب سوار کردن آنها در تمام مدت ماه جولایی دوام ورزید، تا آنکه در ۲۶ ماه جولایی يك کله ریزی بسیار مدهش و شدت ناکی اجرا و به هجوم و یورش عمومی آغاز نهادند. به این هجوم و کله اندازی کشتیهای جنگی ژاپان از طرف بحر نیز اشتراک ورزیدند.

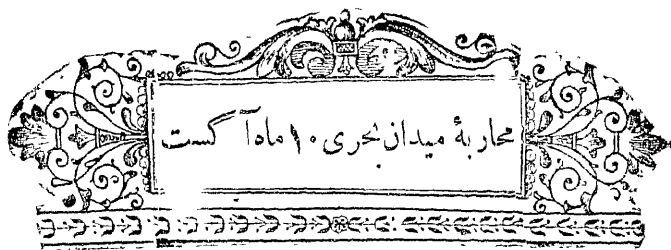
روسها نیز موضعه‌های خود را خیلی خوب محکم بندی کرده مقاومت و مدافعه بسیار عنودانه نشانمیدادند. کشتیهای جنگی روس نیز بمقابله کشتیهای جنگی ژاپان بیرون برآمده بودند. این کشتیها در زیر حمایت طوب خانه‌های استحکامات ساحل شرقی درآمده بر کشتیهای ژاپان آتش کشادند. يك گله (۲۱) سانتیمتری کشتی (لیان) روسی، بر پروه کشتی (زوشیای) ژاپانی برخورد خبلی خرابی بعمل آورد. لهذا کشتیهای ژاپانی آتش خود را قطع نموده رجعت کردند.

در آشنای رجعت کشتی (چیبودای) ژاپانی بیک طور پیل برخورد طرف سر آن در آب فرو رفت، و بهر از مشقت خود را تابه لنگرگاه (دالنی) رسانیده توانست.

محاربه سه روز متداوم دوام ورزید. ولی ژاپانی‌ها موفق و کامیاب نشدند. بنابر طلب و اصرار جنرال (اشتوسل) امیرال (رایچن شتاین) با کشتیهای جنگی (بایان؛ وره تویزان؛ و بالادا؛ و آسقولد) و طوپکشیهای (اوتواشنی؛ و غره؛ میاجی؛ و کیلیان) بر کنار کنار ساحل رفته جناح چپ اردوی بری ژاپانی‌ها را بعد از پیشین تا بساعت سه در زیر آتش شدید طوپ بگرفتند. کرو وازور (نویق) با (۱۲) طور پید و از جهت دریاتعرضات محتمله امیرال (توغو) راسترو محافظه میکردند. دسته کشتیهای جنگی ژاپان از بیم تهلکه طوپریل، و قوه بحریه قوتمند روس که بسبب الذحاق کشتنی (ره تویزان) زیاده تر کسب قوت کرده بودند و بسبب زخمی شدن کشتنی (زوشیا) قوت خودشان کمتر شده بود بر محاربه کردن جسارت نمبور زیدند.

در انشای عودت دسته کشتیهای جنگی روس به (پور آرتور) کشتنی (بایان) به يك طوپیلی مصادمه نموده دوچار خسار گردید. در ۲۸ ماه جولایی جنرال (اشتوسل) اعلان کرد که جمله هجوم متعرضین را رد کردیم. دوروز بعد ژاپانی‌ها باز با همه قوتهای بری و بحرئی خود هجوم و یورش سختی بر قلعه بردند، در (۶) ماه آگست برج سنبله بر شهر و بندرگاه (پور آرتور) کله ریزئی دسته کشتیهای جنگی ژاپان بوقوع آمد.

امبرال (ویت هفت) بعد از خروج (۲۳) ماه جون باز به بندر گاه (پور آرتور) حزیده، دران آرامگاه قدیم خودزانوز، بن اندیشه و سکون نشسته بود. که درین اثنا برای رفتن به (ولادیووستوف) از طرف جناب امپراطور یک امر قطعی به او رسید.

بر آمدن دسته کشتی های جنگی روس از (پور آرتور) به اینچند سبب خیلی لازم و ضروری مینمود:

اول اینکه تبه هائیکه استحقاقات روس بران مبنی بود تا بهنگامیکه بدست دشمن نیفتاده بود قلعۀ (پور آرتور) برای دسته کشتیهای جنگی روس یک ملجأ و پنا گاه امن و محفوظی بود. ولی چون بعد از (۳۰) ماه جولایی آنجاها از طرف اردوی بری ژاپان ضبط و استیلا گردید، وطوب های قلعۀ کوب محاصره خود شان را بران تبه هائیکو مهاجمان گیر کرده از هفته اول ماه آگست بکوبیدن قلعۀ آغاز نهادند و از او بر آمدن دسته کشتیهای جنگی روس از (پور آرتور) واجب و ضرور گردید.

ثانیاً چون این دسته کشتیهای جنگی مانع عسکر بر آوردن ژاپانها بسواحل بحر اصغر شده نمیتواند، بودن آن در (پور آرتور) سراسر بیلغوم؛ بلکه مضر شمرده میشد.

ثالثاً رسانیدن مهمات حربیه، و اوراق و ذخیره، و زغال سنگ نیز برای دسته کشتیهای جنگی روز بروز کسب مشکلات مینمود.

رابعاً چون زمان سقوط (پور آرتور) روز بروز تقرب مینمود و لاجرم ازینکه آن کشتیهای نازنینی را که بصرف شدن ملبونهای موجود آمده است روسها بدست خود آنرا محووفانی گردانند بهتر آنست که نایب و اندیک طریق نجات برای آن جستجو کنند، و ازین مجلس مضیق و مظلّم بیشتر از آنکه برای نیفتادن بدست دشمن به اتحاری یعنی — خودکشی مجبور شوند بیرون برآمده یک چاره نجاتی برای خود بجویند.

بلی! عقل سلیم هیچین امر مینمود. زیرا ایرق روسی که از خیلی زمانها بر برج و باره قلعه (پور آرتور) موجهای مهابت و سطوت بود به باد طوفان نهاد بسیار تندیکه از طرف جزیره (نیون) بوزیدن برخاسته بود به تزلزل سقوط، و لرزه هبوط آغاز نهاده بود. و چنان دیده میشد که این استحكام آهنین که حاکمه دریای اقصای شرق شمرده میشود، در مقابل هجومهای دلیرانه چپ و راست اولادهای شمس طالع بایداری و استواری نتواند. لهذا کشتیهای نازنین دلنشین روسی را لازم نیست که در چنین جای خطر ناک توقف نمایند.

حرکت خروج؛ دایما خیلی خونریز، و شرف انگیز بوقوع می آید. چونکه دفعته از محاصره برامان، و زنجیر آهنین خط محاصره را بریدن، و خود را به آنسو انداختن از خط و اندازهای مشکازین عالم حیات شمرده میشود خروجهاییکه مانند خروج (عثمان) پاشا باشد که بایکمشت عسکر حلقه آهنین دهشت آور محیطه خود را از هم دریده به آنسو بر جهد در تاریخ بشر خیلی نادر تصادف میکنند.

حالاً ببینیم که دسته کشتیهای جنگی روس، محیط سیار و آتشینی را که از ماهها او را در بر گرفته است چسان، بشکافد؟ و آن زنجیر اسارت و تضییق را چگونه باره کرده بآنسو بر میجهد؟

حاضری حرکت خروج در (۹) ماه آگست اجرا گردید . امیرال (ویت هفت) برین يك قرار داد كه كشتی خسار زده (بايان) راباده عدد طور پیدوی زده و زخمی ، و كشتیهای طوب كش در (پور آرتور) بگذا رد . بعد از ان امر امپراطوری را كه برای رفتن (ولادیو وستوق) وارد شده بود بتمام كو ماندانها و انسران ماتحت خود تبليغ نمود .

سخن تمام شد . دسته كشتیهای جنگی (پور آرتور) در عرصه شطرنج حرب چال آخرین خود را می باز د . تادیده شود كه اسب تازی ظفر كدام دسته كشتیهای جنگی را رخ میدهد .

بساعت (۵) صبح كشتیهای كه خط آب شان كمتر بود آهسته آهسته از بندر گاه به بر آمدن آغاز نهادند . بساعت هشت و نیم تمام دسته كشتیهای جنگی بیرون بر آمده ، و به ترتیبی كه بیان میشود براه افتادند :

سه زارویچ [بیرق خود ویس امیرال (ویت هفت)

بران افراشته شده بود]

ره تويزان ؛

پوبیه دا ؛

په ره سویت [بیرق قوترا امیرال (او ختومسکی)

بران افراشته شده بود]

پولتاوا ؛

سیواستبول ؛

آسقولد [بیرق قوترا امیرال (رایت زه نشتاین)

بران افراشته شده بود]

پالادا ؛

دیانا ؛

زرهپوشها

گرووازورها

این زرهپوشها ، و گرووازورها اصل دسته كشتیهای جنگی را تشكيل

داده بود. دیگر سفاین صغیره و کشتی (نوویق) با چند قطعه طوپ کشتها در زیر حایه طور پیدو ها در پاش میرفتند، و برای دسته کشتیهای جنگی راه میکشادند.

از منطقه هلهکه که طور پیل در آن افشاده شده بود در صرف دو ساعت بیرون برآمدند. بساعت (۱۰) طوپ کش ها، و یک قسمی از طور پیدو ها با سفاین راه باز کن به (پور آرتور) برگشتند. دسته کشتیهای جنگی باده قطعه طور پیدوی مخرب، بفاقت سفینه (نوویق) به استقامت جنوب شرقی توجیه چرخ حرکت، و تدریجاً در ساعت (۱۳) میل تزیید سرعت نمود.

هنوز آفتاب نبرآمده بود، و دسته کشتیهای جنگی روس از بندرگاه بیرون نشده بود که کشتیهای دیده بان ژاپانی بواسطه تلگراف بی سیم به امیرال (توغو) از حرکات حاضر فی برآمدن دسته کشتیهای جنگی روس خبر سانیده بودند. لهذا امیرال ژاپانی یکنیم ساعت اول از حرکت دسته کشتیهای جنگی روس از جزیره های (هلیوت) باده کشتیهای جنگی نخستین خود حرکت کرده بود. این دسته کشتیهای جنگی نخستین، از زرهیههای (میکازا) که حامل بیرق خود امیرال بود؛ و (آساهی) و (فوجی) و (شیکی شیا)؛ و گرو و ازورهای (قاروعا)، و (نیشین) مرکب بودند. امیرال (توغو) دسته کشتیهای جنگی خود را بر چنان استقامتی حرکت میداد که در وقت ظهور از طرف بغل راست خود بتمامها کشتیهای دشمن را تفریق و تشخیص مینمود.

یعنی — از طرف پیش بغل چپ دسته کشتیهای جنگی امیرال (ویت هفت) بقدر هشت نه کیلومتر و دور (۶) قلعیه سفینه امیرال (توغو) موجود بود که اردوی نخستین اصلی ژاپان تشکیل میداد، و بپیکانه، پروژر ساختن نقشه و پلان و وسایلهمین اردو و همین قوت شده است. رطرف بغل است آن در مسافه بسایم دوری دسته کشتیهای جنگی دوین ژاپان موجود بود که مرکب از

کرووازورزره پوش (یا قومو) و کرووازورهای محفظه دار (قازاکی؛ و یاغازاغو؛ و شیطوزه) بودند. این فرقه بحریه اغلب احتمال از جزیره (میانو) می آمدند. دسته کشتیهای جنگی کوچک کوچکی که از ۰۴ قطعه طوریدوها مرکب بودند برای داخل شدن بحد الحركات دسته کشتیهای جنگی در منتهای افق به مانورهای پی — قواعد و تالییم مشغول دیده میشدند.

دسته کشتیهای جنگی پنجم و ششم ژاپانی که از سفاین قدیمه و فیشن کهنه مرکب بودند در بنمحرابه اشتراك نتوانسته اند.

امیرال (ویت هفت) در بنباربازیک خطای عظیمی کرده و از فرصت استفاده نتوانسته از هجوم بردن بدسته کشتیهای نخستین ژاپانی که بقوت با اومسای بلکه فایق هم بود پیش از آنکه دسته کشتیهای جنگی دوم به او برسد روگردان شده بمجرد دیدن دسته کشتیهای جنگی دشمن را خود را بسوی شمال استقامت داده میدان کارزار را سراسر به امیرال (توغو) ترك نمود.

امیرال ژاپانی چون دیده امیرال روسی بسوی شمال چرخ خورد و اول حرکتی که کرد همین بوده که ناممکن مرتبه خود را از نظر دشمن پنهان نماید. لهذا دسته کشتیهای جنگی خود را در هشت يك ربع دایره بطرف چپ تبدیل استقامت داد. بعد از آن بطرف راست بعینه بهمین طور حرکت باز برام اول خود برگشت.

از ظهر ۲۰ دقیقه گذشته بود که درین اثنا دسته کشتیهای جنگی روس نه اینکه بمحرابه کردن ادناروی آرزو نشان بدهد متصل به استقامت شمال شرقی بدور شدن نظر دوخته بود. پس اگر امیرال (توغو) نیز بر همان استقامتی که داشت بر رفتار خود دوام میورزید هیچ شبهه نبود که بعد از مدت کمی دسته کشتیهای جنگی دشمن را سراسر از نظر غایب میکرد.

بنابرین امیرال ژاپانی یکی یکبار بحرکت شانزده يك ربع دایره تبدیل

استقامت نموده در عکس جهت نظام یک قول در آمد؛ و بر راهیکه . وازی محظ
الحرکات دشمن گفته میشد بحرکت آفاز نهاد .

بعد از ظهر یکساعت از مسافه (۱۱،۰۰۰) . و نخستین بار صدای طوپ اما
چون از بقدر مسافه تأثیر انداخت هیچیک منفعت کاملی حاصل نمیکند از انرو
بعد از چند انداخت هر دو طرف آتش خود را بریده سکوت کردند .

در ساعت یکنیم امیرال (توغو) برای آنکه دسته کشتیهای دوم خود را
از نظر غائب نکنند بطرف راست رخ گردانید . امیرال (ویت هفت) نیز از این
حرکت دسته کشتیهای جنگی ژاپان استفاده کرده بر رفتار مقابل تا به استقامت
جنوب شرقی بطرف راست پیش آمد .

دسته کشتیهای جنگی ژاپان بقدر نیم ساعت به استقامت جنوب غربی
رفتار نمود . اما بساعت ۲ بر رفتار مقابل بر استقامت شرقی تبدیل جبهه عزیمت
کرد . و به اینصورت دسته کشتیهای جنگی هر دو دشمن رفته رفته با یکدیگر
یگر تقرب نمودند .

بساعت دو نیم باز آتش طوپ آغاز نهاد . و این آتش از مسافه (۸۰۰۰) مترو
تا بساعت سه و نیم دوام ورزید . اما روسها برای نزدیک شدن بر ژاپنها یکباره استقامت
شرق آمده بودند . در انشای این مجادله کشتنی کرو واز و زرهپوش (آسقولد)
روسی دوچار خسار بسیار مهمی گردید . چون یک کله (۳۰،۰۵) ملیتمرویی از
کشتنی زرهپوش (شکیشما) ی ژاپانی آمده بر پل طرف راست کشتی برخورد .
و بعد از آنکه افسری را که در انجا تعیین مسافه ، بمنمود بقتل رسانید ، و پل را خراب
کرد بر دو دکش پیش رواز هم بکفید ، و دیگر بخار نخستین را پاره پاره و موقع اشا
رات ضیائی را نیز خراب کرد . خرابی و خسارت (آسقولد) همینقدر نماند . یک
کله دیگر نیز از همان چاپ آمده بقدر یکنیم . تر و بالاتر از خط آب کشتی برخورد .
و بعد از آنکه بدنه کشتی را شکافت در داخل حجره چبخانه طوپ های (۵۷)

منلمترونی درآمده اشتعال نمود .

بنابرین کشتی (آسقولد) سراسر بیکار شده از خط حرب بیرون برآمد .
امیرال (ویت همت) کشتنی زده و زخمئی (آسقولد) را بادیگر گرو واوردها که
اورا پیروی داشتند بطرف چپ خود گرفت . و چون کشتیهای طو رسیدوی
روسی نیز آنطرف رفتار داشت ارا و دسته کشتیهای جنگی و تنها باره
پوشها بگله های دشمن بغل داده بر سه قول رفتار داشت که اینهم يك غلط صریح
امیرال روسی درین جنگ شمرده میشود . چونکه باینصورت هم گرو واور
های خود را از آتش کردن دشمن محروم ساخت ، و هم در زیر گله های
دشمن که از زره پوش ها سر کنند بپنداخت .

درین اثنا امیرال (توغو) برای رسیدن دسته کشتیهای جنگی دوم ؛
سرعت سیر سهاین خود را کم نموده از آنرودر ساعت سه و نیم مسافه در مابین
دو دشمن بیشتر شده آتش منقطع گردید .

وقتی که دسته کشتیهای جنگی دوم به دسته کشتیهای جنگی نخستین ملاقی
شد ، وقوت مکمل گردید برای بدست آوردن دشمن امیرال (توغو) بسرعت
اعظام به پیش رفتن آغاز نهاده سازه را از ضایع کرده بود نظرف دو ساعت باز
بدست آورده در ساعت پنج و نیم صفینه های مرد و امیرال برابری هم دیگر مقابل
شدند . و همان لحظه از مسافه (۷۳۰۰) دترو باز به آتش کردن آغاز نهانده
وضعت دین وقت سراسر بعکس افتاد . یعنی تفوق و برتری که تا بحال
بطرف روسها بود ، حالا بجهت ژاپانها بیامد . اگر چه این تفوق از روی عدد
کشتی خیلی مهم نبود ، ولی از جهت نظام حربی که امیرال (ویت همت) گرفته
بود و آتش چهار گرو واور خود را بیفانده گذاشته بود خیلی مهم شمرده میشد .
حالا نوبت هجوم بسار شدیده امیرال (توغو) رسیده بود . حالا که
امیرال ژاپانی با هم از افراط احتیاط خود در نمیگذشت ؛ و در چنین فرصت

به این حزم و احتیاط، معذانه هیچ ضرورت نبود، چونکه به سبب این احتیاط
 جیمی — چنانچه بعد ازین دیده خواهد شد — دشمن را بسوی (پور آرتور)
 باز فرصت فرار داد.

ساعت ۶ بود که آتش حرب و جدال بکمال شدت شعله ور گردید. درینبار
 اول روسها به آتش ابتدا کردند. روسها همه آتش طوپهای خود را
 بر سفینه امیرال که روح قوت و روان سطوت دسته کشتیهای جنگی ژاپان
 بود جمع و توحید نمودند. کله های هیبت انتهای روس در اطراف و جوانب
 زرهموش (میکازا) که سواری امیرال بود مانند تکرک همیخت. و کرد
 باد عظیم آبی را با آتش خود غبار آسمانی یخت. با وجود این طوفان آتش
 امیرال (توغو) و ارکان حربیه، میت او بکمال صلابت و اعتدال محاربه را
 سوق و اداره مینمودند. و اوایل دهشت انتهای این کله های صدمه نیکوش
 این نهبگان آتش خوار مانند نداهای بشارت میآمد درین اثنا به قلعه زرها دار
 کشتی (میکازا) ی امیرال یک کله عظیم (۳۵۰) چابی بر خورد. کله مذکور
 بر روی زره کفیده بداخل کشتی نفوذ نمود. ولی قلعه مذکور را خراب، و
 وپرنس (فوشیمی) نام کوماندان قلعه را جریحه دار ساخت. در پی این کله یکی
 دیگری نیز رسید. کم مانده بود که این کله موجب فلاکت عظیم همه دسته کشتیهای
 جنگی ژاپان بشود. کله مذکور در پیش روی پل کوماندان کل بکفید، و بکمال
 شدت دانه های خود را در هر طرف امیرال (توغو) و رئیس ارکان حرب و پنج
 افسر بزرگ دیگر که بر پل مذکور بودند بپاشید. و او را اشارت و پنج نفر رفقای
 او جامه حیات را بدید. کپتان کشتی میکازا؛ و رئیس ارکان حرب و چار
 افسر دیگر زخم دار گردید. ولی به وجود خود امیرال هیچ ضرری نرسید.
 در ساعت شش و نیم عیناً همین بلا بر کشتی امیرال روسی بیامد که نتیجه
 آن خیلی وخیم گردید: یکی از کله های فولاد شکاف کشتی های ژاپان بر کشتی

(سه زارویچ) که سوارائی امیرال (ویت هفت) بود اصابت نموده دکل بزرگ آنرا غلطاً سید . بعداً ان بحجره کوماندان نفوذ کرده در انجا بیک طراقة هولناکی اراهم کفید . وامیرال (ویت هفت) ، ویاور حرب او را با چند افسر و نفر دیگر بقتل رسانید .

بنابرین کشتنی (سه زارویچ) هماندم بیرق علامت ماتم را برافراشته کشته شدن امیرال ، و عیروم ماندن سرافسرنئی خود را از بودن سفینه امیرالی بدیگر رفقای خود دانسته کرد .

سرازمهین وقت سوق و اداره دسته کشتی های جنگی روس از قراقلعه به امیرال (اوختومسکی) که امیرال دوم بود، و در کشتی زیر هم پوش (په ره) سوار بود عائد و راجع گردید . ولی امیرال مذکور چنان گمان میشد که خیلی سرا سیمه و متحیر و متردد شده بود که به اشارت (سه زارویچ) هیچیک جواب . مقابل داده نتوانست . لهذا (سه زارویچ) چون از هیچیک طرف هیچیک اسری نگرفت همچنان در پیش روی دسته کشتی های جنگی بحال خود مانده بر رفتار خود دوام ورزید .

این وضعیت غریبه دسته کشتی های جنگی بسروا سمرهوز خیلی وقت بر همین حال و همین منوال دوام کرده میرفت ، ولی واسفای که يك کله دیگر ۳۰۵ ملبه تروی آیده بر یکی از (بلوقهاوز) های کشتی مذکور اصابت نموده بکمال دهشت بکفید . (سه زارویچ) ازین صدمه خراب اندر خراب کشته ، و مانند سره ستان بخود بیک خط غیرهین بر رفتار لگنان لگنان آغاز نهاده از صف نظام حرب بیرون برآمده زهم پوش (ره تويزان) نیز از برای مدد گری و حمایت اواز صف برآمده بی آنکه بداند بکجا میرود او را بی روی نمود . در کشتی های باقی مانده دسته کشتی های جنگی يك پراکنده گی و سراسیمه گی عظیمی حکم فرما گردید . هر کشتی بسر خود سرسریانه و بی هو شانه

بيك حالت غير منتظم و پریشانی دوچار شدند .

بعد از خراب اصره اميرال (اوخته مسكي) عقلش بسرش آمده كو ماندانی و آمریء دستة كشتیهای جنگی را در عهده گرفت . و كشتیهای خود را كه حقیقتاً پریشان و سرگردان مانده بودند برای پیروی كردن در پی خود متباد یا اشارت كردن گرفت . اميرال (اوخته مسكي) راه (ولادیو وستوق) را گذاشته و پس بسوی (پور آرتور) رهسپار دریای نوردی گردیده و دستة كشتیهای جنگی را به اشارت های بی هم در پی خود دعوت و طلب مینموده . دستة كشتیهای جنگی از هم پراکنده ، كشتیهای (سه زار و یچ) زخمی و (ره نویزان) را در زیر تیر آتش دشمن ترك کرده بيك حالت درهم و برهم بصورت غير منتظم در پی اميرال جدید خود بر استقامت (پور آرتور) بگریختن رو نهادند .

اميرال (ويت هفت) در وقت نفس واپسین خود به دستة كشتی های جنگی روس این امر را تبليغ نمود كه :

« زنهار این يك راهیچگاه از خاطر تان بیرون نكشید كه حضرت امیر! طو پس كشتن دستة كشتیهای جنگی را به پور آرتور قطعاً منع نموده است . »
حالا آنكه كشتیهایيكه بسوی (پور آرتور) فرار كردند همه آنها بر دوام كردن محاربه مقتدر بودند . پس اميرال (اوخته مسكي) كه فرار را بر قرار اختیار نمود آیا چه فكر و كدام دليل مستند بود ؟

اميرال موسی اليه در راپوری كه نوشته در خصوص رجعت خود به (پور آرتور) هیچ يك سببی كه خود را معذور یا ذی حق نشان بدهد بیان نكرده است . چونكه او تنها چنین ساده و بسیط يك راپوری نوشته است :

« بسببیکه سكان كشتی (سه زار و یچ) خراب گردید خط حرب را ترك كرد . و این اشارت را بر افراشت كه : « سفینه اميرال امر و افسری دستة

کشتیهای جنگی را بدیگری میسپارد. لهذا بسببیکه دکلهای کشتی (پره سویت) که سواری خود منست خسار زده شده بود از آنرو بدیگر وسایط عادیّه خرابه کردن قابل نمیشد. لهذا خود برام کشتی برآمده امر کردم که: (در یچی من بیایند). اما همه کشتیها این اشارت مرا ندیدند. چون ضایعات و مجروحین ما بسیار بود، و تجهیزات و وسایط الکتریکیه خیلی دوچار خسار شده بودند به برگشتن (پورا تور) قرار دادم. کشتی های (زره پوش) «پوبیه دا» و «پولتاوا» و «سیواستپول» و «وره تويزان» و «سه زار او یچ» با گرو و ازور (بالادا) مرا رفاقت میکردند.

«سه زار او یچ» چون خیلی زخمی شده بود از همه پستمانده بود. عیسرت وسطی رفتار داشتیم. اما بسبب تاریکی شب و هجوم متدای طور پید و های دشمن کشتیهای ما از هم دیگر پراکنده و پریشان شده از نظام و قواعد بیرون برآمدند. در وقت سحر کشتیهای «وره تويزان» و «سیواستپول» و «پره سویت» و «پوبیه دا» و «پولتاوا» و «بالادا» را با سه طور پید و در پور آر تور یافتیم. تعمیرات، با وسایطی که در کشتیها و در بندرگاه وجود است اجرا کرده میشود. از میدان اینمجاربه باز یک شعاع مظفریت گذشت، ولی امیرال ژاپان آنرا ندید. بخت و طالع نازیک گذشته. مظفریت گاهه را بسوی (توغو) بپنداخت ولی او بگرفتن آن تنزل نمود. چونکه هنگامیکه حادثه (سه زار او یچ) بوقوع آمد و یشانی و سراسیمه گی در دسته کشتیهای جنگی روس پیش شد، هرگاه ایران اثنا امیرال توغو بسوی چپ تبدیل استقامت مینمود همه قوای حریبه خود را بر دو کشتی زره پوش سه زار او یچ، و «وره تويزان» که از قسم کائی دسته کشتی های جنگی جدا شده بودند سوق میتوانست که در انوقت این دو سفینه ابداً از دست روسها میبرآمد، و ضیاع کلی در دسته کشتیهای جنگی روس پدیدار میشد.

والحاصل پیش از آنکه تیره گئی شب چهار را فرا گیرد میدان محاربه اینچنین یکمنظره را نشان میداد :

که دسته کشتی های جنگی روس بصورت نیم منتظم بر یک خط جبهه یی بسوی (پور آرتور) خود را همبکشید ، و گاه گاه از بسیار نزدیک با کشتیهای دشمن یکچند گاه طوپ رد و بدل کرده بر راه خود دوام میورزید . کشتنی (ره تويزان) بسرعت اعظم خود از پی دسته کشتی های جنگی روان ، و کم مانده بود که بقسم کلی برسد . از پی آن از مسافه بسیار دوری یعنی -- از چار پنج میل دور تر کشتنی زده و زخمی (سه زار و یچ) بکمال زحمت و مشقت دسته کشتیهای جنگی را تعقیب و پیروی مینمود .

آفتاب جهانباب ؛ درین اثنا ساعات زرین کار آخرین خود را برین دو دسته کشتیهای جنگی که از چند ساعت باینطرف بخو نیزئی همدگر کوشش میورزیدند بصورت بسیار حزن آلودی انعکاس داده در پرده افق بحر محیط کبیر پنهان گردید .

کوماندان فرقه گرو وازورهای روسی یک حرکت واژگونه بسیار غریبی اجرا نمود . چونکه کشتیهای محیت خود را اشارت کرد که ، (مرا تعقیب و پیروی نمائید) . و سرعتی که ممکن بود از دسته کشتی های جنگی روس دوری نمود . در مابین نهایت قول دسته کشتیهای جنگی دوم ژاپان ، و سر قول دسته کشتیهای جنگی پنجم ژاپان یک مسافه واسع و فراخی پدیدار بود . کوماندان گرو وازورهای روسی باسقیفه های گرو وازور (آسقولد ؛ نوویق ؛ پالادا ؛ دیانا) خود را در همین گذر مذکور انداختند .

گرو وازورهای (آسقولد) و (نوویق) از دو گرو وازورهای دیگر بیشتر بودند . هنگامیکه در گذر مذکور برجهیدند و انحرکت غریب ناشیسته را اجرا کردند از طرف محافظهای ساحل دسته کشتیهای جنگی پنجم ، و گرو وازور

های دسته کشتیهای جنگی و ژاپانی به آتش طوپ شدیدی گرفتار آمدند . کشتنی (آسقه لد) ه از اول هم زخمی شده بود درینبار نیز از طرف کرو وازورهای ژاپانی بخسارات متعددی دچار گردید ، ولی هیچیک از اقسام اساسیه آن جریحه دار نگردید . این سفینه در ساعتی ۳۳ میل سرعت را مالک بود ه بسایه این سرعت خود از کشتیهای دشمن از مسافت (۲۸۰۰) ترودر گذشته آنها را در عقب گذاشت . برین کرو وازور روسی ۱۳ کله اصابت نموده بود دودکش ماشین آخرین آن بدرجه رخنه دار گردید که دفعه سرعتش به ۲۰ میل فرو آمد . کرو وازورهای ژاپان نیز از عقب کیری وایستادند . چونکه کشتنی (آساما) در سوختن بود .

بعد از رسیدن گله دهم بر کشتنی (آسقولد) رخنه بزرگی دران باز شده سرعت سیر آن به ۱۲ فرسخ فرو آمد . بعد از آنکه کشتیهای روس برینیک همین شدند که خود را از نظر دشمن پنهان کرده توانسته اند کوماندان کرو وازور ها امیرال (رایت نشین) که در (آسقولد) بود کرو وازور (نویقی) را که همراه او بود در مانوره وحرکاتش آزاد گذاشته ، خود او از مساوه که مساوی به سواحل کوریای چین بود . برفتار آغاز نهاد . در راه باوی (غریزویی) نام مخرب طور پیدوی روسی تصادف کرده در (۱۲) ماه با طور پیدوی مذکور یکجا به (شانغهای) واصل شدند که در اینجا بنا بر قواعد بیطرفی تجهیزات و اسلحه آنها را ضبط و رفع کرده تابه انجام حرب بصورت نظر بند منتظر ماندند . این بود ا انجام کار کشتنی (آسقولد) حالا بیائیم بر کشتنی (دیانا) :

کشتنی (دیانا) که از دور آسقولد را تعقیب مینمود بسبب تیره گئی شب او را از نظر غایب کرده بر اتقامت جنوب شرقی برفتار خود دوام ورزید . در راه اگر چه به هجوم کشتنی طور پیدوی ژاپانی معروض گردید ولی هیچیک هجوم آنها بر او تأثیری نبخشد .

چون روز شد در هر طرف افق هیچ يك اثری از کشتنی آسر خود پیدا نکرد. لهذا از شرایط مجبوریت عسکریه برآمده رین يك قرار داد که تا می‌تواند کشتنی خود را از دارالحرب بجای دوری ببرد. تا آنکه در (۲۴) ماه در لنگرگاه (سایغون) رسید. در اینجا بنا بر قواعد احکام بیطرفی اسلحه و تجهیزاتش رفع وضبط گردیده نظر بند ماند.

حالا بیائیم بر کشتنی (نوویق) این کشتی ساعت پنج شام (۱۱) ماه آگست به لنگرگاه (چنیغ تائو) واصل شده بود. در اینجا بيك کشتنی نقلیه انگلیزی که برای زغال رسانیدن به دسته کشتیهای حمگی روس به اجاره گرفته شده بود بر خورده ها نا محظه از آن بزغال گرفتن آغاز نهاد؛ و بعد از آن یکسر بجانب (ولادیووستوک) تحریک چرخ عزیمت نمود.

در ۱۳ ماه سفینه مذکوره از طرف (غالیق) نام واپور داک در جنوب (کیوشو) دیده شده بود. در (۱۹) ماه از مابین جزیره (کوماهینی)، و (یه ته ریب) گذشته بود که باینصورت از آبهای (پهروز) گذشته رفیق آن به (ولادیووستوک) خیلی ظاهر و آشکار می نمود.

برای ترصد و توقیف کردن گرو و زورهای روس که از میدان محاربه (۱۰) آگست کریخته بودند، ژاپنها (شیطوزه) و (چوشیا) نام دو کشتنی جنگی خود را به این حوالی فرستاده بودند. (شیطوزه) در جوار دماغه (صویا) و (چوشیا) دریاچه (قور چاقوف) را کشف و تخری می کردند.

واپور (چوشیا) در ساعت چار شب گرو و زور (نوویق) را مشاهده کرده بود. (نوویق) نیز دشمن خود را بوقت صبح دیده به استقبال آن شتافت. بعد از کمی در مابین شان محاربه آغاز نمود. بعد از آنکه بقدر یک ساعت بر همدیگر کله بارانیدند و دشمن از همدیگر جدا شدند، و برای تعمیر خسارات خود هر يك بیکطرفی خود را کشیدند.

کشتنی (چوشبا) در زیر خط آب خود در خنه دار گردیده آب زیادی در آن داخل میشد. کشتنی (نوویق) سکان خود را ضایع کرده بیکار و بی حرکت افتاد. سفینه (شیطوزه) که بواسطه تلگراف بی سیم ازین واقعه خبردار گردیده بود در تار یکمئی شب بجوار دریایچه (قورچاقوف) مواصلت کرده بود. اما بسبب تار یکمئی شب بداخل شدن بندرگاه که کشتنی (نوویق) در آن داخل شده بود جسارت نورزید.

کوماندان کرووازور روس هر آنقدر سعی و کوشش نموده تعمیر کشتنی خود موفق نشد. و هم چون دید که يك کشتنی تازه دم دیگر دشمن راه را بر او گرفته، و خود را غیر مقتدر بر محاربه یافت لهذا چاره سلاط را مفقود یافته کشتنی خود را بدست خود غرق نمود.

کشتی (شیطوزه) چون بوقت صبح داخل بندرگاه گردید کشتی (نوویق) را دید که يك بغل بر سر ریگها غلطیده، و مرتبات آن بافلوکه ها بسا حل میبرآمدند.

کشتی طور پیدوی (بوربوتی) روسی که از دسته کشتیهای جنگی جدا افتاده بود، در جوار دماغه (شانطونخ) بسنگ برخورد. کپتان آن چون دید که چاره حرکت دادن آن مفقود است بدست خود آنرا بر هوا نمود. هیئت افسران و مرتبات آن بساحل برآمده پیاده تابه (وای هایوای) بیامدند. این حرکت کوماندان دسته کشتیهای جنگی کرووازور روسها که از دسته کشتیهای جنگی جدا شده، و پیروی امیرال جدید برنس (اوختمسکی) را ننموده، و وجب فلاکت دسته کشتیهای جنگی گردیده خیل شایان تو بینخ و سرزنش يك حرکتیست. چونکه اینگونه حرکت از دو حال خالی نیست؛ یا عدم اطاعت، و یا آنکه يك اثر بزرگ جهالت است. که بهر دو حال خطا و غلط عظیمی شمرده میشود.

بعد از کرو و اوزور هانوبت به طور پیدوها آمد . طوپیدوها نیز تقلید کرو و اوزورها را نموده در آنستیکه کشتیهای جنگی به هجومهای مکرر دشمن معروض مانده بود آنرا از فرصت فرار را انتخاب کرده از هزاره برجهیدند .
این حرکت نیز خیلی شایان حیرت يك حرکتیست . آیا چرا امر آمر خود را قبول نکرده کشتیهای جنگی را پیروی نکردند؟ این غریب احوال و حرکات اثبات میکند که اردوی بحریه روس در امور تعبیه الجیش ، و سوق الجیش بحری سراسر بیگانه هنر و معرفت میباشد .

طوپیدوها به ایفای وظایفی که به زرهبوشهای خود بران مجبور و مکلف بودند از اساس آن آنرا ترك کردند حال آنکه بمبایست بر سفاین زرهبوش دشمن هجوم ببرند . و اینرا بیندیشند که مسلح شدن آنها با طور پیل محض از برای همینکار است . لکن هیهات! که این فکر و اندیشه بخیال و خاطر آنها نگذشته بود! پنج قطعه زرهبوش روس که در زیر افسری و کومانده امیرال جدید پرنس (اوختمو مسکی) بود . بسرعت وسطی یکسر بسوی (پور آرتور) . میشتافتند . طوپیدوهای ژاپان که از غروب آفتاب آنها را در نظر دوخته بودند مانند سیل ملخ بر آنها هجوم بردند سفاین حریه روس همه شب متعادیا به سی نار هجوم طوپیدوها معروض ماندند . اگر چه سفاین مذکوره از این هجوم طوپیدوها بیک ضرر و زیان کلی و مهمی دوچار نشدند ولی ایقادر شد که این هجومهای طوپیدو آنها را از همدیگر جدا کرده ، و خط نظام آنها را برهم زده از همدیگر پراکنده شدند .

اما با وجود آنهم در روز (۱۱) ماه هنگامیکه شمس تابان پیشگاه قلعه (پور آرتور) را غرقه ضیای پرتو بار خود نمود همه کشتیهای زرهبوش غیر از زرهبوش (سه زارویچ) ، که کرو و اوزور (بالادا) و سه مخرب طوپیدو نیز با آنها همراه بوده پور آرتور آمده لنگر انداختند .

اینست که به اینصورت دسته کشتیهای جنگی روس در حالیکه زیر و زیر وزده و زخمی گردیده ، و بعضی عضوهای مهم آن بریده شده و هیچ نتیجه مثمیری ارتش بیرون برآمدن خود نگرفته باز به آرامگاه قدیم خود یعنی — حبسخانه (پور آرتور) عودت نمود .

زرهپوش (سه زارویچ) یکسر بسوی (شانطونف) توجیه استقامت کرده بود ، و کپتان دوم آن که مجز او دیگر افسر بزرگی در کشتی نمانده بود در فتن (ولادیووستوک) را قطعاً در ذهن خود قرار داده بود . اما چون طور پیدو های ژاپان در عقب او افتاده بودند سفینه مذکوره به نه هجوم پیهم آنها دو چار گردیده بود . ولی شبان تعجب اینست که با وجودیکه زرهپوش مذکور برای جلب نکردن فطر دشمن هیچگونه مقابله و دفاعی به پرداخت باز هم هیچیک از طو سیلهای دشمن بر او کارگر نیفتاد .

کپتان (ایوانوف) چون از این هجومهای طور پیدو خود را وارهانید با وجود زده و زخمی خود به زار مشکلات بقطع مراحل آغار نهاد . چونکه قطب نمایی که راه را به آن تعیین نمایند نیز ضایع شده از انزو بهزار مشقت خود را بدریاچه (کیانوچو) رسانیده توانست ، و در (چنیغ نائو) لنگر انداز اقامت گردید . در ۱۲ ماه (به زبوچانی) و (به ستراشنی) نام دو محارب طور پیدوی روسی

زیر به آنجا و اصلها ، که سب آمدن این دو محارب تا به آنجای دور هیچ دانسته نشده زرهپوش (سه زارویچ) ، و محاربهای طور پیدوی مذکور بنابر قواعد بیطرفی از طرف حکومت آنجا از همه اسلحه و تجهیزات لخت و برهنه گردیده تا روز آخرین ختام محاربه در آنجا نظر بند ماندند ، و حوادث بریه و بحریه محاربه را از دور ، دست بسته تماشا کردند .

حالا در خصوص این محاربه ۱۰ آگست یک قدری محاکمه ، و ملاحظه کردن لازمست ، که آیا ضرورتی بود مادی و معنوی طرفین تا بچه درجه است ، و حقا و قصورهای آن هادر کدام نقطه هایدار است ؟

از ۱۸ قطعه سفینه حربه روس که بمحاربه ۱۰ آگست اشتراك ورزیده اند تنها کرووا زور (نوویق) بتأثیر محاربه محو و فنا شده، میشود. باقی دیگر يك زرهپوش بزرگ، و دو کرووا زور بزرگ، و چار قطعه طورپیدو که به بندرگاههای سیطرف رفته ترك سلاح کرده اند به آندر چه خساراتی که موجب این بیعری باشد گرفتار نشده اند. و همچنان اقسام متباثی دسته کشتی های جنگی که به (پور آرتور) عودت و النجا کرده اند نیز بداندر چه خساراتی که عذرشانرا معقول و ذی حق بدارد دوچار نگشته اند.

در میان تمام کشتیهای روس از همه بیشتر کشتی (سه زارویچ) زحمت و خسارت را مظهر شده بود. حالا که خسارت و فداکت او نیز بدرجه که روس ها آبراز بزرگ نشانداده بودند نبود. اگر چه گله های بزرگ دشمن بار بار بران رسیده، و خیلی خرابیها برورسانیده است، ولی باوجود اینهمه خرابیها و خسارتهای بارهم بدرجه که از استعمال ساقط شود، و به تسلیم سلاح مجبور گردد عاجز و ضعیف نشده بود. ضایعات نفوس آن نیز عبارت از (۸) مقتول که یکی ارانها امیرال (ویت هفت) است، و (۲۲) مجروح بود.

در میان زرهپوشها (بعد از (سه زارویچ) کشتی (ره توینان) به آتش دشمن از مسافه نزدیک هدف شده بود. برین سفینه (۱۱) زخم رسیده بوده اما هیچ یکی بدرجه فوق العاده مهلك گفته نمیشد. زرهپوش (پره سویت) يك طوپ بزرگ آن بازئیات المکتربك آن ضایع شده بود.

در کرووا زور ها کشتی که بسیار زحمت و خسارت یافته هانا کشتی (اسقولد) است. این کشتی دو دودکش بزرگ او بتأثیر گله دشمن غلطیده، و يك دیگر بخار را نیز سراسر ارکار انداخته است. دیگر دودکشهای آن نیز سوراخ سوراخ گشته است و يك طوپ بزرگ آن نیز کور شده است. ضایعات نفوس آن نیز عبارت از (۱۱) مقتول، و (۱۵) مجروح بوده است. باوجود اینهمه باز هم گفته

نمیشود که این کشتی سراسر بیکار و معطل شده باشد .
 کرووازور (بالادا) (۱۲) رخنه یافته بود . و برگرووازور (دیانا) تنها
 بلكه رسیده بود . دیگر کشتیهای متباقی فراری و تسلیم شده راهیج ضررو
 زیادی نرسیده بود .

حالا اینرا نیز باید اندیشید که تنها کشتیهای روسنی بلكه کشتیهای ژاپان
 نیز خسار زده، و زیان دیده شده بودند . اگر چه ژاپنها در پنجمحاربه خسارتهای
 خود شارابلك دقت مخصوصه پنهان کرده اند ، و ضایعات خود را خیلی
 کم نشان داده اند — برخلاف روسها که حبه خود را قبه ساخته اند — ولی
 بنا بر قواعد عمومیه محاربه که بر زدو خورد . ستند است از ضرر و زیان خالی
 نمانده است . علی الخصوص کشتئی (میقازا) که حامل بیرق خود امیرال
 (توغو) بود ، بقدر کشتئی (سه زارویچ) که بیرق امیرال (ویت هفت) بران
 افراشته شده بود دو چار خسار گردیده است .

گرووازور نیشین (ژاپانی) نیز بدرجه کرووازور (آسکولد) روسی
 خسارت زده شده است ، در کرووازور (آساما) نیز حریق ظهور یافته بود .
 اما زر هیوش (میقازا) و گرووازور (نیشین) با وجود خسارات و ضایعاتی
 که بدان دو چار شده بودند باز هم بر روی دریا بکار و بار خود دوام ورزیده
 اند . نه همچون کشتی های روس که به بندرگاههای بیطرف رفته اخنبار
 استراحت و عطالت بکنند .

صلابت ، و نشه غالبیت که در قوه معنویه افسران و مسرتبات ژاپانی موجود بود ،
 خسارات ، و ضایعات مادی شان را در نظر شان خیلی بی اهمیت ، و بی مزیت در آورده
 از تشنه گئی که بجنبگ و خونریزی دشمن داشتند سیراب و روگردان نشدند .
 حالا آنکه روسها پیش از آنکه بمحاربه دست و کربان شوند بسبب پریشانی قوه
 معنویه که داشتند زخمها یثرا که از کله های دشمن گرفتند تا که میثوا نستند

آنها بزرگ کرده، و آن را برای خود وسیله و بهانه ساخته قطعاً میدان محاربه را ترک کردند.

اینرا هیچگاه بخاطر نباید آورده مظهریت را تفوق عدد کشتیها بوجود آورد زیرا تفوق عدد گاه به اینطرف و گاه به آنطرف بود. فی‌نهایت! ژاپنها بسبب صاحب حسن اخلاق بودن خودشان غالب آمده‌اند....

براستی که امیرال (توغو) کارهای بسیار بزرگی اجرا نمود. شبخونی که در اول محاربه در ۸ فبروری برج حوت بردشمن در (پور آرتور) برد، و ترتیبات و حرکات سوق الجیشیه که در خصوص محاصره (پور آرتور) بروی کار آورد از چنان حرکات عسکریه است که شایان هزاران تحسین و آفرینست. درین خصوص هیچ گفتگو نداریم، و با آنکه احترامات و تحسینات فوق العاده خود را چنانچه به بزرگترین امیرالهای بحریه دنیا عرض و تقدیم نمائیم بجزاب و مشارالیه نیرایفای آنها بر خود واجب میشماریم؛ ولی باوجود آنهم بنام فن حرب اینقدر میگوئیم که امیرال (توغو) درین محاربه (۱۰) آگست از قوه بی بدل عسکرئی خود در فن تعبیه الجیش بدرجه مطلوب استفاده نتوانسته است، و بدرجه که در فن سوق الجیش داشت در داخل تأثیر تعمیه حرکات آزادانه و جرأتکارانه اجرا نموده است.

بحقیقت که افراد بحریه ژاپان، و افسران بحریه ژاپان، و امیرالهای بحریه ژاپان جمله بتمام غواض صنعت حرب کاحقه واقف و آشنا بوده اند ضبط و ربط عسکرئی با معنی معانی خود درین قوه ممتاز حکمفرما بود. اما باوجود اینهمه امیرال (توغو) در محاربه (۱۰) آگست بحرکاتی کفی الحال محو پامالی و دشمنرا نتیجه بدهد تشبث نموده است.

اگرچه پریشانی و ضایعات کلی درین محاربه مذکوره برای دسته کشتیهای جنگی روس پیش آمده اما مطلوب کلی ما این بود که زره پوشهای دشمن تمیایس.

ازینمخاربه جان بسلامت ببرد .

مغلوبیت روسها از اسباب و منابع بسیار عمیق دیگری بظهور آمده است :
که ماندان و افسری که دسته کشتیهای جنگی را محسن صورت سوق و اداره
کنند موجود نبودارکان و امرای محریه بنا بر بعضی مطالعات که با صنعت حرب
هیچ مناسبتی ندارد انتخاب شده بودند . حتی به اینسبب بعضی افسران و کوماندا
نهای فرقه ها ، و جزوهای تام که بن حرب بحری سراسر بیگانه و با آشنا بوده اند .
باموریتهای بزرگ نصب و تعیین شده بودند . افسران کوچک ما فوقهای خود
شان هیچ حرمت و امنیت نداشتند ، و همیشه بیک صورت بسیار تحقیر آمیزانه از آنها
بحث می راندند ، و در زیر حکم و اداره آنها رفتن بمقابل آتش دشمن خیلی متغیر
و محتمل می بودند .

از افراد نفری گرفته تا به ایرالها هر کس چنان حس می کردند که بمقابل
یک فلاکت و مصیبت مغلوبیت می روند . اما چه چاره ! باید که بروند !
سبب مظفریت ژاپنها ، و مغلوبیت روسها را در شماریدن عدد طوپها و
زره پوشها ، و گرو واورها ، و طوپ پیدوهای شان عبث و بیفایده است .
چونکه اینها بدوم درجه تأثیر اجرا کرده میتوانند . اصل نتیجه از مصدا
دمه ، و مخاربه اخلاق فاسده ، و فاضله بطهور انجامیده است .

یک دختریکه در کشتی حسته خانه (و نغولیا) نام روسی در [پور آر
تور] پرستار سیماران بود تأثیر خروج و مخاربه [۱۰] آگست را این صورت
تصویر می کند :

« دسته کشتیهای جنگی ما ؛ بنا بر مقصد یکجا شدن بادسته کشتیهای
جنگی (ولادیو وستوق) ، و بعد از ان به اتفاق همدیگر رزخ « کینچنو »
را زیر طوپ گرفته برای رهایی دادن (پور آر تور) بمجنرال « قورویا تکین »
دد رسانیدن آخر الامر در (۱۰) آگست بنا بر امرای پراطوری از بندرگاه

میرون برآمد .

« شکر خدا را که برای دسته کشتیهای جنگی ما بیم و اندیشه نیست . زیرا اخبار (بووی قرای) در نسخه اسر و زینه خود با مرده داده ۵ قسم اعظم دسته کشتیهای جنگی دشمن به طور پیلها ، صاده کرده غرق شده است . پس ما که مالک ۶ کشتی زر هپوش — یعنی ۶ قلعه آهنین شناور میشیم از دسته کشتیهای جنگی نقصان یافته دشمن چه بیم و اندیشه کنیم ؟

« آنشب هم شب نخوابیدیم . چونکه باز بعضی خیالات و اندیشه های ظلمه بر ما اجرای تأثیر مینمود . از بسیار مسانه دور صداهای غریب شنیدیم . مانند غریور عید که از نقطه بعیده جو هوا بگوش رسد شنیده میشد . این صدا ها بخوبی میفهمانید که در بحریک مجادله آخری و قطعی بوقوع آمده باشد .

« صبح وقت ، نام برآمدم . از دور دیدم که چند کشتی در پی هم آمده است . آهسته به بندرگاه تقرب میاید . آیا این دسته کشتیهای جنگی ما است ؟ آیا بر رفتن (ولادیوستوق) گاه یاب نشده است ؟

« چون بیک نظر کردم ، دیدم که کشتیهای مذکور که به بندرگاه میدرگاه بندعبارت از زر هپوشهای « ره توینان » بره سربت ؛ سیواستپول و گرو و ازورهای « پولتوا ؛ و پریه دا » میباشند ، بوقوع آمدن یک حادثه مدهشه وجود ما را لرزه ناک نمود . چونکه دیدیم که همه این کشتیهای خسار زده بودند ، یکی بدنه آن سوراخ سوراخ شده ، و یکی دود کشتهای آن غلطیده ، دیگری قله های آن پاره پاره شده است . این منظره ای که جگرهای ما را ز پاره پاره نمود ؟

« اما چون کشتیهای مذکور به بندرگاه لنگر انداز شدند دیده شد که کشتی های سه زارویچ ؛ و دیانا ؛ و آسقولد ، و نوویق موجود نیستند . آیا آنها چه شدند ؟ درین اثنا یک نفر بحری آمده بشارت داد که دسته کشتی های جنگی ژاپان سرا سر محو گردید ، و کشتی های سه زارویچ ؛ و دیانا ؛ و آسقولد ؛ و

توویق و دسته کشتی‌های جنگی ولادیووستوک به یکجاشدن کامیاب گردیدند. و این کشتیهای ما که به بندرگاه آمده‌اند تعمیرات خود را اجرا کرده واپس میروند. چرا که دریا از دسته کشتیهای جنگی دشمن پاک گردیده و اینرا نیز علاوه کرده از همه بیشتر کشتی ده توپزان مادرینهار به کار کرده است. چونکه بعد از آنکه چند کشتی دشمن را غرق کرده بندرگاه (دالی) را نیز در زیر آتش طوپ گرفته است.

« از شنیدن این بشارت خیلی ممنون شده برای مرده دادن به بیماران فرو آدم. همه بیماران از خبر خشنود شده گفتند که: ازین يك همه ما امین بودیم که ژاپانهای حبله کار را آخر يك ضربه قطعی خواهد زدیم.

« و اسفا که این خشنودی و شطارت عمومی بسیار دوام نوزید. در ساعت سه بود که بسیاری از مجروحین کشتیهای مذکور بخسته خانه ما آمدند. و بعکس این مرده خبر دادند: امیرال (ویت هفت) بقتل رسیده؛ سه زارویچ محوشده، بسیاری از طور پیدوها غرق گشته، کشتیهای که برنگر دیده‌اند همه کی بی نام و نشان شده!

« نظر بگفته‌تر خدیه در دریا بخاربه بسیار شدید و مدهشی بوقوع آمده، انسان خود را در بخار به بی باکه در دریای آتش گمان میکرده است!!

« اخبار (نووی قرای) بمایوری داده بود که قسم اعظم کشتیهای ژاپان یا طور پیل محوشده است. حالا آنکه یکدانه آنها نیز کم نشده بود. ژاپانها، کشتی یانان بسیار مامری هستند که حیرت افزا مانوره‌ها اجرا می‌کنند. حالا آنکه در طرف ما بخار سیه کی و تلاش کستری در هیچ چیزی دیده نمیشود.

« مشاهده دسته کشتیهای جنگی مصیبت زده ما انسان را خیلی متالم می نمود. چونکه (دسته کشتیهای جنگی) و (انهمزام) حکم يك لفظ مترادفی را در بر گرفته بود. بحریه های کشتیهای فلاکترده به برآمدن شهر جسارت ورزیده نمیتوانستند، چرا که رفقای بری شان آنها را سنگ باران میکردند.

(۱۴) ماه آگست

هنگامیکه امیرال (توغو) خبر خروج دسته کشتیهای جنگی (پور آر تور) روسی را در (۱۰) ماه آگست گرفته بود، هاندم برای امیرال (قامیمورا) خبر فرستاد که بیدار و هشیار باشد. امیرال (قامیمورا) هاندم از آبنا (کوریا) گذشته برای جلوگیری سفاین حریه روس که اگر برفتن [ولادیووستوک] نشبث ورزند تدابیر لازم را اجرا نمود.

خود امیرال (قامیمورا) با دسته کشتیهای جنگی سوم که مرکب از کشتیهای کرووا زور زرهپوش (ایواتا؛ ایچیمو؛ آجوما؛ توکیووا) بود، در شمال غربی جزیره (چوشیا) جایگیر گردیده و امیرال (اوریو) با دسته کشتیهای جنگی چارم که مرکب از گرو واورهای (نانیوا؛ ناگاشیهو؛ نی یاتاقا؛ چوشیا؛ شی هایا) بود، در مابین ساحل (کوریا) و جزیره (چوشیا) و ساحل (ژاپان) به ترصدات و دیده بانی مأمور گردید.

دوای بسیار کشیف و غلیظی که از چادر و در جوار آبنا (چوشیا) حکم فرما بود در ۱۴ ماه آگست زایل و برطرف گردید. نظر به این ترتیبات سفاین حریه ژاپان چنان معلوم میشد که دسته کشتیهای جنگی دشمن از هر جاییکه بگذرد همه حال گریباننش بدست خواهد افتاد. چونکه هرگاه دشمن از این دو آبنا مذکور از هر کدامی که ظهور نماید همان لحظه از طرف دیده بانهای بزرگ ژاپانی دیده شده با تلگراف بی سیم به امیرال خبر

میدهند، و او نیز بدون ضایع کردن وقت بمقابل دشمن میبرآمد. بناءً علیه گرفتن اینگونه ترتیباتی که مذکور شد برای دشمنی که از طرف جنوب ظهور نماید خیلی معقول یک حرکت بود. اغرابت و حیرت در محاسن به دشمن از جنوب فی بلکه از شمال آمد! هیچ شبهه نیست که امیرال (قامیمورا) باین چنین ظهور ناگهانی هیچ ملاحظه نبود.

حوادث خروج دسته کشتیهای جنگی روس از (پور آرتور) در ۱۱ ماه آگست در (ولادیو وستوق) شایع گردید. بنا برین در ۱۲ ماه امیرال (ژنه سن) کشتیهای کرووازور بزرگ (روسبا؛ و غر و موبوی؛ و وروریک) را الیگر برداشته به استقبال دسته کشتیهای جنگی (پور آرتور) برآمد. آیا از تقویه دادن دسته کشتیهای جنگی (پور آرتور) را باین فرقه (ولادیو وستوق) هیچ یک فائده متصور بود؟ این یک محقق بود که این فرقه بحریه که از سواحل (کوریا) بگذشتن مجبور بود همه حال از طرف دشمن دیده میشد، و بمجرد دیده شدن؛ دسته کشتیهای جنگی امیرال (قامیمورا) که از بسیار وقتها به توقیف و تأخیر حرکات آن مأمور شده است باین کشتیهای جنگی خود بیدار نگه به پیش روی او میبرآمد. و گیرم که از خود را رهایی میداد، ناامیرال (توغو) آیا چه میکرد؟

حالا آنکه برای مدد رسانی دسته کشتیهای جنگی پور آرتور بهترین مانوره ها این بود که این فرقه یک حرکتی اجرا میکرد که مانع جمع آمدن قوای حربیه ژاپان میگردد. مثلاً دسته کشتیهای جنگی (ولادیو وستوق) را بسوی سواحل ژاپان برای یک نمایشی فرستاده، و خود را بدشمن نشان دادن لازم بود تا آنکه نظر دشمن به آنسو جلب شده، دسته کشتیهای جنگی سوم — یعنی دسته کشتیهای جنگی امیرال (قامیمورا) با آنطرف برود. و در آن فرصت خروج دسته کشتیهای جنگی (پور آرتور) لازم بود.

ولی برای این حرکت کشیدن نقشه و بلان لارم بود . و الاسفانه روسها اینگونه چیزها را مفقود نمود . نقشه اینگونه حرکت یار (پورا تو) و ناز (ولادیووستوق) سوق و اجرا باید میشد . حال آنکه اوامر سوق و اثره حرکات یکسراز (پترسبورگ) بوقوع میآمد .

و الحاصل امیرال (ژه سن) در ۱۲ ماه از (ولادیووستوق) برآمده ، و در همان شب یکسراستقامت آبنای (کوریا) تدویر چرخ حرکت کرده بود . و در ۱۴ ماه مذکور در وقت فجر کاذب از دماغه شمال جزیره (چوشیا) ۳۲ میل بطرف شمال شرقی رسیده بود . در مجاری داخلش در آبنای (کوریا) بسوی غرب تبدیل استقامت نمود . در پیرمان تخمیناً ۸ میل بسوی شمال کفته و قطعه کرووازور امیرال (قامیمورا) پدیدار گردید . مقصد امیرال (قامیمورا) از حرکت شمالی این بود که از پس پشت خط رجعت دسته کشتیهای جنگی روس قطع نماید .

ساعت ۴ بود که امیرال روس برای گریختن بسوی شمال شرقی بدست چپ تبدیل استقامت ورزید . ولی امیرال (قامیمورا) این حرکت امیرال روس را دیده برای نزدیک شدن به او تزیید سرعت نمود .

امیرال (قامیمورا) اشارت حاضر باشی را برافراشته همه سفایح حربیه خود را بمحضری اسر داد . در هر کشتی این امر بکمال آرزو و اشتیاق ایفا گردید . در پی آن اشارت محاربه کشیده شد . در مابین طرفین از مسافت (۱۱۰۰۰) متر و آتش طوپ آغاز نمود . و چون به (۸۰۰۰) متر و نزدیک شدند امیرال (قامیمورا) نیز مانند امیرال (توغو) محاربه نزدیک را آرزو نکرده بخط روسها موازی یک راهی گرفتند .

رفته رفته محاربه کسب شدت مینمود . گله های مدهشی که از طرفین انداخته میشد در جو هوا اشتعال ورزیده منظره مهیبتشکیل میداد . دسته

کشتیهای جنگی ژاپن وضعیتی گرفته بودند که آفتاب در پشت سرشان مانده بود. دسته کشتیهای جنگی روس بالطبع رو بآفتاب بودند. لهذا انداخت روسها در صدی هفتاد راست نمی آمد: روسها هم از جهت قوه معنوی، و هم از جهت نقطه وضع که گرفته بودند؛ علی الخصوص در کم مهارتی که در فن انداخت داشتند غلبه در صدی نود بسوی ژاپنها دیده میشد.

امیرال (قامیمورا) به امیرال (اوريو) بواسطه تلگراف بی سیم خبر داد که يك گروه از ووز خود را بسرعت هر چه تمامتر سوق نموده راه را بردسته کشتی های جنگی روس بگیرد. همین بود که گروه ووزور (نامینوا) بر رفتار سرعت اعظم خود از جهت جوب پدیدار گردید. دسته کشتی های جنگی امیرال (اوريو) از صنف درجه دوم و سوم بود که نسبت به گروه ووزورهای صنف درجه اول هیچ نبودند.

راپوزیکه امیرال (ژه سن) نوشته يك فقره آن شایان دقت و حیرت يك عبا، را حاویست. چنانچه میگوید:

« چون نیت و مقصد ما را دسته کشتی های جنگی ژاپن درك و حس نمود گروه ووزور (نامینوا) ی دشمن هماندم راه را بر ما گرفته به اجرای مانوره ما مانع آمد.»

حالا این مسئله هیچ بعقل نمیگنجد که يك گروه ووزوریکه با ۸ طوب (۱۲۰) ملیتمترویی بصورت بسیار فقیرانه مجهز باشد راه را چسان بر سه گروه ووزور بزرگ صنف درجه اول بریده میتواند؟ پس ازینهم معلوم میشود که امیرال (ژه سن) ازیم يك تهلكه خیالی، و تأثیر قوه معنوی تاچه درجه ترسیده، و تاچه پایه سراسیمه شده است.

امیرال (ژه سن) یکی یکبار بسوی دست راست برگشت، و بایک رفتار مقابل براستقامت شمال غربی بقطع مسافه آغاز نهاد؛ که ازین ره پیمانی مقصدش

این بود که پیش از آنکه گریبان خود را بدست دشمن بدهد بسواحل کوریا خود را رسانیده بتواند .

امیرال (قاممورا) مانوره دشمن را درك کرده او نیز بسوی راست توجیه عنان عزیمت نمود . اما باز دریندفعه از طرف پیش بغل چپ دشمن را بزیر طوپ گرفت که مقصدش ازین وضعیت این بود که بغل چپ کشتی های دشمن که از مدتی در زیر آتش طوپ گرفته شده وانگذازد ، وهان خسارا تی را که با نظرف رسانیده تزیید وافزونی دهد .

درینوقت جنگ شکل خصوصئی حال رجعت را گرفت . روسها هدف همه بدیها نیکه محاربه رجعت دارند گردیدند .

يك قوه بحریه که برای پیدا کردن ملجأ سلامت بگریختن مجبور گردید خیل يك وضعیت بحران آمیز پر مشکلاتی را میگیرد . چنانچه درین محاربه ۱۴ آگست این مشکلات بخوبی مشاهده میشود .

گرووازور (رور يك) هنوز در ابتدای رجعت دیگر رفقای خود را پیروی کرده نمیتوانست ، و پس میماند . بنابراین کشتئی مذکور به آتش همه کشتیهای ژاپان هدف گردید . این کشتی چون در سرعت بدرجه کشتی های دیگر نبود بسترمانده آماج خوبی برای طوپچیان بحری ژاپان تشکیل داده بود . کله های ژاپان بی آنکه آماج خود را غلط کنند هرکله بکمال درستی بر هدف مقصود بر میخورد و صدا های مسرت و غالیبت طوپچیان ژاپانی که (بازای !) گفته بر میکشید ندبه آفاق بحر بلندگشته به اهالئی ژاپان مرده و بشارت میرسانید .

ژاپانها چنان چه يك مانوره تعلیمی اجرا بکنند بکمال سکونت و بیقیدی ایفای وظیفه میگردند . ژاپانها بدل خود چنان انداخته بودند که در پیش روی شان کشتئی جنگی دشمن نی بلکه يك آماج متحرک است .

بساعت ۷ صبح هر دو کوماندان یعنی — افسران کشتی (روریک) تلف شده بودند، و بیشتر از نصف طوپ های آن کور کرده شده بودند. بساعت ۸ يك کله ۳، ۲، ۱ میتر وئی ژاپونی بردنباله کشتی (روریک) برخورد دایره سکان کشتی را یارچه یارچه ساخت، و سکان سراسر از کار بیفتاد. کشتی در حال شکسته شدن سکان را اشارت کرده از خط نظام بیرون برآمد. اینست که باینصورت سفینه (روریک) از حرکت افتاده تنها بسر خود در پیش روی همه دسته کشتیهای جنگی دشمن بیفتاد.

درین اثنا امیرال (ژسن) برای رهایی دادن (روریک) غیرت و همت فوق العاده اجرا نمود. مومی الیه باد و کشتی (روسیا؛ و غرومبوی) بر کشته ناکه میتوانست بمقابل دشمن (روریک) را سترو محافظه نموده برای تعمیر سفینه مجروح فرصت بدست کشتی نشینان بداد. این حرکت پس کشتن امیرال روسی راستی که خیلی قهرمانانه و دلآورانه يك حرکتی بود ولی تهلکه آن نیز عظیم بود.

هرگاه امیرال ژاپانی بدرجه کافی بدشمن تقرب مینمود دسته کشتیهای جنگی روسی کارش تمام شده بود. حالآنکه (قامیمورا) این خطوه را نینداخت و از دور به محاربه اکتفا نمود. از مسافت (۶۰۰۰) متر و کله ریزی نمود. اگر چه این کله ریزی اودو کشتی روسی را بیضرر و خسارت نگذاشت، اما آنها را سراسر از استعمال ساقط نمود.

ژاپنها بکمال شدت به آتش دوام ورزیدند. (روریک) در میان آتشی و گرد باد آب آتش آلود مانده بود. در کشتیهای (روسیا) و (غرومبوی) حریق ظهور نمود. حال دسته کشتیهای جنگی روس خیلی وخیم گردید. شعله هائیکه از حریق بر میخواست بشدت باد باز از تیرکشها بدرون کشتی هجوم نموده غریوها بر می آورد. دود هائیکه بسوی سمای نیلگون بر می

خواست روی هوا را بایک سحاب کثیف میپوشید . ولی روسها از کوشش وانه ایستاده به خاموش کردن حریق کامیاب آمدند .

ژاپنها درین اثنا آهسته آهسته آتش میگرداند . گرووا زور (روریک) به بغل چپ میل نموده ، و از ناگزیر زخم خود از حرکت باز مانده بود . این کشتی بدبخت باز هم بصورت بسیار نو میدان بمحاربه دوام مینمود . دو کشتی رفیق او مانند پر وانه بر اطراف آن میگردید ، و در باب تخلیص او بجان همیکوشید . اکثر طوپهای (روریک) کور گردیده از استعمال ساقط ماند . درسفینه (روسیا) شش بار حریق ظهور یافت .

امیرال (ژه سن) بقدر یکساعت بر همان وضعیت بماند اما چون آخر الامر بدید که (روریک) را با خود برده نمیتواند از از و او را بحال خود ترك کرده یکسر بسوی شمال فرار نمود . کشتیهای ژاپن بقدر ۴ ساعت آنها را تعقیب نموده واپس بسوی جنوب برگردیدند . کشتیهای (روسیا ؛ و غرومبونی) نیز خود را هزار مشکلات به (ولادیووستوک) رسانیدند .

(روریک) تنها در مقابل دو گرووا و زور ژاپنی — یعنی (نایموا) و (تاقا شیهو) که از دنبال رسیده بودند مانده بود . (روریک) بچاره از کار مانده بود . باوجود آنهم باز بسیار دلاورانه مقاومت مینمود . باد و طوب باقی مانده خود بکمال صبوری هزار مشکلات آتش میکرد . کپتان چارم کشتی همه سعی و کوششی که درباره شناور ساختن کشتی اجرا نموده به پیوده رفت . ولی باز هم امید خود را قطع نمیکرد .

نهایت کپتان (ابوانوف) خواست که سکان را بر هوا کنند تا باشد که مانع رفتار کشتی رفع شود . لهذا یکی از نفرهای کشتی را برای گذاشتن نقبر را در سکان بدریا فرو آورد . ولی هنوز بمنزل مقصود نارسیده يك کلمه دشمن آمده نفر بچاره را در بر بود .

دو کرووازور ژاپانی از مسافت (۴۰۰۰) متر و بر روی یک بدبخت آتش میگرداند ، و رخنه های بزرگ بزرگ در وجودش میکشاند تا آنکه طوب آخیرین آن را نیز از استعمال ساقط ساختند . (ایوانوف) چون دید که هیچ چاره نماند بغرق کردن کشتی آغاز نهاد . مجروحین را با آلات تخلیه بیه بسته بدریا انداخت . دروازه های آب را باز کرده آب مانند سیل خروشان بدرون کشتی ریختن گرفت . از ساعت (۱۰) ۴۰ دقیقه گذشته بود که (روریک) بدبخت بقعر دریا غرق و ناپدید گردید .

نفریهای روسی که در بحر افتاده ، و با موجهای بحر هم آغوش بودند صداهای استمداد و معاونت طلبی بر می آوردند . درین وقت بمحل وقوعه (چو شیا ؛ نی تا فا ؛ شی هایا ؛) نام دسته کشتیهای جنگی امیرال (اوریو) با پنج قطعه طور پیدوی ژاپانی نیز رسیده بودند . همه این کشتیها به رهایی دادند و مرتب کشتی (روریک) که صداهای مدد طلبی بر میکشیدند اقدام و مسارت ورزیدند . سفاین مذکور ۶۱۳ نفر از مرتبات رارهایی دادند که کپتان (ایوانوف) قهرمان نیز در میان آنها موجود بود .

در کرووازور (روریک) ۱۹۲ مقتول ، و ۳۵۰ مجروح بوقوع آمده است . و از ۱۳ نفر افسران آن نیز ۷ نفر آن تلف و (۵) نفر آن مجروح گردیده اند .

هنگامیکه کرووازورهای (روسیا) و (غر و مپوئی) به بندرگاه (ولاد یووستوک) عودت کردند خیلی الیم و یاس آوریک منظره تشکیل نمودند ، پیش از چند روز چون این دو کشتی با کشتی روریک یکجا بندرگاه (ولادیو ستوک) را بصورت بسیار مغرورانه ترك میکردند همه اهالی در حالتیکه دل های شان به نشه و هیجان امید ظفر مالا مال بود ، بر سرک سنگ بست بندر جمع آمده برای ظفریت و غالبیت قطع دسته کشتیهای جنگی روس شعله

دارد دعا ها نمودند .

اینست که دسته کشتیهای جنگی کرووازور مذکور از میان اینچنین هیجان پر مسرت از (ولادیووستوق) عزیمت کرده بود .

دسته کشتی های جنگی (ولادیووستوق) در میان قوای بحریه اقصای شرق روس یگا نه دسته کشتی های جنگی ممتازی بود که سطوت ونا موس عسکرئی روس را محافظه نموده بود . اینست که این دسته کشتی های جنگی پرشان و شرف درینوقت برای ایفا کردن وبجا آوردن يك وظیفه بسیار مهمی میروند . بلی ! میروند که دسته کشتی های جنگی روس را که از مدت ماهها در قلعه (پور آرتور) محصور مانده ، و در (۱۰) ماه آگست خروج کرده استقبال نماید : و آرا گرفته به (ولادیووستوق) بیارد .

اهالی (ولادیووستوق) هر روز بيك هیجان زیاد و بیقراری تمام اطراف افق را تجسس مینمودند . و برای استقبال کردن دسته کشتیهای جنگی درین بندرگاه اقصای شرق روسی يك حاضری وانتظار بسیار عظیمی حکمفرما بود .

يك روزی بود ، که از کنار افق يك دوگرووازوری پدیدار گردید که بيك بطا ئت و آهسته روئی سرسریانه ولنگ لنگانه یکسر بسوی بندرگاه می آمدند . چون یکقدری نزدیک شده همه کس شتاختند که گرووازور های (روسیا) و (غر و موبوئی) میباشند . ولی دسته کشتی های جنگی قونناکی که انتظار آنها را داشتند با آنها نیست ، و تنها بسر خود می آیند . دیگر اینکه هنگامیکه دسته کشتی های جنگی از بندرگاه بیبرآمد از سه قطعه کشتی مرکب بود . حال آنکه درینوقت دو قطعه شده اند .

این دو قطعه نیز بچه حال ؟

دکل های شان يك قسمی پارچه پارچه شده ، و يك قسمی غلطیده ، و

هر دوسفینه بیک وضع بدنایی بیک يك بغل میل نموده است . کرو وازورها
 هرا تقدركه نزدیک میشدند آثار مد هشه خرابیهای آنها زیاده تر ظاهر و
 آشکار میگردد .

در پیش طوهای کور شده شکسته زخمیهای دست و پاییکسو افتاده ، نعلهای
 در خون و دود آلوده ، اعضاهای بدن از هم جدا جدا گشته دیده میشود .
 کوشتهها چربیهاروده ها خونها سطح کشتی را هزار بار بد تر از سلا خخانه
 ساخته بود . آدمهای زنده آن نیز بتأثیر غازهای مسمومه باروت و آلات
 ناریه بر آتش و دود ، يك رنگ زرد و بنفش بد ، نظری پیدا کرده بودند .

سبحان الله ! منظره این کرو وازورها چقدر فجیع و الیم بود ! دودکش
 ها مانند غریبال سوراخ سوراخ شده ، و بعضی از میان بدو نیم شده مانند
 ناوه شکسته به هم دیگر اویزان مانده بود .

کپتان کشتی (روسیا) مقتول ، واز (غرو و بویی) مجروح شده بود ،
 بدنه های کشتیهانیز شکاف شکاف گشته بود ، لوحه های آهنین زره کشتی مانند
 کاغذ های پاره شده اویزان شده بود .

کشتی ها چون بساحل آمده لنگر انداختند اینهمه احوال فحیعه الیه
 بتفصیلات آن معلوم کردید و آنچه امید های درخشان یگان یگان محو
 و ناپدید شد .

در ژاپونیا ، این مظفریت کوچك (چوشیما) يك سور پر سرور ، و هیجان
 شادمانی بزرگی حاصل کرد . آری ! گفته اند : (مصایب قوم عند قوم فوائد)
 ها تقدیر غم و المی که از ین محاربه برای روسها حاصل شده بود ، دوچندان آن شادی
 و خرمی برای ژاپنها پدیدار گردیده بود .

شهرهای (توکیو) (و بوقو هاما) با هزاران هزار فانوسها و قندیلهای
 رنگارنگ و بیرقها و گل دسته های شوخ و شنگ آراسته و پیراسته گردید .

مردمان در هر طرف سرورها و شادیا اجرا کردند .

مردمانی که در وقت غرقشدن کشتی نقلیۀ (ساد و مارو) و (هیتازی مارو) بر امیرال (قامیمورا) و خانه و عیال او به بعضی حرکات تحقیرانه و افراطی و روانه قیام نموده بودند در بنوقت او را تقدیس و تکریم میکردند بخانۀ مومی الیه که در (توکیو) بود از هر طرف بصد ها مکتوب و تلگراف نامه ها برای مبارکبادی و شکر گذاری باریدن گرفت . اخبار های ژاپانی صورت بسیاری ازین مکتوب ها و تلگراف ها را نقل و نشر نمودند که مادرینجا به نقل کردن دو تلگراف نامه آن اکتفا میورزیم :

« بسبب گرفتن انتقام پسر خود خیلی ممنون شدم . از شما نیاز مندم که شکر

گذاری بسیار احترام کارا نه مرا بزوج محترم خود تبلیغ نمایند . دستخط

والدۀ یکی از مرتبات

سفینه کینشو مارو

که غرق شده بود

« دستۀ کشتیهای جنگی ولادیووستوک آخر جزای سزای خود را دید . ژاپان غلبۀ

پرشرف را احرار کرد . همه ما بشما مدیون شکران عظیم هستیم دستخط

نه ساله پسر ، و هفت ساله دختر یکی از

نفرهای بحری که در اینجا ربه

کوچک چوشما مقتول شده

تا بمحو شدن دسته کشتیه‌های جنگی پور آرتور جریان یافته
 هنوز در ابتدای ماه آگست برج سنبله موضع مدافعه اصلئی (پور آرتور) از طرف خشکه باطوپ‌های بزرگ قلعه کوب ژاپانی در زیر آتش گرفته شده بود. ولی در ۱۹ ماه مذکور گله ریزی به وضع مذکور، و دیگر اطراف شهر بصورت جدی و مؤثر بلا فاصله تا بوقت آخر فتح عمومی دوام ورزید.

بومار دمان، یعنی — گله ریزی — در اول امر مقدمه یک هجوم عمومی را تشکیل کرده بود که این هجوم نو میدانه و فداکارانه در ۲۴ ماه آگست بیک عدم کامیابی خون آلودی منجر گردید. بنا برین جنرال (نوزی) به اصول محاصره منظمه حرکت کرد و راهتروا و اولاتر شمرد.

درین اثنا، احوالیکه در دریا بوقوع آمده بدینوالست:
 در ۱۸ ماه آگست یک کشتئی طوب کش روسی در جوار (لیدائو تیشان) بیک نقب دریایی برخورد و غرق شد.

در ۲۲ ماه مذکور کشتئی زر هپوش (سیواستپول) برای گرفتن موضعهای برئی ژاپان از زیر طوب از بندرگاه خروج نمود. ولی او نیز بیک نقبی برخورد خسار زده گردید، و کشتی دیگر او را بخود بسته تابه بندرگاه رسانید. و در همان روز کشتیه‌های (نیشین و فازوگا) نام ژاپانی (پور آرتور) را زیر طوب گرفتند.

در ۲۴ آگست دو مخرب طور پیدوی روس در پیشگاه مدخل به نقب

دریائی طور پیل مصادمه کرده یکی غرق ، و دیگری بهزار زحمت به بندرگاه عودت کرده است .

در ۳۱ آ کست ۷ قطعه کشتی های روسی — غیر از زره پوشها — برای منع تکرار اینگونه مصیبتها از بندرگاه برآمدند و تا آنکه طور پیلها بی را که خود شان افشاند بودند ، و تا بحال بغیر از ضرر هیچ نقی از ان ندیدند رفع وزایل سازند . ولیکن ساعت سه و نیم بود که از یکی ازین کشتی ها به طور پیل مالش یافته غرق گردید .

در ۲ ماه ستمبر : ج میران یک کشتی دیگر روسی نیز که برای همین مسئله برآمده بوده نقب دریائی غرق شد . و هم در همان روز در پیشگاه دریاجه (ناحه) یک طور سیدوی ژاپانی ، و در ۳ ماه دیگر کشتنی ژاپانی به طور پیل برخورد یکی غرق و دیگری خسار زده شده است . در نهایت ماه تمبردر دریاجه (کبوتر) یک کشتنی طوپ کش ژاپانی نیز همین فلاکت دچار گردید .

از (۱۹) ایلول تا به (۲۳) آن از طرف خشکه بر جبهه های شمال و شمال غربی (پور آرتور) باز هجومها یعنی — یورش ها اجرا کرده شده است . اصل مهاجمات عساکر ژاپان بر (استحقکات معاونه) که در شرق و جنوب شرقی (سیوئی ن) واقع شده است ، بر تپه را قم دار (۲۰۳) اجرا میگردد .

استحقکات جوار (سیوئی ن) آهسته آهسته سراسر از دست روسها برآمد . ولی تپه (۲۰۳) اگر چه یکچند ساعت در دست ژاپان ها بماند ، ولی در (۲۳) ماه مذکور بیک هجوم مقابل روسها باز پس استرداد گردید . در ظرف چار هفته که بعد ازین هجوم سرور نموده است ، ژاپانها سراسر از نوبعضی حاضرین و تدارکات تازه در آتش طوپچی خود دیده اند .

از (۲۵) اوکتوبر برج عقرب، تابه (۳) نومبر برج قوس بسی مخاربه های خونریزانه یورشی بمعمل آمد .

یوم جشن ولادت امپراطور ژاپان چون به (۲) ماه نومبر مصادف بود از ازو ژاپانها تصور و مصمم کرده بودند که در انروز يك هجوم عمومئی برده (پور آرتور) رافتح و تسخیر نمایند . این هجوم بر جبهه های شمال و شمال شرقی اجرا گردید . در ظرف ۸ روز يكه این هجومها اجرا میگردید . اگر چه ژاپانها چند بار استحکامات منفرد را ضبط کردند، ولی بعودت تعرضیه عسکر احتیاطهای روس واپس رانده شده اند . باوجود آن هم استحکامات مذکور درین مهاجمات چنان زیر و زبر گردید که از مستحکمی هیچ نام و نشانی برایش باقی نمانده است . خلاصه کلام از نتیجه این هجوم خونریز — که تفصیلات مکمل آنها در دیگر جلد های این کتاب بیان خواهد گردید — همه استحکامات ممانده در دست ژاپانها درآمد ، و به سایه این موفقیت بخط مدافعه استحکامات دایمه خیلی نزدیک شدند .

برای تلافی کردن ضایعات و تلفات این مهاجمه های آخرین ، فرقه هفتم نظامیه از ژاپانیا به پیشگاه پور آرتور فرستاده شد .

در ۲۶ نومبر یورش چارم بوقوع آمد . از نتیجه این هجوم خونریزی که از طرف فرقه اول و فرقه هفتم مشترکاً اجرا گردید ، در جبهه شمال غربی يك نتیجه قطعی بمحصول آمد . یعنی — تپه راقم دار ۲۰۳ بصورت قطعی بدست ژاپانها درآمد .

هنگامیکه این تپه راقم ۲۰۳ بدست ژاپانها درآمد ؛ در انوقت این تپه را برای سوق و اداره آتش توپچی خود نقطه تصرف انتخاب کرده باطوهای (۲۸) سانتیمتری به کله ریزی بر سفاین روس که در نقطه های مختلف بندرگاه داخلی لنگر انداز بودند آغاز نهادند .

هريك از كشتیهای روس جدا جدا هدف گرفته شده باینصورت یکی را در پی دیگر غرق نمودند .

این بومبارد مان -- یعنی کله ریزی طرفین -- در ما بین طوپخانه ژاپان، و کشتیهای روس در ۳ دسمبر برج قوس ابتدا نموده تا به ۱۲ ماه مذکور دوام ورزید . ژاپانها آتش خودشان را بر کشتیهای زرهپوش (ره تويزان) ، و (پولتاوا) ، و (پره سویت) ، و (پوبیه دا) و کرووا زور های (پالا دا) ، و (بايان) ، و طوپ کش (کیلیاتی) و کشتی نقب افشان (آمور) متوجه ساخته بودند . تنها زرهپوش (سیواستبول) پیش از ابتدا کردن بومبارد مان فك لنگر نموده به بندرگاه خارجی برآمده بود .

• معلوماتیکه در حق این بومبارد مان بدست آمده باینصورتست :

زرهپوش (پوبیه دا) در ۳ دسمبر (۶) بار ، و در (۵) دسمبر (۷) بار زخم دار گردید . در (۸) ماه مذکور بطرف چپ خینی میل نموده و اقسام زیر خط آب آن بتماهای بیرون برآمده آماج مکملی برای طوپچی ژاپان تشکیل داد . تا آنکه بعد از چند کله دیگر بمجز بعضی اقسام آن که بسبب کم عمقی اب بندرگاه پنهان نشد دیگر سراسر مغمروق گردید .

(ره تويزان) در دوروز اول بومبارد مان ۱۹ زخم خورده بچنان خسارات وخیمه مبتلا شد که از شناخت برآمد ، و در ۸ دسمبر بعد از ظهر بقعر آب زیر آن تکیه یافت بقدریک متر آب از سطح آن بالا برآمد .

زرهپوش (پولتاوا) در (۵) دسمبر از ۱۱ رخنه که یافته بود نیز بهمین حال گرفتار آمد .

زرهپوش (پره سویت) در ۷ ماه دیده شد که تا بسطح آن آب بالا برآمده . کرووا زور (پالادا) بسببی که در میان (ره تويزان) و آمور بود از طرف طوپچی های ژاپان بخوبی معلوم نمیشد . از آنرو کمتر زخم دار گردیده بود .

ولی در ۸ ماه بتأثیر يك کله بزرگ آتش گرفته بردنباله خود در آب فرونشست .

کشتنی کرووازور (بایان) نیز در همان روز آتش گرفته بيك بغل بغلطید .

کشتنی (آمور) نیز در (۸) ماه به ۱۴ کله بقعر آب نایاب شد .

کشتنی طوپ کش (کیلپاق) نیز به یازده کله سراسر غرق گردید .

جنرال (نوژی) عاقبت حال دسته کشتی های جنگی (پور آرتور) را

باتلگراف ۱۲ ماه جنوری خود به (توکیو) به اینصورت خبر داده است :

« ۴ قطعه کشتی زره پوش (بولتاوا ؛ بره سویت ؛ بوبیده ؛ ره تويزان)

و کرووازور (بالادا ؛ بایان) و يك کشتنی طوپ کش ، و يك کشتنی نقب

افشان روس را که در بندر گاه (پور آرتور) بودند سراسر بحالیکه از محاربه

خارج باشند در آورديم . به بومباردمان دیگر کشتی های خوددوریزه حاجت

نمانده است . بعد از این بر شهر آتش کرده خسارات عظیمه بوقوع میآوریم . »

اینست که کار دسته کشتی های جنگی پور آرتور به اینصورت به انجام رسید .

کدسته فتح وظفری را که در (۱۰) آگست بخت و طالع بسوی امیرال (توغو)

انداخته بود . و او از آن چشم پوشی کرده بود ، بعد از ۴ ماه جنرال (نوژی)

آرادر بود .

مگر اجل این دسته کشتیهای جنگی بحری از دست بحرانی ، بلکه از طرف

بررسیده بود .

در اثنای بومباردمان کشتیها ، بسیاری از مابائی روس را نیز خسارات عظیمه

واقع شده بود . در روز پنجم ماه بريك جبه خانه روسی يك کله کفیده جبه خانه

مذکور آتش گرفت ، و بقدر چند ساعت يك حریق عظیمی راباعت گردانید .

در ۱۳ ماه کله ریزی بردایره کشتی سازی شروع شد . کار خانه کشتی سازی

طور پیدورا آتش گرفت ، و سه عدد طور پیدورا نیز غرق و خراب گردانید .

اما اصل خرابیهائی که در شهر و قلعه (پور آرتور) بوقوع آمده بعد از بومباردمان کشتیهاست که تفصیلات آن بعد ازین در زیل محاربات بری ذکر و بیان خواهد شد. حالاً بیائیم بر احوال کشتنی زرهپوش (سیواستپول) .

کپتان این زرهپوش چون دانست که تبه راقم ۳۰۳ بدست ژاپنها در آمد پیش از آنکه به بومباردمان آغاز شود به بندرگاه خارجی برآمده در زیر بغله های بسیار بلند نیم جزیره (بلنگ که سراسر از تاثیر آتش طوپ دشمن خارج بود) التجا برد .

روز دیگر یعنی — در ۲۹ نو، بر طور پیدوهای ژاپان بهجوم آغاز نهادند. در اول امر يك باد تند شمالی هجومهای طور پیدوها را مانع آمد. روز دیگر هوا چون کسب سکونت نمود هجوم نخستین طور پیدوها و قو عیافت. کشتنی (سیواستپول) تور فولادئی خود را بر اطراف خود کشیده بود، و از کشتیهای مغروقه دیگر نیز تورهای شانرا آورده بر دورادور خود بر کشیده بود. اینست که امشب و روز دیگر همین تورها او را از آسیب طور پیدوها وارهانید.

ژاپانها نزدیکشده طور پیلهای خود را بر سیواستپول پینداختند. اما طوپ سیواستپول نزدیکشدن طور پیدوها را بیشتر از آن منع نمود. هیچیک از طور پیلهای طور پیدوها کارگر نیفتاد. ولیکن پیش از طلوع شمس در بسیار نزدیک سیواستپول دو طور پیدوی دشمن دیده شد آنقدر نزدیک بودند که صداهای تعابم و قواعد افسران آن نیز شنیده میشد.

تقریباً از صد، ترو مسافه دو طور پیل انداخته شد. بنابراین سیواستپول بشدت آتش کرده کشتیهای طور پیدو از نظر غائب گردید. طور پیلها بر کشتی برخوردند، ولی تور اطراف کشتی مانع نفوذ آنها گردید. طور پیل اول آنقدر نزدیک کشتی بگفتد که از تاثیر آن يك شکافی در کشتی پدیدار شد، و طور

پیل نانی در تور معلق مانده بدریا افتاد . عجب، ریت دنباله کشتی را بسا حل نزدیک کردند شب دیگر طور پیدو های ژاپان سرانوحه، م برسد . ازین طور پیدوها یکی بیک طور پیل بر خورده غرق شد . از دیگر طور پیدوها طور پیل های متعدد انداخته شد از آنها یکچندی بر تور دو . کشتی اشتعال نمودند ، و بر کشتی آسیبی رسانیده نتوانستند .

در شب اول روز دسمبر ۲۰ طور پیدوی ژاپان بر کشتی روسی هجوم نمود . این کشتیمای دشمن چون بقدر (۱۲۰۰) مترو نزدیک شدند طور پیلهای خود را انداختند . پیش از یک شب یک دسته کشتی های طه ر پیدوی روسی بمعاونت و مددکاری کشتی (سیواستپول) آمده بودند که ماندان کشتی سیواستپول طور پیدوهای مذکور را سیکو ضعی تعبه کرده بوده همه دریاچه که دران جا یگیر بوده آنها مستور شده بود، و سه طور پیدوی مخرب را نیز در پیش روی خود وضع نموده بود . لهذا بمجرده هجوم ژاپانها ازین طور پیدوها و خود ز رهوش بر طور پیدوهای ژاپان باران کله ناریدن گرفت . دو طور پیدوی ژاپانی بخسارات عظیمه دوچار شدند . ژاپانها تنها در همین شب (۶۰) طور پیل انداخته بودند . شب دیگر ، یک طوفان و گردله شدیدی بر خواست که به اینسبب روشنی پروژه کتورها را مانع گردیده بود . ژاپانها ازین طوفان فرصتی فائده گرفتند را اندیشیده دو کشتی طور پیدوی شان تابه نزدیک کشتی ز رهوش روس رسیدند . یکی از آنها تابه پیش سیواستپول آمده دو طور پیل خود را بیک آن بران بینداخت . اگر چه یکی از آنها خطارفت ولی یک طور پیل دیگر در پیش سکان کشتی در درون تور فولادی کفیده سکان را سر اسرا از کار در انداخت . یک پارچه طور پیل بسر کوماندان طور پیدوی ژاپان که بر سر کشتی ایستاده بود اصابت نموده کله اش را در ربود .

(سیواستپول) خیلی زحمت کشیده بود ، و بسبب این زخمی که بردنباله

اش اصابت نمود سراسر از کار افتاده بردنباله خود بر ریگ نشست . امشب هجوم ژاپنها خیلی پردهشت بود . طور پیدو های روس نیز بر موضع خود شان تاب آور مقاومت نشده پراکنده و پریشان گشتند .

ژاپنها، چون گمان کردند که (سیواستپول) را بحالتیکه از محاربه خارج شده باشد در آورده اند از انرو هجومهای خود شانرا نهایت داده اند .

(سیواستپول) ازین فرصت استفاده جسته باطوپهای (۳۰۵) ملیمترو بی خود از پشت نیم جزیره (پلنگ) به انداخت قوسی بر عساکر ژاپن به گلهریزی آغاز نهاد . و بخراب کردن یک طوپ خانه صحرایی ژاپنها کامیاب آمد . در شب ۲۰ اکتوبر کو ماندان کشتی از افسر بزرگ خود یک اسری گرفت که بسبب قریب الوقوع بودن تسلیم قلعه کشتنی خود را بایده غرق کند . لهذا باوجودیکه این امر موجب حیرت و تعجب او گردید باز هم اطاعته لاسر بغرق کشتی قرار داده باینصورت حرکت نمود :

در انشای شب . بعد از آنکه جمله مرتبات خود را بجز (۴۰) نفر بخشک بر آورد از جائیکه لنگر انداز بود کشان کشان خود را تا بجائیکه عمق آب (۶۵) مترو بود بیاورد . در انجبابقی مرتبات خود را نیز در فلو د هانسانده مجراهای آب کشتی را باز نمود . کشتی آهسته آهسته گاه بچپ و گاه بر راست میل کرده بقعر آب فرو رفتن گرفت تا آنکه بعد از ۱۲ دقیقه سراسر غرق شده از نظر پنهان گردید .

در پنجم ماء دسمبر در (پور آرتور) بایضمون یک بیاننامه نشر گردید :
« ای مدافعان دلاور و بها . پور آرتور ! به این شرف و شانی که ز رهپوش سیواستپول سر از نوا حرار نمود ، و بوجود کو ماندان او کپتان (نه سه ن) که از کپتانهای صنف اولست ، و جمله افسران و مرتبات که این حرکات قهرمانانه را اجرا کردند همه تان فخر و مباهات کنید . انحرکت جنگاورانه کشتنی

سیواستوپول را که مدت پنج شبانه روز تنها بسر خود هجومهای بیست قطعه بطور پیدوهای ژاپان را بصورت بسیار شجاعانه از خود دفعه نموده میباشد که در لوحه های خاطر خود محلول و منقوش بدارید تا برای اولاد ها و نذیره های خود آثار احکایت کنید . شما چون نیز از محاربه های این سفر حرب . میناشید لهذا در حرکات شجاعتکارانه رفقای بحری شما یک حصه شرف و افتخار شما نیز موجود است .

« زنده باد دلاوران زره پوش سیواستوپول »

§

عمووفانی شدن دسته کشتی های جنگی (پور آرتور) امیرال (توغو) را یک آزادی و استقلال بزرگی عطا نمود . بعد ازین خواه قلعہ فتح شود یا نشود، امیرال (توغو) برای انتظار کشیدن دسته کشتی های جنگی بحر (بالتیک) روس دم راست حاضر و آماده میتواند شد . چونکه دیگر خوف و خطری از جهت اینکه بندرگاه (پور آرتور) اس الحركات دسته کشتی های جنگی روس باشد، و امیرال (توغو) نیز مترصد و ترقب آن بود باقی نماند .

مقصود بگانه احتیاط کارهای امیرال (توغو) در محاربه ها همین بود که ضایعات و تلفات بسیاری در دسته کشتی های جنگی او حاصل نشود . تا آنکه از عهدۀ مقابله دسته کشتی های جنگی بحر (بالتیک) روسی که قریب الورد است بخوبی بصورت برآمده بتواند .

اینست که این مقصد، امیرال ، به سایه همت معاونت بسیار قیمت دار اردوی محاصره بری بخوبی بمحصول انجامید ، و وظیفه بسیار گرانبهای او در خصوص معاونت عسکر بر آوردن اردوی بری ختام پذیر گردید . لهذا حالا بکمال سکونت و خاطر جمعی بورود دسته کشتی های جنگی بحر (بالتیک) انتظار کشیده میتواند .

جناب امپراطور (میکادو) امیرالصادق ولایق خود را به این تلگرافنامه تحسین ها و آفرین ها خوانده است :

« وظایفی را که در (پور آرتور) بدسته های کشتی جنگلی خودمان سپرده بودیم ، و ایشان ، هیچ يك از آنها لك طوفا نها ، و آتشیهای دشمن نظر نکرده بکمال شجاعت ودلیری شب وروز در ایفا و اجرای آن کوشش ورزیده اند بیک جس بسیار بزرگ ممنونیت آرا قبول میکنیم . باوجود اینهمه مشکلات ، دسته های کشتی جنگلی ما وظیفه خودشان را این آنکه يك تلاش و بی اسطمانی جزوئی دران راه بیابد ، بمعاونت متقابله رعایت کرده بکمال خوبی ودرستی پراغای آن کامیاب آمده اند . بنابراین بر اثار جرأت وفداکاری که در حسن اجرای وظیفه های خودشان نشان داده اند تحسین و آفرین میخوانیم ، وار حرکات شجاعتکارانه شان بیان مسرت و خشنودیت مینمائیم . »

بعد از آنکه (پور آرتور) ضبط و تسخیر گردید — کیفیت این ضبط و تسخیر در دیگر جلد بیان میشود — بنابراین اجازه جنرال (نوزی) (آتاشه میلاتر) — یعنی ، مأمور عسکرئی که در دعوت سفیرها میباشد — دولت المانیا (بروژا رشلندر) قلعه (پور آرتور) را سیر و تماشا کرده حال بندرگاه و منظره دسته کشتی جنگلی روس را به اینصورت نقل و تصویر کرده است :

« در روز ۲۴ جنوری با اجازه جنرال (نوزی) بندرگاه (پور آرتور) را سیر و تماشا کردیم اولاً به بندرگاه شرقی رفتیم . در پیش کارخانه کشتی سازی پروانه های بزرگ بزرگی که برای تعمیر کشتی ها از روس آورده شده بود موجود بود . در نزدیک يك حوض كوچك کشتی سازی گرووازور معاون (آور) خوابیده بود که از طرف گله های بسیار سنگین بدفعات زخدار شده بود . در مابقی بحریه که در بندرگاه شرقی بود آثار خرابیها ، و حریق مشاهده میشد . در دامنه شمالی کوه (طلا) به ساختن يك حوض نو کشتی سازی آغاز شده بود . يك کمی به آنطرف سفینه مغروقه (بايان) دیده میشد .

بريك سرك نوکچ و بیچ فراخ برکوه (طلا) بالا برآمدیم . میدان نظر از اینجا خیلی واسع بود . از اینجا چون بسوی بندرگاه نظر مبادا ختم انبارخانه های بزرگ سیاه عسکری راه میدیدیم .

« در ۲۴ ماه خواستیم که ازین بندرگاه به نیم جزیره (پلمگ) بگذریم يك باد بسیار تند و خیلی سردی دروزیدن ، و موجهای آب خیلی بلند بود . فلوکه ماراه و جها مانند گویی باینسو و آنسوی می انداخت . افسر ژاپانی که برای جمع کردن و محوساحتن طور یلمهای که روسها در هر طرف افشاندن بودند بکاره مشغول بود چنان مقاوم میشد که گویا از یکبارچه میجاشیده شده باشد چونکه هر قطره آبیکه برافشاندن میشد هالذحظه میج میبست بخشکه آمدن ما بخیلی مشکلاتی تصادف نمود . چونکه اسکله — یعنی پل حواره بندنی — که از چوب های کشتی های خراب شده و شکسته ساخته شده بود بشدت موجها خراب شده بود ، و دهشت مبهجه فلوکه رقصان مارا فرصت نمیداد که خود را از فلوکه بساحل تابانم . وضعیت طبیعی ساحل نیز فرصت برآمدن را در وضع نمیداد . بنابراین از سیاحت نیم جزیره (پلمگ) بصرف نظر کردن و برکشتن مجبور شدیم . در اثنای عریت ، در همپوشهای غرق شده (پالادا) پویه دا ؛ پولتاوا ؛ زه تویران ؛ پره سویت) را جدا جدا تماشا کردیم و برای گرفتن تصویر آنها بار بار اطراف آنها دور و کردش کردیم . طوب های سفاین مذکوره کاملاً برآورده شده بود . تنها طوب های بزرگترین آنها باقی مانده بودند که بادنه های باروسیه خود مانند دیوهای غلطیده . احوال فلاکت خرد را تماشا میکردند . کشتی های مذکور چون سراپا با یخها منجمد شده بودند بداخل آنها درآمده نتوانستیم . کشتیهای مذکور بضرر روزیان بسیاری دوچار شده بودند . علی الخصوص دکلهای و پلهای افسر نشین آنها ، و دود کشتیهای شان خیلی برهم و درهم شده بود . لوحه های زیره اطراف کشتی از بسیار جاها از هم پاره شده ، و نقطه هائیکه گاه های طوب های (۲۸) ساتیمترونی ژاپانی

بران رسیده بود، سوراخهای بسیار، دهش خوف انگیزی بعمل آورده بود.

«آن کشتی‌های قوت ناک و محتشمی که یکسال پیش ازین برای سطوت و شوکت بحریه اقصای شرق روس یک یک شاهد آهنی شمرده میشد، درینوقت در میان آنها بجز خرچنگها، و ماهیان آبی هیچیک فردزیر و حی دیده نمیشود، و بیکصورت پرفلاکتی زنگ زده، و زخمهای خوف انگیزی بران پدیدار گشته و بعضی یک بغل، و بعضی بردنباله و بعضی بکه در میان آب غلطیده دیده میشد که حقیقتاً منظره آنها خیلی رقت انگیز، مینمود!

«افسر ژاپانی که بامرافاقت داشت، دایماً از اینکه قدر خرابیهای اساسی کشتیهای روسی شکایت میکرد، چرا که تعمیرات آنها، و شناور ساختن آنها را خیلی پرهزمت و کثیرالمشکلات برای ژاپانها میدید.

«افسران روسی، چنان نشر و اعلان کرده بودند که کشتیهای خود را از برای آنکه بدست ژاپانها نیفتد خود بدست خود غرق کرده اند.

«حالا آنکه ما از ایشان سوال میکنیم: که اگر چنینست برای غرق کردن آنها چرا بندرگاه خارجی را که عمیق بود، و بر آوردن آنها را از اینجا برای ژاپانها مشکلتر مینمود انتخاب نکردند؟

«روسها بلکه حواهد گفت: که مقصد شان از غرق کردن کشتیهای شان را در بندرگاه داخلی این بود که بعد از اتمام یافتن حرب (پور آرتور) باز بدست ما خواهند ماند. در انوقت باز کشتیهای خود را بر آورده استعمال خواهیم نموده

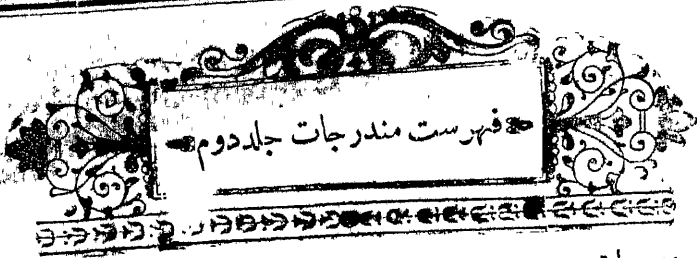
«اینچنین جواب بجز سفسطه دیگر هیچ طرز و حقولی در اندیده نمیشود. زیرا اولاً این کشتیها از همه علامات آن معلوم میشود که بتأثیر گله‌های (۴۸) سان تیمترونی ژاپانها غرق گردیده است. ثانیاً اینکه یکی از کشتیهای روس، یعنی — کشتنی (سیواستپول) از تأثیر گله‌های دشمن خود را در بندرگاه خارجی کشید، و در آخر امر خود را در موضع عمیق بحر غرق ساخت.

بحر یون روس، اگر مقصد آنرا داشتند که کشتیهای خود را باز از دریا کشیده

استعمال نمایند پس چرا بهترین کشتی خود را در بحر عمیق بیرونی غرق کردند ؟ اینست که به این سوال هیچ سبب معقولی که بیان کنند نیست .
از نقطه نظر فن حرب این عاقبت احوال دسته کشتیهای جنگی بحر محیط کبیر روسی از مقاومت مدیده قلعه (پور آرتور) زیاده ترشایان استفاده و اهمیت است این دسته کشتیهای جنگی ، بی آنکه بمحض خود دنايك ضرری رسانیده بتواند به آتش طوپخانه های خشکه دشمن قربان وفدا شده رفته است . تاریخ سفالت وفلاکت دسته کشتیهای جنگی (پور آرتور) يك هان بلیغ ودلیل روشنی شد برینکه در حرب حرکات عسکریه رايك اداره مترددانه غیر فعالانه تاجمه جاها و کدام راهها میرساند .
محافل بحریه روس بشدت تمام جرح ومه اخذه میکنند له قلعه (پور آرتور) برای زیاده کردن قابلیت تدافعیه خود دسته کشتیهای جنگی رادر بندرگاه حبس کرده از وسایط حربیه آن اورا سراسر محروم گذاشته است .
حالا نکه اینخطا لعه هیچ گاه بر صواب نیست . چونکه بالعکس اگر حمایه قلعه (پور آرتور) نمیبود دسته کشتیهای جنگی روس پیشتر ازین محو وفانی میگردد . دیگر اینکه دسته کشتیهای جنگی دایما به آرزوی خود بحمایه قلعه التجا گرین شده است . چونکه هیچگاه برای حرکت آزادانه خود بيك تشبث جدی وحقیقی آرزو نکرده است .
بعد از محاربه (۱۰) آگست اگر چه بعضی قوای حربیه دسته کشتیهای جنگی را برای تقویه دادن مدافعه مطلقه است حکامات پیدرپی بخشکه نقل و اخراج داده اند ، ولیکن اینهم برای زیاده کردن عمر دسته کشتیهای جنگی تدبیر آخری بوده که اجرا شده است .

مترجمش

مجموعه ۲۵۶

مندرجات

صفحه

۲	(امیرال توغو) ترجمه احوالش از آغاز ولادتش تا به این محاربه
۱۲	هجوم دوم بر پور آرتور
۲۶	(وقایع حربیه) از ۹ تا ۲۹ فبروری
۳۱	تشبث نخستین بر مدخل پور آرتور
۴۲	بومبارد مان — یعنی کله ریزی طوپ — بر ولادیوستوک
۴۴	محول شدن دسته کشتیهای جنگی پور آرتور روس در زیر کماندانی امیرال مافاروف
۴۸	تشبث ژاپانهای سد کردن مدخل پور آرتور را بطور پیل
۵۴	احوال بندرگاه پور آرتور و کیفیت استحکامات ساحلی آن
۶۴	نقشه پور آرتور بک قطعه
۶۵	هجوم ژاپونیان در ۲۲ مارچ بر پور آرتور
۶۹	تشبث کردن ژاپونیان بار دوم بر سد نمودن مدخل پور آرتور
۸۰	وقایع بحریه ماه اپریل
۸۵	وقایع ۱۲ ماه اپریل و غرق شدن امیرال مافاروف
۹۵	ترجمه احوال امیرال مافاروف
۱۰۲	حرکات دسته کشتیهای جنگی ولادیوستوک روس
۱۱۰	تشبث برسد نمودن مدخل پور آرتور بار سوم
۱۱۷	اس الحركات دسته کشتیهای جنگی ژاپون
۱۱۹	کیفیت برآوردن عسکر بخشکه و نقلیات بحریه
۱۳۰	اتفاق با کوریا
۱۳۴	حاضری سفر حرب ژاپانها

- ۱۴۴ حاضری سفر حرب روسها
 ۱۵۱ مناسبات و مشابها فی که درماین این
 ۱۵۴ تدابیر روسها
 ۱۵۶ بیرون بر آمدن اردوی نخستین ژاپن
 ۱۵۹ نعلیات بحریه ژاپانها
 ۱۶۲ احوال تاریخیه و جغرافیة دارالحرب
 ۱۶۸ احوال مانچوری
 ۱۷۲ احوال کوریه
 ۱۷۴ احوال تاریخیه کوریه
 ۱۷۶ راههای داخل دارالحرکات
 ۱۷۷ راههای امن کوریا
 ۱۷۸ جزیره ساخالین
 ۱۷۹ احوال جغرافیة ساخالین
 ۱۸۱ احوال اهالی ساخالین
 ۱۸۵ احوال تاریخیه ساخالین
 ۱۹۰ برآمدن اردوی دوم ژاپان بمخشکه
 ۱۹۳ ضایعات دسته کشتیهای جنگی ژاپان
 ۱۹۶ اشتراک ورزیدن کشتیهای جنگی ژاپان بمحاربه کینچو
 ۲۰۲ حرکات کشتیهای جنگی ولادپوستوق روس
 ۲۰۶ اقدام و تشبث نخستین دسته کشتیهای جنگی پور ارتور به بیرون برآمدن
 ۲۱۰ ملاحظه
 ۲۳۳ محاصره پور ارتور
 ۲۴۴ محاربه میدان بحری ۱۰ اگست
 ۲۴۴ محاربه میدان بحری ۱۴ اگست
 ۲۴۴ وعوالتیکه از محاربه ۱۴ اگست نابع جوشدن دسته کشتیهای جنگی
 روس در پور ارتور، جریان یافته

{ یاد آوری }

برابر باب مطالعه پوشیده نماند که (تاریخ محاربه روس و ژاپان) پنج جلد است که جلد اول و دوم آن همین است که فارغ الطبع گردیده در معرض نشر آمد . جلد سوم آن قریباً انشاء الله از طبع فارغ شده تقدیم انظار اولی البصار میگردد ، و بطبع جلد چهارم و پنجم آن شروع میشود . معلوم است که بوجود آوردن اینچنین اثرهای بسیار نافع و مهم ، بابسی زحمت ها و دشواریها بوجود می آید که جبیره مافات آن زحمات و فداکارها شوق و رغبت هو سکاران مطالعه است بسوی اینچنین آثار . بنا برین (مطبعه عنایت) هراقدور شوق و رغبت که از شایقین علم و عرفان در خصوص اینچنین آثار کشایش دهند افکار و اذهان به پند همان قدر در خصوص بوجود آوردن آثار نافع کوشش خواهد ورزید .

(و من الله التوفیق)

مطبعه عنایت

اعلان آثار مبارکه

عدد اسم کتاب (قیمت)
 روپيه کابل طبعه عنایت

- (۱) جغرافیای منظم افغانستان (نسخه اشقی نموده)
- (۲) سیاحت بدورادور کره زمین هشتاد روز
- (۳) از هر دهن سخنی و از هر چمن سخنی
- (۴) سیاحت د جوهه ا
- (۵) روضه حکم
- (۶) بیست هزار فرسخ سیاحت در زیر بحر مصور
- (۷) جزیره بنهان مصور
- (۸) پراکنده جمعه اشعه محمود طرزی مصور
- (۹) سیاحت سه قطعه روی زمین مصور
- (۱۰) اطاعت اولی الامر [رایگان تو ربع و تقسیم شده]
- (۱۱) محاربه روس و ژایان

همه این کتابهای فوق در کابل در نفس (طبعه عنایت) از
 (عبدالرؤف خان) سرمربوب و در بازار کتاب و وشی متصل

مدرسه شاهی اردکان های حاجی (ملا غلام محمد) و (باز محمد)

تاجران کتب بقیه های معین آن که در پشت هر کتاب رقم

شده است خریداری میشود . از خارج کسبکه آ

زوی خریداری آنها را بکنند یا مدیر و سر

محرر جریده سراج الاخبار افغاسیه

مخبره کند .

